

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 75. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 488/ – druhé čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 75. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 7. září 2023

Obsah:

Strana:

7. září 2023

Schůzi zahájila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Usnesení schváleno (č. 727).

Řeč poslance Marka Bendy	7
Řeč místopředsedkyně PSP Kláry Dostálové	7
Řeč poslance Andreje Babiše	11
Řeč poslance Marka Bendy	22

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Jany Bačíkové	22
------------------------------------	----

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 488/ – druhé čtení

Řeč poslance Radima Fialy	23
Řeč poslance Radka Vondráčka	23
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	27
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	28
Řeč poslance Radka Vondráčka	28
Řeč poslance Miloslava Janulíka	30
Řeč poslance Radima Fialy	30
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	35

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslankyně Heleny Válkové	36
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	40
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	44
Řeč poslance Roberta Stržíňka	44
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	45
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	45

Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	47
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	50
Řeč poslankyně Evy Fialové	51
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	52
Řeč poslance Josefa Kotta	52
Řeč poslance Patrika Nachera	53

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Bereniky Peštové	57
Řeč poslance Jana Hrnčíře	57
Řeč poslance Patrika Nachera	59
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	59
Řeč poslance Huberta Langa	60
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	60
Řeč poslance Aleše Dufka	60
Řeč poslance Tomáše Helebranta	61

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Martina Kukly	62
Řeč místopředsedkyně PSP Kláry Dostálové	62
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	64
Řeč poslance Jiřího Maška	68
Řeč poslankyně Ivany Mádlové	68
Řeč poslance Jiřího Maška	74
Řeč poslance Patrika Nachera	75
Řeč poslankyně Renaty Oulehlové	75
Řeč poslankyně Ivany Mádlové	75
Řeč poslankyně Andrey Babišové	76
Řeč poslance Aleše Juchelky	78

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Jiřího Kobzy	81
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	83
Řeč poslance Jana Volného	84
Řeč poslance Romana Kubíčka	85
Řeč poslance Martina Kukly	87
Řeč poslance Huberta Langa	88
Řeč poslance Josefa Kotta	89
Řeč poslance Tomáše Helebranta	89
Řeč poslance Lubomíra Wenzla	90
Řeč poslance Ondřeje Babky	91
Řeč poslankyně Romany Fischerové	92
Řeč poslance Jiřího Havránka	92
Řeč poslankyně Věry Adámkové	94
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	96
Řeč poslance Karla Raise	97
Řeč poslankyně Věry Adámkové	97
Řeč poslance Ondřeje Babky	97
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	98
Řeč poslance Julia Špičáka	98

Řeč poslance Ondřeje Babky	99
Řeč poslance Karla Raise	99
Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové	99
Řeč poslance Julia Špičáka	101
Řeč poslankyně Heleny Válkové	101
Řeč poslance Ondřeje Babky	101
Řeč poslankyně Věry Adámkové	102
Řeč poslance Karla Raise	102
Řeč poslance Stanislava Fridricha	102
Řeč poslance Jana Berkiho	102
Řeč poslance Ondřeje Babky	103
Řeč poslance Jana Berkiho	103
Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové	103
Řeč poslankyně Evy Fialové	104
Řeč poslance Jana Berkiho	104
Řeč poslance Richarda Brabce	104
Řeč poslankyně Evy Fialové	105
Řeč poslankyně Heleny Válkové	105
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	105
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	105
Řeč místopředsedkyně PSP Kláry Dostálové	106
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	107
Řeč poslance Jiřího Havránka	107

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslance Karla Raise	107
Řeč poslankyně Karly Maříkové	107
Řeč poslance Josefa Kotta	107
Řeč poslance Aleše Juchelky	108
Řeč poslance Drahoslava Ryby	108
Řeč poslance Julia Špičáka	108
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	108
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	109
Řeč poslance Radka Kotena	109
Řeč poslance Jana Hrnčíře	109
Řeč poslance Kamala Farhana	109
Řeč poslankyně Marie Pošarové	109
Řeč poslance Marka Nováka	109
Řeč poslance Richarda Brabce	110
Řeč poslance Radka Vondráčka	110
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	110
Řeč poslankyně Heleny Válkové	111
Řeč poslankyně Ivany Mádlové	111
Řeč poslance Karla Raise	111
Řeč poslance Karla Sládečka	111
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	112
Řeč poslance Lubomíra Brože	112
Řeč poslance Marka Bendy	112
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	112
Řeč poslance Jiřího Havránka	113

Usnesení schváleno (č. 728).

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 75. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Schůzi svolala předsedkyně Poslanecké sněmovny podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 87 poslanců. (Velký hluk v sále.) Pozvánka vám byla rozeslána ve čtvrtek 31. srpna tohoto roku elektronickou poštou.

Mám zde jedno sdělení: pan ministr Stanjura hlasuje s náhradní kartou 34.

Nyní bychom přistoupili k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Barboru Urbanovou a poslankyni Miladu Voborskou. Má někdo jiný návrh? Žádný takovýto návrh nevidím. Přivolám kolegy a kolegyně z předsálí.

A nyní budeme hlasovat o ověřovatelích této schůze tak, jak jsem je přečetla.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno 123 poslanců a poslankyň, pro 116, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovatelkami 75. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Barboru Urbanovou a poslankyni Miladu Voborskou.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Pekarová Adamová Markéta celý jednací den – osobní důvody, Bašta Jaroslav celý jednací den – zdravotní důvody, Beitzl Petr celý jednací den – rodinné důvody, Bělobrádek Pavel do 12 hodin – pracovní důvody, Bělou Roman od 18 hodin – pracovní důvody, Carbol Jiří celý jednací den – pracovní důvody, Flek Josef celý jednací den – zdravotní důvody, Foldyna Jaroslav celý jednací den – zdravotní důvody, Hájek Jiří celý jednací den – pracovní důvody, Horák Jiří od 9 do 14 hodin – rodinné důvody, Klíma Pavel celý jednací den – pracovní důvody, Kobza Jiří od 17 hodin – pracovní důvody, Kolovratník Martin celý jednací den – zdravotní důvody, Kučera Michal od 18.30 – osobní důvody, Ondřej Lochman od 12 do 0.00 hodin – zdravotní důvody, Navrátil Jiří celý jednací den – pracovní důvody, Němečková Crkvenjaš Zdenka celý jednací den – zdravotní důvody, Philipp Tom celý jednací den – pracovní důvody, Pražák David celý jednací den – zdravotní důvody, Quittová Petra od 17 hodin – pracovní důvody, Růžička Pavel od 13 hodin – zdravotní důvody, Skopeček Jan od 9 do 12 – zdravotní důvody, Strýček Jiří celý jednací den – zdravotní důvody, Tureček Karel celý jednací den – zdravotní důvody, Vornáček Vít celý jednací den – osobní důvody, Vondrák Ivo celý jednací den – pracovní důvody, Ženíšek Marek celý jednací den – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Baxa Martin do 12 a od 13 hodin – pracovní důvody, Bek Mikuláš celý jednací den – pracovní důvody, Blažek Pavel do 10.30 – pracovní důvody, Hladík Petr celý jednací den – pracovní důvody, Kupka Martin celý jednací den – pracovní důvody, Lipavský Jan celý jednací den – zdravotní důvody, Šalomoun Michal od 22 hodin – osobní důvody, Válek Vlastimil do 11 hodin – pracovní důvody a Výborný Marek od 13 do 15.15 z pracovních důvodů.

Dále zde mám ještě jednu omluvu: Stanislav Berkovec se omlouvá dnes od 9 do 11 hodin, a to ze zdravotních důvodů.

A nyní zde mám přihlášky pana předsedy Bendy před pořadem schůze a dále potom před pořadem schůze paní místopředsedkyně Klára Dostálová, přihlášená s přednostním právem. Pan předseda Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové (Předsedající: Prosím o klid!), mám takovou ambici pokusit se během dneška a zítřka tento tisk, který není úplně triviální, dodělat, takže navrhuji jménem všech koaličních klubů, abychom dnes pokračovali v jednání i po 19. a 21., nikoliv 24., po 19. a 21. hodině, abychom dali všem opozičním poslancům, ale samozřejmě i všem koaličním, kteří budou mít taky zájem, možnost vystoupit ve druhém čtení k vládnímu návrhu zákona o vylepšení veřejných rozpočtů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji, pane předsedo. Máme tedy návrh, abychom jednali po 19. a 21. hodině. Přivolám kolegy z předsálí.

Hlasujeme tedy o návrhu pana předsedy Bendy.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 141 poslanců a poslankyň, pro 78, proti 61. Návrh byl přijat.

A nyní je další přihlášenou paní místopředsedkyně Klára Dostálová s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Vážená paní předsedající, milé paní poslankyně, milí páni poslanci, já děkuji za slovo. Já jsem se přihlásila s přednostním právem, protože si myslím, že si tady musíme připomenout několik věcí.

Aby společnost mohla dobře dlouhodobě fungovat, je principiálně nutné vytvořit zejména pro naše mladé spoluobčany podmínky, ve kterých se můžou rozvíjet a vytvářet svou budoucnost. Samozřejmě že v rámci rétorických cvičení se k tomu hlásíme všichni napříč politickým spektrem. Všechny politické strany podporu mladých zaštiťují, každá strana mluví o jejich vzdělání, všichni mluvíme o podpoře bydlení, o státní politice směřující k zvýšení porodnosti. Bohužel ale, když se však podíváme na reálnou politiku, je zřejmé, že jde jenom o plamenné rétorické cvičení, zejména nyní současně vládnoucí pětikoalice.

Vybírám, nebo vybrala jsem tedy několik konkrétních aspektů, které dokládají, že asi vážně, a teď si myslím, že už opravdu budeme používat ty slogany, že vládě vadí mladí, vládě vadí staří a dneska vlastně, když budeme projednávat daňový balíček, tak to vypadá, že vládě vadí i ženy, což už si myslím, že je opravdu alarmující, a možná by se nad tím měli i kolegové tady z poslaneckých lavic zaměřit.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, že vás přerušuji. Kolegyně, kolegové, prosím, přesuňte své rozhovory do předsálí a prosím také o ztišení. Děkuji. Pokračujte, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Prvním a zřejmě nejvíce palčivým problémem je pro mladé lidi bydlení, respektive jeho nedostupnost. Sen o vlastním bydlení se mladým generacím rozplývá doslova před očima. Reálné ceny nemovitostí v České republice od roku 2015 vzrostly o 167 %, nabídkové ceny o 103 % a index cen bytových nemovitostí o 112 %. Nárůst je v České republice druhý největší v Evropě. Hypoteční trh se vzhledem k těmto cenám a samozřejmě také v důsledku extrémně vysokých staveb a sazeb zcela logicky zastavil.

Bohužel pětikoalice nepřistupuje k řešení a vytváření žádné rozumné bytové politiky, právě naopak. Dnes se tu chystá zavádění poplatků za předčasné splacení hypoték v řádu desítek tisíc korun. To opětovně nejenom mladé lidi zásadním způsobem odradí od řešení

bytové problematiky. Přitom relativně vysoký podíl vlastnického bydlení oproti ostatním zemím je pro Českou republiku výhodou, z které čerpají občané, ale i stát, který díky vysokému podílu vlastnického bydlení může počítat s výrazně nižší důchodcovskou chudobou. Jděte a zeptejte se penzistů, jak by vycházeli se svou penzí, kdyby museli platit nájem v řádu několika tisíc korun navíc? V Praze by to bylo v řádech několik desítek tisíc korun navíc. Navíc je tento krok a jeho načasování naprosto nepochopitelný.

Ještě minulý rok Ministerstvo financí vytvářelo specifickou českou daň z mimořádných zisků pro banky, protože měly mít extrémní zisky, a dnes jim vytváří dodatečné příjmy. Rozumí tomuhle někdo? Je to vůbec pochopitelné, aby v jednom roce nejdříve se říkalo, že mají banky extrémní zisky, tak je musíme zdanit, a na druhou stranu skoro rok poté, co toto vláda vyřkla, tak zase naopak bankám přihrajeme velké peníze na úkor našich mladých, zejména mladých spoluobčanů, do jejich kapes? Přece je logické, že mladí lidé hledají možnosti, jak se co nejrychleji vyvázat z dluhu. Hypotéka je prostě dluh pro ty mladé rodiny. Snaží se buď splatit ten svůj úvěr dříve, nebo hledají lepší úrokovou sazbu, a naše vláda je za tento krok chce potrestat, protože jim samozřejmě chce dát pokutu za to, že budou předčasně splácet svoje dluhy.

Navíc plánuje kabinet Petra Fialy našim pracujícím studentům zrušit daňovou slevu na studenta. Členové vlády vůbec neberou ohled na to, že v České republice je mnoho studentů, jejichž rodiny je nemohou finančně podporovat. Musí pracovat, jinak to nejde. A mladí lidé chtějí, a budme rádi za to, že se drží na vysokých školách, i když třeba mají hlouběji do kapsy, musí u toho pracovat – a co uděláme my? No, taky je potrestáme. Tato vláda jim sebere tu slevu na studenta, se kterou oni samozřejmě počítají, protože to může být i významným příjmem do jejich rozpočtu. Životní náklady se za poslední rok dramaticky zvedly pro všechny občany, ale studenti toto navýšení cítí obzvláště senzitivně.

Navíc se opětovně musím vrátit k problematice bydlení, a to z pohledu vysokoškolských kolejí. Jejich cena v posledním roce dramaticky vzrostla a navíc samotných míst na kolejích je nedostatek. Mě by fakt zajímalo, jestli se někdo aktuálně zeptal studentů, jak jsou na tom. Studenti jsou doslova zoufalí. Dokonce mi říkali, že aspoň za nás byla ta sleva na jízdném, takže mohli třeba dojíždět domů, protože to měli relativně za dobré ceny, v podstatě za velmi nízké ceny, tak tolik lidí to umístění na kolejích třeba nehledalo a dojíždělo. Bohužel ale toto všechno padlo a nic se s tou podporou pro studenty neděje. Ani na jízdném, ani na kolejném, ani na vlastně dostupném bydlení jako takovém, protože samozřejmě zoufalí studenti potom shánějí byty na trhu, nájemní bydlení... Ale těch je nedostatek i pro všechny další spoluobčany, takže jich v jednom bytě žije dva, tři, čtyři, pět, aby to dali dohromady. Pro mě je absolutně zarážející, že zde vlastně mohou pomoci jenom konkrétní jasné činy, nikoliv slova pana ministra financí, který označuje studenty za podvodníky využívající daňové kličky, zatímco se plně nevěnují studiu.

Dalším bodem, který je alarmující z pohledu bydlení jako takového, vůbec z pohledu rodin, jsou náklady spojené s péčí o děti, domácnost a bydlením. Náklady na vodu, teplo a další základní služby stále rostou. To postihuje nejen mladé rodiny, ale v konečném důsledku celou společnost. Dle posledních informací Českého statistického úřadu došlo v červenci 2023 k meziročnímu nárůstu cen ve výši 8,8 %, přičemž na meziroční růst cenové hladiny v České republice měly největší vliv ceny v oddíle bydlení, kde dlouhodobě rostou ceny vodného – meziročně dle červencových údajů o 16,3 %, stočného – meziročně dle červencových údajů o 26,9 %, elektřiny – meziročně dle červencových údajů o 23,4 %, či tepla a teplé vody – meziročně dle červencových údajů o 38,9 %. Přičemž vládní návrh v daňovém balíčku přichází se zvýšením daně z přidané hodnoty u řady položek, které nejenom zvýší finální ceny základních statků a služeb, ale také se negativně projeví v rozpočtech českých domácností. Toto opatření přitom může mít významně negativní dopad na většinovou populaci v České republice, a to bez ohledu na to, zdali žije v nájemním, či vlastnickém bydlení. To ve spojení s nečinností vlády v oblasti cen energií, inflace a všemi

ostatní vládou navrhovanými opatřeními, jako například diskutované vrácení poplatku za obnovitelné zdroje na faktury domácnostem za energie, má toto zvýšení daní potenciál výrazně navýšit skupinu osob ohrožených bytovou nouzí. Je přitom vhodné upozornit, že jde o překvapivé opatření vzhledem k tomu, že jej navrhuje vláda, která zvyšování daní odmítala. A v kontextu daně z přidané hodnoty bude mít Česká republika nejvyšší sníženou sazbu DPH v celé Evropské unii. Přitom Česká republika patří k zemím, kde je zapotřebí vynaložit největší objem financí v poměru k průměrné mzdě za bydlení. Zároveň je potřeba v kontextu tohoto návrhu upozornit na zvýšení daně z nemovitosti, což bude mít za následek zvýšení nákladů všech druhů bydlení.

Vláda svým rozhodnutím zvýšit daň z přidané hodnoty v řadě senzitivních položek hazarduje s finanční soběstačností českých rodin. Jako by vláda Petra Fialy zkoušela, co ještě rodinné rozpočty vydrží. Je přitom důležité zdůraznit, že vládní návrh na zvýšení daně z přidané hodnoty se netýká jen několika marginálních položek. Proto se budeme snažit, a já vystoupím samozřejmě v řádné rozpravě se svými pozměňovacími návrhy, u některých položek souvisejících s bydlením dočasně – a tady opakuji dočasně, protože my pořád věříme tomu, že vláda začne krotit inflaci, že se podívá na ceny energií, abychom pořád nebyli na těch předních místech v Evropě – to znamená dočasně snížit sazby DPH tak, abychom ulevili rozpočtům českých domácností.

Dále se musím dotknout změny v systému rodičovského příspěvku. Musíme si uvědomit, že pro české rodiny jsou to spojené nádoby. Jde o peníze, a samozřejmě rodinné rozpočty v aktuální době počítají každou korunu. Současná vládní pětikoalice chce provést změny, které budou nespravedlivé vůči mladým rodičům. Pětikoalice opětovně rozděluje společnost, tentokrát však nejenom verbálně, ale i finančně. Děti, které v uvozovkách vydrží a narodí se po 1. 1. 2024, budou odměněné 50 tisíci. Rodiče dětí narozených dříve mají smůlu. Vůbec nechápu, a tady prosím, abyste zaznamenali ten kontext, aktuálně je ten problém u českých rodin. Proč nepomůžeme i zvýšením rodičovského příspěvku rodinám teď? My budeme pomáhat budoucím rodičům, ale tam přece všichni doufáme, že se situace začne stabilizovat. Proč nepomůžeme rodinám, které čelí obří inflaci teď, obřím cenám energií teď, ne za rok? Ted' tomu čelí. Proto si myslím, že tento krok je velmi nedůstojný právě vůči podpoře mladých rodin, a měli bychom se všichni nad tímto zamyslet a přehodnotit, abychom vlastně pomáhali rodinám, kde už jim, doufejme, trošičku ta ekonomická situace v příštích letech nebude tak drastická jako v současné době. Prosím, pomozme mladým rodinám teď. I ten příspěvek na dítě může významně pomoci, minimálně by ale měl odrazit inflaci. 350 000, nebo navýšení o 50 000 je málo. Ty peníze se znehodnotily. A mě vždycky pobaví, když dám do kontextu dva články vlády, tak u poplatků za televizi a rozhlas, tam to prostě přijímáme, že to bylo znehodnoceno inflací a že ten poplatek už je v podstatě daleko minimální, a u těch rodin jako co? Za těch 300 000 si dneska nekoupí to, co si koupili před dvěma lety. Tam je znehodnocení minimálně o 75 000. A takto bychom měli tady uvažovat, abychom mladým lidem pomohli.

Když jsem se na začátku zmínila, a zase je potřeba to dát do kontextu, tak vlastně v té rodině ty generace jsou jak staří lidé, tam už všichni víme, jak se jim současná vláda pomstila na důchodech. Ted' vlastně vidíme mladé rodiny, že vlastně nejsou schopny utáhnout svoje rozpočty, a do toho všeho bych takto nevystupovala, kdybych viděla alespoň nějakou snahu například u mladých rodin, které si nemohou požádat o příspěvek na bydlení, protože jsou vázány splátkou hypotéky a ta se do toho nezapočítává, takže tyto rodiny jsou dneska bity úplně nejvíc, a snaha vlády v oblasti hypoték je nula.

Já jsem tady navrhovala několik řešení. Dobře, zaznamenala jsem, že nesouhlasíte s víceletými hypotékami. Ale je tady například, já tomu říkám pracovní švýcarský model, sama jsem o tom mluvila s Českou bankovní asociací, se zástupcem České bankovní asociace, kde by například toto pro banky nebylo neřešitelné. A je to jenom o tom, že po dobu toho, když mladé rodině vypadne jeden příjem, protože ta žena je na mateřské dovolené nebo se

stará o předškolní dítě, tak v rodině je jenom jeden příjem, a po dobu této péče by rodina mohla na hypotéce splácet pouze úroky, nikoli jistinu, tak jak je to běžné i v jiných západních zemích. Proč takto nemůžeme mladým rodinám pomoci? Víte, kolik by to byla úspora? Ten poměr mezi úrokem a jistinou je zhruba 45 vůči 55 %. Dovedete si představit, že splátka rodiny dneska na hypotéce je průměrně někde 23–24 tisíc, že by platili jenom půlku? Kolik tisíc korun by to pomohlo rozpočtu té rodiny v této těžké době? Ale bohužel vláda žádné takové kroky nedělá.

Když jsem mluvila o ženách, tak už tady o tom hovořili i mí kolegové, že my samozřejmě budeme nárokovat, nebo se snažit přijít s pozměňovacími návrhy, které sníží daňové sazby hygienických a menstruačních pomůcek. I vy jste dostali, všichni jsme dostali do mailu stanovisko odborné, že skutečně menstruační chudoba je realitou pro tisíce žen, a já nechápu, proč by měly být tyto pomůcky ve vyšší sazbě daně než například už několikrát zmiňované pornočasopisy.

Obdobně je to i s květinami. Já vím, že to vyvolá úsměv na vaší tváři, ale věřte mi, že já jako ministryně pro místní rozvoj jsem čelila tomu, že nám enormně narůstají takzvané sociální pohřby. Květina je spojená, a já nechci začít tím negativním, tím smutným, kde to je jenom u těch pohřbů, ale květina je přece spojená i s radostnými událostmi: svatby, křtiny, svátky, narozeniny, Mezinárodní den žen, Mezinárodní den matek, svátek zamilovaných. Doufám, že ještě všichni z nás tady víme, co to láska je. To všechno je symbol květiny. Květina je i symbol pro ženu jako takovou, a myslím si, že bychom se nad tímto měli zamyslet, že opravdu mnoho, mnoho drobných živnostníků na toto velmi doplatí, protože květina se stanem svým způsobem luxusem, ale to určitě není známka dobré zdravé společnosti.

Stejně tak se tady musím zastavit u toho, co vláda předvádí s obcemi. Já prostě nerozumím tomu, vždyť ve vašich řadách je tolik starostek, starostů, hejtmanů, primátorů a tak dále, zastupitelů. Nechala jsem si vyjet seznam, ale to bych tady četla dvě hodiny, kdo z nás všechno je tady členem nějaké samosprávy. Co se to děje? Jak je možné, že vláda se takto macešsky chová k svým obcím? Tak nejenom že se tedy úplně nepovedlo panu předsedovi Luklovi vyjednat s vládou to navýšení daně z nemovitosti výměnou za sdílené daně, za všechny sdílené daně, což samozřejmě bude mít pro obce obří dopad, nejenom těch 10 miliard, ale obří dopad, ale vedle toho vláda zrušila obcím – a já nevím, jestli si to všichni uvědomujete, protože ono to v tom balíčku je napsané dvěma větami. Ale státní rozpočet v podstatě nebude kofinancovat evropské projekty ze státního rozpočtu. Nebude. Prostě bude jenom Evropa a vlastně to kofinancování ze strany žadatele.

My máme tři kategorie regionů, takzvaně méně rozvinuté regiony, přechodové regiony a více rozvinuté regiony. U těch méně rozvinutých regionů bude 85 na 15, ale právě ta zmiňovaná metodika finančních toků zejména u školství pomáhala obcím v tom, že tam dávaly kofinancování 5 %. Největší tragédie to bude pro přechodové regiony, a tam je potřeba, aby tady zavnímali poslanci, zastupitelé z těchto regionů, týká se to kraje Plzeňského, Jihočeského, Kraje Vysočina, Jihomoravského a středních Čech, tyto regiony ztratí podporu ze státního rozpočtu, to znamená, jejich kofinancování bude 30 %, protože podíl evropských fondů je 70 na 30. To znamená, obce vlastně nedostanou ty příjmy ze sdílených daní. Nedostanou příspěvek státního rozpočtu na kofinancování projektů. Ministerstvo pro místní rozvoj čelí největšímu propadu rozpočtu. Bavíme se tady o 13,6 miliardy korun. To znamená, úplně zruší dotační tituly. Na co mělo Ministerstvo pro místní rozvoj ty tituly? No na rozvoj obcí. My jsme žádné podnikatele nikdy nepodporovali, jenom obce. To znamená, Ministerstvo pro místní rozvoj zruší dotační titul na místní komunikace, školky, sportoviště, domy s pečovatelskou službou, komunitní bydlení seniorů, technickou infrastrukturu, zainvestování pozemků pro následnou bytovou výstavbu a tak dále. Zároveň tento daňový balíček snižuje podíl na dani z hazardu pro obce. Prostě když si to takto sečtete, co všechno se obcím bere, tak si myslím, že by tady měli povstát všichni ti, co jsou zástupci v jednotlivých

obcích, a říct: Není to už trochu moc? Nepřehnali jsme to? Vždyť obce jsou ti, kteří investují do infrastruktury pro zlepšení kvality života v našich obcích.

Pro mě je zcela nepředstavitelné, že tímto způsobem se vláda vydává. Nechápu takový ten princip sebezáchovy, že se aspoň nesnaží někde ubrat na plynu, že jejich cílem je asi naštvat úplně všechny a semknout společnost proti naší současné vládě. Nicméně my všichni jsme tady voleni lidmi, měli bychom myslet na jejich blahobyt a tak dál, a v kontextu toho, kdy se bavíme o tom, že v podstatě i změna DPH může mít třeba i neutrální dopad, když se bavíme o tom, že vláda má na letošní rok deficit 295 miliard, na příští rok 252 miliard, rozdíl je 43 miliard, a sama vláda řekla, že na výdajové straně státu představí úsporu ve výši 62,5 miliardy. Přátelé, myslím si, že počítat umíme všichni. Fakt potřebujeme daňový balíček, který je velmi nevýhodný pro české občany? Dokonce jsem četla články jako Podvod na českých občanech. Je absolutně alarmující pro obce a obce by se asi skutečně měly postavit proti tomuto daňovému balíčku. A otázkou je, zda ho vůbec potřebujeme.

Děkuji, tolik asi ode mě z úvodu. Já se samozřejmě ještě přihlásím v rozpravě ke svým dvěma pozměňovacím návrhům. Jeden se bude týkat právě dočasného snížení sazby DPH na položky související s bydlením, abychom aspoň někde těm českým občanům pomohli. A druhá věc, která mě opravdu trápí, a znovu říkám, mám za sebou tu zkušenost, vím, kolik stojí vypravení pohřbu nebo svatby, a můžou to být řády tisíců, pokud se jim zdraží ještě ve finále květiny jako takové. Takže druhý pozměňovací návrh bude k tomuto. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Nyní je přihlášen s přednostním právem před návrhem pořadu pan předseda Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Dobrý den, vážení spoluobčané, dámy a pánové, vážený pane premiére – vím, že nikdy tady nesedíte, když my mluvíme, nebo když já se snažím na vás mluvit. Vy jste, pane premiére, včera vystoupil, měl jste tiskovou konferenci, kde jste komentoval moje včerejší vystoupení. Říkal jste, že jste měl možnost slyšet moje vystoupení, které vyvolává otazníky, možná ale spíše nad tím, jestli předseda Babiš si je vědom toho, co říká. Předseda Babiš si je vědom toho, co říká. A ta moje reakce – vy tady říkáte, že soubor urážek, lží, útoků na jednotlivé osoby. A kdo tady koho urážel? Já jsem jenom reagoval na to, že ten váš zbytečný ministr, teď jsou tady dva, ten zbytečný, co tady sedí, ministr pro EU – vy žádného ministra pro EU nepotřebujete, ani toho ministra zahraničních věcí nepotřebujete, to všechno zvládne pan Pojar, to je jediná kompetentní osoba, s vámi. Máte tam šerpu. Takže ten váš zbytečný ministr, on mě urážel, on tady mluvil o tom de facto, že lžu, kradu, podvádím a dělám špinavou práci. A já jsem jenom reagoval. Protože já se nenechám urážet nějakou nulkou, jak říkal pan prezident Klaus. Který tady jenom sedí, abyste vykazovali, jako že když pan Výborný půjde jednat s řetězci a bude snižovat ty ceny, tak on tady bude dělat tu stafáž. Vy říkáte, že lidé mají šetřit, tak proč vy nešetříte, proč ho nedáte pryč? I s celým zbytečným kolektivem? Vy na Úradě vlády můžete propustit okamžitě 100 lidí. Takže pane premiére, já jsem reagoval na urážky. A reagoval jsem, jak jsem reagoval.

Potom bylo téma, že vlastně můj táta byl nějaký komunistický pohlavár. A já si nenechám urážet moji rodinu, ani mého tátu, který je po smrti. Takže vy na mě útočíte, vy mě urážíte. Vy mě urážíte! A já jsem reagoval, tak jak jsem reagoval. Reagoval jsem jak Babiš v roce 2013.

Tady přišla mládež se na nás podívat. (Na galerii hostů.)

Takže zaříd'te, pane premiére, aby mě vaši ministři a váš koaliční partner, který s námi seděl v Sobotkově vládě, neurážel! Neberte si do pusy moji rodinu, na to jsem fakt alergický. Strašně alergický. A moje tvrzení tady říkáte o nové totalitě, tak já jsem to tady včera

vysvětloval, co je to nová totalita. Já jsem to tady četl, že to je Česká televize a Český rozhlas, kde ty rady volí politici, a vy je teď ovládáte a vy chcete navyšovat poplatky. Takže tady mládež – nevím, kolik je tady mladých lidí, asi 100 nebo 60, každý má mobil, a kdyby náhodou se chtěli dívat na Českou televizi na mobilu, tak budou za to platit poplatky. Tito mladí, kterým jste vzali slevu na jízdné! Kterým závidíte, nebo nechcete, aby pracovali jako brigádníci, proto je zdaníte! Proč my bychom měli zase platit České televizi? Dáváme 7 miliard, nikdo neví, kam ty peníze jdou. A my navrhuje, aby Česká televize a Český rozhlas byly financované jiným způsobem. Tak jak se o tom mluví, BBC, jak to financují na Slovensku, v Německu, je ta debata.

A já jsem to včera četl, co je ta nová totalita. Takže vy jste zase reagoval, protože vy nejste schopen tady reagovat. Říkáte, že jsme agresivní, nervózní. Já jsem úplně v pohodě, mně se to tu celkem líbí. Já jsem sem moc nechodil, teď jsem chodím (se smíchem), mluvím tady, nečtu nějaké projevy jalové, jako vy jste četl na Zemi živitelce projev, kde vás vypískali. A ani jste nevěděl, co čtete vůbec. Protože vy o tom zemědělství a potravinářství, které se snažíte dále destruovat, nic nevíte. Ne, my jsme v pohodě. A pravdu má Karel Havlíček, že vy dneska skutečně mluvíte jak ten Milouš Jakeš.

Takže, pane premiére, prosím, zaříd'te, aby mě ten váš zbytečný ministr neurážel. Vám nevadí, že napadá hejtmana Královéhradeckého kraje, pana Červíčka, který se zachoval skandálně, protože naše stínová vláda přijela do Hradce Králové a on nás přivítal? No co si to dovolil? A tady ta nula ze STANu ho kritizuje. Pan Červíček – dostane asi další polibek smrti – je zodpovědný politik, který se snaží pro Královéhradecký kraj udělat maximum. A když my jsme byli ve vládě, já jsem byl premiér, tak on byl tak urputný a tu nemocnici v Rýmařově jsme řešili tolikrát, že nakonec mě udolali a přesvědčili, i když původně ta nemocnice měla stát, nevím, heliport, a nevím, co všechno si tam vymýšleli, tak nakonec jsme společně odsouhlasili 300 milionů pro tu nemocnici a já jsem rád, že se začne stavět.

Ano, pan Kuba, pan hejtman, ten nás nevítal na Zemi živitelce, protože po tom, co jsem navrhoval, aby pan premiér šel do Bruselu nebo byl prezidentem, a pan Kuba by byl určitě skvělý premiér, tak ten radši nepřišel nás vítat v Českých Budějovicích. Takže to jsou ty spolupráce. My když jsme byli ve vládě, tak jsme spolupracovali s opozicí.

Takže pane premiére, měl byste bránit svého hejtmana proti té nulce, tady co sedí. A já jsem reagoval na lži a urážky. A reagoval jsem způsobem roku 2013. Potom jsem byl obviňován, že jsem ohrožení demokracie, tady všichni tleskali. A můžete mi vysvětlit, jak já ohrožuji tu demokracii? Co to vlastně ta demokracie pro vás je? Ten váš polistopadový kartel? To je ta demokracie, že nikdo nemůže kritizovat?

My jsme za doby našeho vládnutí vytvořili jasná pravidla hry. My jsme prosadili nominační a služební zákon. Sice blbě, protože jsme tehdy nevěděli, že vlastně státní tajemník, který spadá pod náměstka ministra vnitra – tehdy si to Chovanec uzurpoval, mělo to být pod vládou – bude víc než ministr. Ano, řídit stát jako firmu. Ví, že stát není firma, ale řídit stát jako firmu jde. Protože ve firmě jsou jasné strategie, jasná pravidla, jasné úkoly, jména, termíny. No, ale to nešlo. Takže aspoň jsme prosadili ten nominační služební zákon, abyste si tam nedodávali stovky těch vašich spolustraníků. A my jsme dělali výběr kandidátů na všechny funkce. Jak vy vybíráte teď šéfa GIBSu nebo...? Paní ministryně Černochová byla dokonce ve výběrové komisi, myslím že na NÚKIB, kde byl pan Řehka.

Takže my jsme s vámi spolupracovali. Vy s námi nespolupracujete, vy s námi nemluvíte, vy nás ignorujete. Vy se vlastně chováte tak, že teď jste tedy objevil Českou republiku, a mluvíte o nějaké vizi na deset let. Ale vy vlastně už dopředu předjímáte, že hnutí ANO nemá právo existence, hnutí ANO vlastně nebude už nikdy ve vládě, protože zkrátka hnutí ANO nemá vůbec existovat.

Takže my jsme vybírali lidi, byla výběrová řízení. Pravdu má ten poradce pana ministra Stanjury, který, když vyhazoval profesora Švejnara, dozorčího rady letiště, tak mu řekl: no,

víte, Babiš nemá lidi. Ale my máme lidi, protože my jsme si tady vybudovali ten systém tradičních stran. Jak jsou voleni předsedové tradičních stran? No, musí mít podporu krajů a ty kraje čekají, že potom dostanou toho ministra. Proto to tak máte v ODS, ne? Takže Moravskoslezský kraj má Stanjura, to jsou finance, Blažek má spravedlnost, jižní Morava, Plzeň, to je kultura, Kupka má střední Čechy. No tak když takhle ty kraje, potom jim rozdělíte ta ministerstva, tak samozřejmě se tam snaží prosazovat ty svoje hodnoty, moc a kšefty. Takže ano, my jsme neměli...

Co je úplně absurdní, jak vy jste tady vymysleli tu takzvanou deagrofertizaci. Takže neměl jsem lidi. My vlastně ve volbách 2013, když jsme dostali 18 %, tak jsme ani nevěděli, co máme dělat pořádně. My jsme ty lidi našli v té státní správě a to byli skvělí lidi a oni měli tu smůlu, že pracovali pro stát. Jenom proto, že Babiš byl premiér nebo ministr financí a dovolili si vůbec pracovat pro stát, tak měli tu smůlu, tak jste je popravili. I profesora Švejnara, renomovaného nezávislého ekonoma, jediného, který tady jasně říká, kdo tady způsobil tu inflaci. Žije v Americe, není pod žádným vlivem polistopadového kartelu.

Takže já se ptám, kde jsem ohrozil demokracii, kdy jsem zneužil někdy funkci? Nikdy. Doneste mi nějakého úředníka, kterému bych já řekl, že něco potřebuju. Neexistuje. Neexistuje takový. Od mého vstupu do vlády a do politiky neexistuje nic, co byste mi mohli vyčíst. Demokracii? Jo, demokracii bych možná ohrozil, kdybych akceptoval návrh prezidenta Zemana po tom, co jste se spojili ve volbách 2021, abych hrál tu hru, že bych tam byl rok a volal bych panu premiérovi Fialovi a pojďte se setkat a můžeme dát spolu tu koalici. Ne, to jsem neudělal. Všechno jsme předali v mašličkách. Řekněte mi, kdy jsem já za své politické působení ohrozil demokracii? Čím jsem ohrozil demokracii? Já nejsem ohrožení demokracie. Já jsem vaše ohrožení. Já ohrožuju vás. Tenhle polistopadový kartel. Ty vaše kšefty. Že jsem vám včera připomněl tu historii, co tady bylo.

Pan premiér má vizi, no. Jan Antonín Baťa měl vizi, napsal 1937, budujme stát pro 40 milionů. Geniální, Baťova rodina geniální. Já jsem tu vizi napsal 2016, vizi pro naše děti do roku 2035. 2016 byla ta knížka O čem sním, když náhodou spím. Tam to je všechno napsané. Po revoluci jste se měli vybrat do světa a naučit se a předat nejlepší věci – finský školní systém, estonská digitalizace, francouzské rychlovlaky, singapurský fond místo kuponky, stačilo jít do Bavorska. Ne, vy jste to neudělali. Já jsem vám to jen připomněl, co tady bylo. Vždyť kdybyste netunelovali, nekradli, nebyla korupce, tak bych v životě do politiky nešel.

Pan místopředseda Bartošek tady mluvil o tom, že já ohrožuji demokracii, ne? Vy, když jste se zděšením zjistili, že v roce 2017 jsme vyhráli volby, tak ta součást toho vašeho kartelu, pan Rychetský, předseda Ústavního soudu, za spolupráce Senátu – což je součást toho kartelu a nové totality – jste si udělali ten zákon a akorát vám to vyšlo. Ano, že nebylo kvorum na koalici 15, ale stačilo 13.

Takže vy dneska dosazujete vaše kolegy na ty posty. Vždyť Piráti, ti jsou nejšikovnější, ti mají všude kandidáty do Poslanecké sněmovny, kteří neuspěli. No, tak jsou všude. Všude jsou. Občas tedy sice zmlátí manželku a milenku a na Hasiči roku se tam... Místo abyste koupili hasičům nějaké helmy a dali jim pořádný rozpočet, tak tam chodí vaši kolegové konzumovat alkohol a potom dělají ostudu.

Takže já se ptám, kde jsem ohrozil demokracii? Jsem přesvědčen, že jsem neohrozil, nic takové neexistuje. Já jsem jako premiér bojoval za české zájmy. Ano, v Evropské unii, boj, boj, to vy ale nevíte, pane premiére. Boj. A včera jsem vám vysvětloval, že už jsem se vám dávno zaplatil, protože těch 42 miliard, které jsem vybojoval, jsou obrovské prostředky.

Takže prosím vás, pane premiére, já chápu, vy jste asi neviděl ta vystoupení pana zbytečného ministra ani pana místopředsedy Bartoška. Takže pokud vy mě nebudete urážet, nebudete urážet moji rodinu, tak já nebudu tady vystupovat jako kdysi na začátku mé politické kariéry, protože si myslím, že v čase jsem se tady celkem z hlediska těch projevů

vylepšil. A je to na vás. Přestaňte mě urážet, přestaňte lhát, a potom já tu nebudu vystupovat. Takže samozřejmě i ta média, která to psala, tak ono z toho vyplývá, že já jsem teď jenom přišel a měl jsem ten projev. Ne, tomu předcházely urážky a útoky. Takže já myslím, že je to jasné, a udělejte si, pane premiére, pořádek a bude to všechno v pohodě.

Já jsem velice rád, že dneska, pane premiére, budete jednat se zástupci maloobchodních řetězců. Hlavně jedněte s tím řetězcem, který tady za chvíli bude mít 50 % trhu a má ty miliardové zisky. Ať vám konečně řeknou, ať vám ukážou, za kolik tedy nakupují ty výrobky od českých výrobců. Pan ministr zemědělství to taky slíbil. Ne, problém nejsou maloobchodní řetězce, ani výrobci potravin, ani zemědělci. Váš problém je to. Vy jste tady historicky od revoluce likvidovali české zemědělství, dovolili jste prodávat půdu cizincům. Francouz, Polák, Maďar to nedovolil. Ano, protože to je nejlepší investice a ten, kdo vlastní půdu, ji skvěle pronajímá. Teď ještě zvyšujete daň z nemovitostí. Tak co tedy ten německý vlastník udělá? Navýší ten pronájem českému zemědělci, který samozřejmě zase zaplatí víc. Nemluvě o dotacích, které jste udělali tak, aby zkrátka nebyla žádná motivace pro pěstování zeleniny, ovoce. Bramborářská velmoc už dávno nejsme. O tom jsem tady mluvil.

Takže já vám držím palce, pane premiére, abyste byl úspěšný. Ale řešení u potravin u nás je hlavně v DPH a měl jste to dát na nulu, tak jak to mají v Polsku. Poláci to znovu prodloužili a znovu, i Francie má 5,5 %, Německo. Takže máme nejvyšší DPH a samozřejmě ta vaše rétorika – jednou říkáte, že za inflaci může Babiš, potom Putin, potom se přihlásíte, že jste zařídil snížení inflace. Takže je to celkem komické, ale je to tak, no.

Vy jste včera byl na CNN Prima NEWS, pane premiére, tak stojíte na té křižovatce Evropy, tedy nevím, jaká je to... křižovatka Evropy, nebo naše křižovatka. A vy říkáte, že to není vaše chyba. Jednak stále neříkáte pravdu o tom, co naše vláda, ve které tedy sedělo KDU-ČSL – a já znovu zopakuji spoluobčanům tady, že za naší vlády jsme měli jasné vize. Country for Future, inovační strategie, Národní investiční plán až do roku 2050. Inovační strategie do roku 2030. A já jsem strategii napsal v té knížce 2016. Tak já nechápu, proč vy stále nechcete uznat vůbec nic. Vůbec nic.

Já tady vystupuji objektivně. Když jsem mluvil o drogách, tak jsem dokonce ocenil pana Bartoška za jeho článek v Právu. A pan Bartošek hned tady mě dehonestoval (směje se) a urážel mou rodinu nepřímě. Takže já to říkám objektivně. Ano, za vaší vlády jste rozestavěli 800 metrů dálnic, a řekl jsem objektivně, že za vaší vlády, kde vy jste seděl, byl ministr dopravy Stanjura a rozestavěli jste bombastických 800 metrů dálnic! My jsme vám všechno připravili, začínali jsme, zákon byl na nic. Pamatujete na Havránkovou, tu zemědělkou kolem Hradce Králové? Dvacet let jste si vyjednávali, než my jsme to konečně zvládli. Mě strašně baví o tom... Vy jako kdybyste přiletěl z Marsu. Jako kdybyste nebyl předseda ODS, která tady de facto od revoluce spravuje tuhle zemi, o tom jsem mluvil, jak, a říkáte, že to není vaše chyba. Asi to není vaše chyba. Ale proč jste neměli vizi v roce 2013, když jste byl ve vládě? Nechápu, proč jste neměli tehdy vizi.

S vámi zkrátka ta normální debata není možná. Není možná. Vy s námi nechcete mluvit. Vy tady skutečně děláte jenom nějakou propagandu. Znovu jste dokonce, jak jsem to měl možnost teď vidět nebo číst, mluvil, že my jsme nic neudělali pro armádu. Je to možné? To bylo Fórum 24, to je ta největší žumpa tady. Tak tam jste řekl, že tedy budete tady do noci. A byl dotaz na F-35 – o jejich nákupu by měla vláda rozhodnout v říjnu. A my s paní ministryní, a to je vlastně... z mého pohledu máte jenom dva ministry, kteří jsou schopni s námi normálně mluvit, a nechtěl jsem se tady dohadovat. Tak vy jste řekl, že je potřeba modernizovat naši armádu. To všichni víme. Předcházející vláda v tom selhala. Proč v rámci vaší diagnózy – antibabišismu a bájněho lhaní – proč to říkáte? Tady je tabulka výdajů na obranu (ukazuje), pane premiére. Ano. Ono se to vykazuje v procentech HDP. To jsem kdysi na summitu NATO Trumpovi vysvětloval, že každý má jinou výši HDP.

Tak si představte, pane premiére, že v roce 2009, když byla Topolánkova vláda, a je pravda, že byla krize, výdaje na armádu byly 56 miliard. A za vlády, ve které jste seděl, pane premiére, jste končili roku 2013 42 miliard! Takže za vaší vlády jste snížili výdaje na obranu o 14 miliard. To jsou čísla, fakta. Ne procenta, fakta. Takže my jsme zdědili váš rozpočet v roce 2014 a začínali jsme 42 miliard. A když jsem vám to předával v mašličkách v prosinci 2021, tak výdaje na armádu byly 86 miliard a plán byl 90 miliard – 2022, náš rozpočet. Takže jsme zvýšili výdaje na armádu za naší vlády o více než 100 %. A vy normálně řeknete tady, že jsme selhali. A co se tady stalo po revoluci? Kolik jsme měli vojáků v armádě? Co jsme tam měli za techniku? Kdo to všechno zašantročil? Kdo dělal ty kšefty? No, zloděj zlodějský. Víte, kdo to je. Zakladatel béčka ODS. Letiště Líně, někomu pronajal. Nikdy nezaplatil. Dneska tam chcete dělat nějaké kšeftíky. Jsem zvědav na tu vaši gigafactory.

A ty kasárny oproti... jak se to jmenuje tam, teď je tam obchodní centrum. Jak se jmenuje to obchodní centrum? (Z lavic se ozývá: Palladium.) Prosím? Ano, Palladium, správně. Takže tam kdysi měla armáda obrovský objekt. A čekalo se, že ho ten pán, zloděj zlodějský, prodá za miliardu. A nakonec udělali takový kontrakt, že to zašantročili, a údajně ještě my jsme platili tomu zájemci. Neuvěřitelné! To jsou ty vaše kšefty z minulosti. Pamatuje Diag Human? Nějaký přiblblý dopis? A je z toho arbitr za 15 miliard. A ti kšeftaři dokonce jdou na oficiální schůzku ke Stanjurovi? My fakt prohrájeme 15 miliard? Protože to byly ty vaše kšefty? Panebože. To je jako...

A pan premiér si dovolí říct, že my jsme pro armádu nic neudělali. Udělali jsme. Navýšili jsme rozpočet. Ano. Já jsem vždycky říkal, že ministři nerostou na stromech a že možná bychom potřebovali, paní ministryně, pro armádu speciální zákon, aby tam nebyla stejná pravidla jak u veřejných zakázek. Ale je dobře, jasně. Ale chci vás poprosit, abyste informovala pana premiéra, že my skutečně za naší vlády, na rozdíl od té vlády, kde on seděl a snížil si rozpočet o 14 miliard, tak my jsme ho navýšili téměř o 48 miliard.

Pan premiér se potom diví, když my reagujeme, tak jak reagujeme, když tady popírá ta základní fakta. A stále dokola tvrdí, že naše vláda vlastně nic neudělala. Já nechápu, proč nenavázala tahle vláda na ty naše projekty. Národní investiční plán. Já jsem zvědav, kolik tedy peněz dostane věda a výzkum. Kolik. Asi moc to nebude. Ta vize teď, pan premiér mluví o křižovatce a nabízí vizi, která je reálná a posune Českou republiku dál. Tak fajn.

My dnes budeme pokračovat v debatě o daňovém balíčku. Vy tvrdíte, že je to konsolidační balíček. Není to konsolidační. Ten balíček je úplně zbytečný. Ten balíček jenom zdaní všechny. Vy jste slíbili, že nebudete navyšovat daně. A to vaše notorické lhaní o EET, kdy je úplně jasné, a ti úředníci to vědí, že to přinášelo do rozpočtu 12, 14 miliard, a by to dospělo až do 20, tak my jsme měli připraveno – paní Schillerová, naše stínová ministryně financí, měla připravenou konsolidaci veřejných rozpočtů. A my s vámi souhlasíme, že je potřeba konsolidovat veřejné rozpočty a státní rozpočet. Ano, ale my jsme nechtěli konsolidovat navyšováním daní. My jsme chtěli konsolidovat investicemi, protože investice znamenají navýšení HDP. Navýšení HDP přináší vyšší výběr daní. Chtěli jsme konsolidovat čerpáním evropských fondů. To jsou stejné peníze jako české peníze.

Klára Dostálová vám vysvětlila, jak pan ministr pro místní rozvoj Bartoš vůbec nerozumí čerpání evropských fondů. Nečerpáte, jste jedni z nejhorších v Evropě. My jsme vám vyjednali téměř 1 000 miliard fondů, vyjednali jsme vám 500 miliard Modernizační fond. A nečerpáte, protože to zkrátka neumíte. Neumíte. Klára to uměla. Zase si tam někdo dělal posměšky z toho, když já jsem jako premiér jasně řekl ministrům, že musíme investovat. Že se musíme proinvestovat z krize. A každý ministr věděl, že když má investice na stole, a to je pro lidi, to je pro obce, pro kraje, a nejsou na to peníze, no tak ano, šli jsme společně za paní ministryni financí a ona zkrátka ty peníze musela najít. Dělají si posměšky, že chodili na Ministerstvo financí s čepicí, aby dostali nějaké peníze. Ne, my jsme fungovali jako vláda, i když jsme byli menšinová vláda. Náš hlavní cíl byl dobrý život občanů České republiky a to

jsme i dosáhli, protože jsme předběhli v životní úrovni i Španělsko i Itálii, byli jsme devátí v Evropské unii a díky vám už jsme dvanáctí.

Takže žádný daňový balíček nepotřebujeme. Vy jenom tady od počátku navyšujete daně, berete daně firmám, takže teď zdaníte – nejdřív jste zdaňovali 2022, 2023 inflací. To byla inflační daň. Všechno, co vlastně bylo drahé, tak jste měli větší příjem z daní a to všechno platili lidi. Takže jste se tvářili, že za to nemůžete, ale dobře jste věděli, že je to inflační daň. Ale vám to vyhovovalo. A zkásli jste za to, nevím kolik už, 280 miliard za ty dva roky. A teď přicházíte a normálně brutálně navýšíte daň. Média píšou, že bude snižená sazba 12 %. Ne. Já jsem to tady četl. Všechno z 10 % se navyšuje na 12. Všechny chcete zdanit, i ty studenty. Kdyby chodili na brigády a mají nějaký příjem, no tak jim vysíláte signál, že – ještě tady je urážíte, protože říkáte, že vlastně jak můžou pracovat, protože když pracují, to znamená, že se špatně učí. Ne? Pan Stanjura. Úplně neuvěřitelné. Vzali jste jim slevy, všechno podražilo, internáty, jídlo, doprava, všechno.

Takže daňový balíček je zbytečný, je o ničem, ano. A měli jste konsolidovat finance čerpáním evropských peněz, investicemi a úsporami. Úsporami. Vždyť můžete jít příkladem, pane premiére. Já jsem jako premiér snížil počet zaměstnanců na Úřadě vlády o 267. Zakažte další investice do IT na Úřadě vlády. Snižte ten stav o 100, 150 lidí. Na co tam má Bartoš tu hordu lidí? Nebo paní Langšádlová? To jsme všechno my zvládali s Karlem Havlíčkem sami. My jsme dělali vědu a výzkum. Šéf Legislativní rady? No to dělala ministryně spravedlnosti. A samozřejmě toho ministra pro EU? Takže vy nejedete příkladem, vy nešetříte. Vy mluvíte o úsporách, ale vy chcete jenom, aby lidi přišli o peníze. Máme největší pokles reálných mezd. Teď jsem to četl, že kdy se dostaneme na tu úroveň, za kolik let. No, to když lidi čtou, tak se nedivím, že mají z toho depresi. A vy potom řeknete, že situace ve společnosti, ta takzvaná blbá nálada, je proto, že je na Ukrajině válka. Ne, pane premiére. Ta blbá nálada je proto, že lidi jsou zoufalí, že mají tady nejhorší vládu, nejprolhanější vládu, nejméně kompetentní vládu od revoluce, od vzniku samostatné České republiky. Takže stále opakujete ty lži o tom zadlužení. Ne? Paní Pekarová byla v televizi.

Státní dluh, kolik bude? Znovu vám to zopakuju. Já jsem byl ministr financí, který absolutně snížil dluh nejenom v procentech ze 44 na 29, ale absolutně. Takže když jste vy skončili neslavně, v roce 2013 byl dluh 1 683 miliard a 2017 byl 1 625. Takže absolutně byl snížen dluh o téměř 60 miliard a v procentech byl dluh samozřejmě výrazně nižší. A potom přišel covid a tam bohužel jsme museli, ano, se zadlužit, ale za celé to období 2017 až 2021 to bylo 841 miliard a stále ten dluh koncem roku 2021 byl vůči HDP nižší, než jsme nastupovali v roce 2013. Ale vy budete stále strašit. A ti důchodci, kteří žili skromně za totáče, tak jsou zodpovědní a vám to i mají tendenci věřit. Ale vy zkrátka jim jenom lžete. My jsme vám předali zemi jako šestou nejméně zadluženou a teď už jsme devátí. A vy jste slibovali, že to dáte do pořádku. Ale neřekli jste lidem, že zkrátka všechny zdaníte. Takže windfall tax, ano, a další daně. Takže ta konsolidace se dala udělat výběrem daní.

Vždyť vy stále posilujete šedou ekonomiku. Ano, šedou ekonomiku. Ta procenta my jsme vám tady říkali. Paní Schillerová vám řekla, o kolik desítek miliard jste vybrali méně daní. My jsme ty dani vybírali, my jsme zavedli kontrolní hlášení a EET. Ano. A tu mezeru v daních – vždyť historicky za vašich vlád se nejvíc kradlo v pohonných hmotách. Pamatujete LTO? – Přišla další skupina mladých. LTO. Oni nevědí, co to je. – Tady se vraždili lidi. Ano, protože někdo napsal nějaký zákon, nějaký zákon, a kolik se tady rozkradlo? Sto miliard? Pamatujete lihovou aféru? A jak fungovala ta Celní správa? Nijak nefungovala. A potom, když Finanční správa a Celní správa, když zjistila, že někdo krade tady daně, spotřební daň, ve stovkách milionů, tak samozřejmě polistopadový kartel, kterého součástí jsou média, řekli a vykládali, že Babiš někde klekal. Samozřejmě, že asi ministr financí na poradě se zeptá svých lidí, že četl jsem v novinách, že tam někdo krade stovky milionů. No ale samozřejmě, takže my jsme bojovali proti šedé ekonomice a snižovali jsme daně a vybírali jsme daně.

Transfer ceny do zahraničí? Optimalizace základu daně u nadnárodních společností? My jsme to dělali. My jsme to dělali. Vy už na to kašlete, nevybíráte daně. Ta vaše lež, že EET nic nepřineslo, a někteří to stále používají. Dokonce Vietnamci to stále používají například. Ano, protože pro ty manažery to byl skvělý vlastně nástroj řízení těch firem. Měli přehled.

Takže náš návrh, a já už jsem o tom tady mluvil, že ta média, která vás podporují, teď se nás stále ptají: No a jak byste to udělali vy? Když jsme byli ve vládě, tak se neptali opozice, jak by to udělali oni. My jsme ve vládě byli a my jsme jasně ukázali, že jsme dovedli naši zemi k prosperitě, ano. Zvládli jsme samozřejmě i ten covid, ale za cenu, že jsme museli ty peníze dát. Takže ohledně zadlužení samozřejmě vy jste do roku 2024 od vašeho nástupu navýšili dluh o 1 000 miliard. A to vám ještě bude chybět rok 2025. A to bude další rána.

Takže když to porovnáme, to období naše a to období vaše, protože vy tam budete až do roku 2025, protože jste na vrcholu kariéry, protože ajťáci a učitelé by nikdy nevydělali tolik peněz jako ministr, tak to bude o 100 %. Tak to bude o 100 %! A přitom jste slibovali, jak to všechno zvládnete a jak to bude všechno skvělé.

Daně navyšujete všem živnostníkům. My jsme je snižovali. Kadeřnice a další služby budou... My jsme to snížili na 10 %. A vy to dáváte na 21 %. Neuvěřitelné! Všechno navyšujete. Ale marketing médií a váš marketing je, že používáte vlastně název snížená sazba, aby lidi měli pocit, že jste něco snížili. Ne. Vy jste nic nesnížili. Vy tady tvrdíte, že to něco zjednoduší a že budou dvě sazby. Ne. Vy navyšujete všechny daně de facto z 10 % na 12, některé z 10 % na 21. Ano?

Daňový balíček je zbytečný. A potom se nedivte, že my tady vystupujeme a děláme obstrukce, protože nechceme, aby tenhle daňový balíček byl přijat, a nechceme, aby občané platili více daní. My to nechceme.

Berete rodinám školkovné a další věci, slevy. Útočíte na firmy. Navyšujete korporátní daň z 19 na 21. Pane premiére, kdo tady bude investovat? Kdo bude investovat v zemi, když čte nějaký program vašich politických stran, který se totálně liší od reality? Takže jste lhali a teď vlastně místo toho, abyste to přiznal a řekl, ano, ta realita je jiná, tak stále lžete, že nic nenavyšujete. Tak si ti lidi z toho dělají srandu. Ty vize... A na sítích... Je to fakt jako komické. A vůbec vám nerozumím, pane premiére, že vám to nikdo neřekne, nebo kdo vám tam radí, proč to děláte. Proč děláte z lidí pitomce? Nechápu to. Nechápu to. Ale jediný problém je to lhaní. Nijak jinak si to neumím vysvětlit.

A teď samozřejmě to nejhorší, co mohlo potkat naši zemi, je ten ministr zdravotnictví. To je skutečně peklo. A teď ráno tady vyšel ten článek o penicilinu: Penicilin? Zavolejte si Válkovi, odpovídá lékárnice. Ministr před dotazy utekl. Já kdybych měl takového ministra, tak bych ho okamžitě vyrazil. Okamžitě! Jo? Na podzim přijdou desítky tisíc balení penicilinu, opakuje ministr zdravotnictví. Ale on to říká od ledna! Většina lékárníků ale zatím jen rozhazuje rukama: Nemáme. A pacientům nezbyvá než hrát si na detektivy. Vlastimil Válek před otázkami utekl. Zavolejte si panu ministrovi Válkovi, kde ho sehnat, říká lékárnice paní Dítě z Příbrami, která neskrývá rozladěnost.

Vždyť jak začal pan ministr? 14 miliard vzali zdravotnictví. Řekl, že čekat u lékaře šest hodin je normálka. Normálně já jako nenacházím slovo... (Obrací se k předsedající:) Máte ten seznam těch slov, co jste říkala? Ne. To byl pokus o vtip. Ne, dneska budu slušný.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: No to doufám. (Smích v sále.) Doufám, že se budete držet jednacího řádu a nebudete vybočovat svým projevem z mezí slušnosti.

Poslanec Andrej Babiš: Já jsem si dokonce poprvé za mé politické kariéry včera studoval jednací řád, protože já mám právo tady mluvit. A ptal jsem se tady jednoho pána,

který je tady desítky let, a on mi potvrdil, že moje přednostní právo má stejnou hodnotu jako přednostní právo paní ministryně Langšádlové (jediná přítomná ve vládní lavici) nebo prezidenta. Takže aspoň v tomhle jsme si rovni, když už jsme v té nové totalitě.

Takže ten ministr, to je totální peklo. Totální peklo. Ne? Nejsou léky. Tak netituluju ho. On je závislý na těch počítačových hrách. Naši sedí nahoře, tak to vidí. A samozřejmě v Praze se nic neutají. Takže on přijde ráno do práce a hraje ty hry. On je závislý. On je nemocný. Chápete to? Tak já bych vám doporučoval ho okamžitě vyměnit. Ale pan premiér na to neslyší. Není tady. Tak bych pokračoval. Děti šly do školy.

Paní Dítě z Příbrami, která neskrývá rozladěnost. Ani v další lékárně v jedné z menších středočeských obcí nemají penicilin, který jí lékař předepsal na angínu. Konzultovala jste předpis s lékařem? Většinou nám volají, jestli máme tyto nedostatkové léky skladem, vyslechla si předtím v příbramské lékárně. S velkými bolestmi v krku obešla všechny ve městě, nepořídila nikde. O pomoc tedy požádala příbuzné v Praze. Ze dvou lékáren na Smíchově odešli také s prázdnou, neuspěli ani v jedné z nemocničních lékáren. Měli něco dovézt už minulý týden, ale zatím nic, reagovala lékárnice na dotaz, jestli mají penicilin. Až v jednom velkém řetězci lékáren operátor na lince poradil, v jakých dvou pobočkách je penicilin dostupný. Jedno balení penicilinu nakonec sehnala nemocná žena v Metropoli. Případám si jako ve středověku.

Pane premiére, poslouchejte, tady říkají, že jsme jako ve středověku. Vy máte své vize. Ale řešte penicilin! Kdybych já byl premiér, a někteří to psali a se mi smáli, tak bych ho osobně dovezl. Osobně! A tak to bylo za covidu.

Případám si jako ve středověku. Antibiotika se podařilo sehnat až na několikátý pokus v Praze, popsala svůj příběh pro Seznam Zprávy. Redakce pacientku zná, nepřála si ale uvádět jméno, proto jsme jej pozměnili. Tak není to paní Dítě, ale nějaká jiná paní.

Na naštvané pacienty je už zvyklá i Kristýna Pilátová, vedoucí lékárnice lékárny ve Voticích. Natiskla dokonce vizitky s kontakty na Ministerstvo zdravotnictví a Úřad vlády, které jim rozdává. Vysvětluje jim tak, že ona za chybějící léky nemůže.

Pane premiére, lékárnice rozdává... Měl byste tam dodat vizitky. Prosím vás, okamžitě odvolejte toho člověka! Vždyť ten likviduje naše zdravotnictví. A když už tedy neřídíte tu vládu a necháváte to na ministrech... Já jsem to řídil. Já jsem byl v první linii. A to už jsem tady vykládal. Oxygenátory, bamlanivimab a tak dále.

Není penicilin a pan premiér nám vykládá, že jsme na křižovatce. Jo? A teď mi někdo psal, že to není křižovatka, ale kruhák, že jezdíte do kruhu, a ještě máte zablokované auto. (Potlesk z lavic ANO.) A psal mi to jeden významný podnikatel, který zaměstnává na Moravě stovky lidí. Kruhák! Kruhák. Peklo.

Lékárna v sousedním Neveklově nedostala ani jeden kus penicilinu v tabletové formě ani v sirupu v posledních několika měsících. Naše lékárna ve Voticích dostala omezené množství penicilinu v tabletové formě i v sirupu. Zásoba je dostačující zhruba na několik dní, popisuje realitu. Jak budeme léčit pacienty se spálovou angínou, pokud další léčiva nedorazí, je ve hvězdách. Děsí mě představa, že mamince malého miminka říkám, že pro něj nemám adekvátní léčbu, uvedla pro Seznam Zprávy. A dodala, že především pro menší lékárny je obtížné získat léky do prodeje. Stát rezignoval na kontrolní mechanismy a léky jsou z distribucí zasílány pouze některým lékárnám, dodává vedoucí lékárnice.

A my jsme to samozřejmě řešili. Když byl covid a nebyl nějaký lék, tak jsme šli na Zentivu, SÚKL dal na to povolení a začali to vyrábět. Já kdybych byl premiér, obtelefonuju celou zeměkouli. Když nebyly vakcíny, tak jsem telefonoval i s guvernérem Texasu, protože Spojené státy měly ty léky. I ten regeneron koktejl i bamlanivimab. Ano. Báli jsme se o životy lidí a byl jsem v první linii.

A pan premiér na to kašle, tak by mohl aspoň – dneska už tu není žádný ministr – je tu paní ministryně, má službu. Tak říkám, že konečně, pane premiére, toho Válka dejte pryč. Dejte tam paní Černochovou, protože ten rozpočet bude vypadat tak, že peníze bude mít jenom armáda a všichni ostatní nemají nic. Dejte ji tam a snad bude bojovat stejně za rezort zdravotnictví, jak bojuje za rezort obrany. A to není kritika, to je konstatování. Ano?

Takže tady je titulěk: Válek – nemám čas. Seznam Zprávy se chtěly za pacienty ministra Válka zeptat, jak je to aktuálně s dodávkou penicilinu, zda existuje harmonogram, kdy slíbené desítky tisíc krabiček léků dorazí. V úterý nebyl ve Sněmovně k zastížení. Jeho rezort nabídl skrze mluvčího jen písemné odpovědi, což redakce odmítla. Umíte si představit, že by za Babiše nebyl penicilin? Vždyť by ta provládní Česká televize měla ten žlutý pásek od rána do večera, 24/7 hodin by tam vykládali experti, jak ten Babiš je neschopný, jak tady umírají lidé a já nevím, co všechno. Tak to bylo.

Chtěli jsme se tedy zeptat pana ministra. Ve středu ráno ho redaktor zastihl ve Sněmovně na tiskové konferenci ke sportovní akci ve Sněmovně. Takže pan ministr kromě toho, že hraje počítačové hry, ještě sportuje. To je nová informace. Po ní ale řekl, že nemá čas. Později Válek šel zkoušet jednotlivé fitness stroje. Takže pan ministr zdravotnictví tady ve Sněmovně je ve fitku a sportovním náčiní, které poslanci dostali po dobu sportovního projektu k využívání. Redaktor tedy čekal, až ministr docvičí na rotopedu a zahraje si basketbal. Slyšíte to, pane premiére? Váš ministr je na rotopedu, hraje basketbal a neřeší penicilin! To je neuvěřitelné! Ministr zdravotnictví hrál ve Sněmovně basketbal! Mládeži, slyšíte? Ministr zdravotnictví hraje basketbal. Ministr zdravotnictví hrál ve Sněmovně basketbal, je tam video. Poté znovu požádal ministra, zda by mohl odpovědět na otázky k zásobám penicilinu. Pane ministře, máte čas na ten penicilin? Sháním vás dva dny. Nemám! Pan ministr říká: nemá čas. Médium. Umíte si představit tohle? Odvětil stručně a zmizel ve sněmovních kuloárech. Redakce později kontaktovala tiskový odbor jeho ministerstva, že dnes ministr nemá čas a nabídl termín ve čtvrtek odpoledne. To je dneska, tak jsem zvědav.

A paní Pekarová samozřejmě za svým ministrem stojí. Ale paní Pekarová přece byla v Jižní Koreji a řekla, že tam vyřídila nějaké léky. Tak kde jsou ty léky z té Jižní Koreje? Jak to tam zařídili, ne? Podle ní dělá maximum v mantinelech, které mu umožňuje zákon – a pozor, reakce paní Pekarové – kritizuje předchozí vládu Andreje Babiše, která podle Pekarové neudělala prakticky nic pro dostupnost léčiv. Tak, média, udělejte ten monitoring! Vzpomeňte si, jak tady Adam Vojtěch předkládal ty zákony a jak jsme byli proti reexportu, že vlastně v Čechách jsme (?) kupovali levně léky a potom je reexportovali a že jsme byli proti tomu. Takže zase vlastně za to může Babiš, protože ministr hraje basketbal a vlastně může za to Babiš. A to budeme ještě slyšet od paní Pekarové ještě v říjnu 2025, když náš stínový premiér tam bude někde v debatách, tak to bude ta rétorika. Za všechno může Babiš. Oni bez Babiše by nedali ani ránu. Takže paní Pekarová říká, pan ministr má moji důvěru. S tím, jak vykonává svoji práci, jsem spokojená. Ona je spokojená, paní Pekarová.

Pamatujete na tenhle prospekt? (Ukazuje.) Tohle jsme nechali vyrobit. Prevence. Prevence! Dneska znovu zemře na rakovinu 75 lidí a 200 lidí onemocní rakovinou. Národní boj proti rakovině. Vyřídil jsem, osobně jsem vybojoval 15 miliard. Měla tady být postavena nová onkologická nemocnice. Jedinou máme v Brně. A Pražáci, kteří mě nesnášejí, tam chodí na prevenci. Termín je únor, Pražáci! Únor! Mohli jste mít v Praze nejmodernější onkologickou nemocnici možná na světě. Ale to se nechtělo. To se nechtělo.

Takže viděli jste včera ten článek o sebevraždách? A mladí mají problém. Reforma psychiatrické péče. Já jsem na to udělal komisi, výbor. Předložili jsme plán, jak pomáhat lidem. Dneska nedej bože, pokud vaše dítě má nějaký problém, víte, jaký je termín na pohotovost, na psychiatra? Tři měsíce! A nejsou. A pokud se někomu poštěstí dostat k normálnímu psychiatrovi, tak další termín dostanete možná za rok. Proto i moje nadace teď vypsala grant za 5 milionů pro studenty středních a vysokých škol – středních škol, aby tenhle obor studovali.

Takže paní Pekarová je spokojená. V letošním roce zajistil jednání s výrobcí a distributory a mimořádné i urychlené dodávky léčiv. Takže paní Pekarová, vlastně nevím, kde žije, ale ona pana ministra vlastně podporuje. Podle svých slov rozumí, že v některých lékárnách zatím lék nemusí být – ale on není téměř nikde. Podle informací ministra zdravotnictví v těchto dnech probíhá zavážení velkého množství penicilinu od výrobce k distributorům, kteří následně propouští léčiva do lékáren. Pan ministr má moji důvěru. S tím, jak vykonává svoji práci, jsem spokojená, říká paní Pekarová. Reálně však oslovení lékárníci slíbené dodávky antibiotik neviděli. Ministr notoricky lže. On stále slibuje od ledna – jednou říká: musíte počkat, potom bude léto a tak dále.

A tady je citace: "K dnešnímu dni naše lékárna samostatný V-penicilin v tabletové formě ani v sirupu pro děti na skladě nemá, a to ani v jedné z našich čtyř provozoven. Dle neoficiálních informací od jednoho spřáteleného menšího distributora je teoreticky možné očekávat menší dodávku tabletové dodávky V-penicilinu v druhé polovině září," říká Aleš Nedopil, lékárník a majitel lékárny U Bílého lva. Přesný termín dodávky nemá, ale podle něj ho dodavatel doposud od výrobce nemá potvrzený. Ministr by měl v sobě najít odvahu a začít vysvětlovat pacientům, že tu léky nejsou, protože je stávající systém zdravotního pojištění neumí zaplatit. To je neuvěřitelné! A v té dozorčí radě VZP sedí kdo? Kdo tam jmenuje ty zástupce? A že tam je těch politiků! Přece Ministerstvo financí, Ministerstvo zdravotnictví a Sněmovna, pokud si to dobře pamatují, ano?

Nedopil považuje situaci za vážnou a avizované mimořádné dodávky podle něj nic nevyřeší, protože jde o systémový problém. Válek podle něj hasí akutní požár. Je dnes velmi špatná doba, ale ministr by měl v sobě najít odvahu a začít vysvětlovat pacientům, že léky tu nejsou, protože je stávající systém zdravotního pojištění neumí zaplatit. Ale to je přece nesmysl. Kolik my jsme narvali do těch pojišťoven v rámci platby státního pojištění peněz? Desítky miliard! Za naší vlády dostalo české zdravotnictví 229 miliard navíc! Tak to je. Tak to máme v té knížce Výkaz práce naší vlády. Já jsem to tady ukazoval. Ale pan premiér je v pohodě. Jeho to vůbec netankuje. To on řeší tu křížovátku nebo ten kruhák.

Já jsem ještě četl dokonce, že ministerstvo nechtělo zaplatit tu cenu a že si počkají. Takže penicilin u nás není. Potom se vymlouvají, že je to nějaký celoevropský problém. Samozřejmě to je nesmysl. A ano, všechno je v pohodě. Sliby ministra Válka jsou hodně nadsazené. Tady to říká nějaký komentátor. V rozhovoru pochybuje, že dodávka zmíněných 300 000 krabiček je vůbec reálná. Penicilin dováží do Česka hned tři výrobci. Všichni ale během léta oznámili výpadek. To sice neznamená, že léky nejsou v tuzemských lékárnách vůbec k dostání. Lékárníci mají jen omezené možnosti, jak se k penicilinu dostat. A jednal pan ministr nebo pan premiér s výrobcí penicilinu? Já jsem jednal s Pfizerem a s dalšími – Modernou, když nebyly vakcíny, a s výrobcem bamlanivimabu a s dalšími. Jednal jsem. Ano. Někdo bude vykládat, že je to mikromanagement. Ale aspoň to mělo nějaké jasné výsledky.

Údajně by to měla změnit novela o léčivech, která se projednává právě ve Sněmovně. Ministerstvo a Státní ústav pro kontrolu léčiv by měly takto mít daleko podrobnější informace o skladových zásobách, když není... Seznam Zprávy se ptal ústavu na nedostatek penicilinu, ten je odkázal na ministerskou pracovní skupinu... Takže máme pracovní skupinu, která řeší penicilin. To je to řízení. Řídit stát jako firmu, ano, to mají dělat! A pokud zaměstnanec té firmy – stát – pan Válek je neschopnej, tak má dostat nějakou lhůtu. Tady máš termín a měl jsi to zařídit, a když ne, tak máš padáka.

Takže pane premiére, udělejte s tím něco a neřešte už ty křížovátky a ty vize a zaříd'te to, aby občané měli léky. Protože pan ministr nám řekl, že ani ten Endiaron nebude, to nebudu komentovat, na co to je, myslím, že strašně moc lidí z této vlády má průjem. Ale dobrý, to se dá řešit i bez Endiaronu.

Tady se říká, že ceny léčiv jsou nastavené velmi nízko. Ano, ale když jde o zdraví občanů, tak snad se nebudeme dohadovat na nějakých cenách, ano? Takže taková je situace.

A já už jsem včera tady navrhoval bod, aby konečně už pana ministra vyměnili a aby konečně i pan premiér pochopil, co je důležité.

Já bych tady strašně rád projednával ty naše projekty. Kde jsou ty investice za 14 miliard, které my jsme schválili? Kde je ta nová porodnice u Apolináře? Kde je ten spaleninový pavilon na Královských Vinohradech? Kde je ten projekt Bulovky? Nebo koncentrace Karláku, centrální urgentní příjmy? To všechno jsme vám připravili. A připravili jsme, že aspoň na Žlutáku v Brně se má stavět pavilon prevence za miliardu. A představte si, že v rámci té nenávisti vůči Babišovi, i když Válek je z Brna, tak normálně tam šel a měl řeči, že proč to vlastně je? Chápete to? Jenom proto, že naše vláda tohle prosadila. A co ta porodnice v Brně? Vždyť ten Válek je z Brna. Neumí nést střet zájmů. To neřeší taky. Všechny tyhle projekty zdravotnictví. Bylo by dobré, kdyby pan ministr nám to řekl. A taky kam zašantročil ty peníze z toho projektu Národní boj proti rakovině, jak je to s vědou a výzkumem, jak podporuje výzkum, zdravotnictví a další věci. Takže zdravotnictví pro naši vládu byla priorita, pro tuto vládu to není priorita. Máme tady úplně šíleného ministra, který nic nedělá, teda je na rotopedu a na basketbale, kašle na to. Vede na svém Twitteru politické... Řeší tam, zase tam dával nějaké věci proti mně nebo stále řeší Ukrajinu. Tak bylo by dobré, kdyby už konečně řešil problémy občanů České republiky.

Takže ještě jednou: Daňový balíček je zbytečný. Daňový balíček je namířen proti všem občanům České republiky. Navyšují se daně, je to všechno špatně. Vláda nemá žádnou strategii. Já jsem zvědav, kdy konečně pan premiér místo té vize z křižovatky nám ukáže programové prohlášení vlády na léta 2024 a 2025. Vždyť to je absurdní. Umíte si představit, že naše vláda by neměla programové prohlášení? Že bychom nevykazovali, jak ho plníme? To by bylo neuvěřitelné. A oni žádné nemají. Protože programové prohlášení vlády, které bylo napsáno a neplněno a potom přepsáno a znovu je neplněno, se totálně liší od předvolebních slibů a bylo by dobré, kdyby napsali teď nové programové prohlášení.

Takže pane premiére, ne vize na deset let. To je jako fajn mít ty vize, vy je tam máte od nás, stačí si to přečíst, ale řekněte lidem, co nás ještě čeká v roce 2024 a 2025. Zkuste to. Když jste to nezvládli na celé období, tak aspoň na tyhle dva roky. Protože to, co děláte, nemá s vaším programovým prohlášením, vyhlášením programovým prohlášením, nic společného.

Takže zase tady budeme diskutovat o tom, co všechno je špatně, a zkrátka, někdo vám blbě radí. Když tedy Václav Klaus, zakladatel ODS a zakladatel béčka ODS TOP 09 vás kritizují, že nerozumíte ekonomice a že nemáte ve vládě vlastně ani jednoho pořádného ekonoma, tak proboha, tak si tam někoho už najděte. Máte tam NERV. Tak ten NERV nevím, ten vám něco navrhoval, teďka tam máte zase expertní skupinu, tak fakt je to horor. Je to úplně peklo.

A chci znovu říct, že my jsme připraveni s vámi diskutovat, my tady dáváme ty návrhy, ale vy samozřejmě nás ignorujete a politika, se kterou jste vyhráli volby v roce 2021, to znamená politika Antibabiš a stále a od rána a do večera a stále, vám skutečně nevydrží, protože už vám, pane premiére, nikdo nevěří. Takže prosím vás, pokud chcete něco udělat pro naše lidi, občany České republiky, okamžitě odvolejte ministra zdravotnictví a zkuste se s námi začít bavit o té vizi, pokud máte zájem. My jsme připraveni. A my samozřejmě, pokud mě osobně tady, a proto jsem i včera tak reagoval, místo urážek a ponižování a vykládání o tom, že ohrožuju demokracii, pojd'te se normálně bavit. Ale vy to nedokážete, protože zkrátka nechcete. Nechcete, máte své představy. A my jako opozice v rámci této nové totality máme jednu z mála možností mluvit, i když tady byly pokusy, abych nemohl mluvit, a znásilňovat jednací řád... Ano, toto je to místo, kde můžeme aspoň nepřerušovaně říct lidem tu pravdu, protože vy jim stále lijete do hlavy nesmysly. Tak s tím přestaňte a zkuste konečně něco dělat pro Českou republiku! Já vám za to děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí s přednostním právem? Ano, pan předseda Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, protože jsme nevěděli, jak dlouhý bude projev předsedy opozičního hnutí, tak bych poprosil o deset minut přestávky na to, abychom zkonsolidovali řady.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Já tedy vyhlašuji přestávku do 10.48 na deset minut na žádost pana předsedy klubu ODS Marka Bendy. Sejdeme se v 10.48. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.48 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, čas určený na přestávku vypršel.

Já nejprve zrekapituluji některé informace. Pan poslanec Berkovec ruší omluvu z dnešního dne, pan ministr Rakušan bude hlasovat s náhradní kartou číslo 15.

Přečtu ještě omluvy, které dorazily, a to je, že dnes se omlouvá na celý jednací den z pracovních důvodů pan poslanec Josef Bělíca, do 19 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Igor Hendrych, na celý jednací den z rodinných důvodů Vít Kaňkovský, od 10 do 11.30 z pracovních důvodů pan poslanec Jan Kuchař, od 12 do 14 hodin z pracovních důvodů paní poslankyně Eliška Olšáková, na celý jednací den z pracovních důvodů paní poslankyně Michaela Opltová, na celý jednací den ze zdravotních důvodů Petr Sadovský, od 16 hodin z pracovních důvodů Pavel Staněk, od 14.30 z osobních důvodů paní poslankyně Michaela Šebelová.

Z členů vlády se od 10 hodin z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Martin Dvořák a do 18 hodin z pracovních důvodů pan ministr Michal Šalomoun.

S náhradní kartou číslo 23 bude dnes hlasovat pan ministr Výborný.

Všechna přednostní práva předtím, než budeme hlasovat o pořadu schůze, již promluvila. Já tedy avizuji, že nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 75. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, tedy pro pořad návrhu 75. schůze? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Tento návrh byl zamítnut. (Potlesk části poslanců.)

Proběhne kontrola hlasování. Pro pořádek – pro 82, proti 76 (v hlasování číslo 3.)

Prosím, paní poslankyně, předpokládám k hlasování. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Bačíková: Je to samozřejmě k hlasování, omlouvám se. Hlasovala jsem pro, a na sjetině mám proti. Zpochybňuji hlasování

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Eviduji žádost o vaše odhlášení, já vás tedy kolegyně, kolegové, všechny odhlásím. Požádám vás, přihlaste se svými kartami.

Nejprve tedy budeme hlasovat o námitce, o zpochybnění hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Hlasujeme o námitce. Kdo je proti?

V hlasování s pořadovým číslem 4 přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců. Pro 156, proti 2. Byl s námitkou vysloven souhlas.

Budeme tedy opakovat hlasování a hlasovat budeme o tom, že schvalujeme celý návrh pořadu 75. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování s pořadovým číslem 5 přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců. Pro 83, proti 79. Návrh pořadu schůze byl schválen.

Vzhledem k tomu, že nikdo proběhlé hlasování nerozporuje, otevírám bod této schůze, je to

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 488/ – druhé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v obecné rozpravě na 74. schůzi Poslanecké sněmovny dne 6. září 2023. Připomínám, že jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavně-právnímu výboru, hospodářskému výboru a výboru pro sociální politiku. Iniciativně tento návrh projednal také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 488/1 až 6. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele ministr financí Zbyněk Stanjura (není přítomen) a zpravodaj rozpočtového výboru, což je garanční výbor, a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Jiří Havránek. Pro pořádek říkám, že zpravodajové dalších výborů jsou pan poslanec Milan Feranec, pan poslanec Ivan Adamec a pan poslanec Viktor Vojtko.

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které je řada přihlášených. Než otevřu rozpravu, tak vás požádám, kolegyně a kolegové, abyste se ztišili a aby pan zpravodaj a pan ministr zaujali místa u stolku zpravodaje. A otevírám tedy obecnou rozpravu. Jako první s přednostním právem je přihlášen pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo. A prosím ještě, kolegové, kolegové v pravé části sálu... kolegové v pravé části sálu, abyste své jednání přesunuli do předsálí. Pane ministře... Prosím, pokračujte.

Poslanec Radim Fiala: Tak mohu?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, mám zde připomínku pana poslance Vondráčka, že byl přerušen ve svém projevu, a zda by projev dokončil, a poté vy vystoupíte s přednostním právem, jestli nebudete rozporovat tento postup. Děkuji vám za váš přístup. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Když chceme, my se domluvíme, pane místopředsedo.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem – abych vám připomněl, pro ty z vás, kteří tu včera večer nebyli – já jsem v závěru pronesl řekl bych skutečně zlomový projev, protože v okamžiku, kdy jsem hovořil, tak se to o půlnoci zlomilo a šli jsme všichni domů. Už tady nebyl pan ministr financí a já ho tu nemám zas. Já jsem mu chtěl poděkovat za konstruktivní přístup k té části týkající se včelařů a zdanění včel, protože po té diskusi, která proběhla v rámci prvního čtení, tak vládní koalice připravila komplexní pozměňující návrh

a v rámci toho byla tato problematika, doufám, uspokojivým způsobem pro včelaře vyřešena. To znamená, chtěl jsem zde vystoupit jako konstruktivní opozice a poděkovat koalici. Bohužel nemám komu. Děkuji paní ministryni Langšádlové, že tady sedí, a já jí děkuji osobně za celou vládu. Je to takový hezký pocit, že tady snad nesedíme úplně zbytečně, že se někdy posloucháme a že to třeba někdy k něčemu je. Je to pocit velmi prchavý, přelétavý, po první faktické poznámce mě určitě přejde. Přesto jsem se o něj chtěl s vámi podělit.

Vystupuji tady kvůli dvěma pozměňujícím návrhům. Ten první se týká uplatnění tichého vína jako uznatelného daňového nákladu, jako propagačního daru podnikatelům. Já to nechci celé opakovat, já jsem asi tak 14 minut zvládl mluvit včera, než jsme to tady zavřeli, takže jenom velice stručně zrekapituluji, že vládní návrh ruší uplatnění tichého vína jako reklamního či propagačního daru. Já jsem zde včera přednesl, že si myslím, že to není šťastný nápad, že to není dobrý krok, a to z toho důvodu, že sice tiché víno je v tuto chvíli formálně v rámci předpisů Evropské unie zařazeno jako komodita podléhající spotřební dani, ale fakticky v České republice česká nebo moravská vína spotřební dani nepodléhají. Je to jiná debata. Je to debata, která se vede. Já jsem zaregistroval, že se bude zřizovat nějaká komise, ale jestliže v tuto chvíli tiché víno spotřební dani nepodléhá, tak z mého pohledu ani nedává smysl, abychom na toto zboží nahlíželi jako na podléhající spotřební dani. A pak je tedy správná právní úprava, která v tuto chvíli platí.

A moje otázka pro pana ministra financí je pořád stejná: Co to přinese českému rozpočtu? Proč je to předkládáno v rámci konsolidace veřejných rozpočtů? Ať mi prosím vás vyčíslí, co se na tom tedy ušetří? Za mě, jsem laik, nejsem ekonom, tak bych ještě pochopil, že se zruší všechny propagační předměty, všechny propagační dary. Ale proč zrovna jenom to tiché víno? A jde mi o to vyčíslení, jde mi o to exaktní vyčíslení – a pana ministra už tady mám, tak on mi určitě odpoví, co to přináší našemu rozpočtu. Já jsem v rámci odůvodnění toho pozměňujícího návrhu říkal, nebo tady píšu, že až 40 % některých typů vinařství, hlavně těch menších a středních, prodají svoje víno tímto způsobem. Zkuste si prosím do Googlu dát víno jako dar a vyjedou vám různé možnosti, že můžete si to víno koupit, dám si tam etiketu svojí společnosti, nebo své, a můžete to uplatnit v rámci propagace své právnické osoby. Například. Z dokladů, které mám k dispozici od Vinařského fondu, tak dokonce říkají, že není exaktní statistika, která by uváděla, jaký podíl na prodejích činí dárková vína z celku. Současně ale víme z dotazování vinařských subjektů, že primárně pro subjekty v kategorii malá a střední vína – to máte 50 000 do 250 000 láhví – činí tato forma prodeje v průměru 40 %. Evidujeme případy firem, které jsou na 60 až 70 % toho, co se této formy prodeje týká.

Já jsem chtěl jenom podotknout, protože řešíme tu státní rozpočty, konsolidaci, ale z nějakého hlediska národohospodářského, z nějakého hlediska stimulace tohoto sektoru a podpory vinařství mi to opravdu nedává smysl. A je na to extrémně nevhodná doba. Protože oni se ještě úplně nevzpamatovali z covidu a z poklesu prodejů. To jsem tady taky včera ukazoval. Já už to opravdu se snažím nějakým způsobem zkracovat, že opravdu se předpokládá klučení vinic v rozsahu cca 1 400 hektarů v roce 2024, protože klesá prodej těm moravským vinařům. Takže ubývá našich vinic a nikoho to nezajímá. Já jsem to tady včera adresoval na pana ministra zemědělství. Nedobrali jsme se žádného výsledku. Ale já si myslím, že to není jenom o nějaké komoditě, že to prostě nemůžeme brát jenom jako alkohol. Ona je to součást nějaké krajiny, nějakých tradic. Potom tam najedou desetitisíce, statisíce turistů na Pálavu a kochají se, obdivují naše vinice. A tady vlastně v důsledku nešťastných kroků vlády dochází k poškození tohoto podnikání, k poškození tohoto byznysu. Já tedy zopakuju – pan ministr tady nebyl – jestli oni mají nějakou exaktní studii, co to přinese státnímu rozpočtu, když ti lidé nebudou kupovat třeba ta vína, ale budou kupovat třeba čokoládu? Je to legitimní dotaz.

Já totiž, pane ministře – vy jste tu nebyl. Já jsem vám děkoval před chvílí, že byl konstruktivní přístup, co se týče té včelařské problematiky. A jestli bychom té vzácné atmosféry spolupráce nemohli využít ještě, i co se týče tichých vín, a bavit se tady normálně.

Já nechci být útočný. Protože když se to jednou povedlo, tak by se to mohlo povést ještě podruhé.

A já jsem tady včera dával takový příklad spíš jako úsměvný, ale opravdu, Finsko si požádalo o statut vinařské země, protože zjistili, že už je to zajímavé z hlediska dotačních pobídek. Oni předtím byli nějaké to severské zemědělství, já nejsem odborník. Švédové jsou vinařská země. Já jsem třeba byl nedávno s komisí pro činnost Poslanecké sněmovny v Norsku a tam jsme si povídali o tom, že vlastně v Norsku nemají žádné zahraniční řetězce prodejn. Oni to mají všechno v norských rukou, má to pár norských rodin. Ale oni na to nemají zákon, oni to dělají, protože mají v sobě ten patriotismus, a oni tam nikoho cizího nepustili. My máme největší koncentraci řetězců v Evropě. Tak já bych poprosil, abychom se na to nedívali čistě matematicky, jak tady říkal včera pan ministr, ale i trochu z hlediska nějakého patriotismu a podpory moravského vinařství. A jestli by se přece jenom nenašla nějaká shoda – já ten pozměňující návrh načítám, načtu – jestli bychom ten zákon neměli zkrátka ještě teď nechat být, protože na to není dobrá doba. Ještě spousta mají plné sklepy z covidu, ještě neprodali prostě ty zásoby, co mají. A že bychom to nechali na tu debatu, kterou inicioval pan ministr zemědělství Výborný, zřídil snad nějakou mezirezortní komisi a chce to řešit v rámci harmonizace evropského práva, čemuž rozumím a asi to dává smysl.

Já totiž jsem to tady včera říkal, já nejsem žádný vinař. Kroměříž není žádná vinařská oblast. A i kolega Smetana to bude namítat, ano, máme arcibiskupské sklepy a máme v městském znaku vinařské nože, ale už se u nás žádná réva nepěstuje. Já nemám v rodině žádného vinaře, já prostě jenom toto vidím jako určitou nespravedlnost, a že to je nešťastný krok, a proto tady o tom mluvím. A když si dokážou pomoci Finové, Švédové, když si možná pomůžou Norové, a my jsme vinařská země, tak bychom taky pro ten statut měli něco dělat a měli bychom zabránit tomu, aby těch vinic u nás ubývalo, a měli bychom ty vinaře nějak podpořit. Proto budu rád, když mi pan ministr odpoví, jestli má nějaká čísla, abychom se od toho nějakým způsobem odpíchli a pokračovali v debatě. To je jeden můj pozměňující návrh.

Vzhledem k tomu, že tady tím zákonem o konsolidaci veřejných rozpočtů bylo dotčeno celkem 63 zákonů, bylo dotčeno i 20 zákonů, které se víceméně týkají ústavně-právního výboru, proto jsme také tuto materii probírali v rámci ústavně-právního výboru. My jsme se většinou bavili o platech soudců a ústavních činitelů a to bych s dovolením přenechal své kolegyni Válkové, protože ta to má připravené. A navíc předsedala včera podvýboru ústavně-právního výboru pro justici, měla pozvány špičky justice a státního zastupitelství a ona vás seznámí s výsledky toho jednání.

Mimo jiné ale byl otevřen zákon o advokacii. Proto jsem si dovolil využít této příležitosti a načtu pozměňující návrh týkající se zákona o advokacii.

Je to jednoduchá změna, která reaguje na skutečnost, že advokátní komora se snaží kárně posuzovat politické aktivity advokátů, což je v kontextu dnešní doby a současné úpravy poměrně ojedinělé – ne poměrně, to je ojedinělé jednání profesní komory zřízené ze zákona. Nedělá to ani lékařská komora, nedělá to lékárnická komora nebo jiné profesní komory s obligatorním členstvím. Možná jste zachytili dokonce včera článek o tom, jak nějaký lékař, který je členem SPD, tak vyvěšuje ve své ordinaci z pohledu mnohých nevhodné příspěvky týkající se jeho názorových oponentů, že se to nelíbí pacientům, stěžovali si na lékařskou komoru. Mně se některé ty příspěvky taky nelíbily, protože si myslím, že jsou za hranou. Nicméně lékařská komora se vyjádřila, že s tím nemá co společného, že to nebude řešit, protože jí to nepřísluší. Ale advokátní komora advokáty řeší a řeší je čím dál častěji a řeší je v době, kdy skloňujeme téměř každý den termíny, jako je narativ, dezinformace, a kdy si s institutem poplašné zprávy někdy nevědí rady ani orgány činné v trestním řízení. Máme zde snad 70 lidí v České republice, kteří jsou v současné době stíháni za své verbální projevy. A do toho vstupuje advokátní komora a skutečně zahajuje kárná řízení se svými členy.

Já bych tady v této souvislosti možná rád použil text, blog advokáta Zdeňka Koudelky, který tady na internetu přednesl takový určitý zajímavý případ, že v říjnu 2002 (?) napsal Jindřich Rajchl na Facebook – a já se opravdu nezastávám Jindřicha Rajchla a jeho názorů – on tady prostě napsal, že vládní političky – Pekarová Adamová, Černochová, Drábová – označil za zastydlé puberťačky a napsal tam text, že – byl to citát držitele Nobelovy ceny Ernsta Hemingwaye: věřím, že všichni ti, kteří těží z války a přispívají k jejímu vzniku, by měli být zastřeleni hned první den občany své země. Bez toho, že by konkrétně uvedl, že zdroj je Ernst Hemingway a že citoval z té knihy. V tuto chvíli je proti němu vedena kárná žaloba.

Já si nemyslím – a vím o více takových případech – nemyslím si, že to je šťastný nápad. Advokáti jsou totiž už tradičně politicky činní a někdy si vysloužili pronásledování od vládní moci už v minulosti. Politiku dělali v různých stranách.

Můžu připomenout demokrata Aloise Rašína, který byl v roce 1916 odsouzen k trestu smrti a zachránila ho akorát milost nového císaře Karla. Pak se stal ministrem financí. Advokátem byl třeba například i komunista a pozdější ministr zahraničí Vladimír Clementis, který taky skončil následně na popravišti. U něho dělal mimochodem koncipienta Gustáv Husák, který následně byl odsouzen také a dostal doživotí. Ale nikdy nebyli tito advokáti posuzováni a pronásledováni advokátní komorou za svoji politickou činnost.

Je pravda, že předseda advokátní komory se k případu Jindřicha Rajchla nepřímo vyjádřil, když říkal 22. února v Advokátním deníku: "Domnívám se, že v dané situaci je namístě apelovat na politicky angažované advokáty a advokátky, a to zejména ty, kteří se v rámci politické soutěže orientují na skupiny voličů, jež nejsou spokojeny se stávajícím demokratickým systémem a převažující zahraničněpolitickou orientací České republiky, aby zvážili, zda by neměli po dobu své politické angažovanosti výkon advokacie pozastavit, aby jejich projevy nebyly dávány do souvislosti s advokací. Byl bych velmi rád, aby si tyto kolegyně a kolegové uvědomili, že pro řadu advokátek a advokátů nejsou jejich projevy přijatelné a mají potřebu se od nich distancovat. Vzhledem k tomu, že členství v České advokátní komoře je nezbytnou podmínkou výkonu advokacie, se však nemohou advokátky a advokáti, pro něž je advokacie jediným povoláním, od výše zmíněných projevů distancovat tím, že by z České advokátní komory vystoupili." Takže aby nemuseli někteří vystupovat, že se jim nelíbí něco, co říkají ti druzí, tak by měli vystoupit ti první. Ale důležité je, aby to bylo – já to znovu budu citovat – "v souladu s převažující zahraničněpolitickou orientací". Když máte jiný názor, a samozřejmě advokáti jsou lidi jako všichni ostatní a jsou tam zastoupeny všechny politické názory z celého politického spektra, ale přece nemůžete nyní trestat část komory proto, že budou mít jinou orientaci, než je ta, která převažuje v zahraniční politice této vlády. Tak si sami odpovězte na tu otázku, jestli je to v pořádku.

Protože jak tady dál píše pan kolega, my jsme třeba před druhou světovou válkou měli zahraniční politickou orientaci na Německo a další státy. Nebo respektive v roce 1939, kdy už u nás vlastně sílily nějaké fašizující tendence. Měli jsme nějakou zahraniční politiku v dobách Sovětského svazu. Dneska se orientujeme na jiné mocnosti, máme jiná centra. Ale to přece ještě neznamená, že by advokáti neměli právo proti vládě vystupovat, nebo jí naopak měli podkuřovat. To přece není podstatou advokacie. Stejně tak by neměla mít advokátní komora právo toto posuzovat. Advokátní komora by neměla vstupovat do politiky. Advokátní komora má hájit zájmy advokátů. To bych ještě rád připomněl, že to taky stojí nějaké peníze, které my advokáti dáváme v rámci svých příspěvků, a myslím si, že by ty peníze se mohly vynaložit perspektivněji.

Dříve byla kritizována poměrně často lékařská komora, hlavně za pana předsedy Davida Ratha, který ji využíval k nějakým politickým účelům. Já si myslím, že ty profesní komory by měly být maximálně odpolitizované. Já si pomůžu samozřejmě ještě tím jedním nejslavnějším citátem Voltaira, který nikdy neřekl, který napsala nějaká jeho životopiskyně následně, nebo autorka divadelní hry, a to: "Nesouhlasím s jediným slovem, které říkáte, ale do smrti budu

hájit vaše právo to říkat." To se týká mě a Jindřicha Rajchla. Mně se nemusí líbit, co ten pán říká, ale moc bych si přál, aby ho advokátní komora za to nějakým způsobem nepostihovala. Vrchol absurdity je, že je to citát Hemingwaye. Myslím si, že advokátní komora na to ani nemá aparát, ani na to nemá prostě někdy dostatečnou autoritu, aby dělala a suplovala to, co má dělat stát. Víte, že orgány činné v trestním řízení mají samy problémy s tím, co je to poplašná zpráva, a jak vlastně jsou někdy zpochybnitelné ty obžaloby a ty jednotlivé procesy.

Já tady nechci zdržovat déle. Víím, že zde byly už nějaké dřívější kauzy, které nakonec skončily u soudu, a ta advokátka byla zproštěna, to rozhodnutí advokátní komory bylo zrušeno. Já jsem byl kárně šetřen a posuzován za to, že nějaký kolega advokát oznámil na advokátní komoru, že jsem porušil důstojnost advokátního stavu, když jsem šel za Milošem Zemanem do nemocnice. Ta advokátní komora se tím skutečně zabývala, nakonec to bylo odloženo. Ale ptám se, jestli to má advokátní komora zapotřebí?

Takže já jsem vás teď vtáhl do našeho advokátního prostředí. Pro někoho je to marginálie, nebo je to spíš jenom otázka pár tisíc jedinců. Opravdu bych nerad, aby tímto feudálním způsobem naše komora postupovala a fungovala. Proto jsem si připravil krátký pozměňující návrh, který mění § 17 zákona o advokacii, který říká, že advokát zejména při výkonu advokacie, postupuje tak, aby nesnižoval důstojnost a vážnost tohoto stavu. Tak já škrtnám to slovíčko "zejména", aby se nadále posuzovali advokáti jenom v rámci činnosti výkonu advokacie. Tak jako to mají doktoři, tak jako to mají lékárníci, tak jako to mají architekti, tak jako to mají prostě všichni, kteří jsou zapsáni v nějakých komorách. Myslím, že to pomůže všem, uvolní to napětí a přispějeme tím ke svobodě slova. Je to pozměňovací návrh, který už jsem tedy nějak předběžně zkusil projednat s předsedou advokátní komory i s ministrem spravedlnosti. Ale hlavně – není to o penězích. Vůbec se to netýká konsolidace veřejných rozpočtů. Proto bych byl rád, kdybychom využili času do třetího čtení k nějaké debatě, asi odborné, spíše mezi těmi, kterých se to týká, a abychom došli třeba k nějakému závěru. Třeba by se potom našla podpora i u části podobně smýšlejících poslanců vládní koalice. Děkuji vám za pozornost i za případnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky, nejprve paní poslankyně Margity Balaščíkové, poté pana ministra Zbyňka Stanjury. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já bych chtěla reagovat na svého předřečníka, kolegu Vondráčka. On vám prokázal, že není vinař, protože mluvil jenom o jižní Moravě a zapomněl, že tu máme Polabskou nížinu, kde je vysazovaná vinná réva, Kutnohorsko, kde máme krásné vinice. Ale vy Pražané máte taky své vinice a jsou tady vinařství, která opravdu produkují vynikající vína.

Já bych chtěla podpořit jeho pozměňovací návrh a hlavně říct ještě jednu poznámku z období, kdy jsem byla na krajském úřadě ve Zlíně. Když darujete dárek ze svého kraje, tak mu chcete dát něco, co ten kraj vyprodukoval. Chcete se pochlubit, co ten kraj umí, jak skvělé tam máte lidi. Samozřejmě u nás na jižní Moravě to bylo tak, že jsme dávali láhev vína. Já si nedokážu představit, že budeme dávat darem belgické pralinky, i kdyby byly vyrobené na území Zlínského kraje. Proto bych vás chtěla požádat, abychom se opravdu zamysleli nad tím, že možná je to marginálie pro Ministerstvo financí, ale není to marginálie pro naše kraje, pro naše lidi a pro naše vinice. Jenom pro vaši informaci, takže víno k nám přivedla desátá římská legie, která se utábořila u Vídně a vlastně začala vysazovat první vinnou révu v okolí Jantarové stezky, vlastně na Mušově a u Pasohlávek. Takže ta vinná réva je tu opravdu od období Říma. Děkuji za pozornost a za podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další vystoupí s faktickou poznámkou pan ministr Zbyněk Stanjura. Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na vystoupení pana předsedy Vondráčka k té druhé věci. Já jsem o tom informován od Marka Bendy, o tom pozměňováku k advokátní komoře. Nechám to na řekl bych debatě členů ÚPV. Z mého pohledu to přesně splňuje ten požadavek, jak jsem říkal, že když pozměňovací návrh nemění objem konsolidace, není problém, pokud je na něm nějaká širší shoda, ho podpořit.

A teď k tomu... Krajský úřad může příští rok, přespříští rok, další rok darovat klidně ta vína. Za prvé, kraj neplatí, není podnikající osoba. Jediné, o co se jedná, že to je daňově uznatelné. Tak řekněte majitelům minipivovarů – minipivovarů – českým podnikatelům, že jejich dary nejsou daňově uznatelné a tiché víno je daňově uznatelné. Jakou to má logiku? Všichni mohou ty dary dávat nadále, pokud jsou přesvědčeni, že jsou, že to jejich zákazníci, většinou to dáváte zákazníkům, málokdy to dáváte svým dodavatelům, to zase dostanete od toho dodavatele, jenom si nebudete snižovat základ daně a nebude to daňově uznatelné. To je všechno.

Předpokládaný přínos pro státní rozpočet zhruba 100 milionů není důvodem, nějaký vysoký přínos do státního rozpočtu, ale zrušení vlastně nesystémové a nespravedlivé daňové výjimky. Já vám odpovídám, zhruba 100 milionů korun by to mělo přinést státnímu rozpočtu. Ale nikomu nezakazujeme dávat jak tiché víno, šumivé víno, cokoliv jako dar. Rušíme jednu nesystémovou a nespravedlivou daňovou výjimku, že zrovna jenom dar jako tiché víno do 500 korun, což jako to už je dobrá láhev vína, to si neříkejme, že to není dobrá láhev vína, je daňově uznatelná. A vůbec u těch veřejných institucí, tam jako myslím, že problém s daní z příjmu a daňově uznatelné náklady fakt nemají. (Předsedající: Čas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Vondráček s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Tak těším se na logickou debatu s panem ministrem. Jenom jsem se... to myslíte, že těch 100 milionů bude, že bude vyšší daňový základ, že se to promítne na daní z příjmu? Ale které? (Ministr Stanjura z vládní lavice: Příjmové.) Dani z příjmu? Takže mělo by to zvýšit výnos daně z příjmu. Já tu logiku vidím jinde. Protože když vy říkáte, že si můžete daňově uplatnit, ale jiné předměty si také můžete uplatnit. Ta logika, po které se vy ptáte, ta logika se jmenuje spotřební daň. Protože ono to v rámci evropského rámce zapadá do komodit podléhajících spotřební daní. Ale fakticky to není pod spotřební daní. A dokud to nebude pod spotřební daní, tak se k tomu chovejme jako k jiné komoditě. Můj návrh v podstatě je, tak to teď nechme být, s tou debatou o zdanění tichého vína, spotřební daní jako celku. Že by to dalo větší logiku. Prostě teď to nechme být. Navíc je pro to opravdu nešťastná doba, ti vinaři by potřebovali nějaký stimul.

A to jsem neřekl v tom projevu a to si řekněme, když se s těmi lidmi průběžně bavím, s vysokou pravděpodobností to v nějaké části odejde do šedé ekonomiky. Teď je to zdaněné, teď je to přiznané, je to na faktuře, je to na účtence – a půjde došeda. A vy to tady posloucháte často, pane ministře, že svými kroky jste podpořili šedou ekonomiku. Já to tady nebudu rozebírat, protože mně jde o věc. Ale tady je to přiznané, je to zdaněné. A těch 100 milionů, to je potom debata. Mě by potom zajímala ta data, ze kterých tedy vycházíte. Jestli máte zmapováno, kolik se jako uplatní těch darů, těchto celkově, a z toho jste spočetli, že by se z toho odvedla daň, o to by byla vyšší daň z příjmu, když to takto řeknu. Ale ono to tak nefunguje. (Předsedající: Čas.) Ti lidé budou optimalizovat stejně ten příjem asi jinak.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě reakce pana ministra. Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Tak ono je to úsměvné. Mnozí z nás se zastávají vinařů a pan předseda Vondráček řekne: no ale když to uděláte takhle, že to bude daňově uznatelné, tak oni půjdou do šedé zóny. To pak ale nejsou kladní hrdinové. Já si to nemyslím. Já si to fakt nemyslím. Já jsem dal ten případ těch minipivovarů. Ty nejenom že mají spotřební daň, a to jsou malí čeští podnikatelé, je jich několik set a mají několik desítek tisíc pracovních pozic. Ano? A tiché víno si uhájilo tu výhodu, že je nulová spotřební daň. A tato daňová úleva je pro stát nevýhodná, protože 75 % té daňové úlevy nečerpají čeští daňoví poplatníci, ale zahraniční daňoví poplatníci. Jo, to je prostě fakt, to z těch čísel je.

Kdybychom byli schopni vyprodukovat celou spotřebu, tak celá tato daňová výhoda končí u českých daňových poplatníků. Protože z mnoha důvodů nejsme – to nekritizuji, to беру jako fakt, tak u nulové daně z tichého vína, zhruba 75 % této daňové výhody končí u zahraničních daňových poplatníků. To je prostě fakt. Ale berme to, že se to nemění. Nikdo nic nenavrhuje, teď je nějaká pracovní skupina, nechci předjímat, jak to vyjde. A je to opravdu nesystémová daňová výjimka. Vy si fakt myslíte, že ty firmy to braly jenom proto, že to uplatnily? Je to určitě jeden z důvodů. Ale nikdo nezakazuje firmám to víno nakupovat nadále a dávat to jako prezent svým obchodním partnerům, zaměstnancům, komu budou chtít. To je celé. Je to nespravedlivé, je to nesystémové. Já jsem o tom přesvědčený.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Tak já jsem rád, že předkládáme navzájem ty své argumenty. A já jenom na doplnění. Já jsem původně měl v plánu zahrnout do toho i ty pivovary. Ale ono to prostě nejde. To jsem byl upozorněn, že to nejde, protože ony podléhají spotřební dani a odvádějí, tudíž nemohou mít takový režim jako ta tichá vína. Kdežto tiché víno, jestliže nepodléhá spotřební dani, tak je co? Tak je něco úplně bokem, to spíš tu výjimku z mého pohledu vytváříte vy. Pro ně je potom komodita, která nepodléhá spotřební dani a může být uplatněna do nákladů.

A když mluvíte o té spotřební dani a že to odchází... To já také respektuji ten argument naprosto. Ale musíte se podívat na tu mapu. Vy víte, jak jsou zdaněná ta vína okolo. Všechny státy kromě Polska, naši sousedi, tak tam mají tu nulovou daň, většinou mají nulovou daň. Protože to vinařství je nějakým způsobem podporováno. Protože to není zkrátka jenom o tom kšeftu. A ten minipivovar, když se mu pokazí pivo nebo se tam něco stane, tak on si ty suroviny nakoupí do 24 hodin znova a udělá to jinak, tedy to pivo. Ale když vám tu úrodu potlučou kroupy, když se prostě stane nějaká jiná věc, se kterou nepočítáte, tak vy tu surovinu nenahradíte to. To víno má svoji nějakou privilegovanou pozici z toho důvodu, že je složité to víno vyrobit a udělat.

Takže já znova jenom říkám, je to o nějaké motivaci, o nějakém stimulu. Je to o tom, co vlastně my jako politici chceme, co je naše priorita. A já jenom žádám, abychom to tedy nechali jako komplex té debaty, která bude na téma spotřební daň. Jinak tady ta výjimka vznikla v roce 2005. A já už tedy hledám, kdo tenkrát hlasoval pro a kdo to navrhl a kdo s tím přišel. A já jsem přesvědčený, že se najdou jména i třeba ze strany ODS, kteří to tenkrát podpořili. (Předsedající: Čas.) A já se ptám, proč zrovna teď to tedy přicházíte zrušit a koho to napadlo?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Janulíka. Prosím.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já panu ministrovi, já nevím, kde pan ministr vzal to číslo, že 75 % té daňové výhody končí v zahraničí. To nemůže být pravda. Protože v této republice je cca 16 000 hektarů vinohradů a orientačně dokážeme vyrobit jenom polovinu toho vína, co vypijeme. Ale je to fifty fifty. Nemůže to být 75 %. A jenom aby si pan ministr a všichni zainteresovaní uvědomili, že okolní státy, jako třeba Itálie, která je největším producentem vína v Evropě, tak abyste měli představu, v takovém Venetu je třeba 1 600 i více slunečních hodin za rok. A my když máme na Moravě 800, tak jsme šťastni. Takže to se srovnává nesrovnatelné. A proč tedy ti Italové na to nemají tu spotřební daň?

Takže je nesmysl, že 75 % té daňové výhody končí v zahraničí. Není to možné, protože jenom půlka se doveze toho, co se tady vypije. A já bych byl pro, ať to tedy ale zavede celá Evropa. Protože zase znevýhodníme naše. Protože ti dovozci, ti si tu cestu vždycky najdou. A jak říkal kolega Vondráček, protože v podstatě jsem musel dělat víno už odmalička, takže vím, jak to je, a vím, jak to vinaři dělají, oni se tomu prostě přizpůsobí a zase se z té povinnosti... nějakým způsobem to dopadne na ty velké, kteří už teď mají dost problémů, protože ti musí dodržovat všechno možné a z těch kontrol už jim jde hlava kolem, a ještě zase na ně hodíme další věc. A ti menší, kteří budou moct z toho utéct, kteří tvoří jako velkou část také na tom trhu, tak prostě z toho odejdou. Takže se to naprosto mine účinkem, ale to je prostě... Bohužel vy už jste asi takový. Prostě tak to je.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Už není žádná faktická poznámka. A nyní s přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já tedy k tomu vínu musím říct, že my jako hnutí SPD také podporujeme nulovou daň na tichá vína, protože to čestí vinaři nemají vůbec jednoduché v té konkurenci. No a pokud ty daně zvedneme, tak je výrazně znevýhodníme. A pokud je znevýhodníme, tak budou hrát tady v té středoevropské kotlině druhé vinařské housle a to si myslím, že je špatně a že jim to přinese spoustu problémů v pěstování vína a dělání vína, že bychom to neměli dělat, protože jsem přesvědčen, že ten výnos z té daně nebude tak velký na to, aby to mohlo ovlivnit ty problémy, které má státní rozpočet. Jenom někoho pošleme zase do kolen a myslím si, že to je špatně – někoho v České republice –, a těm zahraničním pomůžeme, protože ti okamžitě nastoupí na jejich místo a budou sem vozit svá vína. Hlavně mám na mysli Rakousko, rakouské vinaře, kteří ta vína mají opravdu dobrá, a myslím si, že by to byla velká škoda.

Ale teď už mně, vážené kolegyně, kolegové, dovolu, abych se vyjádřil k vládnímu balíčku návrhů zákonů, které mají dle jejich souborného názvu směřovat ke konsolidaci našich veřejných financí, avšak podle mého názoru směřují ke všemu možnému jinému, jen ne ke konsolidaci veřejných financí. Můj projev bude analýzou a vysvětlením toho, proč vládní návrh považujeme za zásadně špatný, principiálně špatný a proč k němu podáváme desítky pozměňovacích návrhů. Je jich přes 30, těch pozměňovacích návrhů, které mají za cíl minimalizovat škodlivé dopady tohoto balíčku na české občany a firmy a také hlavně na budoucnost české společnosti.

V podstatě jediným legitimním a efektivním postupem vlády, jak v současné chvíli a v současné ekonomické situaci konsolidovat veřejné finance, a zkrotit tak hrozivě rostoucí deficit státního rozpočtu a státního dluhu, by bylo urychleně novelizovat zákon o státním rozpočtu na letošní rok, a to zejména na straně výdajů a jejich výrazným snížením. Já jsem to konzultoval i v televizi s panem ministrem Stanjurou a říkal jsem: vždyť přece výdaje jsou to, co se nám utrhlo z řetězu, nikoliv příjmy. Příjmy jsou bohužel i díky inflaci dostatečně velké. A myslím, že jsme si porozuměli. Ano, je to tak. Utrhly se nám výdaje z řetězu a podle mého názoru jedinou možností je restrukturalizovat státní rozpočet na straně výdajů a obdobně postupovat, i co se týče návrhu rozpočtu na rok 2024. Ale to vláda vůbec nedělá, protože

i deficit na příští rok oproti původním slibům se markantně zvyšuje. Tak teď nám říkají kolegové z pětikoalice, že bude deficit 252 miliard. Uvidíme. Dokonce se mluví i v koalici o tom, že by mohlo být 270 miliard, a já myslím, že ta konsolidace, pokud se tomu dá říct konsolidace, postupuje poměrně malým tempem.

No a samozřejmě důležitým systémovým opatřením by bylo od základu změnit způsob, rozsah a výpočet některých výdajů státu. Mám na mysli hlavně nemandatovní, nepovinné, zbytné či provozní výdaje, ale hlavně nejruznější nenárokové dotace, tedy neinvestiční dotace směřující k privátním subjektům, často dokonce zahraničním či politicky orientovaným, jakkoliv maskovaným magickými termíny neziskový sektor a podobně. Ale ani to vláda nedělá a vypadá to podle kroků z minulosti, že ani dělat nehodlá. Na straně rozpočtových příjmů bychom pak za legitimní konsolidační opatření považovali zavedení srážkové daně na dividendy vyplácené ze zisků vytvořených v České republice a vyváděných odsud do zahraničí. Takzvaná dorovnávací daň tímto opatřením rozhodně není. Ale já se k tomuto tématu ještě podrobně vrátím.

Musím zde zopakovat, že balík zákonů, který zde teď projednáváme, není ničím jiným než masivním plošným zvýšením všech existujících daní a odvodů v České republice a negativně dopadne na všechny skupiny občanů, zaměstnance, živnostníky, seniory, rodiny s dětmi, ale i na české firmy a zaměstnavatele. Tento balíček je i dle ekonomických expertů, a to napříč názorovým spektrem, silně proinflační a ještě dále bude snižovat čisté disponibilní příjmy a poptávku českých domácností a konkurenceschopnost českých firem. A samozřejmě to sníží i náš hospodářský růst měřený vývojem hrubého domácího produktu. Ostatně už teď relevantní statistické údaje hovoří jasnou řečí. Ve všech těchto parametrech včetně propadu reálných mezd jsme doslova na chvostu Evropy. Ne doslova – jsme prostě poslední. Jenom tři země mají v Evropě pokles reálných mezd a Česká republika z těch tří je úplně poslední. Jinak všechny země ve mzdách reálně rostou.

V růstu HDP jsme poslední. Jsme v polovině volebního období a já tady tak trochu bilancuji výsledky této vlády. Propadáme se v průmyslu, ve stavebnictví, ve všech prostě relevantních statistických údajích, které svědčí o tom, co se děje. Bohužel, jak pan premiér říkal, a já jsem to viděl v televizi, velvyslancům, všecko jsme zvládli, nic z těch špatných scénářů, které tady opozice říkala, se nenaplnilo. Tak já tvrdím, že to není pravda, že se naplnilo. Zastavuje se průmysl Německa, zastavuje se ten německý motor Evropy, na který my jsme navázali exportně, a zastavuje se i ten průmyslový motor v České republice a dochází ke stagnaci a všechny relevantní statistické údaje i společnosti, které to dokumentují, o tom hovoří. Takže je to průšvih. Nejradši bych použil ještě tvrdší slovo, ale já ta slova nepoužívám. Je to prostě velký průšvih, který se týká naší budoucnosti. A to je nebetyčná ostuda. A je až nepochopitelné, že tu vládu nechává v klidu, že reakce, jakákoliv reakce věcná, personální a podobně na tyto tristní skutečnosti, je doslova nulová. Nejenom ta reakce že je nulová, ale vlastně vláda říká: my jsme úspěšní, všecko jsme zvládli, všecko je dobré. Ale já tvrdím opak – že probíhá deindustrializace průmyslu v České republice, a nejenom v České republice, díky vysokým cenám energií. Ty firmy se prostě dívají jinam. A bohužel ty firmy to neudělají tak, že se včera stal průšvih, dnes se rozhodnou a zítra budou pryč. Ale musí udělat nějaká rozhodnutí, musí udělat výběrová řízení, musí se někam posunout, získat na to finanční prostředky, takže to bude trvat několik let. A tato vláda, která s tím nic nedělá, už tady dávno nebude. Ale ty firmy prostě půjdou za levnějšími energiemi, tak aby jejich výrobky byly konkurenceschopné na mezinárodních trzích. Kdyby to neudělaly, je to jejich konec.

Návrhu této takzvané konsolidace absolutně nepředcházela žádná kvalitní analýza naší současné ekonomické situace, což je zásadní defekt, který z povahy věci nemůže vést k dobrým řešením. Když chcete něco měnit, řešit, vždycky potřebujete analýzu. Učí se to nejenom na vysoké škole, ale v obyčejných manažerských kurzech. Ale tato vláda to evidentně neví. A opět, neříkám to jenom já, ale i řada renomovaných ekonomů. Vláda

nedokáže identifikovat příčiny současného neblahého stavu, a tak navrhuje zavést opatření, která současný stav bohužel ještě zhorší. Ukázkovým příkladem jsou chaotické změny v oblasti nastavení daně z přidané hodnoty, kde sama vláda přiznává, že jejich vliv na bilanci příjmů státního rozpočtu bude výrazně záporný, a přitom zruší tu nejnižší sazbu DPH, kde opravdu byly až na nějaké výjimky, s kterými bych souhlasil, věci nutné životní spotřeby pro občany České republiky. To znamená, že to ponížovalo jejich cenu v řetězcích, a toho se ta vláda zbavila s odůvodněním jakési administrativní složitosti. Takže výsledek je záporný, ale nemáme administrativní složitost.

Doplatí na to jak státní rozpočet, tak občané České republiky. A navíc, chtělo by se říct o těch sazbách DPH a o těch změnách v DPH, chtělo by se říct, že jako bonus ještě všechny tyto změny povedou k růstu inflace, jsou výrazně proinflační. A říkají to ekonomové, nejenom já. To je skutečný vládní majstrštyk, to bohužel musím takhle ironicky tady říct.

Tato vláda prostě nemá žádnou dlouhodobou koncepci, žádnou rozpočtovou ani hospodářskou politiku vhodnou toho označení a jen se potácí od jedné pseudoreformy k druhé a výsledek je ten, o kterém jsem mluvil: absolutně poslední místo v růstu HDP v Evropě, pokles reálných mezd – poslední v Evropě, deindustrializace a de facto stagnace hospodářství a průmyslu.

Základní podkladový materiál vlády k tomuto balíčku zákonů postrádá řazení priorit a zcela zde chybí makroekonomický kontext, to znamená prognóza jeho vlivu a dopadu na vývoj klíčových makroekonomických ukazatelů. Analýza RIA v rámci důvodové zprávy zase nedisponuje vyčíslením dopadů všech navrhovaných opatření na jednotlivé typy dotčených subjektů, což je například veřejná správa, soukromý sektor, senioři, rodiny s dětmi a tak dále.

Vláda ve svém balíčku, jak jsem již uvedl, zcela podceňuje, či spíše úplně pomíjí inflační rizika, protože to se jí samozřejmě nehodí. Přitom boj proti inflaci by měl být v tuto chvíli absolutní vládní, hospodářskou, politickou i strategickou prioritou. Vláda a premiér současnou situaci naprosto chybně – nevím, jestli záměrně, nebo ne – interpretuje tak, že klesající míra inflace znamená pokles cen, a to ještě navíc díky geniální ekonomické politice vlády. Tak to není žádná pravda. Znamená to jen, že ceny rostou o něco pomaleji než před rokem, a to z velmi vysoké předchozí základny, ale stále rostou. Od nástupu této vlády už je to v průměru o 23 %. Tento fakt vláda zcela ignoruje, a to jak s ohledem na dopad předkládaného balíčku na náklady a fungování firem, tak i na životní a příjmovou úroveň domácností, které jsou v posledních měsících nuceny rekordním způsobem snižovat svou spotřebu a po desítkách tisíc padají do takzvané příjmové chudoby.

Vláda rovněž vůbec nechápe a také ignoruje roli mezd v ekonomice. V souladu s tím, že jsme bohužel ekonomickou kolonií Západu a hlavně nadnárodních korporací, o čemž jsem tu již několikrát hovořil, jsou touto vládou mzdy většinou vnímány pouze jako náklad a jejich růst jako ekonomický problém. Pokud by se ovšem česká ekonomika více orientovala na vlastní rozvoj, a tudíž i na domácí spotřebu, byly by mzdy vnímány a chápány jako významný, ba přímo hlavní zdroj kupní síly, což by bylo nanejvýš žádoucí, protože osobní spotřeba hraje v ekonomice velkou roli. A já se ještě k reálným mzdám vrátím. Jenom třem zemím v Evropě klesají reálné mzdy, jinak ve zbytku – nevím, kolik jich přesně je, nemyslím Evropskou unii, myslím Evropu – ve zbytku, to znamená zhruba v 30 dalších zemích, rostou reálné mzdy, které mají významný vliv na osobní spotřebu, a tím na ekonomiku jednotlivých zemí. Výše mezd a jejich vývoj jsou rovněž klíčové parametry pro státní rozpočet, protože od nich se odvíjí nejen inkaso daně z příjmů fyzických osob, ale právě i kupní síla domácností, a tudíž i výběr daně z přidané hodnoty a dalších všech spotřebních daní.

Jeden z hlavních faktorů prohlubujícího se deficitu rozpočtu a potažmo i důchodového účtu hledejme právě v nízké úrovni českých mezd. Nízké mzdy – nízké daně – nízká osobní spotřeba. A mnoho opatření konsolidačního balíčku v oblasti zvyšování daní povede ještě k dalšímu zhoršení situace v tomto směru, protože z těch vlastních příjmů budou muset

zaplatit další daně, rodinám se zvýší daňové výdaje, a tím budou mít méně peněz, budou méně nakupovat, a tím odvádět méně těchto daní. Je jen velmi těžko představitelné, ba zhora nemožné, že bude jakákoliv konsolidace veřejných financí úspěšná, když budou reálné mzdy nadále silně klesat. Znovu opakuji: jsme poslední v Evropě, což se nyní už sedmé čtvrtletí za sebou děje. To znamená, sedmé čtvrtletí za sebou klesají reálné mzdy. A není náhodou, že se délka tohoto období přesně kryje s dobou působení této vlády.

Zdůrazňuji, že tento vládní balíček jednoznačně povede k dalšímu markantnímu poklesu čistých mezd českých občanů – kvůli zrušení školkovného, kvůli omezení daňové slevy na manželku či manžela pečujících v domácnosti o malé děti, kvůli znovuzavedení nemocenského pojištění zaměstnanců, kvůli rozšíření daňové progresy u daně z příjmů fyzických osob a kvůli zvýšení sociálních odvodů živnostníků. Pracující rodiny s dětmi od tří let takto přijdou v příštím roce minimálně o 42 000 korun ročně, což už je opravdu velký zářez. Zářez, který představuje přímý útok na pracující rodiny s dětmi a na rodiče samoživitele a kvůli kterému nízkopříjmové pracující rodiny ve velkém spadnou do systému sociálních dávek a kvůli kterému klesne i porodnost. My jsme se tady před několika měsíci bavili o tom, že žádný důchodový průběžný systém není udržitelný, pokud poklesne porodnost a nebudou se rodit děti. A tady to máme. Tady to máme proč. Proč budeme mít problémy s průběžným důchodovým systémem. Protože se nebudou rodit děti. Toto opatření navíc směřuje přímo proti vládou a ministrem Jurečkou deklarovaným záměrům a principům důchodové reformy. Teď jsem tady o tom mluvil a panu ministru Jurečkovi jsme to na osobních setkáních několikrát vysvětlovali. Ale fráze o rodině, o rodině na prvním místě, jsou v této vládě opravdu jenom fráze.

Ještě k problematice rozpočtových příjmů, potažmo i českých mezd. Česká republika přichází ročně o stovky miliard korun. Důvodem je, jak říká například i ekonomka docentka Švihlíková, i fakt, že čeští vládní politici jsou zbabělí amatéři, kteří nechtějí jít do konfliktu s národními korporacemi a Evropskou unií. A já s tím souhlasím. Protože kdysi kterási vláda před x lety něco slíbila Evropské unii, že bude držet tady nadnárodní korporace, a teď se bojíme, nebo tato vláda se o tom bojí hovořit, protože nemá dostatek politické odvahy si vydobýt něco pro Českou republiku, ale má dostatek odvahy na to zvedat daně, aby ty peníze vytáhla z kapes českých daňových poplatníků. Periferní a kolonizovaná ekonomika vytváří periferní a koloniální politiku, říká také Ilona Švihlíková. Naprostý souhlas.

Co se týče odlivu zisků z české ekonomiky, také disponujeme oficiálními čísly, která eviduje Česká národní banka. Je to dlouhodobý strukturální problém české ekonomiky, která by byla velmi bohatá, kdyby tyto zdroje neodcházely pryč. Bavíme se zejména o odlivu dividend v rámci nadnárodních firem. Ty u nás většinou dosahují velmi vysoké ziskovosti – nadprůměrné ziskovosti i v rámci států Evropské unie. Od roku 2006 se také obrátil poměr mezi odlivem zisků a reinvesticemi ze strany těchto firem v České republice. Od té doby vidíme masivní odliv peněz, který je dlouhodobě pro českou ekonomiku likvidační. Jenom například v loňském roce to bylo 450 miliard, což mám ze statistik České národní banky – 450 miliard zisků a dividend. A to nemluvím o optimalizacích, které národní korporace dělají, platí vysoké nájemné svým matekám v cizině, platí poradenství svým matekám v cizině. Takže jsou to další možná stovky miliard, o které Česká republika přichází. Ty firmy to tady vydělávají na tom, že tady máme nízké mzdy, a odvedou to svým matekám do zahraničí. A já jsem přesvědčen už velmi dlouho, že s tím musíme něco dělat.

Bavíme se zejména o odlivu dividend v rámci nadnárodních společností. Ty u nás většinou, to už jsem říkal, dosahují vysoké ziskovosti. Jde hlavně o velké banky, nadnárodní korporace či obchodní řetězce. Je třeba udělat proti tomu více opatření a výrazněji podpořit domácí české firmy, zmenšit vliv nadnárodních společností v české ekonomice.

My jsme o tom mluvili v oblasti zemědělství. Chtěli jsme, aby nadnárodní řetězce od českých zemědělců braly aspoň v těch základních potravinách, které se u nás pěstují a vyrábějí, určité procento a nemohly to dovážet zvenku, abychom podpořili české zemědělce,

ale s českými zemědělci bychom podpořili také českou krajinu, boj proti suchu a další věci. Ne! Počet českých zemědělců na českém trhu a potravinářů se nadále snižuje, protože je daleko levnější dovážet brambory z Egypta anebo hovězí maso z Jižní Ameriky, z třetích zemí, kde prostě... Divíte se, jak můžeme dovážet brambory z Egypta? Normálně. Pěstují se v písku. Ale jsou levnější. Ale ty, co máme ve skladu na Vysočině, prostě ty řetězce nechťejí, protože jsou o korunu dražší a samozřejmě to znamená nižší zisk. Řetězce mají jeden jediný zájem: zisk. Zisk, pak dlouho, dlouho nic, pak zisk a znovu zisk. Takže úplně kašlou na nějaké české zemědělce a potravináře. Ale to je naše práce. My bychom jim měli pomoci, my bychom je neměli nechat, aby je likvidovaly.

Velmi důležité je také i to, aby se zvyšovaly mzdy v naší ekonomice. Když se budou zvyšovat mzdy, bude to mimo jiné znamenat i menší prostor pro odliv zisků. U nás je enormně velký rozdíl mezi mzdovou úrovní a úrovní našeho HDP, tedy mezi naší ekonomickou výkonností a platy. Jsme pro zahraniční firmy a státy stále velmi levnou, uměle udržovanou pracovní silou.

A je tu i další velký problém. Je to otázka zneužívání vnitrofiremních, takzvaných transferových cen a zejména vazeb mezi mateřskou a dceřinou společností se sídlem v České republice. Ted' jsem o tom hovořil, takzvaná optimalizace. A to je druhý kanál, kromě nezdaněných dividend, kudy se vytahují zdroje z českých firem a z České republiky. Jde například o fiktivně vysoké nájemné účtované zahraniční mateřskou společností té dceřiné, o uměle předražené konzultace, poradenství, IT služby a podobně. Takto dochází k vytažování peněz z českých dceřiných společností do ciziny, a jak jsem říkal, odhadem je to v rozsahu 300 až 500 miliard ročně. To jsou přece závratná čísla. To je čtvrtina českého státního rozpočtu. A měly by to být i stěžejní úkoly pro českou Finanční správu, ale hlavně vládu. Ale pro tu je jednodušší zdanit české zaměstnance, snížit valorizace důchodů lidem, kteří se nemohou bránit a celý život poctivě pracovali pro český stát, než jít do Evropské unie a projevit politickou odvalu a bojovat za český průmysl a české občany. Bohužel ta vláda na nic jiného odvalu nemá!

Dámy a pánové, rekordně vysoká a dlouhotrvající inflace ovlivňuje jak příjmy, tak výdaje státu. Výdaje ale zvedá ještě dramaticky více. Celkově stát vybral letos jen za první pololetí na daních o 12,9 % víc než vloni, to je cca o 35 miliard korun navíc. Výběr daní je tudíž i o něco vyšší než celková inflace, která se podle aktuálních dat pohybuje okolo 9 %. Když se k tomu připočte ještě vybrané sociální pojištění za první pololetí, rostou celkové daňové příjmy o 11,3 %, čili jasně nad úrovní inflace. Údaje k 31. srpnu jsou ještě více vypovídající. Příjmy státního rozpočtu dosáhly na konci srpna růstu 21,7 %. Meziročně jde o plus 222 miliard korun. Za tímto nárůstem stál opět také výběr povinného pojistného, inkaso daní z příjmů právnických osob a fyzických osob či daně z přidané hodnoty.

Kolegové a kolegyně, u vědomí těchto čísel říkám, že naším problémem nejsou nízké příjmy. Zvyšovat tedy daně a odvody je rozpočtově, ekonomicky i sociálně nesmyslné a nepotřebné. Rozpočtový deficit primárně roste kvůli expandujícím výdajům a zde jsou klíčovou položkou kompenzace cen energií, které stát platí kvůli zgruntu špatnému nastavení a fungování cenových stropů dodavatelům těchto energií. Už jen za první pololetí letošního roku za ně stát utratil 40 miliard. Čtyřicet miliard jsme vyplatili překupníkům, obchodníkům s energiemi z českého státního rozpočtu. Jak si myslíte, že to může státní rozpočet dlouho vydržet? A to jsou jenom energie. Ted' platíme samozřejmě ještě dávky na bydlení lidem, kteří na to nemají, na ty vysoké energie. Jak si myslíte, že to ten český státní rozpočet může dlouho vydržet? Dlouho ne! Ale abyste neřekli, tak já vám řeknu ten recept. Je to takzvaný sociální tarif. Když my vyrobíme elektrickou energii například v jaderných elektrárnách, kterou vyrobíme podle dnešních cen za nula nula nic, ať si k tomu ČEZ přidá 10 % a v sociálním tarifu to prodává českým občanům a českým firmám. Ale ne, my to prodáváme za horentní sumy, abychom mohli zaplatit překupníkům, abychom mohli zaplatit dalším a zaplatit sociální dávky českým občanům. To si myslím, že je špatně.

Původní plán byl, že to, co stát vyplatí dodavatelům na těchto kompenzacích, si vezme zpět na dani z mimořádných zisků, takzvaný windfall tax. Tak nám řekněte, pane ministře, jak to dopadne, jestli vyberete to, co zaplatíte překupníkům, a proč to vůbec děláme? Proč se drbeme pravou rukou za levým uchem? Nemá to přece žádný význam! Ale já si myslím, že to už víme, že se nepodaří tento poměr. Tento poměr je v hluboké nerovnováze. Celá tato operace skončí pro stát minusem v řádu desítek miliard korun.

Vláda se často nepravdivě chlubí, jak energetickou krizi zvládla, ale relevantní mezinárodní statistiky ukazují, že Česká republika zaznamenala jeden z nejvyšších růstů cen energií v Evropě. My vyrábíme téměř nejlevněji v Evropě. Máme jí teď ještě zatím přebytek, ale naši občané a firmy platí největší ceny energií. Vláda tedy neintervenovala a neutrácela veřejné prostředky v zájmu zákazníků a spotřebitelů, tedy občanů, domácností a firem, ale pouze v zájmu a ve prospěch energetických firem, překupníků a obchodníků s energiemi s obrovskými zisky. Namísto toho, aby vláda okamžitě řešila tuto zásadní věc radikálním snížením cenových stropů, tak jak jsem říkal, do sociálního tarifu, jejich zafixováním v případě elektřiny přímo u výrobců a okamžitým ukončením vyplácení kompenzací z veřejných peněz překupníkům, tak to prostě vláda nedokázala. Neměla na to politickou odvalu. A tak nyní koncový zákazník platí jen za silovou elektřinu bez DPH a dalších distribučních poplatků 6 korun za kilowatthodinu, ale obchodníci si účtují prakticky libovolnou, neomezenou, mnohem vyšší celkovou cenu a stát jim rozdíl z vybraných daní vyplácí. A odpovědní ministři nám dosud nesdělili, jak budou ceny energií nastaveny po prvním lednu, kdy přestane platit vyhláška o cenových stropích.

A já s dovolením bych skončil, pane předsedající, a mohl bych pokračovat s přednostním právem ještě třeba za hodinu, za dvě hodiny?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dle jednacího řádu můžete ukončit svůj projev, kdy chcete. V okamžiku, kdy se přihlásíte s přednostním právem, tak dostanete opět slovo k přednostnímu právu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám. Já teď přeruším svůj projev a přihlásil bych se ještě dnes odpoledne, abych ho dokončil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. V tom případě budeme pokračovat v řádně přihlášených a jako další vystoupí paní poslankyně Mračková Vildumetzová, připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo. Já mám ale problém, že tady není pan ministr financí, protože já tady chci představit pozměňovací návrhy mnoha svých kolegů a kolegyně, které se dotýkají rozpočtového určení daní obcí a krajů. Mám k tomu řadu otázek a pan ministr financí říkal, že se bude chtít s každým tím pozměňovacím návrhem seznámit a že pak bude i vyhodnocovat, jestli popřípadě nějaký pozměňovací návrh podpoří. Takže pro mě je opravdu jeho přítomnost velmi důležitá. Já jsem klidně ochotná, abych se posouvala, ale byla jsem na těch předních příčkách. V žádném případě nemůžu souhlasit s tím, abych šla zase poslední. Takže já bych vás, pane předsedající, chtěla poprosit o vyřešení té situace. Samozřejmě můžu dát nějaký procedurální návrh. Nechci to dělat. Chtěla bych se nějakým způsobem dohodnout, zda by bylo možné, abych mohla vystupovat, až tady bude přítomen pan ministr financí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já rozumím vašemu požadavku. Víím, že pan ministr s paní místopředsedkyní Dostálovou něco řešil, a ona říká, že tomu rozumí, každopádně nemám bližší informace. Já bych přerušil jednání na šest minut, abych zjistil, o co

se jedná, protože jsem pochopil, že jsou nějaké neodkladné záležitosti na rezortu. Každopádně přeruším na šest minut jednání a zjistím, co pan ministr řeší. Děkuji.

(Jednání přerušeno od 12 do 12.06 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Hezké poledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Přeji vám krásný den. Vystřídali jsme se v řízení schůze. Přestávka uplynula, budeme pokračovat v obecné rozpravě, do které je přihlášená paní poslankyně Mračková Vildumetzová. (Není v sále. Poslankyně Válková mimo mikrofon: My jsme se vyměnily.) No úplně se vyměnit, paní profesorko, nemůžete. Já bych musel paní kolegyni Mračkovou Vildumetzovou posunout na úplný konec, ale kvůli ní se přerušovala... (Poslankyně Mračková Vildumetzová vchází do sálu.) Je tady, tak prosím. (Poslankyně Mračková Vildumetzová a poslankyně Válková se nadále chtějí vyměnit, přichází k nim poslanec Benda, je vyjádřen společný souhlas s výměnou.) Dobrá, tak paní profesorka Válková. Máte slovo, prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuju, pane místopředsedo. Já si opravdu myslím, že je i logičtější, abych navázala na jednoho z předřečníků, který před chvílí vystoupil, a to na svého kolegu předsedu ústavně-právního výboru, pana Radka Vondráčka, který tady hovořil o advokacii. Byť to bezprostředně nesouviselo s konsolidačním balíčkem, tak já budu hovořit o justici v širším smyslu slova, hlavně o soudcích a státních zástupcích, budu hovořit i za ně a budu vás informovat o jednání, které tady už avizoval pan poslanec Radek Vondráček, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, totiž o včerejší schůzi podvýboru pro justici ústavně-právního výboru, který jsem svolala právě proto, abych dala prostor jejich vyjádření – byla to diskuse, čili žádné usnesení nebylo přijato, program jsme samozřejmě schválili – abych dala prostor pro jejich vyjádření, které oni chtěli ještě jednou předtím, než se zasáhne do jejich platů, aby tady zaznělo v Poslanecké sněmovně a abyste předtím, než zvednete ruku pro zásah, který je plánovaný a který do jejich platů zasahuje, jejich argumenty vzali v potaz.

Konkrétně. Ono totiž – člověk si musí, pokud se nepohybuje v té řekneme finančně rozpočtové sféře, dát prostor na terminologii, takže já se občas podívám do těch svých podkladů i do toho pozměňovacího návrhu, abych používala přesnou terminologii – dochází k tomu, že v rámci konsolidačního balíčku je obsažen i návrh, kterým se – a teď už budu velmi přesná – snižuje koeficient výpočtu, který je důležitý pro stanovení platu soudců, z trojnásobku – původně to byl koeficient trojnásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu vždycky za předminulý kalendářní rok a ten se měl snížit na nějaké... 2,822 přesně.

A soudci upozorňují na to, že tím dochází opět k porušení slibu, který jsme jim dali, a já si to pamatuji velmi dobře, protože v době, kdy jsem byla ministryně spravedlnosti, tak jsem v roce 2014 čelila ne hrozbě, ale už existenci, koncem roku 2014 a 2015, desítky žalob, které se tenkrát podávaly, a s tehdejšími předsedou Nejvyššího správního soudu doktorem Baxou jsem vlastně řešila ty otázky. On byl takovým neformálním mluvčím za ty soudce a nakonec jsme se dohodli. Obě strany udělaly ústupek, něco jsme doplatili za ty neuhrazené finanční prostředky, které měly směřovat v minulých letech, v minulých... Já jsem vyřešila situaci, nebo řešila situaci mnoha let, ne jednoho roku. A oni zase ustoupili od těch žalob, takže nakonec nás to o několik miliard, státní rozpočet, stálo méně.

Ale mám to v živé paměti, bylo to hrozně nepříjemné. Řešila jsem to za své předchůdce, ministry spravedlnosti. Připadala jsem si, že je to strašně nespravedlivé. Ostatně v politice se mi to stalo mnohokrát, ale tenkrát to dopadlo dobře. Vyřešilo se to a několik let, řekneme čtyři, pět let, byl klid. Nezasahovalo se do té platové základny. Mimochodem, ten fiskální profit je minimální, tím vůbec z hlediska nějakých příjmů... těch soudců je 3 000. Jakýkoliv zásah, který nemůže být samozřejmě razantní a musí se řídit i tím pravidlem, že je to jeden

z pilířů právního státu, nesmíme zpochybnit jeho nezávislost, tak je minimální a spíš symbolický. Čili pět let se nezasahovalo, protože nebyl důvod, a i kdyby někdo něco takového chtěl udělat, tak ty vlády, včetně naší vlády, by toto nechtěly. Jedinou výjimkou byla postcovidová doba. A jestli si vzpomínáte, tak tenkrát jsme 1. ledna 2021 vycházeli z výše platových základů nejenom tedy soudců a státních zástupců, ale i představitelů státní moci, čili nás politiků, ve výši platné pro rok 2020. Sledovalo se tím zajištění úspor státního rozpočtu, probíhala tenkrát naplno epidemie covid-19. Ale od 1. ledna 2022 došlo k reaktivizaci toho automatického určování výše platové základny, čili zase se všechno stabilizovalo. A tenkrát opravdu i v rámci toho šoku covidového ta justice řekla dobře, sice nějaké žaloby byly podány, ale absolutně mimořádná situace, a bralo se to jako přechodné období a bylo to i takto námi prezentováno.

No a dochází k válce na Ukrajině, dochází samozřejmě k tomu, co je příčinou dnešních a včerejších a vlastně červencových debat, čili konsolidačnímu balíčku, a dochází kromě jiného i k zásahu do platů soudců. Ale tady já upozorňuji – a budu používat ty argumenty, které jsem včera slyšela, které jsou zachycené, každý si je může se stenozáznamu poslechnout. Některé zazněly i na ústavně-právním výboru, některé jsou obsažené v připomínkách, které poslal předseda Nejvyššího soudu již koncem května tohoto roku. Tam dochází k porušení několika principů, kromě toho politického slibu, na který asi moc spoléhat nelze v dobách zlých, ale hlavně tady dochází k tomu, že to rozhodnutí zasáhnout do platů soudců jde proti ustálené judikatuře Ústavního soudu. Je to zejména ústavní nález 28 z roku 2013, který byl včera opakovaně na schůzi citován, a bylo apelováno na to, aby si to před hlasováním každý ještě přečetl.

Já si nemyslím, že si vezmete ten čas a budete teď studovat nálezy Ústavního soudu, takže já jenom ve stručnosti tedy upozorňuji na to, že ten nález a další nálezy, na které se soudci včera odvolávali, a byly to špičky justice, byli to představitelé nebo zástupci předsedů nejvyšších soudů, krajských soudů, Vrchního soudu v Praze, Nejvyššího státního zastupitelství, čili byli to lidé, kteří jsou zodpovědní za dobrý a kvalitní výkon justice v širším smyslu slova. Čili nejenom soudců, ale i státních zástupců. Tak ti upozorňovali na to, že je to v podstatě takové poselství nás politiků, že nedodržujeme nejen své sliby, ale že opovrhujeme i... nebo minimálně ignorujeme ustálenou judikaturu Ústavního soudu. A ten právě v tom nálezu 2013 říká kromě jiného, že by platové poměry soudců měly být stabilní, nesnižovatelnou veličinou, nikoliv pohyblivým faktorem, s nímž kalkuluje to či ono vládní uskupení, například proto, že se mu zdají platy soudců příliš vysoké ve srovnání s platy státních zaměstnanců nebo ve srovnání s jinou profesní skupinou. A současně i upozorňují na riziko, že to nemusí skončit jenom u Ústavního soudu, že to může skončit i u Soudního dvora Evropské unie, kde už skončili, a v roce 2016 se řešil případ portugalských soudců. Byť ti portugalští soudci tenkrát neuspěli, tak v tom odůvodnění je jasně deklarováno, že neuspěli proto, že neprokázali, že by se v rámci konsolidace veřejných rozpočtů v Portugalsku všem zaměstnancům, nebo jak občas se říká služebníkům státu, čili placených z rozpočtu, nesnížil ten plat. Tam se tenkrát opravdu všem snížil plat, takže se snížil i těm soudcům. Ale tam upozorňuje Soudní dvůr, že v podstatě v případě, kdy by se prokázalo, že jedna kategorie zaměstnanců nebyla snížena, nebo dokonce byly platy zvýšené, tak by uspěli.

A to je případ českých soudců. Protože soudci u nás a státní zástupci, tam ten zásah byl provedený – nebo teď doufám, že nebude, ale byl už provedený v tom návrhu. Doufám, že to neodsouhlasíme, v tomhle jsem optimistická, pokud budete dobře poslouchat. A u ostatních zaměstnanců, přestože se říká a píše a deklaruje, že jejich platy nezůstaly stejné, natožpak aby byly zvýšeny, tak to není pravda, protože u některých státních zaměstnanců zůstaly na stejné úrovni, anebo jsou dokonce zvýšeny. Ani nebudu jmenovat, protože jim to přeju, nicméně samozřejmě že soudci tento argument využijí. Já bych ho na jejich místě využila taky. Takže vám mám vyřídit, že v tomto ohledu v těch žalobách samozřejmě to bude silný argument.

Další argument, kromě tedy toho obecného, že to jde proti ustálené judikatuře Ústavního soudu a že už se k tomu vyjádřil, tak jak jsem tady před chvílíčkou řekla i Soudní dvůr Evropské unie v případě těch portugalských soudců, tak tam také upozorní na další podmínku toho, aby k takovému zásahu mohlo dojít, a to je projednání s příslušnými představiteli justice. A protože nemáme doteď nejvyšší soudcovskou radu, což jsem tedy tenkrát navrhovala, tak se musí jednat právě s těmi špičkami. A oni říkají, že Ministerstvo spravedlnosti pouze přišlo, oznámilo, informovalo, sdělilo, ale neprojednalo. A neprojednalo v tom smyslu, že by jakýmkoli způsobem vyslechlo ty připomínky a modifikovalo svůj názor.

Oni to nepovažují za projednání, a zřejmě, jak jsem pochopila, ale nebudu predikovat, obzvlášť negativně, ale zřejmě minimálně u některých, obávám se, že to nebudou desítky žalob, ale stovky žalob, neřkuli ještě více, pokud bychom to schválili. Takže to bude také pádný argument, že se vydává za projednání pouhé informování.

Pak tam samozřejmě zazněly argumenty, které bych nazvala trošku méně právní, spíše takové politické, ale já je vůbec nepodceňuji, protože víte, a obzvlášť teď v poslední době se šíří různé dezinformační kampaně, které míří proti respektu, prestiži, kvalitě práce české justice. A nemusíme s ní být spokojeni vždycky, také jsem s ní vždycky nebyla spokojena, ale je to jeden z našich pilířů právního státu, to snad nikdo nebude zpochybňovat. A v této situaci my vysíláme signál, že do platové základny soudců zasáhneme, není to dobře zdůvodněné, chybí ekonomická analýza, asi proto, že opravdu ta úspora je zanedbatelná, a říkáme tím jinými slovy vlastně: ta kvalita asi za moc nestojí, tak jim to snížíme. Nebo říkáme: mají moc, nezaslouží si to. Nebo říkáme: musíme spořit všude, a kde jinde než u soudců, kteří se mají tak dobře až do sedmdesáti, a ty platy vlastně jsou příliš vysoké? Tohle jsou samozřejmě politická hodnocení, politická tvrzení, dá se o tom diskutovat hodiny. Není to to právní, čeho bychom se měli brát více. Nicméně ten signál tam je. A v době, kdy naše společnost je dost rozdělená, kdy řada lidí se bojí války, řada lidí se bojí i svůj názor ve vztahu k válce vyjádřit, tak si myslím, že jeden z pevných pilířů je právě pilíř právního státu, bez kterého nemůžeme fungovat.

A soudci vám ještě vzkazují, že se vůbec nezdráhají debatovat o reformě soudnictví v tom smyslu, že samozřejmě potřebují dobře zaplacené, nebo aspoň průměrně zaplacené, čili z jejich pohledu dobře, protože je to podprůměrné, soudní pomocníky. Své zaměstnance soudních kanceláří. Všichni víme, že je to tam – mě napadá opravdu výraz bédné a nedůstojné občas ty platy. Na jedné straně dobře zaplacený soudce, na druhé straně velmi špatně zaplacená zapisovatelka. Na práci každého z nich, byť v jiné míře, záleží. Čili soudci vzkazují, že se rádi zapojí, ale ad hoc zásah do jejich platové základny vnímají jako špatné hodnocení, jako v podstatě znevážení své práce a porušení slibu, který kdysi jsem jim dala já, pak jsme ho zopakovali a naposledy to tedy bylo v roce 2021.

Takže kdybych to shrnula. Politika je opravdu o symbolech, jak tam řekla jedna představitelka jednoho soudu. A jde tady vždycky o principy. Já s ní naprosto souhlasím. Zamysleme se nad tím, jestli tím symbolem, kterým je právní stát, nebo jestli ten symbol, kterým je právní stát, bychom neměli více chránit a neměli bychom teď nic dělat, měli bychom prostě dát ruce pryč od těchto rádoby populistických gest, kterými možná jako politici si vysloužíme pár bodíků, ale ve skutečnosti otrásáme důvěrou veřejnosti v to, co by nám mělo být víceméně svaté. V těch pár zbylých pevných pilířích demokratického státu, kterým já věřím, že pořád justice je.

Z tohoto pohledu nezbyvá, než abych se uchýlila k tomu, co jsem původně myslela, že ne. Ten pozměňovák jsem tam dávala až odpoledne. Ještě jsem si je chtěla jednou vyslechnout a prostudovat si tu judikaturu Ústavního soudu, seznámit se s těmi celkovými trendy. Z Nejvyššího správního soudu říkal, nemýlím-li se, pan předseda, že si nechal udělat i analýzu v sousedních zemích, jak jsou ohodnocováni u našich sousedů ti soudci, a my jsme v průměru. Takže rozhodně nevybočujeme, že by tady soudci byli nadprůměrně hodnocení. Ale to trošku odbočuji.

Čili po prostudování nakonec jsem si říkala, ten pozměňovací návrh, který mám připravený, dám, budu na vás apelovat, abychom touto, nazvu to neúsporou, nerozpohybovali něco, čehož potom výsledky budeme očekávat s jistým napětím, a možná i potom velmi neradi uslyšíme, že nález Ústavního soudu potvrdil dosavadní judikaturu ustálenou. Nechci předvídat. Nové obsazení Ústavního soudu, už jsem taky slyšela, může vést k jiným závěrům a k jiným rozhodnutím. Na druhé straně každý rozumný ústavní soudce respektuje, pokud jsou tam věcné argumenty, i své předchůdce, naopak se z nich poučí v řadě věcí a koriguje jenom tam, kde je to nezbytně nutné. A toto je věc, kde si troufnu říct, že to opravdu nezbytně nutné není, korigovat ustálenou judikaturu.

Takže na vás apeluji, aby stejně jako já, ale nejenom já naštěstí, i mí kolegové poslankyně a poslanci z hnutí ANO, z nichž mnozí, jak dobře víte, byli postiženi opakovaně rozhodnutími, a to říkám s nadsázkou, justice, kde nebyli spokojení, někteří z nich to i mediálně vyjádřili, někteří šťastněji, někteří méně šťastně, tak přesto jsme se dohodli, že ten pozměňovací návrh můj podpoří. Spolupodepsala ho ještě paní poslankyně Ožanová, která byla na tom jednání, sledovala to, většina členů seděla tady. A proto tedy tlumočím a odkazuji na stenozáznam, protože argumenty byly tak pádné, a já jsem moc ráda, a chtěla jsem na tomto místě paní poslankyni Ožanové, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, poděkovat, že tam přišla v době, kdy tady zuřily hádky, tak ona tam seděla a poslouchala ty špičky justice. A ona potom říkala, já to podepíšu, protože tohle je už příliš vážné. Takže já na vás apeluji, abyste tento návrh možná výjimečně podpořili, abychom zbytečně nesahali do něčeho, co funguje, abychom nečelili záplavě žalob ze strany soudců, a nechci být sýčkem, ale obávám se po svých zkušenostech z roku 2015, že to je víc než reálné, a abychom potom nesplakali nad výdělkem. A kromě toho jako politička občas musíme něco snést. Samozřejmě nikdo z nás nemá odvalu říci, já si svůj plat jako politik, jako představitel státu, si ho nesnížím. No to už by mě příště lidi nezvolili jako voliči. Budiž. Ale nechme tu možnost, aby právní stát reprezentovaný zejména justicí toto privilegium měl, a nesahejme do jeho platové základny.

Čili můj pozměňovací návrh, který je tam vložený pod číslem 3129, je velmi jednoduchý. Tam pouze zvyšuji, nebo vkládám tam bod 7, který zní, že v té určité části a v tom určitém paragrafu ten text 2,822 násobek se nahrazuje textem trojnásobek, což znamená, že zachování koeficientu výpočtu platu soudců ve výši trojnásobku průměrné hrubé měsíční nominální mzdy přepočtené zase na ty zaměstnance, na ty služebníky státu, s tím, že automaticky by se to promítlo, pochopitelně to dopadne i na státní zástupce, kteří mají sice méně, ale z toho trojnásobku budou mít více než po tom zásahu, který se navrhuje.

A pak se nezděste, milí mí kolegové a kolegyně, političky a politikové, nahrazuji tam i text 83,3 % textem 78,36 %, čili vlastně nám to snižují, nám politikům, protože tak odvážná nejsem, já myslím, že ta solidarita je tady namístě, a netvoříme pilíř v tom smyslu a nejsme justicí.

Takže nám to snižují tak, aby ve výsledku, protože pokud vy byste akceptovali ten návrh a nechali tam, nechali to prostě být a nechali tam ten trojnásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy, tak logicky by se nám to počítalo z toho trojnásobku, a tím pádem, abychom zůstali na tom, co tady pan ministr financí chce, abychom měli... nebo navrhuje, tak tam máme 78,36 %, protože je to počítáno z toho vyššího základu oproti těm 83,3 %. Já jenom na to upozorňuju, protože už jsem se setkala v neformální debatě s tím, že někdo říkal: nám to ale snižuješ víc. Ne snižuji, je to úplně stejně snižené, jak se navrhuje, akorát se to promítá, ta vyšší základna, logicky do nižšího procenta, ale ve výsledku to bude stejné.

Takže ještě na závěr chci říci, že soudci vzkazují, že je jim to strašně líto, že velmi neradi a že v podstatě chápou, jak je to i nepříjemné a trapné neustále hovořit o platech, a že jsou tomu vystavováni, té diskusi, opakovaně v průběhu volebního období a že se tentokrát opravdu v tom roce 2021 spolehli, že už k tomu nikdy nedojde. A velmi se podivují, že jsme se k tomu opět uchýlili, respektive že je zde koalicí toto navrhováno. Mně bylo dokonce

neformálně řečeno, že tím pomáhám koalici. Já si myslím, že tím pozměňovacím návrhem nepomáhám koalici, ale pomáhám české společnosti, aby nečelila žalobám úplně zbytečným, drahým a řekněme trošku dehonestujícím pro nás, kteří bychom to schválili.

Takže v rámci té pomoci napříč politickým spektrem vás žádám, prosím tedy i za ty soudce a státní zástupce, abyste podpořili ten pozměňovací návrh, který potom v podrobné rozpravě ještě odůvodním, a to ne z toho důvodu, že si vždycky myslíme, že je práce naší justice, našich soudců a státních zástupců, bezchybná. Vůbec ne, ale je pořád velmi důležitá, velmi dobrá, jak zaznělo v porovnání třeba s jinými zeměmi, jak zaznělo včera i z úst pana náměstka ministra spravedlnosti Stanislava, který tam děkoval a říkal – dokonce tam já bych byla i opatrnější – to byly superlativy, jak hodnotil justici. A přesto připustí takovýhle zásah. Takže škoda, že tady není pan ministr Blažek, já se ho v interpelacích zeptám na ten důvod, jestli k tomu byl donucený, nebo co za tím bylo. Myslím teď z finančních důvodů. Protože na jedné straně hodnotím perfektně výkon české justice, což já bych tam byla opatrnější, v některých případech ne ze sta soudců sto soudců pracuje úplně na jedničku s hvězdičkou, ale hájím tady právní stát. Hájím stabilitu a hájím ustálenou judikaturu Ústavního soudu.

Takže v závěru prosím, napříč politickým spektrem bez ohledu, jestli budete zvedat svoji ruku za hnutí ANO, nebo za ODS třeba, podpořte ten pozměňovací návrh a pak už o tom nemusíme mluvit celý zbytek volebního období. Ale pokud bude chtít pan ministr spravedlnosti, může zahájit vážně míněné debaty o reformě, kterou soudci sami přivítají. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní poslankyně. A nyní podle domluvy se vrátíme k vystoupení paní poslankyně Mračkové Vildumetzové. Tak máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já mnohokrát děkuju. Vážený pane místopředsedo, pane ministře financí, milé kolegyně, kolegové, já bych také ráda ve druhém čtení vystoupila ke konsolidačnímu daňovému balíčku, který se tady předkládá. Musím říct, že já jsem v prvním čtení velmi intenzivně vystupovala k danému návrhu a dávala jsem v tu chvíli už i podněty, jakým způsobem popřípadě vylepšit ten komplexní pozměňovací návrh. Jeden z návrhů, který jsem tady řekla, protože chceme šetřit finanční prostředky, tak jedna z úspor, kterou máme přímo na dlani, je, že necháme rodné číslo v občanském průkazu. Pan ministr financí ví, že jsem za ním i osobně byla, kdy on mi sám mezi čtyřma očima řekl: Já také souhlasím s tím, je to nesmysl, ať to rodné číslo zůstane a ušetříme díky tomu 54 miliard ve veřejném a soukromém sektoru. V tom veřejném sektoru to bude zhruba 17 až 20 miliard, ale já prostě považuji za velmi neférové vůči těm všem subjektům, na které se to bude od toho konce roku 2024 vztahovat, tak aby ony už dnes si předělávaly ty systémy, připravovaly se na to a vynakládaly značné finanční prostředky.

Víte, že včera jsem navrhovala, aby ten návrh zákona, který se schválí v devadesátce, to znamená, že se to posune o pět let, a pak si musí tahle vláda říct, co s tím tedy, s tím rodným číslem, jestli tedy zůstane, anebo jestli to bude řešit tak, jak navrhuje pan ministr pro digitalizaci, tím 32místným kódem, který si budete muset asi s největší pravděpodobností všichni zapamatovat a budete muset takto komunikovat s úřady.

Já jsem opravdu do současné chvíle neviděla jeden případ zneužití toho rodného čísla, jestli z rodného čísla tedy zjistím, kdy jsem se narodil, kde jsem se narodil a to, co asi nejvíce vadí asi České pirátské straně, že z toho zjistíte, jestli jste muž, anebo žena. Ale opravdu, řekněme si, jestli, udělejte si anketu, já myslím, že už určitě proběhla a řada lidí vám řekla, prosím vás, nechte to a ušetřete ty prostředky. Proto mě velmi udivuje, že když jsem tady včera dávala návrh, aby se to schválilo buď před, nebo po konsolidačním balíčku, tak ani jeden z vládních poslanců, ani z vládních ministrů pro to nezvedl ruku.

Já to, pane ministře financí, zkusím zítra opět zařadit jako první bod. Myslím si, že čas, který k tomu můžeme vynakládat, je pár minut, a myslím si, že máme hned velké úspory v rozpočtu v obrovském rozsahu. Takže znovu apeluji, já vím, že vládní poslanci ani vládní ministři mě neposlouchají, protože kdyby mě poslouchali, tak si myslím, že by přece museli na ten návrh přistoupit. Nebo jde vám o to, že ho předkládá hnutí ANO? Nebo ho přinese za pár měsíců Ivan Bartoš v nějaké jiné podobě? A bude říkat, já jsem to prosadil! Prosím vás, nehrajme si tady na to, vždyť přece jde o to, aby opravdu ten státní rozpočet uspořil. Takže to jsem tady říkala v rámci prvního čtení a nepromítlo se to.

Zároveň jsem tady velmi apelovala na pana ministra financí, že tato vláda si dovolí předložit řadu daňových výjimek. Třeba že zrušíme daňovou výjimku na studenta, aby mohl uplatnit slevu. Že zrušíme daňovou výjimku na manžela, na manželku. Tam se sice v komplexním pozměňovacím návrhu, a férově to řeknu, objevilo, že se to tedy bude vztahovat na děti do tří let, zrušíme školkovné. No a já jsem tady při projednávání toho prvního čtení se pozastavila nad tím, že tedy ta vláda nepřišla se zrušením daňové výjimky pro politické strany a politické hnutí, a očekávala jsem, že se to v tom komplexním pozměňovacím návrhu objeví. Neobjevilo. Školkovné se zruší, na studenta se výjimka zruší, a tato daňová výjimka tam zůstala. Asi se nad tím každý pozastaví, protože kdybychom si tedy řekli, tak určitě, a já věřím, že i z vládní koalice by určitě všichni raději nechali školkovné a radši by zrušili daňovou výjimku pro dary pro politické strany a politická hnutí.

Já bych chtěla říct, že jsme se svými kolegy, když to nemáte v tom komplexním pozměňovacím návrhu, připravili náš pozměňovací návrh, aby se tato daňová výjimka na dary pro politické strany zrušila, respektive i pro politická hnutí i pro evropské politické strany. Takže já si myslím, že na základě toho, co tady předkládáte, je přece absolutně nepřijatelné, aby takováto daňová výjimka zůstala. Jsem opravdu zvědavá, a myslím si, že i moji kolegové z opozice, jak se k tomuto pozměňovacímu návrhu postavíte, a byla bych moc ráda, pane ministře, protože já už ten pozměňovací návrh mám od včerejška v systému, vy určitě jako ministr financí máte řadu náměstků a poradců, tak určitě máte informace, zda byste mi již dnes mohl po mém vystoupení říci, jak na zrušení této daňové výjimky nahlížíte a zda bude mít z vaší strany podporu.

A nyní bych se ráda věnovala dani z nemovitostí. Všichni víte, že daň z nemovitostí, když se i podíváte na různé průzkumy, analýzy, tak je to v rámci toho konsolidačního daňového balíčku věc, která lidi trápí nejvíce. To, že se pak v médiích objevilo, že daň z nemovitostí celá zůstane obcím, tak se tam neobjevilo to B, a to je, že i když by to zůstalo obcím, tak všem občanům se to o 100 % navýší. To znamená, že když dneska někdo platil daň z nemovitosti 2 000 korun, tak od 1. ledna roku 2024 podle návrhu této vlády bude platit 4 000 korun. Mohl by platit i více, pokud by ještě obce zvedly své místní koeficienty. Pan ministr financí také říká, že máme jednu z nejnižších daní z nemovitostí. Ale o dani z nemovitostí se rozhodují města a obce a ony mohou daň z nemovitostí navýšit až o 500 %. Takže to, co říká, není pravda. Daň z nemovitostí byla vždy v rámci rozpočtu výlučným příjmem měst a obcí a města a obce si rozhodovaly o její výši

My jsme se následně dozvěděli, že František Lukl, předseda Svazu měst a obcí, a Eliška Olšáková, předsedkyně Sdružení místních samospráv, oba za Starosty a nezávislé, šli na panem ministrem financí dohodli s ním, aby daň z nemovitostí navýšená zůstala městům a obcím a že za to by se městům a obcím pokrátilo rozpočtové určení daní, ale pouze daň z příjmů fyzických a právnických osob. Když jsme tady o tom hovořili s panem ministrem financí v rámci prvního čtení a já jsem mu pokládala otázky, jakým způsobem ta daň z nemovitostí je daná, to znamená, 10 miliard dostanou města a obce, ale když to chcete vzít z toho rozpočtového určení daní, tak je to velmi těžko predikovatelné, protože výběr daní nemůžete nikdy předvídat na 100 %. Pan ministr financí mi tady řekl: Ale já jsem s tím návrhem nepřišel, s tím přišel Svaz měst a obcí a Sdružení místních samospráv. No a jaký je

závěr? Nebude se sahat obcím pouze na daň z příjmů právnických a fyzických osob, ale bude se jim sahat i na depéháčko, daň, která je největším příjmem měst a obcí.

A v tuto chvíli by mě zajímalo, pane ministře, protože já registruji, a já jsem se svou kolegyní Renatou Oulehlovou udělala v našem Karlovarském kraji setkání se starosty, a jaký byl výstup starostů? Starostové nechtějí, abyste jim sahal na rozpočtové určení daní, chtějí zachovat to, co mají dnes, to je 25,84. A jasně říkají: Nesahejte ani na tu daň z nemovitostí, vždyť my si ji můžeme zvýšit sami. My k tomu dáme místní koeficient a my ho můžeme navýšit až na pětinasobek. To znamená, my si to můžeme navýšit o 500 %. A takový je závěr, který zní ze všech krajů a od většiny starostů: nerozhodujte o nás bez nás.

Já nechci tady připomínat, že před rokem 2013, když za vlády samozřejmě pana Kalouska se rozpočtové určení daní dostalo městům a obcím na 19,9 % a dlouhá léta trvalo, než se jim to vrátilo na těch 21,4 – a byli jste to vy, když se schvaloval kompenzační bonus, a já vám za to děkuji, že jste za ty obce a kraje bojovali a že se to navýšilo a mají 25,84. Ale proč jim to nenecháte? Protože mají hodně na účtech? Protože dobře hospodaří? Ale ony jsou nejbližší lidem, starostové mají také největší popularitu a oni řeší ty konkrétní problémy těch lidí a oni na to také potřebují finanční prostředky. A oni mají dneska dostat – za to, že dobře hospodaří, tak jim budeme brát!

Na základě toho, co se děje a co se dozvídáme teď od starostů a primátorů, tak my předkládáme následující pozměňující návrh: Nenavyšujte daň z nemovitostí, to znamená, nechte daň z nemovitostí tak, jak je dnes, popřípadě – budu se opakovat – ať si ji starostové navýší místními koeficienty, ale v žádném případě nesahejte městům a obcím na rozpočtové určení daní. A to je návrh hnutí ANO, řady poslanců a kolegů, je jich tam podepsáno nespočet, aby městům a obcím rozpočtové určení daní zůstalo na hodnotě 25,84.

Mohu vám říct, že budu velmi bedlivě sledovat každého starostu z vládní koalice, jak bude pro tento návrh hlasovat. Je jasné, že se musí ale i schválit samozřejmě to, že se nebude navyšovat daň z nemovitostí. Vůbec nechápu, jak mohlo dojít a jak Svaz měst a obcí a Sdružení místních samospráv, když jsem se s některými starosty bavila, tak prakticky o té skutečnosti nevěděli a v žádném případě s ní nesouhlasí.

No, a teď bych se ještě chtěla věnovat rozpočtovému určení daní krajů. V návrhu konsolidačního balíčku je, že se o 2 % zvedne daň z příjmů právnických osob. To se sice zvedne – z 19 na 21 % – ale nárok na to města, obce a kraje mít nemají. Takže my jsme teď samozřejmě s hrůzou zjistili, že nejenom že se snižuje RUD obcí, ale on se snižuje i RUD krajů. Takže náš další návrh je – protože ještě v tom návrhu je to nastaveno prosím tak, že se to má příští rok o něco snížit a ten další rok ještě o mnoho více. Takže například u těch krajů se to má snížit z 9,78 na 9,76 a pak v dalším roce na 9,45. Takovýto podobný návrh je samozřejmě u obcí a měst, ale tam v tom předkládaném návrhu se promítá ta daň z nemovitostí. Takže další návrh, který hnutí ANO předkládá, je, aby bylo zachováno i rozpočtové určení daní krajů. Také bych chtěla podotknout, že za naší vlády se vybojovalo, že se rozpočtové určení daní navyšovalo. Pravdou je, že za naší vlády jsme velmi bojovali, aby v tom byly zahrnuty i opravy silnic druhých a třetích tříd, ale zase za naší vlády se teprve ty finanční prostředky na opravy silnic začaly krajům dávat. Před rokem 2013 kraje nedostaly ani korunu.

Víte, kolik mají kraje ve správě silnic druhých a třetích tříd? 70 000 kilometrů a stát má ve své správě 7 000 kilometrů. Víím, že jsou to dálnice a jedničky, ale ti lidé jezdí každý den po silnicích druhých a třetích tříd. Kraje se tedy dostávají do obrovských problémů ohledně opravy mostů, které jsou některé v tak havarijním stavu, už jedna třetina jich je ve špatném a havarijním stavu, a kraje mají ve svém majetku zhruba 12 000 mostů. To je další věc, kterou je nutná zmínit. Nepřeji to žádnému hejtmanovi, ale ani starostovi. Havarijní stav prostě řešit musíte a musíte ty finanční prostředky na to vynaložit.

Takže my jsme na ty silnice dostávali 4 miliardy, i 6 miliard jsme dostali. Dostávali jsme to celou dobu. Neříkám – vždycky to bylo o tom vyjednávání s tou vládou a strašně nám vždycky vadilo, že jsme to třeba dostali až v dubnu, v květnu, takže jsme to museli soutěžit, když už prakticky ty práce měly začít. Takže to, aby to ty kraje popřípadě měly v tom rozpočtovém určení daní, dává velkou logiku. Řekněme si na rovinu, že když jsme před lety dostávali, nebo dostávají kraje, 4 miliardy, tak to, co udělaly před čtyřmi lety, tak dneska toho udělají daleko, daleko méně, protože ty částky na opravy a rekonstrukce silnic se velmi zvýšily.

V souvislosti s tím jsem zaregistrovala, a ptala jsem se tady na to minule i pana ministra financí, že za ním byl pan předseda Asociace krajů Martin Kuba a že se dohodli – myslím, že tam byl i Martin Půta – že se změní rozpočtové určení daní krajů. Já jsem se pana ministra v tu chvíli ptala, na čem se dohodli, jaká budou kritéria, jestli by mi to mohl říct. On říkal, že si to určí ty kraje, jaká budou ta kritéria, a že se určitě nějakým způsobem dohodnou. Pak jsem zaregistrovala, že byla nějaká schůzka na Ministerstvu financí, kam přišel i pan Rakušan, paní Olšáková, pan Lukl, byli tam úplně všichni, všichni se dohodli, jak se ten RUD změní. No, a najednou se dozvíme, že jednala pětikoalice a k dohodě nedošlo, takže žádné rozpočtové určení daní krajů se měnit nebude. A při té příležitosti jsem zaregistrovala, že středočeská paní hejtmanka podá ústavní stížnost – ona je z hnutí STAN a podá ústavní stížnost – že se tedy to rozpočtové určení daní krajů nezmění, protože od roku 2005 je tam fixovaný počet obyvatel, který se samozřejmě za ty roky změnil.

Já to chápu, že ty kraje to i takto chtějí, protože když se podíváme na výběr daní, jak se nedaří v tuto chvíli vybírat daně... Chtěla bych říct, že na konci srpna byl schodek zhruba 195 miliard a měli byste mít vybráno 65 % daní, že jo? No a kolik má současná vláda vybráno? No, zhruba 60 %, takže na daních je to minus 43 miliard. Taky se zeptejte starostů, primátorů a hejtmánů, jak se DPH velmi špatně naplňuje. Daň z příjmu právnických osob je na tom líp. Ale myslím si, že tady podle těch čísel je jasné vidět – EET, další tolerance šedé ekonomiky. Když se podíváme, spotřební daň z tabáku je minus 1,6 miliardy.

Takže já je chápu, protože když se daně nebudou řádně vybírat, a to je možná filozofie této vlády, tak je jasné, že pak o to méně dostanou města, obce a kraje v rámci rozpočtového určení daní. No, a protože chápu, že najít cestu v rámci rozpočtového určení daní krajů tak, aby byli v uvozovkách všichni spokojeni, tak ta cesta je jediné taková, že všechny kraje dostanou buď stejně, ne-li více.

Takže náš poslední pozměňovací návrh – předpokládám, že pro ten pozměňovací návrh zvednou ruku i Starostové a nezávislí, že pro něj zvednou ruku všichni poslanci ze Středočeského kraje, Jihomoravského a dalších – přináší to, že tedy dochází k přepočítání všech těch věcí. To znamená, počtu obyvatel. Jsou tam ale další kritéria, jako je počet studentů středních škol zřizovaných krajem, poměr délky silnic ve správě kraje, poměr podílu počtu obcí ve správním obvodu kraje k výměře územní rozlohy kraje a poměr počtu urgentních příjmů typu jedna v nemocnicích.

Takže my si dovoluujeme dát poslední pozměňovací návrh, který spočívá ve změně rozpočtového určení daní krajů, který by se navýšil na 10,81. Všechny kraje by dostaly více finančních prostředků a měly by v tom zároveň zahrnuté finanční prostředky na opravy silnic druhých a třetích tříd a mostů. Myslím si, že ten návrh je skvělý, předkládáme ho i se svými kolegy. Já to řeknu v podrobné rozpravě.

Také bych chtěla vědět, jak na to nahlíží současný pan ministr a proč tedy, když se kvůli tomu dělala spousta tiskovek a říkalo se, že se tedy krajům vyjde vstříc a že dojde k té změně, tak proč pak k té dohodě nedošlo? Mně opravdu připadá takové trochu úsměvné, že například pan Jakob, prostřednictvím pana předsedajícího, který je zároveň zastupitelem Středočeského kraje, jehož hejtmanka chce podávat ústavní stížnost, tak mě udivuje, proč s takovým

návrhem nepřijde on, proč ho nepředkládá. Budu určitě očekávat, jestli ten návrh, který to tedy narovnává a po kterém všichni volají, tak jestli ho pan Jakob z TOP 09 podpoří.

Myslím si, že jsem otevřela řadu věcí i řadu otázek a budu velmi ráda, pokud pan ministr financí bude reagovat, a o to více budu ráda, pokud řekne, že některý z našich pozměňovacích návrhů podpoří. Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. První faktickou poznámku přednese pan poslanec Okleštěk. Než dorazí k pultíku, načtu čtyři omluvy. Pan poslanec Černý Oldřich se omlouvá od 11 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Haas od 13.30 do 17 hodin z pracovních důvodů, pan Heller Šimon od 14 hodin z osobních důvodů a pan poslanec Šimek David od 10.30 do 15 hodin z pracovních důvodů.

Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, já se připojuji k tomu, co tady říkala kolegyně Mračková Vildumetzová. Také jsem spolupředkladatelem těchto pozměňovacích návrhů. A co mě velmi, ale velmi mrzí, je ten handl, který udělaly Svaz měst a obcí České republiky a Sdružení místních samospráv ve vztahu k rozpočtovému určení daní a k dani z nemovitostí. Daň z nemovitosti má téměř konstantní křivku, kdežto daně sdílené mají nějaký progres. Deset miliard na dani z nemovitosti – tyto dva zájmové, respektive odborné, kluby, Sdružení místních samospráv a Svaz měst a obcí, vyměnily za 10 miliard, které jim budou ubírány systematicky z jejich rozpočtu, a to tak, že se nebudou moci podílet na rozpočtovém určení daní a vlastně ta snížená varianta 24,47 % tímto klesne až na 24,15 %. To považuji za neuvěřitelné, protože to je skutečně jenom politická hra.

Ten progres v té dani se ale bude projevovat v dalších letech a bude to narůstat o další stamiliony až miliardy. A argument, že prostě obce, města mají dost peněz, je pro mě lichý, protože na ně přechází také velký podíl třeba výkonu přenesené působnosti, kde se vyskytuje zhruba státní příspěvek ve výši 60, ve výjimečných případech až 70 %, ale zbytek dofinancovávají ta města a ty obce. A ve středních městech se to pohybuje v řádech desítek milionů, takže to není žádná láce, a já si myslím, že to je potřeba také zohledňovat. Takže to je můj první takový příspěvek.

A chtěl bych upozornit na to, že ten příspěvek krajům je pro mě velmi zásadní, protože samozřejmě jsem se podílel na kraji jako hejtmán ve funkci a rozpočtové určení daní jsme řešili velmi často. A to, co na nás vlastně stát přenáší, to znamená ve vztahu ke školství, ale to je určeno, silnice, zdravotnictví a tak dál, tak není také žádná legrace a ty náklady se neustále zvyšují a zvyšují.

Protože jsem se přihlásil pouze s faktickou, tak vidím, že čas mi neběží, ale budu férový a opustím klidně tady to svoje pracoviště a umožním reagovat, předpokládám, pana ministra. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju za upozornění. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Stržínek. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, dovolu mi, abych i já se vyjádřil ke svým dvěma předřečníkům, a to v tuto chvíli v trojroli. V roli poslance, zároveň starosty dvacetitisícového Valašského Meziříčí a také zastupitele Zlínského kraje.

Co se týče rozpočtového určení daní, které se má navyšovat jednoznačně, s tím nesouhlasím, nelíbí se mi to. Nelíbí se mi samozřejmě ta provazba na snížení rozpočtového určení daní k nám městům. Daň z nemovitostí nechte prosím nastavenou tak, jak je, a hlavně nesahejte na rozpočtové určení daní. Teď to vypadá, že nula od nuly pojde, ale do budoucna budeme v dalších letech samozřejmě poškozeni mnohem, mnohem více.

Víte, celý tenhle manévr, tahleta finanční transakce, v podstatě zastírá jedno jediné. Že ty peníze nakonec skončí ve státním rozpočtu a že to jsou peníze v drtivé většině obyčejných lidí, kteří vlastní nějaké nemovitosti, případně podnikatelů, kteří taktéž vlastní budovy a pozemky. Jakožto zastupitel Zlínského kraje určitě budu bojovat za to, aby i v rámci rozpočtového určení daní krajům došlo ke změně. Náš kraj je dlouhá léta bit tím nastavením, tak jak funguje několik let, docela významným způsobem, podle druhu propočtu přicházíme ročně o 600 až 800 milionů korun. To je pro Zlínský kraj obrovská částka a samozřejmě budeme bojovat za to, aby tato nespravedlnost, z našeho pohledu, byla narovnána. Takže budu velice rád, pokud pan ministr na tyto podněty zareaguje a případně pokud i další podpoří pozměňovací návrhy, které tady přednesla má kolegyně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, pane poslanče. Další s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Pokorná Jermanová, tak ji poprosím k mikrofonu. A pak se vrátíme do obecné rozpravy. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji za slovo. I já jsem se chtěla připojit ke svým předřečníkům jako bývalá hejtmanka největšího kraje v České republice, který spravuje více než 9 000 kilometrů silnic II a III tříd a je velmi zatížen dopravou. Už vzhledem k tomu, že ještě pořád stále není dokončena dálniční síť, a také vzhledem k tomu, že se jedná o nejlidnatější kraj, bych se velmi přimlouvala za změnu rozpočtového určení daní krajů, o které jsme usilovali i my v minulém funkčním období a které jsem doufala, že se podaří stávajícímu vedení kraje pod vedením paní hejtmanky Peckové, která zastupuje STAN. Nicméně já jsem velmi zklamaná tím, že STANu se nepodařilo tuto změnu prosadit. Možná to hovoří o tom, že STAN nemá tak pevné postavení v koalici, jak by si přálo. Proto i já jsem se připojila k tomuto pozměňovacímu návrhu a i z tohoto místa poprosím pana ministra, aby případně koalice tento návrh podpořila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Vracíme se do obecné rozpravy. Vstoupí paní poslankyně Knechtová, připraví se paní poslankyně Balašíková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, vládní daňový balíček je ve druhém čtení. Jak bude nakonec vypadat? Návrh na změnu předložila i vládní koalice. Jisté je jen to, že ten pokus o sanování státních financí jde přímo proti potřebě ekonomického oživení. A tak vidíme, že ti samí vládní ekonomové, kteří zkoumali, komu co vzít, teď hledají, co navrhnout v prorůstovém programu. Přitom recept je na to jednoduchý: snížit daně a podpořit vnitřní spotřebu a dostat na pracovní trh další kvalifikovanou pracovní sílu.

Je objektivním faktem, že už čtvrtým rokem je státní rozpočet zatížen enormními mimořádnými výdaji. Byla to koronavirová opatření, tlumení sociálních dopadů z energetické krize i náklady spojené s válkou na Ukrajině. To je kontinuální zátěž, kterou musíme řešit. A zátěž, která tady dlouhé roky nebyla. V důsledku toho vláda stojí před nebyvalým schodkem státního rozpočtu, jehož řešení ještě komplikuje krize průběžného důchodového systému. Krize, za kterou dle mého názoru nese ale čistě odpovědnost tato vláda, protože nedokázala zkrotit inflaci způsobenou vysokými cenami energií. Kdyby včas zastropovala

ceny u výrobců, tak by nedošlo k mimořádným valorizacím a důchodový účet by se nepropadl tak hluboko do těch červených čísel.

Vláda předložila občanům záchranný balíček, který se pokouší vyvolat dojem, že zachraňuje ekonomiku. Nezachraňuje. Zachraňuje pouze státní rozpočet, a to způsobem, který bude mít pro ekonomiku jednoznačně negativní dopady, což tvrdí i sami odborníci Ministerstva financí, kteří uvádí v důvodové zprávě k daňovému balíčku, že je protirůstový a snižuje růst o 0,4 %. Navýšení daní spojené s destabilizací systému DPH mít kladný dopad na ekonomiku z podstaty věci nemůže. Řešení, o které se vláda pokouší, má jen jednu jednotlivou ideu: sehnat peníze do rozpočtu a ber, kde ber. Co by se vyplatilo? Tak rozhodně by se vyplatilo podpořit těch 600 000 živnostníků, které máme. Vytvářejí dost podstatnou nabídku i poptávku služeb a od státu vlastně vůbec nic nechtějí. Přejí si jenom, abychom se jim nepletli do jejich podnikání. Když na ně stát zatlačí přesprávil, dojde k tomu, že rezignují na své podnikání a přijdeme o tyto především služby.

Státní zaměstnanec sice je důležitý, ale pro stát nevydělává. Daně může platit jako mourovatý, ale v hospodaření státu je pouze nákladovou položkou. A ještě tu máme 400 000 OSVČ na vedlejší činnost. Ti si přivydělávají k hlavnímu zaměstnání. Pokud se jim to nevyplatí, mohou to zabalit a rodinný rozpočet si dorovnají například tou formou, že si půjdou pro dávky. OSVČ nejde o málo, jde o navýšení zdravotního pojištění o přibližně 10 % a jde o navýšení základu pro výpočet sociálního pojištění o 15 % v příštích třech letech. Údajně je to pro jejich dobro. A prý to jednou pocítí na svých důchodech. Jestli je to taková výhra, ale těžko říci. Kdo si na důchod nespoří sám stejně se státním důchodem, do budoucna může dopadnout jako ti sedláci u Chlumce. A já si tak říkám, proč je přístup k OSVČ tak macešský? OSVČ nemají odbory ani profesní komoru. Že mají podstatný podíl na ekonomice státu, asi nikoho z kolegů z pětikoalice nezajímá.

Kde brát? Vláda, která se snaží za každou cenu sehnat peníze, má dvě možnosti. Může přitlačit na daně, nebo může provést inventuru toho, co dělá stát, a položit si otázku, jestli toho stát nakonec nedělá moc, případně jestli něco nedělá zbytečně nebo neefektivně. Jediná část vládního záchranného balíčku, která v sobě něco pravcového má, je záměr ořezat dotace. Vláda neustále tvrdí, že škrtne desítky miliard. Ale kde? Jak? Nikdo neví. Zato zvýšení daní, to plníme do puntíku, to vidíme. Ořezání dotací je jistě teoreticky chvályhodný záměr, neboť dotace deformují trh, podlamují konkurenceschopnost a v neposlední řadě vytvářejí i korupční prostředí. Až potud je to dobré, ale na potlesk brzy. Zásadní problém se totiž v zemědělství například jmenuje Evropská unie. U těchto zemědělců by mohl být zásadní zádrhel. Vláda se snaží snížit zemědělské dotace o 10 miliard korun. Pokud bychom se nacházeli ve standardním tržním prostředí, pak je to za mě OK. My jsme ale obklopeni zeměmi EU, které své zemědělství masivně dotují, a jsme dovozcem těchto produktů, takže tento dovoz začne stoupat. Pokud nebudeme své zemědělce dotovat obdobně masivně, staneme se konkurenceschopným a oni zkrachují.

Specifickou kapitolou vládního balíčku jsou daně, především trendy, které dle mého názoru otvírají. Primární otázkou je, proč vláda sahá do DPH. Přejít ze tří sazeb vlastně na tři sazby povede dle vládní prognózy k snížení daňového výnosu. Prohlášení, že tím vláda bude bojovat s inflací, sice teoreticky smysl dává, ale fakticky částka zhruba 6,3 miliardy v možném inflačním dopadu je zanedbatelná. Jisté je, že stávající systém DPH je zaběhnutý a usazený a jeho změna na nějakou dobu přece přinese nejistotu, chaos.

Proč je to tedy celé koncepčně špatné? Z ekonomické krize vede jediná cesta a tou je aktivita soukromého sektoru. Ten je jediný, který vytváří přidanou hodnotu. Vláda zvýšením všech typů daní – přímé, nepřímé, fyzické osoby, právnické osoby – podřezává schopnost této produktivní části společnosti. Žádné řešení, v němž jde primárně o to dostat více peněz do systému, nemůže vzejít ze státu nebo od státu, protože ten z definice produktivní není. Stát nevytváří přidanou hodnotu, jen přerozděluje peníze vzniklé v soukromém sektoru.

Na závěr zůstává otázkou příprava daňového balíčku z odborného hlediska. A já se znovu ptám, jak jsem se dotazovala v prvním čtení, kde je úvodní analýza, která by představila a zhodnotila dopady na inflaci, na jednotlivé skupiny domácností, na firmy a plus co dělá Ministerstvo financí pro lepší výběr daní? Proto se připojuji k pozměňovacím návrhům, které jsem připodepsala.

A na závěr se ještě zastavím u Celní správy. Dne 26. dubna letošního roku se konala schůze rozpočtového výboru v sídle Generálního ředitelství cel. Jednání bylo zaměřeno na seznámení se s činností Celní správy, fiskální a bezpečnostní rolí. Poslance rozpočtového výboru přivítal pan generální ředitel. Celní správa, jak nás informoval, se skládá ze 14 regionálních celních úřadů a Celního úřadu Ruzyně příslušného pro mezinárodní letiště Praha. Aby bylo dosaženo rovnoměrného pokrytí celého státu, celní úřady mají vytvořena územní pracoviště, nadřízeným orgánem je Ministerstvo financí. Celní správa má přes 5 500 zaměstnanců, z nichž je téměř 4 100 celníků a ostatní jsou civilní zaměstnanci. Celní orgány při své tradiční činnosti vybírají clo, spotřební daň a v určitých případech i DPH. Rozhodují o propuštění zboží do jednotlivých celních režimů a zajišťují, aby se na trh EU nedostalo zboží, které nesplňuje normy stanovené evropskou a národní legislativou. Veškeré procesy mají digitalizovány. O tak zásadním reformním kroku, jak jsme měli možnost se dočíst, však nepadla vůbec žádná informace. Tudíž souhlasím s panem ministrem financí, že je to vlastně zase jen nápad. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, paní poslankyně. A nyní vystoupí paní poslankyně Balaščíková Margita, připraví se paní poslankyně Fialová. Není tady. (Poslankyně Peštová jde pro poslankyni Balaščíkovou.) Tak jestli je to pár vteřinek, tak posečkáme. Nicméně jestli tady paní poslankyně není, tak ji budeme muset přeradit na konec a pokračovat paní kolegyní Fialovou. (Poslankyně Balaščíková vbíhá do jednacího sálu.) Je tady. Počkali jsme, paní poslankyně, můžete vystoupit.

Poslankyně Margita Balaščíková: Mockrát vám děkuji, pane předsedající, za chvilku strpení.

Já, abych vás nezdržovala, podávám tři pozměňovací návrhy, ale k některým se vyjádřím velmi krátce, protože se k nim budou vyjadřovat mí spolupředkladatelé, a jedním z nich je i právě pozměňovací návrh, který upravuje rozdělení fondu u AOS, kde v podstatě byla tvořena rezerva, aby došlo v případě jakýchkoliv problémů k úhradě samozřejmě především obcím se sběrem odpadů a odpadovým firmám v případě ukončení jejich činností. A druhou takovou důležitou částí bylo, aby se vyrovnávaly s náhlým výpadkem příjmů nebo nárůstem nákladů v důsledku výkyvů trhu, což třeba byl covid. V dnešní době ale samozřejmě se tak zvedly náklady na obalovou techniku, na sběr odpadů, že se nám to promítá do cen všech výrobků. Mně jde samozřejmě především o výrobky potravinářské, ale všichni, kdo uvádějí obal na trh, platí zvýšené náklady. A jediná cesta k tomu, abychom zbytečně firmám a pak i občanům neprodražovali tuto komoditu, je snížit ten rezervní fond z 50 % na 25 % celkových nákladů AOS, a já z tohoto důvodu podávám se svými kolegy ten pozměňovací návrh. To je jediná důvod, který k tomu máme, aby se zbytečně nezvedaly náklady na sběr, třídění a samozřejmě i prodej těch obalů, které se pak promítají do ceny všech výrobků. Jde mně především tedy i o potravinářské výrobky, protože dnes vlastně ten obal už tvoří velice významnou část ceny. Když si vezmeme takový jogurt nebo zakysaný nějaký výrobek, tak tam už prostě opravdu ten obal tvoří podstatnou část ceny a je to třeba jedna třetina hodnoty toho výrobku.

Pak bych se chtěla vyjádřit k pozměňovacímu návrhu, který řeší zvyšování daně na pozemky. Co mě k tomu vede? Já jsem včera už tady ve faktických samozřejmě vystupovala, že naši zemědělci v té společné zemědělské politice jsou jakýmsi způsobem perzekvováni, a já jsem se vyjadřovala k panu ministrovi financí, že chápu, že z pohledu Ministerstva financí

je to marginální částka, o kterou zvedá zase nákladovost zemědělství. Ale pokud se podívám na zemědělství jako celek, tak samozřejmě tam nedostávají plnou výši dotací, jako je to v jiných zemích. Teď ještě tedy škrtneme dotace. Máme daleko vyšší nákladovost než v okolních zemích, ať už se to týká energií, nebo se to týká ceny hnojiv. Jenom pro vaši informaci bych chtěla říct, že opravdu ty náklady se zvýšily o 52 %, meziroční nárůst na elektřinu byl o 60 %. Ale prosím vás, cena potravin se zvedla pouze o 37 %.

Takže když si uvědomíme, že ty náklady pořád nesou zemědělské a potravinářské firmy na svých bedrech – chápu, že je jednoduché potom říci, že zemědělství má zvýšené příjmy a že za ten rok 2022 je tam zvýšený příjem, ale chtěla bych říct jednu věc. Uváděný zisk zemědělců za loňský rok je 20 miliard. Je to nárůst oproti roku 2021, ale řekněme si, že v té době byl covid. Způsobila to taky cena obilovin. Ale řeknu druhou věc a to je obrát celého zemědělského rezortu a to je 500 miliard. Jestliže si podělíme tahle dvě čísla, tak se dostaneme k tomu, že na 100 korun výkonu mám 4 koruny zisku. Zemědělství jede za 4 %. Nevím tedy, který obor má tak nízký zisk. A ještě prosím v tom obrátu 500 miliard a v tom zisku mám vodní a lesní hospodářství. Takže kdybych ještě vyškrtla tyto dvě části, tak se v zemědělství dostanu na výkonnost 2,26 % a v potravinářství na 3,15 průměru. Je to samozřejmě firma od firmy. A je to prosím vás i u těch velkých firem. Byla perzekvována Madeta, že má obrát 7,7 – vyšší obrát, že dostala nějakou dotaci. Prosím vás, když jsem to ale zase úplně stejně propočítala, tak jsme se dostali na částku, mám pocit, nějakých 3,46 – Madeta. To si nemyslím, že je obrovský zisk.

A jestli tedy hledáme peníze v úsporném balíčku, tak proč se neobrátime víc na energetické firmy, kde jsou prosím vás nárůsty o 60 %? A jejich zisk neklesá pod výkonnost 50 %. Jestliže to bereme těm, kteří živí národ, starají se o krajinu, dělají vlastně... vesměs jsou to firmy, které prosím daní v České republice, zaměstnávají lidi, odvádí tu zdravotní, sociální, tak se domnívám, že za tento rabat si spíš zaslouží úctu.

A jenom pro vaši informaci, udělala jsem si takový manuál, abych viděla, jak je to v okolních zemích, a porovnám to s Polskem, kdy si řekneme, že vstupovali taky později do EU, nepatří k zemím staré patnáctky a mohli bychom se k nim jakoby trochu tím politickým zřízením a vstupem přiblížit. Když se podíváme, a teď se bavím o ceně půdy, o nájmu a o tom, co vlastně platí český zemědělec vůči polskému, tak čeští zemědělci platí za půdu 40krát více než polští konkurenti. Pokud zvýšíme daň z půdy, a to je jedno, jestli o půl procenta nebo o cokoliv, znovu jenom vytváříme tlak na zdražování cen potravin, protože oni samozřejmě tento zvýšený náklad promítnou do ceny potravin. A v souhrnném ekonomickém účtu je váha pachtovného v Polsku v poměru k podnikatelskému důchodu aktuálně něco přes 1 % a u nás v Česku 40,9 %. To je tedy docela katastrofa!

Když se podíváme na cenu orné půdy, ona samozřejmě začala v covidu růst, protože kdo chce nakupovat? My tady v České republice nemáme zákon, který by zakazoval prodej půdy cizincům, takže u nás začala prosím ta půda růst, v přepočtu mezi lety 2012 až 2021 tak narostla o 224,5 %. V Polsku nemůže cizinec kupovat půdu, pouze může zakupovat akciové společnosti, které pak ve vlastnictví v těch akcích mají promítnutou tu půdu. A tam to za tu dobu narostlo o 79,9 %. Takže nominálně třikrát slabším tempem než u nás. A já toto všechno musím samozřejmě do toho zemědělství promítnout.

Pořád se bavíme o cenách potravin, co se tady vlastně děje. Pokud ale budeme pořád i drobnými kroky zvedat poplatky, brát třeba dotace těm firmám, jenom zhoršujeme pozici zemědělců. A nebavme se proto o tom, kolik to zemědělství vydělalo. To bychom museli skutečně... a já jsem to nabízela, mám už z ÚZEI tu sestavu, abychom se dívali na procento dotací vůči obrátu, jak si stojí malé, střední, velké podniky. Protože když se samozřejmě řekne, že některý podnik dostal, nevím, teď přestřelím, 300 milionů dotací, pro spoustu lidí jsou to velké peníze. Ale když se podívám, jaký ta firma má obrát, kolik zaměstnává lidí, kolik zaplatila na daních, které skončily ve státní pokladně, kolik zaplatila na zdravotním, sociálním – a to jsou přece peníze, ze kterých žije tento stát, žijeme z toho všichni, máme

z toho zdarma zdravotnictví, zdarma školství – tak to musí být pro mě jako ekonoma vodítkem k tomu, co udělám. Anebo se budu zabývat tím, že nezdaním firmy, které se i rozhodly danit v úplně jiných sekcích? A zrovna tedy jsou tu energetici, kteří řekli, pokud bude platit windfall tax, odvedou svoje firmy do daňových rájů. Takže na to by se mělo Ministerstvo financí zaměřit, rozhodně ne na zemědělce a rozhodně ne na úspěšné firmy.

A teď nechci říct, že jenom velké firmy jsou úspěšné. I malé a střední firmy ve zpracovatelském průmyslu nebo malí zemědělci jsou úspěšní. Ale my se musíme dívat na ty, kteří skutečně platí daně. A když někdo zaměstnává třeba 10 000 lidí a někdo 10, samozřejmě ten jeho odvod je jiný. Ale my se musíme opravdu zabývat tím, jak naplníme státní pokladnu a nezhoršíme to podnikatelské prostředí. Teď mluvím o zemědělství. Ale prosím vás, toto stejné je poplatné i pro strojírenství, protože jestliže se takto nebudeme nad tím zamýšlet a budeme hledat jenom úspory, tak se dostaneme k tomu, že příští rok to bude zhoršené. Firmy prostě nebudou investovat, nebudou mít tady tu vizi, že se tady něco zlepší. A některé odejdou. Ty, co na to mají finance.

Vy jste si udělali, já jsem to včera nazvala honem na čarodějnice, ty dotace v zemědělství. Ale my je přece dáváme i ČEZu, dáváme je Škodovce, berou taky dotace. Já neříkám, že je to špatně. Jestliže to berou velké společnosti v Německu, musí to brát i velké společnosti v Česku. A vy jenom musíte určit, jak ty dotace rozdělíme. Jestli se díváme, že někdo investuje třeba do nějaké vybavenosti své firmy miliardu a dostane k tomu 300 milionů – ano, ale já to pak nemohu porovnávat s tím malým, já se pořád musím dívat na přínos té firmy do státní pokladny. To by mělo být to, co určí, jak se všechno bude rozdělovat, jak se na to budeme dívat a kam budeme sahat. Takže jestliže chceme úspory, tak se prosím nehojme na zemědělci a nedělejme to přes takové záležitosti, jako je pak i zvyšování nájemného přes Státní pozemkový úřad. Víte, co se stane? Všichni vlastníci půdy pak zemědělcům zdraží to nájemné, protože budou chtít vyrovnat této organizaci. A my jenom zhoršujeme tu pozici.

Jestliže jsem řekla, že v Polsku je to vlastně 40krát méně než u nás, tak bychom si měli říct, že něco je špatně. Protože náš zemědělec nebo zpracovatel – dneska si myslím i strojírenská firma, protože už i Hospodářská komora poukazuje na to, že hospodářství klesá, snížila se nám poptávka. Když jsem se dívala na poslední hodnocení ekonomů, tak požadavek po českých výrobcích klesl o 14,7 %. A měli bychom se zabývat tím, co to způsobuje. Samozřejmě že to způsobují zvýšené náklady, které máme. A musím se k tomu vrátit, jsou to ty energie, protože ty nejvíce prodražují všechno tady toto. PHM taky samozřejmě má na to vliv.

Máme tam další věc v balíčku, kterou vy chcete jakýmsi způsobem tu zelenou naftu osekát. Prosím, to jsou zase věci, které nám ty potraviny prodraží. Jestliže pan ministr Výborný, který bohužel není přítomen, bude jednat s řetězcí a bude pořád prostě dělat kontroly a snažit se dokázat neprokazatelné, protože nemá takovou oporu v zákonech, pakliže by to myslel vážně, tak by musel měnit více zákonů, aby se dostal k těm výsledkům, jaké potřebuje k prokázání nekalých obchodních praktik, které opravdu praktikovány jsou řetězci v České republice, tak to je věc, kdy já se jenom nad tím musím pousmát, protože to bude další rok snažení, který nedokáže vůbec nic. Samozřejmě že v kompetenci ministra není možnost určovat ceny potravin, ale zcela určitě v jeho kompetenci je vyvolávat ve spolupráci s jinými ministerstvy takový tlak, aby se třeba tady ty řetězce chovaly minimálně tak jako ve své zemi a nebraly nás za Klondike. A když někdo řekne, pan Prouza řekl, že tady mají zvýšené náklady – ano, možná že mají, protože jich je tady hodně, je tady hustota supermarketů vyšší než v Německu. Kde je koupěschopnost našich občanů? Určitě není tak vysoká jako v Německu. Ale proč tu jsou? Ony tu jsou, protože tu pořád vydělávají peníze. Nikdo mi přece nebude tvrdit, že jsou tady a nosí z Německa, třeba majitel německého Kauflandu a Lidlu, že nám do Česka posílá peníze. On pořád od nás ty peníze dostává. Vytahuje je přes služby, které poskytuje matka svým dceřinkám, které jsou v České republice.

Ano, oni tu odvádějí daně, ano, oni tu platí, zdravotní, sociální, ale já se ptám, jaké by ty daně byly, kdyby opravdu nemohly těmito službami vyvádět část svých zisků? A když se jenom podívám, kolik investovali do reklamy – dát do reklamy pět miliard, prosím vás, to je celý náš národní rozpočet pro zemědělství! Asi to nebyly jejich poslední peníze.

Takže bych ráda, aby pan ministr Výborný více za ten rezort bojoval, tak jak jsem ho včera vyzývala, když jsem chtěla dát na program bod tady k tomuto stavu v zemědělství, a aby si uvědomil, že hledá peníze tam, kde opravdu ty velké peníze nejsou. Škrtná je tam, kde něco málo získá, ale mnohem více ztratí, protože se všechno promítne do ceny potravin. Zaplatí to naši občané, zaplatí to naši podnikatelé, naše firmy. Něco málo přibude do té pokladny, ale já se musím jako ekonom dívat, co bude příští rok, co bude ten další. Budou ti lidé tady pořád ještě podnikat? A jestliže si říkáme dneska – a pan Kučera, předseda zemědělského výboru, určitě bude dávat pozor – že naši zemědělci mají na plochu 50 % toho, co němečtí zemědělci... Když vjede traktor na pole a začíná připravovat půdu k osevu, tak prosím vás, on už je 50 % v minusu oproti tomu Němcovi. Takže na konci ten pytel české pšenice musí být už jenom zákonitě o 50 % dražší. A jestliže není, tak já se ptám, jak je to možné? U nás samozřejmě nemáme ty mzdy, nemáme takové zisky. A měli bychom na to ale myslet. Protože já chápu, že dneska si můžeme říct, že co tu není, si dovezeme. Já se ptám, jestli je to to správné? Protože my přece potřebujeme naplnit státní pokladnu, my potřebujeme dostat peníze od našich firem přes daň z příjmu právnických a fyzických osob, potřebujeme zaměstnávat naše lidi, protože když bude armáda lidí na Úřadu práce, tak to bude platit ten stát. A já se musím zeptat: a kde na to ten stát vezme, když ztěžujeme podnikatelské prostředí, zemědělské zvlášť, protože tady mají naši zemědělci obrovský hendikep vůči ostatním zemím? A já si myslím, že kolegové, kteří jsou tu delší dobu a dělají do toho zemědělství, tak to zcela určitě vědí. Já budu moc ráda, přestože asi to pětikoaliční rozhodnutí je, že nebudete hlasovat pro tyto typy pozměňovacích návrhů, abyste přece jenom zvážili, že poškozujeme něco, co tu je staletí, děláme to dobře, a jenom proto, že hledáme bezhlavě úspory, tak přece nebudeme dělat to, že budeme poškozovat ty, za které tady máme bojovat. Jsou to marginálie do státního rozpočtu, ale nejsou to marginálie do tohoto podnikatelského prostředí.

Takže já vám prosím děkuji za pozornost a budu ráda, když zvážíte a budete pro všechny ty tři pozměňovací návrhy hlasovat, byť je nemáte ve svém konsolidačním balíčku. Vy chcete ty věci zpříšňovat? Já jenom říkám, myslíme na léta budoucí, myslíme na to, čeho chceme dosáhnout. A skutečně když si spočítáte, co vám tyhle tři věci přinesou do státního rozpočtu, z toho pohledu schodku je to marginálie, ale pro tento rezort to může být devastační. Já vám děkuji za pozornost, i panu předsedovi zemědělského výboru.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: A já poprosím k faktické poznámce paní poslankyni Bereniku Peštovou, připraví se paní poslankyně Fialová. Vaše faktická poznámka. Máte dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom chtěla doplnit svoji předřečníci. Jak říkala, ty tři pozměňující návrhy, tak jeden pozměňující návrh se týká snížení finanční rezervy autorizované obalové společnosti. Dnešním dnem tato společnost musí mít 50 % nákladů minulého roku. Takže musí mít finanční rezervu 50 % nákladů minulého roku, což činí zhruba nějaké 4,5 miliardy.

Jde o to, že tento pozměňující návrh říká, aby to nebylo 50 %, ale aby to bylo 25 % a těch 25 % pokryje náklady čtvrtletí. To znamená, pokud by ta společnost, a v současné době tady máme jednu, a o tom my víme, teď máme EKO-KOM, třeba nějaká další společnost vznikne, tak aby ta finanční rezerva pokryla alespoň tři měsíce, kdyby tato společnost se položila, tak aby tři měsíce ten trh byla schopna zajistit. Jde o to vlastně, že v současné době tímto pozměňujícím návrhem by ta finanční rezerva činila kolem 1,1 miliardy. Když ty peníze jsou tímto způsobem účelově vázány, tak dochází k tomu, že EKO-KOM nemůže, nebo ta

autorizovaná obalová společnost nemůže pokrýt a vykompenzovat ty mimořádné náklady, které třeba vznikají obcím anebo koncovým zařízením, těm zpracovatelům, protože oni sami nesmí nakládat s těmi obaly. Oni to mají ze zákona zakázáno, takže oni nemůžou vykompenzovat to, co třeba nějaká mimořádná událost, viz covid a další věci, nastane. Takže je to jenom o tom, aby se jim víc otevřely ruce a oni mohli reagovat na tyto situace rychleji. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, paní poslankyně, a vrátíme se do obecné rozpravy. Vystoupí paní poslankyně Fialová Eva. Připraví se pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nebudu nijak dlouhá, ale také bych se ráda vyjádřila k vašemu koaličnímu daňovému balíčku. Hnutí ANO nepovažuje, že tento balíček je nějak potřebný, nicméně ve svých pozměňovacích návrzích se snaží zmírnit některé z dopadů na některé skupiny obyvatel anebo úplně nesmyslné, nelogické věci. Já bych se tu ráda vyjádřila, případně připojila k některým pozměňujícím návrhům, které mi přišly logické. Na některé jsem se dotazovala včera při nějaké faktické poznámce, proč neobsahuje ten nějaký celkový pozměňující návrh. Bylo mi řečeno, že na tom není koaliční shoda, což se třeba týká snížení DPH na hygienické dámské potřeby, na které tady v prvním čtení upozorňovaly i kolegyně z KDU-ČSL. Bylo mi odpovězeno, že není shoda, že nebude říkat, kdo to chtěl nebo nechtěl. Nicméně bylo ještě upozorněno na to, že my jsme vedli, nebo měli Ministerstvo financí v předchozích osmi letech, což je pravda, a například tento návrh byl podán na sníženou sazbu DPH již v roce 2020. Bohužel ale došlo ke konci volebního období a nebyl již projednán. A přijde mi, že tato vláda chce být stále dinosaurem a chce ženy trestat za to, že mají nějaké biologické hodiny a biologický proces ve svém těle.

Potom podporuji určitě, která také tady byla k diskusi a také se neobjevila v celkovém pozměňovacím návrhu, nižší sazbu DPH, kterou hnutí ANO navrhuje u kojenecké vody, plen a výživy. Protože včera jsme slyšeli od pana ministra Jurečky, že lidé, kteří jsou nejvíce ohroženi chudobou a na které nejvíce dopadla inflace, jsou matky samoživitelky, tak proč je budeme trestat ještě více a dávat tyto základní věci, které jsou důležité pro jejich děti, do vyšších sazeb, a budeme zase čekat na to, aby ty ženy víceméně vydržely a neskončily nám na některé ze státních pomoci, které jsou? Zaplat' pánbůh, že je tu aspoň máme.

Potom určitě z mé strany je podpora u nižší sazby DPH na palivové dřevo, protože asi je ta všeobecná představa o tom, že je to takové na pohodu, že si každý přitopí krbem, ale opak je pravdou. Lidé na vesnicích většinou jsou odkázáni v některých místech právě na topení palivovým dřevem a absolutně mě zaráží, že tato koalice, která má za úkol se odklonit od fosilních paliv jakéhokoliv charakteru, tak zrovna nejde vstříc tomu, aby sazba u palivového dřeva byla v nižší sazbě.

A jako žena si postesknu i nad vysokou sazbou DPH řezaných květin. Nejenom že to likviduje drobné prodejce, květinářství a tak dále, ale prodraží se mnohem víc pohřby, o kterých tady mluvila Klára Dostálová. Nevím, kdo z vás – určitě každého z nás potkala v nějaké kratší nebo vzdálenější době nějaká smutná událost a zařídit květinovou důstojnou výzdobu pro člověka, kterého jsme si vážili, není levnou záležitostí. A města se například teď potýkají s mnohem vyšším procentem sociálních pohřbů, které sice platí potom následně Ministerstvo pro místní rozvoj, ale ten nárůst je naprosto enormní a lidé tou chudobou opravdu trpí.

Co se týká tady super našeho dealu, šul nul, daně z nemovitosti a samotné RUDky, tak sice daň z nemovitosti je sice hezká, ale ta města snížením RUDu výměnou za daň z nemovitosti nebudou úplně veselá. Já jsem si nechala vytáhnout z mého statutárního města informace, kolik to bude dělat pro další období. Takže v roce 2024 se to týká 30 milionů, což

ještě je únosné pro statutární město, ale 2025 už je to 120, což pro představu představuje nějaká velká generální oprava větší komunikace nebo investice do zateplení městských budov, což si myslím, že už není zanedbatelná položka. A to do toho není započítán ještě hazard a nejsou do toho započítané dopady spolufinancování projektů. No a co mi přijde jako úsměvné, tak i samotné Ministerstvo financí si nechalo udělat studii, jak moc přispívá na přenesenou působnost, kdy samo zjistilo, že 50 % nákladů – pouze – uhradí městům. Takže tímto způsobem si jich váží, samotných měst. A samotná komora i statutární město to prověřovala a zjistila, že v průměru každé statutární město doplácí na státní přenesenou působnost zhruba 100 milionů, což není úplně zanedbatelná částka. Tím pádem si myslím, že ty obce by si to zasloužily. Poskytují služby občanům v podobě řidičáků, občanek a v jiných věcech a tvrdě za tuto přenesenou působnost doplácí. A už jsem slyšela i takové ty balonky, které vypouští, že možná by to vrátilo státu, ať se o to postará sám. Tak nevím, co pak s tím bude stát dělat. Tak by mě zajímalo, jestli i na tuto variantu je případně vláda připravená a jestli nějakým způsobem začala už komunikovat a jestli o tom tomto balonku už také slyšela.

To je asi všechno. Jinak podporu mají i ostatní návrhy, ale těm se tu budou věnovat detailně další kolegyně a nebudu dál brát drahocenný čas. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, paní poslankyně. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. S první vystoupí paní poslankyně Peštová Berenika, připraví se pan poslanec Kott. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem uvažovala, jestli mám dát procedurální návrh, ale řekla jsem teda, že budu reagovat faktickou poznámkou. Nelíbí se mi přístup, jakým způsobem vláda předkládá tento zákon. Je to vládní návrh, garantem je Ministerstvo financí – a ministr financí už tady delší dobu není. Ano, máme tady pana ministra zdravotnictví, ten možná teď shání penicilin, ale v každém případě my chceme tady mít úplně někoho jiného. Úplně někoho jiného, kdo nám bude odpovídat na naše dotazy. Ano, je tady zpravodaj, tomu rozumím, toho chválím, že tady aspoň je přítomen. Ale v každém případě vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně, tudíž poslancům. Takže by byla účta, kdyby tady bylo minimálně, minimálně aspoň pět ministrů, když je to vládní návrh zákona! Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. A s další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Kott.

Poslanec Josef Kott: Děkuji pěkně za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl zareagovat na slova obou svých předřečnic, kolegyně paní Fialové i paní Balaščíkové, co se týče těch řezaných květin. Tak ono se to dostalo do médií jen takovou zkratkou, bylo to spojené s mým jménem, tak jenom bych chtěl vysvětlit, že samozřejmě tam nejde pouze o řezané květiny, ale jde tam i o okrasné listoví. A vzhledem k tomu, že si myslím, že většina z nás v rámci intravilánů svých obcí pocítujeme, že ty zelené plochy jsou nezbytné, vypisují se na to významné finanční prostředky v rámci dotací, tak se domnívám, že tento pozměňovací návrh, který je předložen a který předkládá paní místopředsedkyně Dostálová, má opodstatnění.

A druhá záležitost, o čem tady mluvila kolegyně Balaščíková. Ono dneska zvýšení daně z nemovitosti je pouze ten první krok, který navýší cenu vstupu a výroby potravin. Všichni víme, že je zde naplánováno zvýšení nájemného ze strany Pozemkového fondu. A tam jde o poměrně významnou záležitost v tom směru, že většina zemědělských subjektů má podepsanou nájemní smlouvu na pachtovné v tom duchu, že se tam odkazuje právě na

Pozemkový fond. To znamená, že nepůjde pouze o pozemky, které jsou ve vlastnictví Pozemkového fondu, ale půjde i o soukromé pozemky, které v podstatě nějakým způsobem to tam mají zakomponováno, a dojde k tomu, že se dá předpokládat, že zvýšení bude plošné, a tudíž problém s cenou půdy půjde rapidně nahoru. Tohle to je důležité si taky připomenout. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za dodržení času a vrátíme se do obecné rozpravy. Vystoupí paní poslankyně Fialová, připraví se pan poslanec Nacher. Pardon, já jsem si ji zapomněl odmazat, pardon. Tak už se dočkal pan poslanec Nacher. Tak. Je to jenom vaše. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Jsem rád, že to je jenom moje v této chvíli.

Pane ministře... Já teď vystoupím v rámci druhého čtení, kdy tady máme představit naše pozměňovací návrhy, nějakým způsobem je obhájit a vysvětlit, nicméně ještě předtím, než se do toho poctivě pustím – a dopředu říkám, že se to týká změn, které vláda chystala u produktu stavebního spoření, mám tam pět pozměňovacích návrhů –, tak bych se chtěl opravdu zeptat, případně požádat o pauzu do té doby, dokud tady nebude ministr financí, protože mně tohleto přijde opravdu velmi zvláštní. Vy nám řeknete, ať všechny ty odborné věci probíráme na výborech. Na výborech to ovšem probírat nemůžeme, protože vy jste to kontaminovali komplexním pozměňovacím návrhem, který z těch původních pozměňovacích návrhů udělal trhací kalendář, na některé výbory se poslal, na některé ne, tudíž se to opravdu reálně probírat na výborech nemohlo. Takže my to potom musíme probírat, třeba i celkem do detailů, tady na plénu, protože ty pozměňovací návrhy předěláváme, dáváme je na poslední chvíli a jediná šance je se přihlásit tady. Tady férově všichni, co byli přede mnou a budou po mně, a já také se na to chystám, tak chceme obhájit ty pozměňovací návrhy, a zase tady nejsou ministři. No a pak když se k tomu vrátíme ve třetím čtení, tak vy nám řeknete: mohli jste to udělat na výborech nebo ve druhém čtení. Tak to je prostě kulatý čtverec. Já si neumím představit, že by za předchozí vlády v rámci druhého čtení u takhle robustní věci, která mění 63 zákonů, tady vystupovali poslanci opozice s pozměňovacími návrhy a byl tady jenom ministr zdravotnictví, který, kdybych se ho teď zeptal, o čem mám ty pozměňovací návrhy, tak by mě teda zajímalo, jestli tu debatu vnímá, nebo tady je vlastně jenom z povinnosti a řeší nedostatek léků v lékárnách, což je v pořádku.

Takže já bych se chtěl jenom zeptat pana předsedajícího, protože zpravodaj tady poctivě sedí, nikdo z ekonomických ministrů, ani ministr financí, ani ministr průmyslu, tady není, jakým způsobem budeme v té debatě pokračovat? Protože to má být i trochu nějaký dialog, který bychom mohli vést v rámci těch výborů, ale k tomu prostě, jak jsem tady vysvětlil, logicky vinou té procedury nedošlo. Takže já bych se chtěl zeptat, jestli tedy můžeme přerušit to jednání do přítomnosti ministra financí, aby on tady slyšel ty pozměňovací návrhy? Protože jinak je to tak, že my tady mluvíme do mikrofonu a je to takový monolog. To mi tedy nepřijde skutečně jako dvakrát fér.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, já jsem poprosil pana ministra během vaší řeči, aby do sálu dorazil. Já jsem ho tady v průběhu té doby, co řídím, viděl většinu času, tak nevím, jestli si odběhl, nebo neumím teď říct přesný důvod jeho neúčasti, ale napsal jsem mu, aby do sálu dorazil. Tak jestli to stačí takto a dorazí v průběhu vaší řeči, tak můžete pokračovat.

Poslanec Patrik Nacher: Tak uvidíme. Já vám děkuji za vstřícnost. Večer tady nebyl, protože byl v Událostech, komentářích, které pravděpodobně asi byly do půl dvanácté, teď

nevím, jestli to je nějaký mediální výstup... Já jsem ho také viděl na chodbě. Já jenom potom, až v tom třetím čtení to budeme nějakým způsobem shrnovat, tak pak se nám nedivte, abychom pak zase ty argumenty neopakovali. Protože když to nemá posluchače, tak pak je to samozřejmě naše jediná šance.

Já tady teď v této chvíli nebudu hovořit obecně o tom balíčku, o té logice, o tom, proč jsou v DPH věci k té základní sazbě ty, které tam jsou. Proč jste najednou tím pozměňovacím návrhem něco přesunuli, třeba jako noviny, zpátky do té nižší. Proč některé položky, nelogicky třeba kojenecká voda, jsou zase v té základní. To já si nechám na to třetí čtení jako nějaký politický statement.

Teď bych se skutečně věnoval stavebnímu spoření. Vláda jako součást toho balíčku právě předkládá zásadní změny, které podle mého názoru ten produkt úplně umrtví. Pod nějakou vidinou, že jako ušetří peníze ve státním rozpočtu. No, tak já vám říkám, že neušetří! Prostě, vy tady rušíte 30 let běžící produkt, notabene ještě s principem retroaktivity – i k tomu směřuje jeden můj pozměňovací návrh. To znamená, že se to bude týkat i běžících smluv v rámci vázací šestileté doby, a máte pocit, že ušetříte ty čtyři celé něco miliardy.

Tak první, co vám říkám – neušetříte! Protože jednoznačně z pohledu rozpočtu stavební spoření je řekněme něco jako druh státní investice, je to příjmová složka. Jedna koruna ze strany státu se vrátí čtyřikrát v podobě zaplacených daní, zejména tedy DPH. Takže jako nerozumím moc té logice, že nebudu něco podporovat, abych ušetřil. Ale jak vám tady za chvíli vysvětlím, tak ten princip stavebního spoření jako uzavřený systém... To je uzavřený systém, to není jako v bankách, kde vám banky dají hypotéky na základě úvěrů z hypotečních zástavních listů. Tady vám může stavební spořitelna poskytnout jenom tolik úvěrů, kolik má na vkladech prostředků. Takhle to funguje. Jakmile vy způsobíte, že lidé nebudou mít důvod si ukládat na stavební spoření, no tak se také nebude mít z čeho půjčovat, to je úplně jednoznačné. Když se nebude mít z čeho půjčovat, tak ty peníze se zase zpátky nevrátí do toho systému, protože ty úvěry jsou čistě vázané na věci na bydlení.

Takže to je potřeba tady na začátku říct, že to je uzavřený systém. Je to uzavřený systém. Když se podíváte... Vlastně díky tomu, že je uzavřený, tak je i proticyklický, jsem si napsal takovou poznámku, proticyklický produkt, protože vy tam totiž tu úrokovou sazbu, za kterou si potom později půjčujete, víte už na začátku. Takže ona se nehýbe s tím, jak se hýbe úroková sazba třeba u hypoték. Takže teď je možné, že máte úrokovou sazbu třeba u stavebních spořitelen, u těch úvěrů standardních, 3,6, 4, ale u hypoték to máte kolem 6 %, to znamená, že tady vidíte, že ten produkt je úplně jiný než hypotéky. Jinými slovy, když je proticyklický, tak je i protiinflační v tomto případě.

Když se podíváte na čísla, jenom abychom věděli ten rozměr, tak objem poskytnutých úvěrů v jednom kalendářním roce – abych to úplně nenatahoval zbytečně, tak budu dávat porovnání let 2015 a 2021. Ale věřte mi, já mám jinak tady tabulku po každém roce, tak to bychom tady mohli být do večera. V roce 2015: 45,8 miliardy, v roce 2021: 109 miliard poskytnutých úvěrů. A z těch poskytnutých úvěrů to používají ti lidé na rekonstrukce a z toho pak samozřejmě platí daně. Kolik je smluv? Tam to jde trochu dolů. Právě proto, že už to ztratilo ten sexappeal, ten produkt. Postupně. Ono se to snižovalo. Jen připomenou, že tam ten státní příspěvek byl 4 500, 3 000, 2 000 a vy to teď chcete snížit na 1 000. Ano?

Já neříkám, že ten produkt teď odpovídá požadavkům současné doby, aby mi tady bylo jako rozuměno. To já tady nehájím. Ale pojďme ho zmodernizovat, pojďme ho upravit. K tomu částečně směřují moje pozměňovací návrhy, jakkoliv já si nedělám ambice tady nahrazovat legislativní odbor Ministerstva financí, ale to jsem právě čekal, že třeba u toho stavebního spoření, které tady trvá 30 let, dojde k nějaké elementární dohodě mezi koalicí a opozicí – a panu ministrovi financí, který tady není, stále, i přes tu výzvu pana místopředsedy, asi mu ta esemeska ještě jako nedoběhla – tak já jsem mu několikrát nabízel, abychom se na to potkali.

Protože vy tady vlastně likvidujete produkt, který tady má nějaký doběh, nějakou setrvačnost, nějaká očekávání. To prostě není možné. Já tady na mikrofon říkám, že v momentě, kdy bychom se vrátili do vlády, tak ten produkt, pokud vy to tady převálcujete, tak ten produkt zase obnovíme. To tady říkám dopředu. A to nevím, jestli tohleto je zpráva pro spotřebitele, jestli to je jako v pořádku, jestli to má takhle fungovat.

Takže těch smluv bylo přibližně 3,5 milionu v roce 2015, teď jich je 3 265 000. Jenom abychom věděli ten rozměr – 3 265 000 smluv. My do toho saháme, vy do toho saháte tím pozměňovacím návrhem. Počet poskytnutých úvěrů v roce 2015 byl 75 000. Pak to kleslo kvůli covidu 2019, 2020 na 54 000, 55 000, 68 000 v roce 2021. Počet nově uzavřených smluv, tam to trošičku jde nahoru, 458 000 v roce 2015, 520 000 v roce 2021. Tak a teď pozor! Vklady klientů ve stavebním spoření 366 miliard. 366 miliard, to je to, co můžete půjčit. Ani o korunu navíc. Takže já jsem se podíval, jak se vyvíjí podíl poskytnutých úvěrů na přijatých vkladech, protože jsem říkal, že to je uzavřený systém... A tam to probíhá tak, že to opravdu funguje, že ti lidé to čerpají. V roce 2015 takhle byl ten podíl 63 %, v roce 2021 už 87 %. To znamená, to, co tam ti lidé nastřádají, tak se někomu jinému půjčí. Pokud vím, tak v roce 2022 už jsme se dostali přes 90 %. Takže to je tolik, jako že tam funguje ta položka, ta položka spořicí... Ta část spořicí a ta část úvěrová.

Když se podíváte na ten samotný produkt, který vy takovým tím neurvalým způsobem likvidujete, tak je možné na rozdíl od hypotéky půjčovat i bez zajištění zástavním právem, například. Nebo že máte snadnější úvěr u družstevního bydlení. Nebo jak jsem řekl, ty úrokové sazby máte jasné už na počátku. A pozor, připomenu, že tam je jasné pravidlo, že rozdíl mezi spořicí a úvěrovou sazbou nesmí ze zákona o stavebním spoření přesáhnout 3 procentní body. Takže to je prostě věc, kterou vy si můžete plánovat i mimo to, jak se vyvíjí inflace nebo úroková sazba vyhlášená ze strany České národní banky.

Ta podpora jinak je teď v roce 2021 ze strany státu 4,24 miliardy. Takže se tady bavíme o těchto úsporách. Když to dáváte z dvou na tisíc, tak ušetříte, řekněme, 2 miliardy. Otázka je, jak říkám, jak. Protože si myslím, že spousta klientů, a já o tom tak uvažuji také, že v případě, že to skutečně děláte, uděláte tím retroaktivním způsobem, tak to napadnu u Ústavního soudu. Protože si myslím, že toto udělat není možné.

A znovu opakuji, něco jiného je, že máte smlouvu ve vztahu k cílové částce a to stavební spoření může trvat 10 až 15 let, a pak máte tu vázací dobu, po kterou vy nemůžete odejít, aniž byste nepřišli o ten státní příspěvek. Není možné měnit pravidla pro období šesti let té vázací doby. To si myslím, že je zcela jednoznačné.

A teď tedy, k čemu směřují logicky poté, co jsem vysvětlil ten produkt i to, že samozřejmě ta situace dneska je úplně jiná, než byla v momentě, kdy on tady vlastně vznikl před třiceti lety, a vezměte si, že i v tehdejších cenách, jestli ten příspěvek byl 4 500, a dneska je 2 000, tak kdybych započítal inflaci, tak dneska by to mělo, aby se to dalo porovnat, tak abychom dneska museli být někde přes 10 000, aby to mělo stejné parametry jako tehdy. Takže to vidíte, jak ten produkt vlastně postupně bohužel jakoby odumírá, což mně přijde škoda.

Ono to má totiž ještě jeden rozměr, který vy si neuvědomujete, že u těchto dlouhodobých produktů – a my zároveň budeme ještě tady v Poslanecké sněmovně jednat o těch penzijních produktech dlouhodobých, to je tisk 474 – tak jde o důvěru lidí, střadatelů. V momentě, kdy Poslanecká sněmovna a vláda bude takto za chodu měnit parametry těchto finančních produktů, tak se pak nedivte, že když pak budete lákat ty lidi, aby si spořili na penzi, tak budou k tomu přistupovat chladně, protože se budou bát, jestli zase třeba za rok nepřijdete s nějakou retroaktivní nebo nepřímo retroaktivní změnou. Vy musíte ještě mít tento úhel pohledu. Nejenom ty jako že 2 miliardy, které, jak jsem vám tady vysvětlil, 2 miliardy nejsou, není to úspora. Tady stavební spoření v tomto případě není úspora. Izolovaně vyplatíte

o 2 miliardy méně, ale také se bude tudíž méně spořit, tudíž se bude méně z tohoto stavebního spoření úvěrovat, a tudíž se bude méně vybírat do státního rozpočtu. To je úplně jednoduché.

Mám tady pět pozměňovacích návrhů, které jdou za sebou v nějaké elementární logice, aby to pochopil úplně každý, takže se navzájem doplňují. Ten první – pak se v podrobné rozpravě k tomu přihlásím pod těmi čísly. Ten první vypouští to snížení podpory z 2 000 na 1 000 korun a zanechává současný stav. To je vysvětlení, které já jsem vám tady sdělil, je to jednoduchý pozměňovací návrh.

Ten druhý, který na to navazuje, zvyšuje státní příspěvek pro mladé lidi do 35 let na 4 000, to znamená dvakrát tolik – a na případné dotazy, které tady ale nepadnou, protože tady pan ministr financí stále není – tak to není od 0 do 35 let, ale od 18 do 35 let, abychom tím omezili a skutečně to nasměrovali na lidi, kteří si chtějí odkládat právě na věci týkající se bydlení, nikoli aby to byly smlouvy, které zakládají rodiče svým dětem, a pak je otázka, jestli vybrané peníze na to použijí. Takže v rozmezí 18 až 35 let by to byly místo 2 000 4 000, aby to bylo zaměřené na mladé. My furt tady říkáme, že ti mladí se nedostanou k bydlení, že nemají na tu akontaci vzhledem k vysokým cenám nemovitostí, vzhledem k vysokým úrokovým sazbám. Mimochodem je toto vaše cílová skupina, jak tady furt poslouchám, jak se tady mluví o seniorech podobně, a že my si tím hřejeme svoji polívčičku. Toto je vaše cílová skupina, k tomu směřuje druhý pozměňovací návrh.

Třetí zkracuje vázací dobu z 6 na 5 let, to znamená, vrátíme se tam, kde jsme začali v 90. letech. Je to trochu odpověď právě na tyto změny. Protože když už to tímto způsobem měníme, nechť je to pět let, nechť se to zkrátí, nechť je tam nějaké řekněme prospotřebitelské opatření.

Čtvrtá změna u stavebního spoření je, že se rozšiřují možnosti úvěru i na věci, které se týkají úhrady školného nebo ubytování při studiu na vysoké škole, aby se účelovost rozšířila, aby se to trošičku přizpůsobilo současné době a současným potřebám zase opět v tomto případě mladých lidí. Takže to je vaše cílová voličská skupina. To jsou čtyři podle mě logické změny, to znamená, ještě jednou, u všech smluv to ponechat v současné výši, do 35 let od 18 to zvýšit na dvojnásobek, zkrátit vázací dobu z 6 na 5 let a rozšířit účelovost na školné a ubytování pro studenty. Mně přijde, že má svoji logiku, na druhou stranu samozřejmě je to udělané v rychlosti.

Jsem rád, že pan ministr konečně dorazil. Nabízel jsem panu ministrovi, to nemůže popřít, abychom se o tom produktu pobavili. On to odmítl nakonec, vlastně dali jste do konsolidačního balíčku to, jak jste to dali. Za mě to znamená potom, že ten produkt už fungovat nebude.

Poslední, pátý pozměňovací návrh, kdyby ani jeden z těch čtyř vašim válcem neprošel, je aspoň to, že se tam ruší retroaktivita, to znamená, že ty změny, to snížení z dvou na tisíc, by se týkaly až těch smluv, kterým skončí vázací doba. To mně přijde úplně zásadní. Říkám znovu, vázací doba, ne naplnění té smlouvy vzhledem k cílové částce. To je poslední pozměňovací návrh, který jsem tam vložil z toho důvodu, aby aspoň když už se parametricky nepřihlásíte k tomu, jakým způsobem ten produkt vylepšit, zmodernizovat – samozřejmě ideální by bylo, kdybychom se k tomu, kdyby k tomu pan ministr udělal nějaký odborný kulatý stůl, jako jsme to udělali třeba u exekucí, jako to dělám u exekucí u Milostivého léta, u Milostivého podzimu a podobně, a pak z toho vznikne materiál, který podporuje koalici i opozice, tak to by byl samozřejmě ideální stav. A určitě by se přišlo na další možnosti, jak ten produkt vylepšit. Ale to, jak to navrhujete vy, za mě je zabití toho produktu, ještě navíc s tou retroaktivní možností.

Takže tolik pět pozměňovacích návrhů, tolik představení věci kolem stavebního spoření. Na posledních pár minut sem přišel pan ministr financí.

Já potom ve třetím čtení budu hovořit obecně o tom pohledu na balíček. Tady jsem se striktně držel toho, že jsme ve druhém čtení, máme tady načítat pozměňovací návrhy, máme je vysvětlit, myslím si, že jsem to vysvětlil dostatečně podrobně, bohužel se obávám, že to je jako volání na poušti. Těm, co tady byli, děkuji za udržení pozornosti.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Berenika Peštová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych také chtěla zareagovat. Samozřejmě jsem si vyžádala, aby tady pan ministr byl přítomen, protože jsme tady obhajovali pozměňující návrh a já jsem ho potom doobhájila a chtěla jsem samozřejmě zpětnou reakci od pana ministra, jestli s tímto pozměňujícím návrhem má, nebo nemá problém. Netýká se to v žádném případě snižování nebo zvyšování finančních... nebo té vaší konsolidace. Bavila jsem se zde o autorizované obalové společnosti, která musí mít finanční rezervu. A náš pozměňující návrh říká, aby tato rezerva byla nižší, a ta nižší částka, na kterou se to sníží, pokryje čtvrtletní náklady, kdyby se s autorizovanou obalovou společností něco stalo. Samozřejmě zmínila jsem se zde, že v současné době ta finanční rezerva činí 4,5 miliardy, po snížení to bude 1,1 miliardy. V podstatě jde o to, aby autorizovaná obalová společnost byla schopna reagovat na mimořádné náklady, které vzniknou ať obcím, nebo zpracovatelům obalů, protože oni si z povahy věci ze zákona nemůžou s těmito penězi nic dělat, ale mohou je použít k účelům, ke kterým jsou vlastně vybrány. To znamená, musí se postarat o ten full servis, který dělají pro výrobce obalů nebo ty, co uvádějí na trh obaly.

Samozřejmě to pozitivní, které tam vidíme, je v tom, že ceny těch produktů samozřejmě nebudou se zvyšovat díky tomu, že se uvolní část té finanční rezervy, což je pozitivní pro naše občany, že se jim nebudou zvedat ceny potravin, protože ty obaly samozřejmě jsou v ceně jakýchkoliv potravin. Takže bych byla ráda, říkám, využít toho, že jste přišel. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně, za dodržení času. Nyní v obecné rozpravě je řádně přihlášen pan poslanec Jan Hrnčíř, připraví se pan poslanec Helebrant. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, když jsme před časem projednávali v prvním čtení první verzi tohoto prý úsporného balíčku vlády, byli jsme spolu s veřejností ujišťování, že je návrh kvalitní, opatření jsou šetrná a že je očekávaná úspora precizně vypočítána a není nejmenších pochyb o jejím dosažení, neb se nad vypracováním tohoto obsáhlého dokumentu sešla vláda spolu s týmem těch nejlepších odborníků. Média nás přesvědčovala, že se jedná téměř o svatý grál, který zastaví propad schodku státního rozpočtu, ozdraví veřejné finance a zajistí v naší zemi opravdový ráj. Jak je u této vlády bohužel zvykem, opak byl pravdou. V balíčku se postupně nacházely věci, u kterých údajně nikdo nevěděl, kdo je tam vlastně zapracoval. O mnoha položkách vznikly pochybnosti, u dalších poté vláda sama naznala, že nebudou plnit svůj účel.

Nyní se tedy scházíme ve druhém čtení nad jeho velmi modifikovanou podobou. Vláda ovšem tento svůj pokus o reparát bohužel nevyužila. A já si dovolím krátce se vyjádřit položkám, které mi vadí nejvíce. Než přejdu ke konkrétním bodům, pojďme prosím nazývat věci pravým jménem. Tento soubor opatření, tak neškodně nazývaný konsolidačním balíčkem, je ve skutečnosti nejrozsáhlejším zvyšováním daní v novodobé historii České republiky. Vláda, která sama sebe nazývá pravicovou a která se zapřísahala, že daně v žádném případě zvyšovat nebude, je autorem opatření, která zvýší odvody snad všech typů existujících daní. Je to šílené, je to absurdní, ale je to bohužel tak. Nadto tato opatření cílí na

ty, které by měla paradoxně nejvíce chránit, a to jsou pracující občané, rodiny s dětmi, živnostníci a důchodci. Vláda bude doslova trestat všechny ty, kteří se živí poctivou prací, ať už jako živnostníci, drobní podnikatelé, nebo jako zaměstnanci. Upozorňoval jsem na to již před časem v marné naději, že si vláda uvědomí, jakou nehoráznost chystá, a opatření přehodnotí, ale marně.

Ještě se krátce zastavím u přesunu u DPH. Vláda se okázale chlubí tím, že chystá zlevnit některé potraviny, a to snížením jejich DPH o 3 %. Nedodává ale, že zároveň dojde ke zvýšení DPH u léků, vodného, stočného, dodávek tepla, kadeřnických služeb nebo u nápojů, a to někdy ke zvýšení velmi razantnímu. Přesunout kojeneckou vodu do nejvyšší sazby DPH mi připadá zcela nemorální. Musím dále poznamenat, že tyto zmatené a nekoncepční přesuny jsou zcela kontraproduktivní. Změny nepřinesou ani očekávané zvýšení výběru daní pro státní rozpočet, ani nezbude nic navíc v peněženkách občanům. Pokud by vláda skutečně chtěla lidem pomoci, zavedla by pro základní potraviny sociální sazbu DPH okolo 7 nebo 8 %. Zatím to ovšem neudělala, tak jen nejapně přihlíží tomu, jak zklamaní a po právu naštvaní občané utrácí své peníze při nákupech v zahraničí. Že daně z takovýchto nákupů plní pokladny okolních států, nikoliv naši, asi nemusím připomínat.

Přesuňme se nyní k plánovanému zvýšení daně z nemovitostí. Zde je plánem vlády zvýšení této daně až o 1,8násobek. Marně jsem doufal, že od tohoto plánu vláda upustí, a to z důvodu, který ona sama před volbami zdůrazňovala: daň z nemovitostí je nemorální, znovu zdanuje něco, co již zdaněno bylo, a je trestem za schopnost občana se sám o sebe postarat, nikoliv jen natahovat ruce pro další sociální dávku. Zná to každý stavebník. Penězi, které již patřičně zdaněné obdrží, zaplatí stavební materiál i s DPH. A samozřejmě také práci stavební firmě a ostatním společnostem ve stavbě zainteresovaným. Opět s patřičným DPH. Nevyhne se ani placení spotřební daně, neboť pohonné hmoty jsou při převážení materiálu i osob potřeba. Pravděpodobně se až do konce života zaváže k placení hypotéky. To vše samozřejmě s myšlenkou, že sám sebe obstaral a zajistí si bydlení. Ovšem v té chvíli nastupuje stát a napáří mu daň z nemovitostí, kterou pak musí platit každý rok. To by tak bylo. Tento člověk odvedl do státní kasy spoustu peněz na různých odvodech, proč mu doživotně nepřidat ještě jeden další? A proč jej nyní ještě náležitě nezvýšit? Jako dokonale absurdní pak považuji argument vlády, že je daň z nemovitostí v České republice nízká a že jejím zvýšením se budeme teprve rovnat okolním státům. No kdyby to samé platilo i o mzdách, asi by se to dalo i pochopit. Takto je to ale nehoráznost!

Další takovou nemorálností je zvýšení odvodů pro živnostníky. Argumentace srovnání podmínek živnostníků a zaměstnanců je nehorázná a já hned vysvětlím, proč. Živnostník ráno přijde do kanceláře nebo dílny, kterou si sám pronajal a jejíž nájem pravidelně platí. Platí i za energie, vodu, vybavení a materiál potřebný k práci. Na jeho oběd rozhodně nemá přispěno ze žádných zaměstnaneckých benefitů, dovolenou mu též nikdo neproplatí. Placen je pak pouze tehdy, pokud se mu podaří sehnat zákazníky, kteří si zakoupí jeho službu nebo produkt, a nejenže je musí sehnat a oni si musí něco zakoupit, ale následně je také musí skutečně zaplatit. Zálohy odvodů ale musí zaplatit včas a pravidelně, bez ohledu na to, kolik a zda vůbec v měsíci něco vydělal.

Vlastně bych docela rád navrhl, aby si to vláda také zkusila. Jste už tak odtržení od reality, že si takové věci vůbec neuvědomujete. Myslím, že by bylo osvěžující, kdybyste museli platit za vše, co užíváte, ať už je to kancelář, vybavení, úklid, služební vozy a vše další. Placení byste pak byli pouze tehdy, pokud by vám něco dobrovolně poslali vaši voliči. Ovšem sociální a zdravotní pojištění byste museli platit každý měsíc bez rozdílu. Možná poté byste byli schopni pochopit, jak těžké to má drobný živnostník nebo podnikatel a jak nehorázné je zvýšit jim jejich už tak dost vysoké odvody.

Třetí skupinou, které se chci dnes věnovat, je zrušení nebo snížení daňových úlev u daní z příjmu fyzických osob. Už jen samotný název tohoto souboru opatření vypovídá, proč je to špatně. Opět jsou trestáni poctivě pracující lidé. Pokud stát naplní své výhrůžky a skutečně

omezí slevu na dani na manželku nebo studenta či zruší školkovné, skokově přibude těch, kterým se prostě jednoduše jejich práce přestane vyplácet a přesunou se ze skupiny plátců daní do skupiny takzvaných pobíračů daní skrze nejružnější sociální dávky. Přesně tam totiž vláda svými neuváženými kroky směřuje. Pokud se rozhodne trestat poctivé lidi za to, že se sami živí nebo že si sami zajistí bydlení, brzy pozná, jaké to je, když občan bude zase na oplátku trestat ji.

I z těchto důvodů podalo hnutí SPD řadu pozměňovacích návrhů. Chceme občanům i této zemi skutečně pomoci, nikoliv jedno i druhé účelově vysávat, zjevně pod heslem po nás potopa. Na vás, kolegyně a kolegové, chci apelovat, nepodpořte tento vládní konsolidační balíček. Je navržený špatně! Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. No, já jsem chtěl v té faktické se zeptat, jestli pan ministr nebo někdo bude reagovat na nás, na ty pozměňovací návrhy, nebo ne, nebo jakým způsobem to bude fungovat. Já jsem tady měl několik v tom svém příspěvku dotazů, několik podnětů, tak aby to nebyl jenom takový jakoby monolog. A všechno se to týkalo pozměňovacích návrhů. Nebyla tam žádná věc, která by se týkala nějakého obecného politického pohledu na ten balíček, to si nechám na třetí čtení. Jsme ve druhém čtení. Takže já bych jenom, jestli tedy budou reakce, nebudou, tak ať aspoň tohle to víme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou bude reagovat pan ministr Stanjura. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: No, já budu mluvit k panu poslanci Nacherovi. Tak teď říká, co bude ve třetím čtení. Kdy se říkají stanoviska k pozměňovacím návrhům? Ve třetím čtení. Co po mně chcete slyšet, pane poslanče, prostřednictvím paní předsedkyně, teď? Jestli podpořím, nebo nepodpořím vaše konkrétní pozměňující návrhy? To já ještě nevím. Já jsem říkal, že všechny, ke kterým se přihlásí poslanci, prostě nastudujeme, poradíme se. Nevyloučil jsem dopředu žádný, pokud by razantním způsobem nesnižoval objem konsolidace pro příští nebo přespříští rok. Ten váš návrh to tempo konsolidace, tak přes palec, nechám to propočítat, snižuje o 1 až 2 miliardy, některé z nich, ročně, potenciální úsporu od roku 2025, protože v roce 2024 žádná úspora nebude. A že se bude vyplácet státní podpora z rok 2023, to víme oba dva. Takže já to nechám nejdříve zkvantifikovat, ty vaše pozměňovací návrhy, pak je promyslíme a pak bezesporu se k jednotlivým pozměňovacím návrhům vyjádřím v průběhu třetího čtení.

Ale opravdu podle mě – můžete to žádat, já vám to nemůžu zakázat, ale chtít po mně, abych v okamžiku, kdy načtete pozměňovací návrh, tady každý okomentoval? Nicméně opravdu potřebuji nějaké podklady, abych zaujal stanovisko. Na tom není nic špatného. Tak já je poslouchám, i když tady nejsem, tak to mám puštěné, takže zaznamenávám, ale ke konkrétním pozměňovacím návrhům ať z řad koalice, nebo opozice dneska nejsem schopen říct, zda ho podpořím, nebo ne. Platí pravidlo – jsme koaliční vláda, a abychom podpořili některý pozměňovací návrh, tak ho musí podpořit celá koalice. Mně to připadá jako jasný, logický politický postup, když máte koaliční vládu. Takže bezesporu se o všech pozměňovacích návrzích budeme bavit. Samozřejmě je ideální stav, o kterém mluvil pan poslanec Nacher, že se na něčem domluví koalice i opozice, tomu se vůbec nebráním a je to samozřejmě dobrý stav, pokud se na takové konkrétní věci domluvíme.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, za dodržení času. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Hubert Lang. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vzhledem k tomu, že tady vidím, že je minimální účast koaličních poslanců, že je moc nezajímá to, co se projednává, přestože to bude mít drtivý dosah do života lidí v České republice, tak já bych vás, paní místopředsedkyně, chtěl požádat, abyste – chtěl bych dát procedurální návrh na hlasování o přerušení této mimořádné schůze o konsolidaci veřejných financí do 31. 10. 2023, tohoto sněmovního tisku. A chtěl bych vás požádat, abyste bezprostředně o tomto mém procedurálním návrhu dala hlasovat. Děkuji. (Koaliční i opoziční poslanci se kvapem vracejí do sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, prosím pěkně. Jenom – do 31. 10.? (Poslanec potvrzuje správnost.) Děkuji.

Pan ministr se hlásí s reakcí na procedurální návrh s protinávrhem. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl podat tři pozměňovací návrhy k procedurálnímu návrhu, který zazněl před chvílí, v souladu s jednacím řádem.

Tak za prvé, alternativně, že přerušíme tuto mimořádnou schůzi na 5 minut. Druhý alternativní návrh, že ji přerušíme na 7 minut. A třetí alternativní návrh, abychom ji přerušili na 9 minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Další protinávrh, pane předsedo? (Souhlas.) Pan předseda Dufek, prosím.

Poslanec Aleš Dufek: Já bych možná jenom dotaz, protože to je zrovna na Halloween, proč si vybral pan poslanec, na kdy to chce odročit, jestli to má nějaký hlubší smysl?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, protinávrh prosím...

Poslanec Aleš Dufek: Ale dávám návrh, abychom to odročili o 14 minut. A druhý procedurální návrh, abychom to odročili o 13 minut.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já se omlouvám, ale já jsem vás vůbec neslyšela, prosím kolegy o klid. Čtrnáct minut?

Poslanec Aleš Dufek: Někteří křičeli...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Čtrnáct minut?

Poslanec Aleš Dufek: První procedurální návrh, abychom dnešní jednání posunuli o 14 minut, druhý procedurální návrh, abychom ho posunuli o 13 minut.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Čili přerušení na 14 minut a na 13 minut. (Souhlas.) Ano. Budeme tedy hlasovat bezprostředně. Já přivolám kolegy z předsálí. Slyším

žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Počkáme, až se ustálí počet přihlášených.

Nejprve bychom hlasovali o protinávru pana předsedy Dufka, ten dal dvě varianty. První varianta je – přerušení na 13 minut.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno 143 poslanců a poslankyň, pro 2, proti 79. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o druhém návrhu pana předsedy Dufka – přerušení na 14 minut.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno 143 poslanců a poslankyň, pro 2, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o protinávruzích pana ministra Stanjury, který navrhuje přerušit schůzi nejprve – jako první varianta – na 9 minut.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno 144 poslanců a poslankyň, pro 5, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem je přerušení na 7 minut.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno 149 poslanců a poslankyň, pro 3, proti 85. Návrh byl zamítnut.

Posledním návrhem pana ministra Stanjury je návrh na přerušení na 5 minut.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 5, proti 83. Návrh byl zamítnut.

A posledním návrhem je návrh pana poslance Langa, který navrhuje přerušení do 31. 10. 2023.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 78. Návrh byl zamítnut.

A my budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Jsme v obecné rozpravě. Do obecné rozpravy je nyní přihlášen... Ale ještě předtím mám dotaz. Mám zde faktické poznámky. Pan poslanec Munzar, Turek, Kašník, Major, Staněk, Zuna a Válek. (Reakce z pléna.) Ano, jednalo se tedy o hlasování, čili já odmazávám všechny tyto řečníky přihlášené s faktickou poznámkou, nicméně došlo k tomuto při hlasování.

Tak nyní prosím pana poslance Helebranta, aby vystoupil, je přihlášen v obecné rozpravě, připraví se paní poslankyně Mádlová. Prosím, máte slovo. (Hluk v sále.)

Poslanec Tomáš Helebrant: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení kolegové, vážení kolegové, vážené kolegyně, vystupuji zde s podporou pro pozměňovací návrh č. 3141, který navrhuje změnu v rozpočtovém určení daní stanovující pro kraje obdobný mechanismus v přepočtu, jak je v současnosti stanoven pro obce. Dohodou většiny krajů byla navržena nová kritéria, která podle Asociace krajů České republiky hodně odráží poměrné zastoupení charakteristik a činností jednotlivých krajů a která mají sloužit pro přerozdělování daňových výnosů mezi jednotlivé kraje...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane poslanče. Prosím, abyste své hovory, kolegové a kolegyně, přesunuli do předsálí. Děkuji.

Můžete pokračovat, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Helebrant: Děkuji. Kdo jste jako já ze Středočeského kraje, tak víte dobře, jak je pro tento kraj složité udržet silniční infrastrukturu, která je zde neuvěřitelně hustá, a troufám si říct, že i nejvytíženější z celé země. Neboť i vy, co ze Středočeského kraje přímo nejste, tak musíte přes tento kraj projíždět. Sbíhá se nám zde několik dálnic a samozřejmě je to dáno i tím, že kraj tvoří prstenec kolem hlavního města Prahy. I sem do Poslanecké sněmovny jste všichni, tedy mimo kolegů z Prahy, přijeli přes Středočeský kraj.

Náš pozměňovací návrh by znamenal pro rozpočet Středočeského kraje v tuto chvíli o více než 1,1 miliardy korun víc ročně, ale zkrátka by nepřišly ani ostatní kraje. Celkově by se objem finančních prostředků pro kraje ve vztahu k roku 2022 totiž navýšil o necelých 6 miliard korun. Prosím vás, zamyslete se všichni nad tím. Toto je ideální příležitost, jak krajům pomoci a vylepšit jejich možnosti při plánování a rekonstrukci staveb.

S tím souvisí i daň z nemovitosti, o které bych se chtěl také zmínit, protože navrhované zvýšení daně z nemovitostí se velmi dotkne života nás všech. Uvědomme si, že díky vyšší dani budou firmy a podnikatelé nuceni přehodnotit svoji podporu pro sport a kulturu v obcích. Samozřejmě, když ta daň se znásobí, tak už na kulturu a sport peníze nebudou. Někde už ke zvýšení daně bohužel přistoupili. Například koaliční radnice u nás v Dobříši zvýšila daň z nemovitosti třikrát a pro firmy v průmyslových zónách dokonce pětkrát. Teď by se k tomu měla ještě zvýšit daň podle vládního balíčku. S tímto opravdu nemohu souhlasit a věřím, že navrhované změny neprojdou všechny tak, jak si vládní koalice přeje. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Hlásí se s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Kukla, poté s přednostním právem se přihlásila paní místopředsedkyně Klára Dostálová. Takže nejprve dvě minuty pro pana poslance. Prosím.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, co se týká rozpočtového určení daně, tak když se podíváme do programového prohlášení vlády, tak nám vláda tady slibovala, že změni rozpočtové určení daně po dohodě s hejtmany. K této většinové dohodě došlo. Ale co se stalo? Pan ministr s tím nesouhlasil a k žádné dohodě nedochází. Ba naopak, když se podíváme do konsolidačního balíčku, tak vidíme, že vláda bere krajům peníze, bere peníze i obcím. V tom současném návrhu, kde podíl krajů byl 9,78 %, tak návrh v konsolidačním balíčku je 9,76 % na rok 2024 a na rok 2025 dokonce 9,45 %. Proto bych se chtěl připojit k tomu našemu návrhu, kdy právě navrhujeme zvýšení toho rozpočtového určení daně, a většina, téměř všechny kraje, dostanou víc peněz, protože ty kraje si to jistě zaslouží. Když se podíváme na inflaci, a kolik stojí jenom opravy komunikací, zřizování sociálních služeb a tak dále, tak si myslím, že kraje jsou dobří hospodáři a peníze si rozhodně zaslouží. Takže to má moji velkou podporu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji i za dodržení času. Nyní vystoupí paní místopředsedkyně Klára Dostálová s přednostním právem, poté je přihlášen pan poslanec Tomáš Helebrant. Prosím, ujměte se slova.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji moc za slovo. Já bych ráda odůvodnila svoje dva pozměňovací návrhy k daňovému balíčku. Jenom pro připomenutí, už jsme tady o tom hovořili, ale možná je potřeba to slyšet zas a znovu. Budu ale velmi stručná,

protože spoustu věcí už jsme si řekli ráno, když byla zahájena schůze. Je potřeba si uvědomit, abyste slyšeli ty věci, co se týká bydlení, v kontextu toho, co se všechno děje.

Takže u bydlení zdražují náklady, teplo, voda a tak dále z 10 na 12 %. Zároveň trestáme, nebo hodláme trestat lidi za předčasné splacení hypoték, když v té zoufalé situaci shánějí samozřejmě co nejlevnější úroky jako takové. Zvyšujeme daň z nemovitosti na dvojnásobek. Všechno to dopadá do rodin. Studentům seberete slevu na studenta, rodinám seberete školkovné. Zároveň se bavíte o tom, že poplatky za obnovitelné zdroje vrátíte zpátky do faktur za energie. Nebudu se tady pouštět do debaty o regulované složce. Budu zvědavá, zda skutečně ERÚ na to dostane ve finále peníze, nebo ne. Zvyšujete daně na péči o domácnost, péči o dítě, z 10 na 12 %, kojeneckou vodu dáváte do 21 %, hygienické pomůcky do 21 % a tak dále. Dálniční známku zvyšujete. Nově zvyšujete i poplatky za televizi a rozhlas.

V kontextu toho, když vlastně ten výčet takto je, tak bych opravdu chtěla požádat – protože my jsme se tady i společnými silami snažili například změnit stavební zákon, ale všichni víme, že byty se nestaví. Prostě podle posledních čísel je i propad v tom schvalovacím procesu u bydlení, a co si budeme namlouvat, čeho je málo, to je drahé. Lidé platí opravdu obrovské částky za nájemné, za nové úrokové sazby za hypotéky. Už jsem tady o tom hovořila, že bohužel rodiny, které jsou na těch hypotékách, nemohou žádat o příspěvek na bydlení, ten se jim do toho nezapočítává. Takže ty ostatní náklady jim potom nestačí na to, aby jim stát pomohl na příspěvku na bydlení. V kontextu toho, byť vím, že pan ministr nechce, aby se jakýmkoliv způsobem narušoval ten celkový objem, na druhou stranu kdyby se lidem dočasně, pane ministře, dočasně, znovu říkám, na dva roky, pomohlo s těmi náklady na bydlení, tak by se to paradoxně mohlo započítat právě kvůli tomu příspěvku na bydlení jako takovému.

Proto si dovoluji navrhnout pozměňovací návrh pod číslem 3118, který by se vlastně týkal toho, aby na dobu dvou let byly od daně z přidané hodnoty, tedy od navrhovaných 12 %, osvobozeny tyto položky: sběr a přeprava komunálního odpadu z nemovitosti sloužící k bydlení, úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí do nemovitosti sloužící k bydlení, pitná voda a dodávky pitné vody do nemovitosti sloužící k bydlení, dodávky elektřiny do nemovitosti sloužící k bydlení, dodávky tepla a chladu do nemovitosti sloužící k bydlení, domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené osoby.

V kontextu toho, co navrhuji, si musíme uvědomit, že v období let 2022 a 2023 prochází Česká republika nejprudším propadem reálných mezd nejen v rámci zemí OECD, ale i v dosavadní novodobé historii. Průměrná inflace dosáhla v roce 2022 výše 15,1 % a v roce 2023 by mohla dosáhnout dle srpnové predikce Ministerstva financí úrovně 10,9 %. Navíc inflace i přes postupný pokles zůstává vysoká a nadále citelně snižuje kupní sílu domácností a životní úroveň obyvatel. Znovu připomenu, že dle posledních informací Českého statistického úřadu došlo v červenci 2023 k meziročnímu růstu cen ve výši 8,8 %, přičemž na meziroční růst cenové hladiny v České republice měly největší vliv ceny v oddíle bydlení, kde dlouhodobě rostou ceny vodného – meziročně dle červencových údajů o 16,3 %, stočného – meziročně dle červencových údajů o 26,9 %, elektřiny – meziročně dle červencových údajů o 23,4 %, a tepla a teplé vody – meziročně dle červencových údajů o 38,9 %.

Znovu opakuji, ten návrh je dočasný. Věřím tomu, že vláda prostě udělá maximum, aby tu situaci v oblasti ekonomické situace domácností nějakým způsobem vylepšila, aby dala prostě alespoň na ten návrh, že je potřeba něco udělat s hypotékami jako takovými, umožnit zejména mladým rodinám, aby po tu dobu nejkritičtější situace, kterou mají, splácely například jenom úroky a mohly si odložit splátky té jistiny, nebo prostě alespoň něco. Jinak prosím o podporu tohoto návrhu, abychom domácnostem nějakým způsobem pomohli.

Musíme si uvědomit, že ty rodiny, pokud opravdu se dostanou do těch těžkých situací a budou muset odcházet například z vlastnického bydlení do nájemního bydlení, tak si moc nepomohou. Prostě nájemné je v Praze 25 až 30 tisíc. To prostě je úplně srovnatelné s tím,

když někde na venkově splácí hypotéku. A ty nájemní byty nejsou, oni nemají kam jít. A my skutečně některými kroky můžeme dohnat ty domácnosti až na kraj bytové nouze.

Druhý pozměňovací návrh, a také už jsem tady o tom hovořila, že my vlastně začneme brzy používat ty slogany, zda vládě vadí mladí. To, že jí vadí staří, to už máme za sebou a doufám, že Ústavní soud prostě přihlédně k situaci důchodců. Ale nově se mi nelíbí ani to, co vlastně se dělá i kolem žen a tak dále. Protože nechápu, proč prostě v této době ty hygienické, menstruační pomůcky a tak dále, péče o děti, kojenecká výživa, kojenecká voda a tak dále, aby to bylo v těch vyšších sazbách DPH. V kontextu toho – a znovu na to upozorňuji, vím, že to vyvolá úsměv na rtu, ale znova se tady o tom budu bavit, protože pro vás to je možná zanedbatelné, ale ty rodiny, když řeší jakoukoliv hezkou událost v rodině, ať už je to svatba, křtiny, prostě narozeniny, svátky, Mezinárodní den žen, Mezinárodní den matek, svátek zamilovaných a tak dále, tak samozřejmě k tomu používají květiny. Pak tady máme ale i smutné události a já jako bývalá ministryně pro místní rozvoj opravdu upozorňuji na to, že nám velmi roste počet sociálních pohřbů. Prostě to jsou drahé záležitosti a květinová výzdoba při těchto událostech by mohla dosahovat tisíců. Tisíců. A ti lidé na to nebudou mít. Prosím, zvažte to. Květina je určitá symbolika i pro ženu a myslím si, že řezané květiny, a prosím, nepoužívejme tady takové levné argumenty, že dáváme kytky do vyšších sazeb jenom kvůli jednomu pánovi. To prosím vás, to nás není hodno, protože my máme spoustu živnostníků, kteří se tím zabývají, a vy je tímto můžete lehce hodit přes palubu.

Prosím tedy i o podporu pozměňovacího návrhu pod číslem 3080 a samozřejmě k oběma návrhům se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji. A nejprve s faktickou poznámkou pan ministr Zbyněk Stanjura. Prosím, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak je škoda, vždycky v té většině racionálních slov se schová nějaká jedovatá poznámka typu kašlete na mladé. Nic z toho není pravda. Já se nejdřív vyjádřím, nebo spíš se zeptám k tomu návrhu pod číslem 3118. Víam, že paní místopředsedkyně se věnuje evropské politice, chce kandidovat podle veřejných zdrojů do Evropského parlamentu, tak se chci zeptat, jestli ten návrh srovnala s evropskou směrnicí o DPH, který podává, anebo navrhuje, abychom ji porušili? Bezesporu v některých položkách je návrh, abychom porušili platnou evropskou směrnicí o DPH. A pak je to třeba říct na mikrofon a netvářit se, že to máme čistě ve vlastních rukou. A já teď nebudu říkat, co by všechno hrozilo. Jenom abychom si uvědomili, zda to je, nebo není v souladu s evropskou směrnicí. Když paní ministryně bývalá vyjmenovala ty věci, kde se zvýší DPH, podle ní, má pravdu. Zapomněla říct, a určitě jenom zapomněla, že u stavební práce se sníží DPH o 3 %. A to je ve prospěch oblasti bydlení. A já se nebudu ani usmívat a mít nějaké poznámky k řezaným květinám. Obecně chci říct, že DPH je v zásadě plošné opatření pro všechny nízkopříjmové, středněpříjmové i pro vysokopříjmové. A nemyslím si, že se v daňovém systému vůbec v DPH mají řešit sociální aspekty. Já je nijak nezlehčuji, nechci mluvit o tom, jestli je to vlastně něco tenčího, ono to fakt není namístě, když se bavíme o sazbách daní.

A poslední věc. Mně to opravdu nedá, a zase to nezlehčuji tu debatu, o těch hygienických potřebách. Tak paní místopředsedkyně, prostřednictvím jiné paní místopředsedkyně, osm let, říkal jsem to včera, jste drželi Ministerstvo financí. Chápu, že se to třeba neprosadí. Ale ani jednou jste to nenavrhli. Ani jednou. Začnete navrhopvat v okamžiku, když jste vyměnili vládní lavice za opoziční. To je jen taková poznámka. (Předsedající: Čas.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A pokračujeme ve faktických. Paní místopředsedkyně Klára Dostálová zareaguje na průběh debaty. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já děkuji panu ministrovi za tuto debatu. Ano, samozřejmě jde o harmonizovanou daň. Na druhé straně my můžeme mít nízké sazby, stejně tak jako máme knihy v nulové sazbě, proto já to navrhuji jenom dočasně na dva roky, aby se... máme v nulové sazbě, neboli osvobozeny od daně, abychom si rozuměli. Osvobozeny od daně. (Ministr Stanjura reaguje z vládní lavice.) Tak, přesně tak. Ale znova říkám, já apeluji na to, abych vás rozhoupala k něčemu, co pomůže prostě těm českým rodinám. Vy to na ně valíte, ale prostě neuvědomujete si, že ta vlastně platební schopnost těch rodin, když vám tak strašně drasticky klesají i ty reálné mzdy jako takové, tak by se s tím něco dělat mělo.

Stavební práce, to je sice hezké, pane ministře, ale nevím, za co ti lidé budou stavět a kde. A prostě jako znova říkám, materiál je drahý, ti lidé na to nemají, a to zrovna není to, co by těm rodinám teď v oblasti bydlení pomohlo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji. A nepřekvapí reakce pana ministra.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Já jsem jenom chtěl, abychom poctivě řekli, že navrhujeme, porušujeme směrnici. Ať to řekneme. Já to nekritizuji, nevyhrožuji tím, nepadám z toho do mdlob a podobně. A jenom v tom bodě f) domácí pečivo, děti, staré, nemocné, zdravotně postižené. Pokud tím myslíte sociální služby, které jsou registrované, tak ty jsou osvobozeny od DPH. Tam se nic nemění. Jsou osvobozeny od DPH. Ale jsou to registrované sociální služby. Tak jenom abychom věděli, čemu se ten návrh věnuje.

My jsme si ale vědomi, co děláme. Ale současně platí, že veřejné finance v dobré kondici, jsem o tom opravdu přesvědčen, nejvíce potřebují nízkopříjmové skupiny. Ty vysokopříjmové jsou vlastně nezávislé na výdajích státního rozpočtu. A vezměme si opravdu jenom dvě čísla. A já teď nechci říkat, kdo za to může. V roce 2022 byla dluhová služba 50 miliard a příští rok 95. To je 45 miliard v průběhu dvou let. Má samozřejmě na to vliv za prvé objem toho dluhu a za druhé sazby. Už nikdy se podle mě v blízké budoucnosti nevrátíme k nulové ceně peněz. Bylo to moc dlouho, dneska na to experti upozorňují, že to bylo moc dlouho a že to bylo nereálné. Pak se vyrobily dluhy, s logickým zdůvodněním, vždyť ten úrok je tak nízký, tak proč bych si teď nepůjčil? Ale to většinou byly krátké peníze na krátkou dobu. V okamžiku, kdy to bylo na delší peníze, ty úroky nikdy tak nízké nebyly.

My jsme se snažili, aby ty dopady, které jsou negativní – nikdo z nás neřekl, že přicházíme se sadou pozitivních opatření. Pozitivní je to pro budoucí stabilitu veřejných financí. Ať už opatření na příjmové straně, zvýšení některých daní je nepopulární, tak opatření na výdajové straně, to znamená snížení některých výdajů státního rozpočtu, na které ti příjemci byli zvyklí, je také nepopulární opatření. Tak jsme si toho vědomi, přesto jsme se rozhodli, že to uděláme, protože si myslíme, že se to prostě udělat musí. A čím později to uděláme – (Předsedající: Čas.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Paní místopředsedkyně zase zareaguje s faktickou, čímž dá opět příležitost případně dopovědět. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za slovo. Já jsem moc ráda, že se mnou pan ministr diskutuje. Já jsem ráda i za to, co tady řekl. V podstatě můžete to brát i jako provokaci ode mě, abychom se nějakým způsobem skutečně začali bavit o tom, v jaké situaci

ty domácnosti jsou. Mně by i stačilo, kdybyste řekl OK, pojďme se tedy alespoň bavit o těch rodinách, které jsou tak strašně zatíženy tou hypotékou, a pojďme si sednout s Českou bankovní asociací, pojďme ten švýcarský model, kdy vlastně oni skutečně budou moci odložit splátku jistiny po dobu té nejkritičtější situace, i za tohle bych byla spokojená. Ale v kontextu se neděje nic. A pokud tady mluvíme o obsluze státního dluhu, no tak pak nerozumím tomu, když vy sám alarmujete, že jenom k 1. 1. hned skočíme do 95 miliard, proč se dál zadlužuje Česká republika? Vždyť si berete jeden úvěr za druhým, ale se splatností, s odkladem splatnosti o deset let na třicet let a tak dále. Tak já tomu moc nerozumím, protože to si trošičku protiřečí. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A následuje...

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Dvě reakce. K té debatě o těch rodinách jsem připravený i s Českou bankovní asociací. A je to takový paradox, klesá počet nesplácených úvěrů v posledních dvou letech. Je to paradox. Já to nijak nezlehčuji. Na tu debatu jsem určitě připravený a jsem připravený na cílená opatření, a ne plošná, to určitě ne.

Tak jestli si bereme půjčky, nebo ne, ono se o tom málo mluví. Tak když uděláme deficit státního rozpočtu, tak je to také půjčka. Jenom to nevyjednáváme s bankou, my jenom vydáme státní dluhopisy a díváme se, jaký je zájem investorů, jaká je úroková míra. Ty ostatní půjčky na rozdíl (?) od státního dluhu, ty jsou napořád. Nikdy jsme nevrátili jako Česká republika korunu dluhu. Nikdy. No, od 1. 1. 1993 stát jenom zvyšuje dluh a nikdy se ani nepřemýšlí, že bychom něco z toho – už je dluh napořád. Můžeme se bavit, jestli některá půjčka, která má se splácet za třicet let nebo za deset let, jestli je výhodnější, nebo ne. Já jsem připraven na takovou debatu. Ale ty ostatní jsou dluhy napořád. A že platím úroky pořád, někdy dvě procenta, někdy čtyři, někdy tři, podle toho, jaká je úroková míra. A taky jste si určitě všimla, že například plánovanou půjčku z Národního plánu obnovy se vláda nakonec rozhodla rapidně snížit a je to 19,4 miliardy na tři roky, to je 6,5 miliardy ročně. Tak si dejme například tři deficity dozadu, jeden náš, dva vaše: 420, 360 a 377. To je víc než 1,2 bilionu za tři roky. A my si bereme půjčku 6,5 miliardy ročně na tři roky. Myslím si, že v tom objemu je jasně vidět, že to je úplně marginální. Ale já jsem rád, že to takhle kleslo. A byli jsme si nakonec vědomi toho, že to půjčka je a že budeme muset platit náklady té půjčky a že je budeme muset vrátet.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času a s reakcí chce ještě vystoupit paní místopředsedkyně Klára Dostálová. (Poslankyně Mádlová gestikuluje z místa, že dlouho čeká na udělení slova.) Ano, paní poslankyně, jste pak hned v pořadí. (Ministr Stanjura mimo mikrofon: Tak sedmnáct, osmnáct faktických.) Prosím.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Pan ministr už ví, s čím... Dobře, tak já to tedy neřeknu, protože teď jsme se tady dohodli. Nicméně znáte to, ženské, no, prostě poslední slovo. Tak já bych jenom chtěla upozornit, že tak vy jste prošli samozřejmě obří kritikou nejenom opozice na tu půjčku 137 miliard, ale i od vlastních včetně předsedy rozpočtového výboru, takže já jsem za to ráda. To jako musím říci, že opravdu. Ale to není jediná půjčka. My tady máme samozřejmě místo toho, abychom to financovali ze státního rozpočtu, tak uměle to děláme přes Státní fond dopravní infrastruktury a tak dále a tak dále. Prostě já si myslím, že díry v rozpočtu by se neměly zalepovat půjčkami, které samozřejmě budou zadlužovat budoucnost. To je vlastně celý message, který jsem k tomu chtěla říct, a tamto tedy neřeknu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně za dodržení času a patrně se blížíme k závěru této série faktických. Uvidíme. Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Myslím, že se neblížíme k závěru. Já vás беру za slovo, já s tím vlastně souhlasím. Tak přijďte s nějakými opatřeními, které zvýší deficit pro příští rok třeba o 100, 150, 200 miliard. Já budu nadšený, protože to je taky půjčka. Jenom tomu tak neříkáme. Deficit je půjčka, a napořád, bohužel. Tak neříkejme, že je špatná půjčka, která se musí vrátit za deset let, a k tomu je lepší půjčka, která se nemusí vrátit nikdy. Tak kdyby to bylo aspoň bezúročně, to nikdy, tak je to vlastně dotace, nemusí se vracet. Ale takhle to prostě není. Takže deficit je nejjednodušší, protože takhle se hledají peníze. My jsme našli peníze. No, na chodbách Ministerstva financí ne. A znamená to, zvýšili jsme deficit – a někdo tomu říká, že našel peníze. Tak zkuste si svoji domácnost vzít do banky a říct: já jsem našel peníze, půjčil jsem si pět milionů na hypotéku. Našel ten člověk peníze? Nenašel, že jo? Ale u státního rozpočtu říkáme: našli jsme peníze. Kde jste je našli? No tak dluh nebude 100, ale 105. A našli jsme pět miliard. Ale takhle to není.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A ano, vskutku, nekončíme. Paní místopředsedkyně, prosím.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Už chci skoro slíbit, že naposledy. Ale pane ministře, vy jste tedy opravdu mistr demagogie. To se tedy musí nechat. Tak za prvé, jestli byly nějaké vlády, které dokázaly hospodařit s vyrovnaným rozpočtem, tak to byly vlády hnutí ANO. My sami jsme snížili obsluhu státního dluhu, a teď mě neberte za slovo, 60 až 80 miliard, to bych se musela podívat do tabulek. Tak prosím, nechme si tyto věci. Já tomu rozumím, že deficit je dluh, ale vláda nemůže vytloukat klín klínem. To, že si půjčujete další peníze na finančních trzích, ať už je to EIB, nebo cokoliv, tak je to zase dluh a v podstatě jako roste. Myslím si, že v tomto si asi snad jako rozumíme, a myslím si, že není potřeba se tady takto přetlačovat, že našim zájmem společným, já tomu rozumím, by mělo být snižovat. Proto jsem říkala, že chápu, že to je trošku kontroverzní, ten můj návrh.

Na druhou stranu prostě nějak těm lidem pomoci musíme. Já velmi oceňuji tu nabídku k jednání, abychom těm nejpostiženějším, protože ve finále jsou to opravdu ti, co si nesáhnou na ten příspěvek na bydlení, protože splácují hypotéku a to se do toho prostě nezapočítá. Pojďme hledat řešení. A věřte mi, že já budu spokojená. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A pan ministr.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Neodvážuji se prognózovat, jestli končíme. Tak rušíme poměrně dost daňových výjimek. Ale o které jsme přesvědčeni, že má zůstat, je odpočet úroků z úvěru na bydlení. Takže to je určitě podpora, která zůstane zachována. Nezvyšujeme ji, ale taky ji nesnižujeme. Nemůžeme to projít jen tak, jako za naší vlády se snižovala úroková služba. Tak když to přeložím, tak vláda ANO zařídila, že na světových trzích byly nulové úroky. Jasně, kdyby se stalo, že budou opět na světových trzích úroky nula, 0,2 %, tak nebude příští rok obsluha státního dluhu 95 miliard, to všichni víme, ale 30 nebo 25. To je vnější okolnost a některá vláda má štěstí, že ty vnější okolnosti na ty úroky na světových trzích jsou lepší a některé horší. A to neovlivní žádná vláda, ani vaše, ani naše. To tak prostě je. A bylo to období, kdy nejenom pro vlády, ale i pro firmy a pro občany byly velmi levné peníze. Byla to nějaká reakce na tu finanční krizi v roce 2008, 2009. To sice bylo hrozně příjemné, ale na druhé straně to snížilo ostražitost těch, kteří si ty peníze půjčují, ať už zas to byly domácnosti, firmy, instituce, nebo stát. A já myslím, že tak během dvou tří let budeme v nějakém rovnovážném stavu a že budou úrokové míry, které budou v zásadě

minimálně ve střednědobém výhledu obvyklé. I u těch hypoték, vzpomeňme si, jaké byly průměrné úrokové míry 2008, 2009 – kolem 5 %, 5,2, ale pak jsme si zvykli, že to je 1,5, 1,6. A teď si myslím, že zase příštího a přespříštího roku se to vrátí do nějakého vyváženého stavu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Mašek.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já se nerad do toho úplně mísím, ale musím zareagovat na slova pana ministra Stanjury, který tady jednoznačně řekl, že žádná vláda od roku 1993 nesnížila státní dluh. Ale jestli se úplně nemýlím, tak tuším, z 1 685 miliard o 60 miliard se to podařilo na začátku Babišovy vlády ještě před covidem. Čili absolutně tam došlo ke snížení toho dluhu. Tak bych poprosil o korekci pana ministra. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní nastal prostor pro paní poslankyni Ivanu Mádllovou a poté se připraví paní poslankyně Andrea Babišová. Prosím, ujměte se slova.

Poslankyně Ivana Mádllová: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení ministři, já se budu věnovat teď trochu intimnějším tématu a tím jsou dámské hygienické potřeby. Na úvod bych chtěla říct, že se tady nejedná o žádný boj mezi muži a ženami. Byla bych hrozně nerada, kdyby se takto toto téma vnímalo, že tady vlastně prosazují nějaké privilegium výhradně pro ženy, protože takto ta otázka zcela určitě nestojí. Nepochybuji o tom, že může vyvolat celou řadu otázek k diskusi, nesouhlasu a podobně. A pokud se podaří toto téma otevřít, a neříkám, že to musí být tady dnes na půdě Poslanecké sněmovny, ale vůbec všeobecně ve společnosti, tak já budu určitě ráda, protože my ženy vás máme rády, víme o vás, že nás chráníte, že nám mnohdy děláte, co nám na očích vidíte i co nám na očích nevidíte, a proto já bych byla strašně ráda, kdybyste se na tuto problematiku podívali i trochu z jiného úhlu než jenom na nákup menstruačních pomůcek v obchodě. Proto také se těším, že na vládní koalici tento pozměňovací návrh otevřete a budete nad ním velmi pečlivě diskutovat. A budu ráda a budu se těšit, že třeba svůj názor na to, že by to nemělo být v 21% sazbě DPH, že si třeba řeknete, že na tom něco je, a že to přehodnotíte a dáte to do té snížené sazby 12%.

K tomuto tématu menstruace jsem zaznamenala dost takových i nelichotivých komentářů pod různými články, které se táhnou historicky i vlastně v současnosti. A byli to tedy převážně muži. Myslím si, že to může pramenit právě z nepochopení celé té situace, protože to, že ženy by rády, aby ta sazba byla nižší, tak tyto názory jsou tak jako dehonestovány a je to přirovnáváno k toaletnímu papíru, k holicím strojčkům a opravdu k celé řadě dalších komodit. A já si myslím, že to je jenom proto, že se v naší společnosti dostatečně o tomto tématu nemluví, že je tabuizované. Budu hrozně ráda, když se celospolečensky otevře. Tolik jenom na úvod.

Jak jsem avizovala, budu podávat pozměňovací návrh na přeřazení dámských hygienických potřeb neboli menstruačních potřeb do nižší sazby, to znamená z 21 % do 12% sazby DPH. A teď se pokusím tedy k tomu dát nějaké vysvětlení, abychom věděli, o čem se bavíme. Jenom v obecné rovině – předpokládám, že by to tady měli všichni vědět, i když z některých vyjádření tam možná ještě nějaké rezervy ve vzdělání jsou – bych chtěla říci, že menstruace je součástí menstruačního cyklu, který trvá zhruba 28 dní. Menstruace neboli krvácení je tedy tou poslední fází. A pro tuto fázi žena používá dámské hygienické pomůcky.

To jenom abychom se naladili na stejnou notu, protože opravdu některá vyjádření byla nešťastná.

Myslím si, že je důležité i vnímat, že menstruace je předpoklad, který umožňuje lidstvu přirozenou reprodukci. Je to vlastně určitý dar. A je také pravda, že menstruaci mají výhradně ženy. To znamená, v tom je ten rozdíl v biologickém pohlaví mezi mužem a ženou. Dneska se hodně v různých státech napříč světem řeší vlastně tento problém. Světová zdravotnická organizace používá dokonce termín menstruační zdraví, kam do toho vnáší celou řadu věcí, od fyzických po psychosociální. A samozřejmě každá země si to řeší jinak. Určitě jedním z důležitých hledisek, která se řeší, je cenová dostupnost těchto dámských hygienických pomůcek. A pak je to samozřejmě i to mít určitou intimitu a zachování důstojnosti právě v této fázi, aby v každé zemi bylo zajištěno takové prostředí, kdy žena může bez obav a v soukromí tu hygienu provést, což se týká třeba i teď tolik zmiňovaných oddělených WC ve školách, které se najednou objevily. Věřím, že i toto bude téma, o kterém se bude hovořit.

Co se týče toho konsolidačního balíčku, musím říct, že už v roce 2020 předložilo Ministerstvo financí, když byla ministryní paní Alena Schillerová, tak podala návrh, aby se přeřadily tyto dámské hygienické potřeby z 21 % do 10% sazby DPH. Nicméně se to nepodařilo projednat. Takže není to tak, že by za naší vlády tato aktivita nebyla. Tato aktivita byla. Dá se dohledat dokonce i na stránkách Ministerstva financí, které spočítalo částku, o kterou by ročně přišla kasa, na necelých 300 milionů korun. Tím chci říci, že to je částka, kterou určitě státní rozpočet unese. Tato částka určitě nerozloží státní rozpočet a zcela určitě ho ani nezdraví. To znamená, že si myslím, že i toto je argument, proč by se tím vláda a příslušné výbory měly zabývat, protože to není částka, která by nějakým způsobem výrazně rozhodla státní rozpočet. A i když si vezmu, že výrazně vzrostla inflace, tak ta částka bude podobná, i když teď je ten návrh z 21 do 12%, protože nižší sazba tedy bohužel nejde.

Musím říct, že mě velmi mrzí třeba postoj pana ministra zdravotnictví, který v tomto směru víc nezabojoval o přeřazení dámských hygienických pomůcek do snížené sazby, protože to nepochybně souvisí se zdravím. Pokud se řádná hygiena nemůže provést, není dostatek prostředků na to, aby se dámské hygienické potřeby měnily tak často, jak mají, může to vést k velmi závažným bakteriálním infekcím rodidel. Čili tady bych očekávala, že minimálně pan ministr financí (zdravotnictví?) zabojuje, protože odůvodnění z jeho strany je v podstatě zásadní a nemůže k tomu nikdo nic namítat. Je pravda, že i předsedkyně vaší strany, paní Markéta Adamová Pekarová, se k tomuto staví velmi negativně. Mě to velmi mrzí, protože od ženy bych očekávala větší vstřícnost, ale samozřejmě na svůj názor má plné právo.

Kdybych to shrnula, tak jaká je tady spravedlnost v těch sazbách DPH? Osvobozeny jsou knihy. Proč zrovna knihy? Já hrozně ráda čtu. Klidně ať v nulaprocentní sazbě knihy zůstanou. Rozumím tomu, jsou drahé. Když si jdu kupovat knihy, tak opravdu ty ceny jsou vysoké. Ale proč jsou tedy dámské hygienické potřeby v 21% sazbě? Je pravda, že na toto jste nedokázali zatím odpovědět. To zůstalo nezodpovězeno. Některá vyjádření poslanců jsou k dispozici v novinách. K tomu se ještě vrátím. Ale vlastně nějaké relevantní odůvodnění k tomu, proč to zůstává v 21% sazbě DPH, není. Stejně tak jako jsou časopisy a noviny ve 12% sazbě. A vy jste ty noviny vlastně přeřadili. Původně jste chtěli, aby zůstaly ve vyšší sazbě, a teď jste je přeřadili do 12% sazby DPH. Proč? Proč tedy noviny ano? A proč dámské hygienické potřeby ne?

Kdybychom šli cestou čísel, tak žen v České republice, které mohou menstruuovat, to znamená, když si vezmeme to období od 12 do 55 let, tak je to něco mezi 2,7 až 2,8 milionu žen. To znamená, že to číslo je vysoké. A nerozumím tomu, proč tedy, přestože tlak ze strany žen je, je tlak ze strany neziskových organizací, české lobby, která sdružuje 60 organizací, které pomáhají ženám v nouzi a tak dále, tak proč to zůstává v té 21% sazbě DPH? Ta odpověď tady nezazněla. A myslím si, že aby argumentem bylo, že naše vláda to neprosadila,

si myslím, že od toho bychom se měli oprostit, protože bychom se na to měli podívat jinýma očima, a nejenom pouze boj mezi koalicí a opozicí. Takhle bychom to opravdu stavět neměli.

Stejně tak jako zůstává nulaprocentní spotřební daň na tiché víno. Já samozřejmě nic proti dobrému vínu nemám, nic proti vinařům, ale spíš si tady kladu otázku, proč dámské hygienické potřeby musí být v 21% sazbě a proč jiné komodity vlastně nezůstávají v té sazbě? Málo tedy ženy křičely, nebo jakým způsobem? Proč? Proč to nejde?

A bohužel je jako velmi smutné, že dámské hygienické potřeby jsou vlastně na roveň luxusního zboží a neřestí – alkoholu a tabáku. Opravdu to takto chceme? Je to biologický proces. Biologický proces, který si žena nevybírá. Ona ho nemůže oddálit. Ona si nemůže říct, že tento měsíc se jí to nehodí. To prostě nejde. A je pravdou, že je to pro nás taková citlivá záležitost, o které úplně mluvit nechceme, a to mnohdy ani v rámci rodiny, protože si říkáme, že si to potřebujeme odžít prostě samy, takže o tom nijak zvlášť nehovoříme. Ale je potřeba se nad tímto víc zamyslet.

Když se podíváme trošku do ekonomiky, tak lze do určité míry říct, a už i se s tím v zahraničí celkem operuje, že vlastně tato vysoká daň, čili DPH na dámské hygienické potřeby, je vlastně jako daň ženy, a to proto, že to je právě ten rozdíl mezi tím biologickým pohlavím, mezi mužem a ženou, kdy menstruuje výhradně žena, to znamená, že žena má zvýšené ekonomické náklady každý měsíc na nákup těchto základních hygienických potřeb. A já úmyslně říkám základních, protože v současné době to v České republice řadíme mezi luxusní zboží. Ale ony jsou to základní potřeby a tak je nutné k tomu prostě přistupovat. Je to určité ekonomické znevýhodnění. A věřte, že pro ženu je to natolik citlivé téma a takové i hrdé téma, že my chceme mít ekonomicky na to, abychom si ty dámské hygienické potřeby kupovaly samy. My nechceme chodit nikam do žádné potravinové banky, my nechceme chodit nikam do žádných neziskových organizací. Tato společnost by přece měla udělat všechno pro to, aby většina žen měla sama ekonomicky na to, aby si tyto dámské hygienické potřeby koupila.

Menstruačním zdravím, jak už jsem tento termín vlastně trošku vysvětlila, se zabývají různé organizace. Jak jsem říkala, Světová zdravotnická organizace, která tomu dává poměrně velký význam a vyzývá všechny státy napříč, to znamená, ať na západ, nebo na východ. Pak jsou to samozřejmě UNICEF a Světová banka, které pomáhají těm státům, kde chudoba je opravdu výrazná a ženy to tam jednoduché nemají. Ale tímto tématem se zabývá i Evropská unie. A to si myslím, že by nás určitě zajímat mělo, a to by mohl být další impuls pro to, abyste se pozměňovacím návrhem vlastně víc zabývali v rámci té diskuse po tomto čtení a na výborech, protože v červnu roku 2021 Evropský parlament přijal zprávu, v níž vyzývá země Evropské unie k ochraně a zlepšování sexuálního a reprodukčního zdraví žen, a poslanci požadují kromě jiného, aby menstruační přípravky a veškeré tedy tyto potřeby byly osvobozeny od DPH, protože menstruační produkty jsou základním zbožím, nikoliv luxusním. A poslanci Evropského parlamentu poukazují na negativní dopady takzvané tamponové daně i v otázkách rovnosti žen a mužů, míněno tím biologickým pohlavím. To znamená, že menstruuje výhradně žena, a ta má spojeny ty vyšší ekonomické výdaje s nákupem menstruačních potřeb, spodního prádla a všeho, co je s tím spojeno. Já už jsem v prvním čtení říkala, že se jedná i třeba o analgetika, protože menstruace je spojena s celou řadou potíží a každá žena to prožívá jinak. Takže i to je potřeba brát v potaz.

Čili i Evropská unie vlastně k tomu vyzývá. A Česká republika patří tedy k zemi, která nevyužívá toto ustanovení směrnice, myslím, že je to z roku 2006, kde lze přearařit tyto dámské hygienické potřeby do 5% snížené sazby DPH, což u nás nejde, protože Ministerstvo financí stanovilo 21 a 12, čili pouze dvě sazby DPH. Česká republika s 21% sazbou se tak staví vlastně k nejvyšším v rámci Evropské unie. V okolních státech má vyšší zdanění pouze Maďarsko, to má 27 %, jinak ostatní sousední země, třeba Polsko – je to 5 %, Německo 7 %, Rakousko 10 %, Slovensko 10 %, Slovinsko 9,5 %, Itálie 4 %, Španělsko 4 %, Velká Británie 0 %, Portugalsko 6 %, Holandsko 9 %, Francie 5,5 %, Belgie 6 %, Lucembursko 3 %, ve

Vietnamu mají třeba 5 %, Čína má 13 %, Turecko, Nový Zéland, Jižní Afrika, Chile – tam je to od 15 do 19 %. Čili my pořád máme vyšší než všechny ty země, které jsem jmenovala. Ano, vyšší sazbu mají ještě severské země, ale tam ta ekonomická dostupnost ve vztahu k průměrné mzdě je tedy jiná. Jinak některé státy už se posunuly v tomto tématu tak daleko, že třeba na univerzitách nebo ve vybraných školských zařízeních poskytují tyto menstruační pomůcky zdarma.

Samozřejmě je to zase otázkou další diskuse, dalšího posunu, ale já budu ráda, když alespoň v této chvíli se podaří nějakým způsobem změnit názor na DPH, protože chápu, že naše republika je v nějaké finanční situaci, a je potřeba tedy pečlivě zvažovat, kam peníze mohou jít a jestli můžeme pomoci případně jiným způsobem.

Dokonce i na Slovensku Banskobystrický kraj rozhodl poskytovat ženám zdarma menstruační potřeby, a protože jsem z Plzeňského kraje, tak se ke mně dostala informace, že se uvažovalo o tom, že i v rámci Plzeňského kraje, kde je hejtman za Piráty pan Špoták, tak že se uvažuje o tom, že by se pilotně právě i vyzkoušelo, že by ve školských zařízeních, a myslím si, že i v institucích kraje, tyto prostředky byly k dispozici. A některé státy šly dokonce ještě dál, kdy dávají placené menstruační volno, jako je třeba Španělsko. To byl vlastně první stát v rámci Evropské unie, který toto zavedl. Čili vidíte, že témat k diskusi ohledně menstruačního zdraví a menstruace je poměrně hodně, a jak říkám, já bych ráda alespoň v začátku vaši pozornost obrátila na sníženou sazbu DPH.

Určitě je zajímavé podívat se třeba i na Tchaj-wan a Jižní Koreu, kde byla právě paní předsedkyně Sněmovny, kde na Tchaj-wanu je základní sazba 5 % a v současné době tam hovoří o tom, že by ta sazba byla nulová. Ano, já si plně uvědomuju, že nulová sazba je problematická s ohledem na směrnici Evropské unie, kde je toto zboží v té 5% sazbě. A na Tchaj-wanu od 1. srpna 2023 jsou právě dostupné na univerzitách a školách, v muzeích, v různých edukačních centrech, tak jsou tyto pomůcky k dispozici. A pan premiér, se kterým paní předsedkyně Sněmovny Pekarová Adamová setkala, k tomuto prohlásil, že věří, že toto opatření spolu s osvětou o menstruaci a menstruačním zdraví pro všechny studenty bez ohledu na pohlaví pomůže odstranit stigma kolem menstruace a sníží strádání studentek a pomůže podpořit rovnost pohlaví – čímž je míněno, prosím vás, v té biologické ekonomické rovině. Nejsme tady v genderové ideologii. To znamená, ty výdaje na menstruaci. Jenom abych to upřesnila. Měl a jsem pocit, že tady někdo vyvaluje oči. Ne, opravdu ne. Jsme pořád v té rovině ekonomických výdajů na náklady spojené s menstruací u žen.

No a co se týče Jižní Koreje, tak tam je ta sazba nulaprocentní a od roku 2004 je 10% na dovážené produkty z důvodu ochrany domácí produkce. A tam teda provedli i studii na toto téma a zjistili, že skutečně je tam i skupina žen, které mají velké problémy ekonomicky dosáhnout na to, aby měly dostatek hygienických pomůcek, ony jsou schopny si je koupit, ale ne třeba v takovém množství, v jakém by bylo potřeba. A ta studie ukázala, že ekonomicky znevýhodněné ženy mají 1,6krát vyšší pravděpodobnost, že onemocní bakteriální infekcí rodidel. A tudíž zákonodárci přistoupili k tomu odpuštění, anebo na ty dovezené 10% sazbu, protože si právě uvědomují veškeré tyto problémy.

Zajímavá taky je určitě ekonomická studie, která byla publikovaná teď v červnu 2003. Ta studie byla provedená ve 107 zemích, kdy se počítala cenová dostupnost v poměru k průměrné mzdě ženy. Já tady mám deset zemí, kde jsou ty menstruační produkty pro ženy nejdostupnější s ohledem na průměrný měsíční příjem. Takže v první desítce je například Velká Británie, Švýcarsko, Lucembursko, Spojené státy, Austrálie, Nizozemí, Norsko, Švédsko, Slovensko a Polsko. Česká republika mezi první desítkou není. A já si myslím, že to je velká škoda.

Když se podíváme i na průměrný hrubý příjem hodinový, tak i tímto se zabývala Evropská unie, kdy ty rozdíly mezi výší hodinové mzdy mezi muži a ženami jsou poměrně vyšší, průměrný rozdíl v odměňování žen a mužů činil v roce 2021 12,7 % a Česká republika,

jak cituji tisk, patří k nejhorším, rozdíl je 15 %. Čili i toto je určitý ukazatel, proč snížit sazbu DPH, protože ten ekonomický výdaj ženy je vyšší než muže. A samozřejmě nepochybuji o tom, že vám teď prolítává hlavou, ale jaké jsou všechny možné příčiny toho rozdílu té hodinové mzdy? Ano, o tom by se dalo také nepochybně diskutovat a jedním z těch důvodů je péče o děti. Takže to ano, to ten důvod samozřejmě je.

Jinak co se týče těch sociálně slabých, které mají velké problémy s tím, aby si obstaraly dámské hygienické potřeby. Dneska už je celkem vžitý termín menstruační chudoba. Ano, zaznamenala jsem i různé diskuse, co to tedy vlastně je, nicméně je to skutečně zažitý termín a minimálně ty renomované organizace ho používají, protože logicky, aby se s tím dalo nějak pracovat, tak je potřeba i definovat, co to ta menstruační chudoba je. A zase je to odlišné v různých státech. A znamená to tedy nedostatečný přístup k prostředkům menstruační hygieny, je to i otázka vzdělání, přístup k pracím prostředkům, ke spodnímu prádlu, k toaletám a tak dále, čili zase každý stát se tím probírá jinak. Nicméně je ale asi těžké připustit, že se to týká i České republiky do určité míry. Ano, týká se to, určitě jsou mezi ženami v České republice ty, které váží, jestli si můžou dovolit koupit kvalitní menstruační potřeby, nebo jestli si je vůbec mohou koupit. Takže i to je potřeba mít na paměti. Zdá se to divné, protože celkem navenek to není vidět, ale podle evropských statistik jedno z deseti děvčat v Evropské unii si nemůže dovolit základní menstruační potřeby. Například ve Velké Británii proběhl výzkum v roce 2017 a vyšlo najevo, že každá desátá dívka má k menstruačním potřebám omezený přístup. Čili je potřeba vnímat i toto. A zaplať pánbůh za to, že u nás existuje řada neziskových organizací, které v tomto směru těm ženám pomáhají. Zase v nedávné době, v roce 2022, byl proveden výzkum PAQ Research, kdy se ukázalo, že jsou domácnosti, kde třeba po zaplacení bydlení a jídla zbývá třeba 100 korun na den, takže to je samozřejmě také potom obrovský problém, kdy se váží, co se koupí, jestli školní obědy, nebo potom menstruační potřeby.

Co se týče alternativ, možná by bylo dobré to tady zmínit, i když to nebude úplně příjemné, ale co se týče alternativních menstruačních potřeb, tak věřte, že jsou používané různé kusy látek, nastříhané noviny, ponožky, gázy, toaletní papír, různé houby. Toto jsou příklady z České republiky. To není nic, co by bylo z rozvojových zemí. Proto vás znovu prosím, abyste přehodnotili DPH u dámských hygienických potřeb.

Souhlasím s vámi, že by to nemělo řešit ve velkém rozsahu sociální problémy, ale takto to nelze úplně posuzovat, protože jak jsem říkala, v kontextu toho, jak se zdražilo extrémně živobytí úplně ve všem, energie, nájmy, úplně všechno se zdražilo, inflace, a věřte, že pro nás pro ženy je potupa chodit někam do potravinové banky. Jestliže chodím rádně do práce, tak přece není možné, i když jsem samozivitelka, že nemám na to, abych si koupila menstruační potřeby. A je potřeba teda uvažovat o tom i v tomto kontextu, že máme nějakou hrdost, nějakou důstojnost. Takže pokud chodím do práce, tak bych s tím přece neměla mít absolutně žádný problém.

A s čím se určitě v České republice můžete setkat, tak už je i sociální izolace, protože právě u těch rodin, kdy se obrovsky zdražilo, tak ty dívky nechtějí chodit do školy, protože nemají na to, aby měly kvalitní hygienické potřeby, to znamená, že zůstávají doma a zameškávají vzdělání, na to už je také celá řada odborných článků. A samozřejmě potom dochází k vyloučení z kolektivu a dochází i k psychickým problémům.

Co se týče neziskových organizací, tak ti vládní poslanci, kteří byli oslovováni médii, tak hodně poukazovali na potravinovou banku. Ano, já jsem určitě ráda, že potravinovou banku v České republice máme a že poskytuje tedy i drogistické zboží a i dámské hygienické potřeby. Je potřeba tady zdůraznit, že se ale zvýšila poptávka po těchto dámských hygienických potřebách, a z potravinové banky také zaznívají hlasy, že jejich možnosti jsou omezené. Ano, že ze státních hmotných rezerv tam přichází 2 miliony kusů, nicméně kvalita není úplně vhodná, je problematická, a jsou také závislí na darech, to je další věc. Takže zase

ano, určitý sociální problém to řeší, nicméně znovu zdůrazňuji, že my ženy chceme mít na to, abychom si ty dámské hygienické potřeby koupily samy.

Tedy bych se chtěla zastavit trošku s komentáři z vyjádření některých vládních poslanců, kteří byli dotazováni na to, co říkají, aby bylo sníženo DPH z 21 na 12 %. Já bych chtěla velmi ocenit a poděkovat všem ženám z vládní koalice, protože ty se jednoznačně vyjádřily pro snížení sazby DPH. Víím, že v tomto směru i hodně podnikaly. Vnímají to vlastně stejně tak jako my v opozici, a já jsem ráda, že se to tady setřelo.

Je pravdou, že všechny ženy za klub ANO podávají, nebo jsou připsány k tomuto pozměňovacímu návrhu, ale je tam více než 30 mužů, kteří se k tomuto pozměňovacímu návrhu připojili. A já věřím tomu, že to skutečně prostě přehodnotíte. Piráti určitě, chtěla bych jim poděkovat, že v tomto směru tedy podpořili tento nápad, a budu se těšit, že budou mít sílu podpořit i tento pozměňovací návrh. Totéž, chtěla bych poděkovat i kolegyním z KDU, protože i ony se na toto téma vyjadřovaly velmi pozitivně a vnímají to jako problém, stejně tak jako kolegyně Ochodnická z TOP 09. Takže já si myslím, že to je jako velmi dobrý signál, upozornění, že i ve vládní koalici je toto vnímáno.

Co se týče TOP 09, tak tam jsem říkala, že ten postoj od paní předsedkyně je negativní, ale je to možná proto, že neměla tolik času se třeba tomu tématu věnovat z širšího hlediska, a věřím tomu, že je ještě možnost to určitě přehodnotit.

Co se týče pana ministra dopravy Kupky, tak ten říkal, že náklad na menstruační pomůcky v rámci měsíčního rozpočtu nepředstavuje enormní zátěž. Cena tak nevytváří bariéru k dosažení hygienického komfortu. Já tedy musím říct, že bych nečekala, že pan ministr menstruuje, že má takové konkrétní zkušenosti s nákupem menstruačních pomůcek, protože mi přijde zvláštní, že může kategoricky tvrdit, že to nepředstavuje enormní zátěž. Navrhuje potom, aby to bylo adresné, ale nicméně nemyslím si, že bychom měli zavádět nějaký registr menstrujících žen. To asi bychom opravdu nechtěli. Myslím si, že registrů v této republice už je tolik, že zavádět ještě registr menstrujících žen, to už opravdu ne. To si myslím, že je úplně mimo. Nicméně ale zase na jeho obranu musím říct, že kdyby došlo potom ke shodě v rámci koalice, že by to podpořil.

Mrzí mě, že tady velmi sympatický kolega poslanec Havránek se taky vyjádřil proti, ale třeba to, pane kolego, přehodnotíte ještě v rámci koalice.

Potom tady mám právě to zvláštní přirovnání od jiného vládního poslance, který odmítl být tedy jmenován, tak argumentoval proti snížení DPH vložek a tamponů obdobně a poznamenal, že by zase muži mohli požadovat nižší zdanění třeba holicích pomůcek. Myslím si, že srovnávat menstruaci a vousy nebo holítko je poněkud zvláštní, a zase když vidím, že je tady neoholených poslanců či ministrů poměrně hodně, někteří si to pěstují, někteří to třeba nestihli a tak dále, a určitě tady o nich nemůžeme říct, že by vlastně nedodrželi nějaké hygienické normy, že by neprovedli hygienu. Ale umíte si představit, že by sem přišla menstrující žena bez vložky? To by asi bylo považováno za porušení nějakého hygienického standardu. Takže to asi nemůžeme srovnávat.

A mimochodem ještě tomuhle bych si k tomu dovolila poznamenat něco o tom, o těch holítkách. Tak nevím, jestli už jste slyšeli o růžové dani, ale já jsem úmyslně šla díky tomuto vyjádření do jednoho obchodu, kde jsem se podívala na úplně stejná holítko pro dámy a pro muže, ale opravdu úplně stejná od stejného výrobce, a pro ženy bylo o 10 korun dražší to balení, o korunu na holítku. Takže je otázka, jestli my bychom neměli ještě požadovat snížení ceny na holítko.

Další vyjádření, to byl pan kolega Jakob: Je potřeba pečlivě zvažovat, aby to naplňovalo sociální a zdravotní kritéria, a o tom povedeme diskusi. Za to moc děkuji, protože jsem tady vlastně upozorňovala, že se to týká vlastně pojmu menstruační zdraví se vším všudy, a i Světová zdravotnická organizace vlastně směřuje ty státy, aby se na to podívaly z hlediska

zdraví a zdravotního problému. To si myslím, že zcela naplňuje. Odkazuje tedy na potravinové banky, ale to už opravdu by měla být, měla být tedy výjimka. A taky, takže si nemyslím, že by ty prostředky nebyly dostupné těm, kdo na ně nemají peníze. Ano, co se týče potravinových bank, tak tam nepochybně ta banka funguje.

Pak je tady pan ministr Jurečka. Podobně jako mnozí jiní podotýká, že nejde o velký výdaj. No, nevím tedy. Takhle kategoricky ze strany mužů prostě hovořit o tom, že to není velký výdaj, není úplně namístě, protože jeden balík vložek stojí třeba 100 korun, kvalitních, a teď když si představíte, že máte třeba tři ženy v domácnosti, a ten výdaj je opravdu spočítáno zhruba na 255 korun měsíčně na jednu ženu, to znamená, že to může být v rodině, kde jsou tři ženy, až 750 korun, což není pro mnohé rodiny v současné době zanedbatelný výdaj. A rozhodně nechceme, aby používaly alternativy, o kterých jsem tady mluvila. Pan ministr navrhuje – mimořádná okamžitá pomoc v rámci hmotné nouze. No ale je přece jednorázová. Viděli jste ty formuláře, kde budeme dokládat kvůli měsíčnímu přidělu na vložky příjmy, kolik máme dětí a podobně? To je přece neúnosné. Tam se chceme dostat? My ženy tedy určitě ne, byť je to asi dobře míněno, ale na menstruační vložky opravdu ne. Takže to ne!

A to je tak zhruba všechno, co se týče komentářů. Chtěla jsem to tady vysvětlit, proto to zmiňuji, a znovu bych chtěla velmi poděkovat tedy kolegyním z vládních lavic, že toto podporují.

Co se týče odůvodnění vlastně našeho pozměňovacího návrhu, tak ten reaguje na fakt, že v České republice jsou hygienické potřeby, které žena užívá vlastně v průběhu té menstruace, v 21% sazbě DPH, nikoliv té snížené, bohužel je to tedy 12%, ale budeme velmi rády i za tu 12% sazbu, kde jsou například, nebo kam mají jít tedy léky a zdravotnické pomůcky. Je opravdu velmi špatný signál, je to velmi špatně, že mají být naroven s alkoholem, s cigaretami, se šperky! Je to přece základní potřeba, je to zdravotní pomůcka dneska a k tomu je potřeba tak přistupovat. To není žádná libůstka ženy! Opravdu ne.

Sníženou sazbu tedy navrhujeme uplatňovat na hygienické vložky, tampony, menstruační kalhoty a menstruační kalíšky. Pokud by došlo k tomu snížení, tak když bych vzala analogicky ten propočet Ministerstva financí, tak to vychází zhruba kolem těch 300 milionů v kontextu toho, že tedy byla inflace. Kdyby inflace nebyla, tak ta částka je určitě o něco nižší. A myslím si, že snížení sazby bude opravdu jasným signálem českým ženám, že my v této Sněmovně nevnímáme menstruaci a menstruační chudobu jako tabu, ale že to je zdravý, přirozený proces a že jsme schopni přijmout opatření, která zásadně nezatíží státní rozpočet, ale posunou naši zemi ve vnímání mnohých zahraničních partnerů blíže k jedenadvacátému století, protože jsem myslím tady jmenovala celou řadu západních zemí, kde ta snížená sazba je výrazně nižší, než je v České republice. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji vám. A projev vyvolal tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Jiří Mašek, připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Přečtu dvě omluvy, jež v mezičase dorazily, a sice pana poslance Jaroslava Dvořáka, ten se omlouvá od 15.00 hodin ze zdravotních důvodů, a paní poslankyně Renáta Zajíčková od 14.30 do 17.00 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, jednak bych chtěl velmi ocenit komplexnost sdělení své kolegyně Ivy Mádlové, která to detailně probrala všechno. Zároveň chci říct, že podporuji samozřejmě její pozměňující návrh, a zároveň chci také vyjádřit to, že včera tady probíhala diskuse na toto téma krátce také a pan ministr Stanjura řekl, že jsme my měli možnost osm let to změnit. Já jenom chci připomenout, že těch

osm let bylo období růstu reálných mezd a ty ženy nebyly v takovém řekněme diskomfortu finančním, jako se to děje dneska, kdy už sedm čtvrtletí po sobě klesá reálná mzda a v současnosti je to asi pokles o 25 %.

Ale teď bych to chtěl odpolitizovat, protože tady je opravdu hrozba menstruační chudoby, a je to hrozný slovo, tak jako je tady hrozba chudoby i obecné a k té už dochází. Takže kdybychom teď se tady domluvili a právě otázku těch menstruačních pomůcek naprosto apoliticky řešili, protože ten podíl na tom, jak na tom dneska jsme, máme asi všichni, opozice i koalice, tak si myslím, že by to byl dobrý dárek pro ženy. Srovnali bychom se s vyspělou Evropou. A tady bych vás chtěl vyzvat, abychom se tady na tom shodli a abychom ženám dali pěkný dárek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Pan poslanec Patrik Nacher nyní se svou reakcí na průběh debaty a potom paní poslankyně Renata Oulehlová. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem také chtěl poděkovat za ten příspěvek mojí kolegyně, pod ten pozměňovací návrh jsem se připodepsal a chtěl bych využít toho a této faktické poznámky, abych se zeptal tady nepřítomného pana ministra financí nebo někoho, kdo by ho mohl zastoupit, možná nám to vysvětlí pan zpravodaj, který tady poctivě sedí – jaká je ta logika těch změn tedy v těch přesunech v DPH? Proč vy jste i přes ty všechny věci, které jste říkali, mezi květnem a srpnem do té nižší sazby přehodili noviny, ale třeba ty menstruační pomůcky zůstaly v té základní sazbě? Proč v té základní sazbě zůstala kojenecká voda a některé třeba nezdravé potraviny jsou v té nižší sazbě? Mě by zajímala ta elementární logika za prvé toho návrhu a pak těch změn, které jsou součástí toho komplexního pozměňovacího návrhu. Jestli by se s tím tady mohl někdo popasovat, jestli to je možné? Abychom měli my a ti, co to poslouchají, nějakou zpětnou vazbu. Jaká logika vás vedla, že některé položky jste tedy změnili a přeradili a některé ne? A v čem je ta logika? Myslím si, že si to občané zaslouží. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní paní poslankyně Renata Oulehlová. Prosím.

Poslankyně Renata Oulehlová: Dobrý den. Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, žijeme v době, která je náročná, kdy propad mezd je na třech procentech, kdy 750 000 domácností pobírá různé dávky, což je přibližně 2,5 milionu lidí, je to meziroční nárůst o 50 %. A když si představíte maminku samoživitelku, která má dvě dcery, a všechny už si musí kupovat menstruační pomůcky, tak je to pro tu rodinu opravdu, ale opravdu velká zátěž. Je to, když to úplně řeknu, je to zátěž vlastně pro každou rodinu, kde je více žen. Já bych tady chtěla poprosit všechny kolegyně, všechny ženy, prosím, zapomeňme v tomto případě na politickou příslušnost, ale buďme kolegiální ke všem ženám, které ty menstruační pomůcky potřebují, které je nakupují, a pojďme zkusit společně tu daň změnit. Děkuju pěkně.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Paní poslankyně Ivana Mádllová dále s reakcí. Prosím.

Poslankyně Ivana Mádllová: Děkuji. To bude jenom kratičké. Já jsem ještě v rámci té potravinové banky zapomněla říct, že v současné době se ty vložky mohou vydávat jenom do registrovaných sociálních služeb. To znamená, že tam nemůže přijít žena zvenku. To je ještě pro vás důležitá informace při tom rozhodování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A vracíme se do obecné rozpravy k paní poslankyni Andree Babišové. Nicméně načtu omluvu, omlouvá se pan poslanec Milan Wenzl od 18.15 hodin ze zdravotních důvodů.

A prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Andrea Babišová: Paní předsedající, děkuji za slovo. Já bych jenom chtěla krátce reagovat na moji předřečníci, moji kolegyni, paní poslankyni Ivanu Mádlovou. Jsem také připodepsaná k jejímu pozměňujícímu návrhu, co se týče snížení sazby DPH pro menstruační pomůcky. Já bych jenom chtěla připomenout dávný příběh, bylo to za hluboké totality, kdy vyhořely jedny z největších papíren v Československé republice tehdy a byl velmi akutní nedostatek menstruačních vložek a toaletního papíru. Z té doby se datuje malá básnička, já si dovoluji ji tady ocitovat, není na tom nic vulgárního a zní asi takto: Money, money, nejsou vložky, co si dáme mezi nožky? My jsme holky z dědiny, postačí nám noviny.

Vzhledem k tomu, že dneska navrhuje noviny do 12% sazby DPH, tak jenom velice... (Potlesk z lavic ANO.) jenom prostě doufám, že tady toto není nějaká reakce a že se nám tady tato básnička nesplní. A bylo by velice vhodné a záhodné, aby i ty hygienické prostředky, co se týče menstruace, z 21 % přešly do sazby 12%. Moc za to prosím za všechny kolegy, kteří jsou připodepsáni k tomuto pozměňujícímu návrhu. Děkuji.

A nyní bych se věnovala již svému bodu. Dovolte mi, abych vás dnes oslovila s tématem, které se bezprostředně týká projednávaného konsolidačního balíčku a předložených pozměňujících návrhů pod čísly 3124 a 3125, které zde předložila včera paní kolegyně poslankyně Alena Schillerová a které mají zásadní dopad na životy našich zaměstnanců. Mluvím tady o benefitech a o snížení prostředků na fond kulturních a sociálních potřeb. Tyto benefity jsou pro mnohé zaměstnance nejen odměnou, ale i důležitým motivačním prvkem. Na české zaměstnance dopadá v této chvíli jedna rána za druhou. V minulém roce poklesly reálné mzdy o 7,5 % a jejich propad pokračuje i v roce letošním. Spotřebitelské ceny za posledních pět let vzrostly o více než 40 %. Podle aktuální zprávy MPSV, která shrnuje výsledky dopadu energetické inflace na domácnosti v České republice, dosáhla ztráta kupní síly v červnu roku 2023 v porovnání s červnem 2021 pro průměrnou českou domácnost 63 299 korun. Průměrná domácnost dle publikovaných údajů ztratila 5,6 % svého čistého příjmu.

A aby toho nebylo málo, vláda nachystala úsporný balíček na záchranu veřejných financí, který právě nyní projednáváme. Je pravda, že veřejné finance jsou v opravdu nedobré kondici, ale není to vinou zaměstnanců. Je to vinou politiků, kteří přijímali zákony, které oslabily příjmovou část rozpočtu. Nyní by za to měli zaplatit ti, kteří vysoký deficit nezavinili. Zaměstnanci, důchodci, rodiny s dětmi, zaměstnavatelé.

Navrhované snížení daňového odpočtu na benefity na polovinu průměrné mzdy je krátkozraké a kontraproduktivní. Tento limit zhruba 20 162 korun je naprosto nedostačující. Asociace malých a středních podniků a živnostníků České republiky to již zdůraznila ve svém prohlášení. Tato opatření jsou pro stát ztrátová, protože se sníží spotřeba ve službách. A navrhuje, aby roční limit na jejich daňové osvobození (byl) alespoň na úrovni 70 % průměrné měsíční mzdy.

Co to tedy znamená pro naše zaměstnance a co to bude znamenat pro zaměstnavatele a firmy, které se snaží motivovat své zaměstnance k lepším výkonům? Zmírnění zabezpečení zaměstnanců může mít následující negativní důsledky.

Může to být snížení motivace a spokojenosti. Zaměstnanci ve firmách čelí každodenním výzvám a stresu, snížení benefitů může snížit jejich motivaci a spokojenost s prací. Dále to může být omezení investic do vlastního rozvoje. Zaměstnanci jsou často nuceni investovat do

vlastního vzdělávání a odborného růstu. Snížením finančních prostředků můžeme omezit jejich schopnost rozvíjet své dovednosti a znalosti. Znamená to také zvýšení finanční zátěže. Vzhledem k nárokům na jejich profesionální výkon a etické povinnosti mohou mít zaměstnanci vysoké náklady například na odbornou přípravu a omezení benefitů může zvýšit finanční zátěž. Omezení odměny za jejich tvrdou práci. Zaměstnanci jsou často hrdí na svou práci a význam, který pro společnost mají. Snížení benefitů může být tak vnímáno jako nedostatečné ocenění za jejich úsilí.

Samozřejmě to bude mít důsledky především pro zaměstnavatele, pro které to může znamenat ztrátu konkurenční výhody. Zaměstnavatelé používají výhody jako zaměstnanecké benefity k přilákání a udržení kvalifikovaných zaměstnanců a snížení těchto benefitů může znamenat, že firmy ztratí konkurenční výhodu na trhu práce a budou mít obtíž nalézat a udržet talentované pracovníky.

Pro zaměstnavatele to může dále znamenat sníženou zaměstnaneckou spokojenost, snížení benefitů povede k nižší spokojenosti zaměstnanců. Může to mít negativní dopad na pracovní morálku a produktivitu, což ovlivní výkonnost firmy. Může to také znamenat zvýšenou fluktuaci zaměstnanců. Pokud zaměstnanci vnímají, že jim firma neposkytuje adekvátní sociální výhody, mohou hledat jiné zaměstnavatele, kteří nabízejí lepší benefity. To může zvýšit fluktuaci zaměstnanců a zvýšit náklady spojené s náborovým procesem. Pro zaměstnavatele to může znamenat také ztrátu zaměstnaneckého zdraví a produktivity. Pokud zaměstnanci nemají dostatečnou podporu a přístup k sociálním výhodám, mohou se cítit finančně zranitelnější. To může ovlivnit jejich duševní i fyzické zdraví, což může vést k absenci v práci a ke snížené produktivitě.

V neposlední řadě jsou potenciální právní rizika. Pokud snížení benefitů není řádně komunikováno a provedeno v souladu s platnými právními předpisy a smlouvami, může vést k právním sporům a nákladným právním problémům pro zaměstnavatele.

Za šesté, zhoršení firemního image. Veřejný názor na zaměstnavatele může být ovlivněn tím, jak zachází s benefity pro své zaměstnance. Snížení těchto výhod může mít negativní dopad na pověst firmy a vnímání veřejnosti. Konkrétní studie to navíc potvrzují. Studie byla publikována v časopise (nesrozumitelné) a zdůrazňuje, že benefity hrají klíčovou roli ve zvyšování pracovní motivace a produktivity. Nejde jen o odměnu, ale o nástroje pro přilákání a udržení talentovaných pracovníků. Článek publikovaný v časopise Forbes zase zdůrazňuje, že blahobyt pozitivně ovlivňuje firmy prostřednictvím angažovanosti a výkonnosti zaměstnanců, což vede k lepším finančním výsledkům. Firmy, které investují do těchto programů, vykazují významný nárůst hodnoty akcií ve srovnání s těmi, které to nedělají.

Benefity nejsou odměnou, jsou to investice do spokojenosti, zdraví a výkonnosti zaměstnanců. Když snížíme možnost pro poskytování benefitů, riskujeme, že ztratíme kvalifikované a spokojené pracovníky, kteří budou hledat lepší podmínky jinde. Co je horší, riskujeme, že ztratíme schopnost přilákat nové talenty, které by našemu hospodářství mohly přinést nový růst a inovace. Věřím, že každý z nás, kdo má na srdci blaho našich občanů, se nad tímto problémem zamyslí.

Změny zakotvené v návrhu zákona na konsolidaci veřejných rozpočtů by se měly například dotknout závodního stravování. Je to ten nejrozšířenější benefit, který je sjednán ve více než 92 % uzavřených kolektivních smluv. Nová právní úprava závodního stravování s největší pravděpodobností povede k tomu, že zaměstnavatelé budou raději poskytovat peněžní příspěvek na stravování, u nějž ale není jistota, že jej zaměstnanci skutečně využijí na stravování. V době, kdy zdravotníci stále řeší více zdravotní problémy obyvatel vzniklé jako důsledek špatných stravovacích návyků, je skryté rušení fungujících systémů pravidelného stravování velmi špatným signálem.

Odbory a zaměstnavatelé se shodují, že plánované zrušení daňového osvobození benefitů je nepřijatelné a není přijatelný ani kompromisní návrh, který má zachovat zdanění benefitů, ale pouze do ročního limitu daného průměrnou mzdou. V době, kdy je pro podniky velmi obtížné získat kvalifikované zaměstnance, je poskytování benefitů jedním z nástrojů, jak zatraktivnit práci u zaměstnavatele. Soustava podnikatelských benefitů je i součástí firemní kultury. Benefity zaměřené na volnočasové aktivity jsou u zaměstnanců velmi oblíbené a zvyšují jejich zájem o práci u konkrétního zaměstnavatele. V mnoha případech i napomáhají k vytvoření užšího vztahu mezi podnikem a jeho zaměstnanci.

Jak vyplývá z šetření provedeného mezi zaměstnavateli, v případě zrušení daňového zvýhodnění benefitů či jejich výrazného omezení předpokládá naprostá většina z nich jejich zrušení či výrazné omezení.

Jistě jste také zaznamenali mnoho dopisů ze strany odborových svazů, a to včetně odborů konkrétních společností, ve kterých zdůrazňují možné negativní dopady pro své zaměstnance a apelují na nás zákonodárce, abychom zaměstnanecké benefity nijakým způsobem neomezovali. Naléhavě vás proto žádám, abyste při rozhodování o této problematice zvážili veškeré aspekty a důsledky. Mějte na paměti, že naše rozhodnutí ovlivní životy milionů zaměstnanců. Přehodnoťte proto navrhané změny a najděme řešení, které bude spravedlivé opravdu pro všechny. Proto vás žádám o podporu předložených pozměňovacích návrhů pod číslem 3124 a 3125. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já vám děkuji, paní poslankyně. Než dojde k pultíku pan poslanec Aleš Juchelka, načtu omluvu paní místopředsedkyně Věry Kovářové, ta se omlouvá od 18.15 do 21.30 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji, vážená paní předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já mám tady dva pozměňovací návrhy, s kterými bych vás rád poté seznámil. Jenom na úvod chci říct, že my skutečně tady řešíme bych řekl vlajkovou loď této vládní koalice, což je konsolidační balíček, my tomu říkáme daňový balíček, poněvadž se jedná hlavně o zvyšování jednotlivých položek u jednotlivých daní. Máme za to, že by tady měla být i u druhého čtení diskuse, kde by to mělo jiskřit u toho pultíku, kde by vládní poslanci měli obhajovat to, proč se tady všem zvyšují daně, proč budou lidé platit více u jednotlivých, například, komodit v potravinách. Přitom to prozatím vypadá tak, že vládní poslanci mlčí, tím pádem asi mají s tím problémem a nesouhlasí moc s tím konsolidačním balíčkem, protože nemají ho potřebu vůbec obhajovat. Anebo naopak prostě nejsou aktivní a těch důvodů může být několik. Tak já pevně věřím, že budeme třeba diskutovat i o těchto mých pozměňovacích návrzích, ale vzal bych to samozřejmě i o něco obsírněji. A to se samozřejmě týká i pánů ministrů – prozatím tady vidím jenom pana ministra Síkelu a mám pocit, že ten konsolidační balíček, poněvadž zasahuje do 63 různých zákonů, teď jsem se díval na důvodovou zprávu, tak ta má 1 200 stránek, tak mám pocit, že to zasahuje do všech možných rezortů, protože se konsolidovat chce podle vládní koalice i na té výdajové stránce rozpočtu. Ale prozatím tady ale žádné ministry, žádné jiskření, žádnou politickou diskusi, žádnou obhajobu toho konsolidačního balíčku nevidím. Nevidím, bohužel mluví pouze jenom opoziční poslanci.

Pokles životní úrovně České republiky vnímá v tuto chvíli 7 lidí z 10. Každý druhý Čech začal kupovat podle agentury IPSOS levnější zboží. Podle reálných dat tak Češi své výdaje omezili například na oblečení. Ale naopak to, že omezili výdaje na oblečení, se promítlo do výdajů na jídlo, energie a dopravu, poněvadž potřebují z těch rodinných rozpočtů něco samozřejmě sanovat díky tady této drahotě.

Zhoršení celkového stavu české ekonomiky vnímá podle průzkumu téměř 98 % lidí, zhruba třetina lidí má ale za to, že média přehánějí a vytvářejí paniku. To je jenom na obranu vládní koalice. Pokles své životní úrovně během letošního roku deklaruje 70 % lidí. Z toho polovina vnímá pokles jako velmi, velmi silný. Dalších 23 % pokles zatím nezaznamenalo, ale brzy jej očekává.

Taktéž z průzkumu vyplývá, že situaci ekonomiky a i svou vlastní vidí výrazně pesimističtější lidé z malých měst a obcí než obyvatelé měst, které mají nad 100 000 obyvatel. Jen pětina lidí téměř nepociťuje vyšší náklady na bydlení. U nákladů spojených s bydlením, jako je například nájem, hypotéka nebo platby za energie, uvedl jen každý pátý, že u něj nedošlo ke změně, zejména díky zafixování z dřívějška. U zbytku vyrostly výdaje, a to mnohdy výrazně. U 19 % lidí byl nárůst do 1 000 korun měsíčně, u 32 % mezi tisíci (?) a 3 tisíci korun za měsíc a u pětiny dokonce mezi 3 až 5 tisíci. U zbylých 9 % šlo o nárůst nad pět tisíc korun.

Kvůli vysokým cenám v českých obchodech lidé stále více nakupují v zahraničí. Jenom v Polsku letos Češi podle odhadů České spořitelny utratí 17 miliard korun. To se samozřejmě odrazilo na tom, že vidíme ty měsíční poklesy maloobchodních tržeb, tím pádem se samozřejmě také méně vybere na DPH. Jen pro představu, kdyby Češi zmiňovaných 17 miliard korun utratili v Česku, tak daňový příjem pro stát by představoval 3 miliardy korun v případě třeba 21 % DPH. Také vnímáme podle České spořitelny nárůst nákupů kartou v Německu o 28 % a v Rakousku o 29 %.

U těch ekonomických věcí se samozřejmě můžu ještě zastavit. Ale například vidím v konsolidačním balíčku celou řadu různých nelogických věcí. Chtěl bych například upozornit právě na tu daň u balených vod, včetně té kojenecké vody, poněvadž v důvodové zprávě k tomuto tisku se píše, že to je ze zdravotních důvodů. To znamená, že prostě ty slazené vody, jako coly a já nevím, různé energy drinky, by neměly pít děti, proto je dáváme do té zvýšené sazby DPH. Což ale nedává potom logiku u potravin, protože ty jsou v 15% sazbě DPH, v té snížené, a tam jsou například veškeré cukrovinky, jako čokoládky, brambůrečky, oplatečky a tak dále, které obsahují mnohem víc cukru než například některé slazené balené vody.

Do toho samozřejmě ještě vnímáme například tady u této nelogičnosti – a to je jenom jeden malilinkatý výřez – tu nelogičnost v podpoře českých firem. Přes 60 % trhu s balenými vodami mají totiž dvě české firmy, které tady platí daně, zaměstnávají lidi. Je to Mattoni a Kofola. Naopak když se podíváme na cukrovinky, tak většina z nich je dovážených zahraničními firmami.

Vláda slibovala, měla to ve svém programovém prohlášení vlády, že bude příspěvek na péči – teď už se dostávám k meritům toho svého pozměňovacího návrhu – valorizovat, ale nakonec to Ministerstvo financí zadrželo. Proč to říkám? Příspěvek na péči totiž souvisí s mým prvním pozměňovacím návrhem. Vláda v konsolidačním balíčku ruší tu daňovou výjimku, to znamená odpočet daně na manžela a manželku. A protože nebere jednotlivé kohorty těch lidí vedle sebe a nezkoumá, jak kde to vyhřeje v některých jiných výdajích nebo příjmech rodiny, nebo že nemůže, tak to samozřejmě vzala en bloc úplně pro všechny, takže to vzala i všem těm, kteří mají doma průkaz ZTP/P nebo se starají jako pečující o své nemocné dítě, které má ZTP/P. Mnohdy třeba ti pečující nemohou pracovat na plný úvazek, protože se starají 24/7 o své hendikepované dítě. Mnohdy ani ti partneři, na které je ta sleva udělána, protože mají třeba jenom částečný pracovní úvazek a nemají tolik pracovních možností, protože jsou ZTP/P. Tak tady těmito lidmi my bereme tu možnost, že si mohou odečíst něco málo přes 28 000 korun, což byl vždycky v tom rozpočtu alespoň nějaký příjem.

Já jsem se tady tím zabýval na výboru pro sociální politiku, kde jsem chtěl jednoho z ministrů interpelovat, chtěl jsem mu tady toto říct a zeptat se ho, jak vypadá ten můj pozměňovací návrh. Ale poněvadž na výbor pro sociální politiku nepřišel ani jeden z ministrů, který to má v gesci, to znamená ani ministr financí, ani ministr práce a sociálních věcí, dobře,

budiž, tak bych očekával, že pošlou místo sebe alespoň politické náměstky, které mají na svých ministerstvech. Neposlali ani jednoho politického náměstka a poslali prostě ředitele odborů, kteří měli zakázáno cokoliv říct a zaujímat samozřejmě jakékoliv stanovisko. Ona se potom těžko dělá ta politika, pokud máte proti sobě člověka, který prostě nemůže udělat žádné politické rozhodnutí, který nemůže, protože to má zakázáno, ani říct ten postoj Ministerstva financí. Což se mi tam stalo na tento můj pozměňovací návrh, který vlastně je jakoby slevou na partnera, na manželku, manžela, pokud má kartičku ZTP/P, anebo se stará jako pečující o dítě nebo partnera, který má taktéž ZTP/P. Je to potom velmi těžké se bavit.

Já tedy samozřejmě i slovy Patrika Nachera apeluji na tuto vládu, aby tedy byli právě ti partneři k té diskusi i tady u tohoto druhého čtení na plénu Poslanecké sněmovny. Protože ono to potom vypadá, že my se tady vykecáme, nikdo nám jakoby neoponuje, ani pan zpravodaj, ani pan ministr, ani nikdo jiný, a potom vlastně budou všichni z vládní koalice jenom zvedat ruku podle toho, jak jim to řeknou jejich šéfové klubů. To přece takhle není možné!

Takže když jsem se dotazoval pana ředitele odboru z Ministerstva financí, který na výboru pro sociální politiku byl, tak mi řekl, že mi to říct nemůže, ale že vlastně se nepodporuje tady tento pozměňovací návrh. Já se bohužel nemůžu dotázat ani tady pana ministra financí Stanjury, protože tady není přítomen. Víím jenom, že mi byl poslán e-mail, že to pravděpodobně nepodpoří za Ministerstvo financí.

Pan ministr Jurečka říkal, že se bude zvyšovat příspěvek na péči. To je právě ten důsledek toho, o čem já tady mluvím u toho konsolidačního balíčku. Když někde vezmu například daň na partnera, který má kartičku ZTP/P, tak prostě musím tu kohortu vyndat a buď jim to někde přidat, anebo udělat tady tuto výjimku. Pokud já to vezmu en bloc, tak musím prostě zvýšit příspěvek na péči. To je přece jasné. Vláda slibovala, že ho zvýší od ledna 2023. To tady neustále slýcháme, i v tom minulém roce. Doteď se nic nestalo, není ani nic v paragrafovém znění. Vííme jenom, že prostě zrušíme tady tuto slevu na dani. To znamená, že všichni ti, kteří pečují o ZTP/P třeba ve čtvrtém stupni příspěvku na péči anebo jsou těmi postiženými, na které se uplatňuje ta sleva na manželku, manžela, tak přijdou o 28 000. Ale vlastně to B my neřekneme ani v té kohortě právě tady těchto lidí. To já mám prostě této vládě jednoduše za zlé.

Pokud se podíváme blíže na ten pozměňovací návrh, tak od ledna 2023 vzrostly například limity na ceny sociálních služeb, které si lidé z příspěvku na péči platí. To znamená, že pečovatelské a asistenční služby podražily poté, co Ministerstvo práce a sociálních věcí – a my jsme je na to upozorňovali dnes a denně – v lednu zvedlo limity pro maximální možné ceny v úhradové vyhlášce na 155 korun na hodinu, tedy o 20 korun víc, než to bylo dřív, ale příspěvek na péči rezort nezvedl. V tuto chvíli budeme ještě tyto rodiny, které doma pečují – a vííme, že domácí péče je levnější než ta péče pobytová – tak je ještě budeme bít tím, že jim zrušíme slevu na manžela a manželku.

Naposledy se příspěvek na péči zvyšoval v roce 2018, bylo to za vlády Andreje Babiše, kdy ve třetím a čtvrtém stupni, to znamená ve čtvrtém stupni úplné závislosti byl zvýšen z 13 200 na 19 200 a u těžké závislosti, což je třetí stupeň, byl zvýšen z 9 900 na 13 900. Ta aktuální výše příspěvku na péči tedy nebyla změněna více než pět let. A já bych moc rád chtěl požádat poslance z vládní koalice i z opozičních lavic, aby mi tento pozměňovací návrh, který jsme podali společně se svými kolegy z výboru pro sociální politiku, podpořili.

Když se potom podíváme na tu důvodovou zprávu, tak to nové navržení podmínek pro možnost uplatnění si slevy na manžela nebo manželku v rámci daní z příjmů by v praxi znamenalo, že vlastně sleva na manžela, který je držitelem průkazu ZTP/P, bude dostupná pro podstatně méně poplatníků, než je v tuto chvíli. Podmínka je tam té společně hospodařící domácnosti s vyživovaným dítětem poplatníka do tří let věku a to by znamenalo, že by slevu bylo možné uplatnit pouze po určité omezené časové období, tedy pouze do tří let věku dítěte v té rodině. Ekonomická situace takovýchto rodin, to všichni vííme, je často velmi složitá.

Jeden z manželů přináší do rodinného rozpočtu třeba částku 68 000 korun za to zdaňovací období, nebo třeba i méně, a sleva na dani z příjmu je, jak už říkám, proto poměrně prostě významným příspěvkem do toho rodinného rozpočtu.

Co je třeba dále brát do úvahy, je, že se jedná o manžela, který má tedy priznaný nárok na průkaz ZTP/P, to je osoba se zdravotním postižením, a ta má samozřejmě velmi omezený výběr na vhodná pracovní místa. Tam lze tedy očekávat, že navrhovaná změna nepovede k tomu, že manžel, na kterého je sleva uplatněna, si vyhledá hned nové, lepší placené zaměstnání, ale spíše dojde k tomu, že tyto rodiny budou žádat o dávky státní sociální podpory, například příspěvku na bydlení, a v některých případech, a to je horší o mnoho, to budou dávky v hmotné nouzi, například u doplatku na bydlení nebo mimořádné okamžité pomoci. To je tento pozměňovací návrh.

Ten další, ten se týká brigádníků. Tato vládní koalice, respektive pozměňovací návrh tady tento vylučuje z okruhu plátců pojistného z dohody o provedení práce nezaopatřené děti, které se připravují na své budoucí povolání, pokud u nich příjem zaúčtovaný do kalendářního měsíce od všech zaměstnavatelů překročí tu rozhodnou částku podle zákona o nemocenském pojištění, to znamená těch 10 000 korun. My prostě chceme, aby ten návrh zachovával současný stav, poněvadž u těch brigádníků, kteří se snaží vydělávat peníze, protože jsou studující, tak by mohli přijít až o polovinu toho svého výdělku, a je to stav velmi žádoucí, poněvadž tento pozměňovací návrh má rovněž zabránit tomu, aby ti lidé nebyli pořád u například možnosti sezónního přivýdělku někde uvrženi do šedé ekonomiky.

V případě nezaopatřených dětí, které se soustavně tedy připravují na své budoucí povolání, je možnost jejich zaměstnávání příležitost na sezónní práce v pracovním poměru samozřejmě zcela nereálná, proto tady bych chtěl znovu posunout dál brigády, tak jak jsme je posunuli v tom minulém volebním období, kdy vlastně brigády a praktické výuky nebyly započítávány do společného příjmu rodiny u přídatku na děti, a tady v tomto volebním období se prosadilo, že se nebudou započítávat brigády ani praktická výuka do společného příjmu rodiny u příspěvku na bydlení. Takže v tomto bych chtěl pokračovat dál, aby prostě ti, kteří mají touhu pracovat a zároveň i studovat, nebyli uvrženi úplně zbytečně do šedé ekonomiky, poněvadž my víme, že když ta šedá ekonomika funguje, nevybírání se tolik například z hlediska důchodového pojištění a průběžného důchodového systému.

Takže toto jsou mé dva pozměňovací návrhy, ke kterým se potom přihlásím i v podrobné rozpravě. Děkuji moc za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Tak já děkuji. A poprosím dalšího řádně přihlášeného a to je pan poslanec Kobza. Máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dobrý den, dobré odpoledne. Dovolte mi krátce představit a zdůvodnit můj pozměňovací návrh, který pod číslem 3042 byl vložen do systému. Navrhuji v něm z takzvaného vládního konsolidačního balíku vypustit jakékoliv zvyšování odvodů živnostníků na sociální pojištění. Živnostníci a osoby výdělečně činné to mají ve stávajícím systému už takhle dost těžké a myslím si, že valit na ně další zatížení je nečestné a nesportovní.

Vláda konkrétně navrhuje zvýšit minimální roční vyměřovací základ pro pojistné na důchodové pojištění placené osobami samostatně výdělečně činnými z dosavadních 50 % daňového základu na 55 % tohoto základu. A není to zdaleka všechno. Vláda rovněž zcela nesystémově navrhuje o 10 % zvýšit vyměřovací základ pro placení důchodového pojištění i u osob samostatně výdělečně činných ve druhém a třetím pásmu daňového režimu. V prvním pásmu paušální daně pak má být toto pojistné v dalších třech letech zvyšováno v souvislosti s navrhovaným růstem minimálního měsíčního vyměřovacího základu pro osoby samostatně výdělečně činné, u kterých se postupně do roku 2026 zvýší ze současných 25 % průměrně

mzdy na 40 % průměrné mzdy. Přitom se jedná o oddělenou problematiku. Dosud byla daňová povinnost v takzvaném paušálním režimu ve všech pásmech současně stanovena samostatně vždy k 1. 1. příslušného kalendářního roku jako jedna souhrnná částka reprezentující daň z příjmu, zdravotní i sociální pojištění. Zálohové placení pojistných odvodů u živnostníků vedoucí k evidenci příjmů a výdajů a daní podle přesného zisku bylo konstruováno odlišně. Ale to není to hlavní. Razantní zvýšení pojistných odvodů živnostníkům plánované Fialovou vládou je především zcela nesmyslné, nespravedlivé a kontraproduktivní. U řady živnostníků, zejména u těch s nižšími příjmy a obraty a s vyššími náklady, což je typicky na venkově, řemeslníků, drobných obchodníků a podobně, pak může být – a podle všeho bude – doslova likvidační.

Je nutné si především uvědomit, že režim zdanění živnostníků a charakter jejich činnosti jsou zcela odlišné od režimu zaměstnaneckého. Pojistné a daňové odvody totiž nejsou zdaleka jedinými finančními povinnostmi živnostníků vůči státu. Týkají se jejich platby DPH, spotřebních daní, daně z nemovitosti, ty všechny vláda nyní rovněž zvyšuje, až po odvody ze zaměstnance, pokud nějaké mají. Živnostníci plní nezastupitelnou úlohu v ekonomice státu nejen coby zaměstnavatelé, tvůrci HDP, a ti, co zajišťují financování provozu státu, ale rovněž jako nezastupitelní poskytovatelé mnoha druhů služeb, prodejci zboží a podobně. Což zejména v dnešní době, když někdo potřebuje na nemovitosti něco opravit, tak sehnat zedníka nebo instalatéra nebo pokrývače je téměř nad lidské síly. A zase z druhé strany je nad lidské síly těchto řemeslníků stihnout všechno opravit, co je zapotřebí. Proto nelze sazby jejich odvodů mechanicky porovnávat s těmito sazbami u zaměstnanců.

Co se týče důchodů živnostníků, stát zde nemá být poručníkem, který určuje, jaký mají mít tyto osoby důchod. Povinností státu je živnostníky pravidelně a přesně informovat o tom, jaký budou mít při stávající výši jejich odvodů v budoucnosti starobní důchod, a je na živnostnících samých, aby se podle toho zařídili, aby si zvýšili dobrovolně své odvody, spořili si na stáří jinými způsoby, stali se zaměstnanci státu nebo velkých korporací a tak podobně. Stát jim hlavně má vytvořit férové a důstojné podmínky podnikání. Já si vůbec myslím, že povinností státu je nejenom vybírat daně, ale především umožnit lidem a občanům, aby si na ty daně vydělali. To znamená, aby měli takové příjmy, aby daň z příjmů uchlácholila státní potřebu peněz, protože prosperita státu se měří podle daně z příjmů osob. Arbitrární a skokové zvýšení pojistných odvodů živnostníků je opatřením, které přinese mnohem víc škod než užítu, a jeho efekt ve svém dopadu bude negativní.

Proto navrhuji zachovat v této oblasti současný stav a stávající výši pojistných odvodů osob samostatně výdělečně činných. A i na příkladu vládního přístupu k živnostníkům je dobře patrné, jaké dopady bude mít konsolidační balíček na životní úroveň našich obyvatel. Bude to stále klesající a klesající a opakující se spirála. Projeví se to v několika fázích. Vysvětlím to v globálu, aby bylo každému jasné, co nás čeká, aby nebyl překvapen potom, až se tento vývoj objeví a potvrdí.

Zvýšením daní, zdražením, inflací a současně snížením příjmů značné části obyvatelstva dojde ke snížení kupní síly obyvatelstva a dojde ke snížení objemu peněz, které se budou točit na vnitřním trhu a domácnostní spotřebě. Snížením kupní síly, a tím pádem snížením spotřeby domácností, což ostatně probíhá, dojde k tomu, že poklesne obrát jak obchodu, a tím pádem i výroby. A samozřejmě snížením tohoto odbytu dojde i ke snížení výběru nepřímých daní, to znamená DPH a spotřební daně. To znamená, že to opatření, které balíček nabízí, ani zdaleka nevyčlení státní rozpočet, naopak můžeme očekávat, že na příjmové části se vybere výrazně méně. A vedle toho, že se to bude opakovat, protože domácnosti nebudou spotřebovávat, tím pádem obchody nebudou prodávat, tím pádem nebude výroba ani dodavatelé mít odbytu, tím pádem budou klesat výběry daní, postupně dojde k zavírání malých a větších podniků, k propouštění lidí a k většímu náporu na sociální služby. A ten cyklus se bude opakovat. Takže můžeme čekat, že naše ekonomika se bude pohybovat někde na úrovni afrických zemí, od těch vyspělejších postupně k těm méně vyspělým. Můžeme předpokládat, že dojde

k vyvolání vysokého sociálního napětí, protože nůžky mezi chudými a bohatými se budou rozvírat, nehledě na to, že těch chudých bude přibývat geometrickou řadou.

Prosím, nenechme to dojít tak daleko, zabraňme tomu. A aspoň pro ty živnostníky neměňme jejich podmínky, protože pokud to změníme a dojde k tomu vývoji, který jsem tady naznačil, tak ano, budou sektory, které budou prosperovat. Budou prosperovat obchody se second hand oblečením, budou prosperovat obchody s ojetými auty, s podřadnými potravinami, no a samozřejmě budou prosperovat lichváři a exekutoři. Já si myslím, že to ale není vývoj, který chceme pro naši zemi. Prosím tedy proto, abyste můj pozměňovací návrh podpořili. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. S přednostním právem se přihlásil pan vicepremiér Válek. Mezitím přečtu omluvu: pan poslanec Richter, a to od 16 hodin z pracovních důvodů.

Máte slovo, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Pane předsedající, velmi děkuji. Budu co nejstručnější. Velmi se omlouvám, že jsem zneužil přednostního práva, ale já bych se do dvou minut nevlezl a chtěl jsem reagovat na dva pozměňovací návrhy, na které mě kolegové upozornili, že tady zazněly. Dovolil bych si přečíst dopis Asociace nemocnic České republiky, který se jich týká. Úvodem bych chtěl říct – přečtu a pak vysvětlím.

Vážený pane ministře, dovoluji mi, abych se na vás obrátil se stanoviskem Asociace nemocnic České republiky ve věci navrhované změny zákona číslo 218/2000 Sb., která v § 62 odst. 3 odstraňuje slovo "dodavatelský", a stanovuje tak možnost státních příspěvkových organizací přijmout se souhlasem Ministerstva financí úvěr na financování investičních akcí. Odstranění podmínky, aby šlo o úvěr pouze dodavatelský, považujeme za racionální. Asociace nemocnic České republiky, ve které jsou sdruženy největší české nemocnice, které jsou z velké části právě státními příspěvkovými organizacemi, vnímá tuto změnu jako vhodné zpřesnění možnosti založení financování investic v čase za použití standardních nástrojů od standardních úvěrových institucí, nikoliv prostřednictvím dodavatelů. Asociace nemocnic České republiky si je přitom vědoma, že nesmí dojít k situaci, kdy by závazky vzniklé tímto způsobem v budoucnu zatížily státní rozpočet, a proto vnímá, že možnost poskytnutí úvěru bude i nadále bedlivě posuzována a schvalována jak Ministerstvem zdravotnictví České republiky, tak Ministerstvem financí České republiky. Vážený pane ministře, pevně věříme, že tato legislativní změna významně napomůže ke zlepšení kvality poskytované péče ve zdravotnictví, kdy úvěry od standardních institucí budou po schválení příslušnými orgány jednou z možností, jak financovat investiční výstavbu.

Teď jenom vysvětlím. Ono se do zákona dostalo, a není to ničím chyba, někdy se do zákona dostane slůvko a nebylo vlastně nějakým záměrem, vlastně není jasné, proč se tam to slůvko dostalo, kdy soukromé nemocnice, krajské nemocnice, akciovky, eseróčka mohou brát jakýkoliv typ úvěrů na kofinancování nebo financování svých akcí. Bohužel tento typ nemocnic, což jsou všechny přímo řízené nemocnice, si mohou brát pouze dodavatelský úvěr, což je výrazně limituje, a navíc ten dodavatelský úvěr většinou bývá dražší než ty běžné komerční úvěry. Samozřejmě jsou svázáni i určitými procesy, které nejsou pro ty, co si úvěr berou, výhodné. Z toho důvodu právě na popud Asociace jsem se rozhodl, že požádám po dohodě s Ministerstvem financí, aby se vypustilo to slovo "dodavatelský" úvěr a aby i přímo řízené nemocnice fakultní a tak dále mohly brát standardní typ úvěrů, a tím snížit vlastně cenu těch úvěrů tak, aby se pohybovaly ve stejném prostředí jako zbytek zdravotnických zařízení.

Tak tolik jenom vysvětlení. A opravdu za tím nebylo nic jiného. Pokud mně nevěříte, nic s tím nenadělám, ale takhle to je. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře. A poprosím dalšího přihlášeného a to je pan poslanec Kobza. Pardon, pan poslanec Volný. Už to tady mažu.

Poslanec Jan Volný: Dobře, já budu mít trošičku možná takové obecnější změny, ale nemůžu nezareagovat na pana ministra Válka, který tady četl ten dopis, a píše, že úvěry, které si vezmou nemocnice, příspěvkové organizace, počítám, z velké části nezatíží státní rozpočet a stát. To je přece naprostý protimluv. Kdo nám zajistí, že ty úvěry, které si naberoú, ty investiční úvěry, dopadnou, že to bude nemocnice splácet a že to stejně jednou nepadne na bedra státu. Zkuste do toho dát nějaký předpis nebo nějaký dodatek, že částečně budou ručit za tyto úvěry i managementy těch nemocnic, které o tom rozhodnou a které budou si chtít tyto úvěry brát. Pak se ukáže, jestli je to opravdu poctivě míněno. Prosím vás, nevidím do toho, neznám ten předpis, nicméně tohle mi trošičku jako brnklo do uší, že to je trochu protimluv, protože nikdy nemůžete vyloučit, že to prostě spadne a ta nemocnice příspěvková, nebo respektive příspěvková organizace nemá čím ručit, protože nemá pořádně majetek.

Ted' k tomu daňovému balíčku. Daňový balíček – on to je nějaký konsolidační. My už dávno víme, že to není daňový balíček. Já jsem ted' – kolikátý? – desátý rok v rozpočtovém výboru jako místopředseda a nikdy jsem si nemyslel, že mě potká taková hrůza, že budu muset být přítomen projednávání takového paskvilu a takhle nepromyšleného, nebo spíš řeknu promyšleného, ale velice cíleně promyšleného materiálu. Začalo to tím, že se po dlouhých diskusích o tom, že vzniká nějaký balíček, který zachrání naši ekonomiku a deficity této vlády – jenom podotknu, že ty deficity za poslední dva roky vzrostly nejvíc za historii české samostatné republiky –, a po roce diskusí o tom, že něco vyjde, vyšel balíček, který vlastně zhrozil úplně všechny partnery pětikoalice. Nehledě na to, že děs, který byl v očích sociálních partnerů, respektive tripartity, byl naprosto nečekaný.

Poté se začalo o tom nějak jednat a vznikl nějaký komplexní pozměňovací návrh. To je věc, která byla nevídaná. My jsme to zažili na rozpočtovém výboru, kdy jsme kroutili hlavou, trochu jsme se snažili bojovat. A pak nám vysvětlili legislativci, že vlastně bojujeme s větrnými mlýny, kdy my jsme měli podané už nějaké pozměňovací návrhy a v podstatě ty padly pod stůl, protože vlastně nebylo proti čemu to podávat, protože ten balíček jako takový vlastně neexistoval a byl tam nějaký komplexní pozměňovací návrh. To znamená, všechno jsme museli předělávat. A z toho vyplývá, jak nelogický celý tento proces byl a jak byl nelogicky postavený.

Budu trochu přeskakovat z jedné věci na druhou. Můj kolega Juchelka se tady pozastavoval, že nevidí logiku v tom, že jsou neslazené minerální vody nebo vody jako takové plus kojenecké vody v 21% sazbě, to znamená v té základní. Ale to přece má logiku – má to logiku v tom, že vláda tímto krokem nebo celým balíčkem chce dostat z lidí peníze. A je jim úplně jedno, jestli je to slazená voda, to nejzdravější, co můžou lidi pít, nebo slazené nápoje, které jsou koneckonců jako potraviny ve snížené sazbě. Ale oni dobře vědí, že trend spotřeby balené vody bude stoupat, je už takhle vysoký, bude stoupat a bude jednou nepostradatelný, protože máme klimatické změny, jsou větší sucha, kvality podzemních vod se horší a horší. A půjdeme tou cestou, kterou jde celý svět, že se bude v domácnostech pít převážně a především balená, kvalitní balená voda. A to je ten důvod, proč tam zůstalo 21 %, protože je to zdroj největších příjmů, očekávaných příjmů. A o to v tomhle balíčku šlo. Tady nešlo o to pomoci lidem nebo udělat nějakou logiku... logiku věci. Prostě to bylo takhle pragmatické.

Jsem zvědav na jednu věc. A věřte tomu, že nebudu spát do konce projednání rozpočtu na rok 2024, protože toto (ukazuje materiál v pravé ruce), kolegové, toto tam chci vidět, ale do poslední koruny – celých 54,4 miliardy korun promítnutých jako úsporu. Protože tady projednáváme (ukazuje materiál v levé ruce), co sebereme lidem, kde je odrbeme. Někdy to má logiku, většinou to logiku nemá. A tohleto je, kde tato vláda říká, my jdeme kromě toho,

že uspoříme na mandatorních výdajích, my jdeme se svou troškou 54 miliard do mlýna. A toto si budu hlídat. Protože tohle je pro mě velice podstatné. Pak toto nemá cenu a pak to byl opravdu megapodvod na občany této republiky.

Ted' se jenom málo dotknu nějakých pozměňovacích návrhů, které jsem podpořil. Podpořil jsem velkou většinu těch, co jsme podávali my, protože pro mě tento tisk je opravdu takový guru, stejně jako každý rok rozpočet, protože v rozpočtovém výboru dělám deset let a trošičku mi záleží na to, aby ekonomika a vůbec ekonomické zdraví bylo v této republice trochu gramotné.

Ještě než přijdu k jednotlivým bodům, musím tady podtrhnout a vyjádřit velké poděkování své kolegyni Kláře Dostálové, když se tady trošičku dostala do křížku s panem ministrem Stanjurou. Kdo jenom trošičku ví, co to je rozpočet, ví, co to je schodek rozpočtu, tak musí pochopit, že paní kolegyně, bývalá ministryně Dostálová, měla svatou pravdu. Protože vzít si úvěr, já nevím, 30 miliard na nějaký fond dopravní infrastruktury, aby se tím financovala doprava, je prostě klička na občany. Tím se stát zbavuje naoko 30 miliard dluhu a může říct, my máme ten rozpočet o 30 miliard menší. Pan ministr Stanjura má pravdu, že je to stejný dluh, jako když si to vezme v rámci rozpočtu. To pravda je. Ale je schovaný za bukem a tváří se, že vlastně se o těch 30 miliard utratí méně. Takže takovéhle špeky a takovéhle nášlapné miny – a já se nebojím říct podvody – prostě jsou v tomto balíčku, ale i v připravovaném rozpočtu neúřekom.

Chtěl bych jenom vypíchnout věci, které opravdu podporuji a které si myslím, že by měly projít. A moc prosím i zástupce koalice. Jsou to pozměňovací návrhy 3124 a 3125, které podávala naše předsedkyně Alenka Schillerová, a je to o tom daňovém zvýhodnění zaměstnaneckých benefitů. Myslím si, že zaměstnanecké benefity vždycky měly svůj význam a vždycky budou mít význam. A věřte tomu. Já jsem byl manažerem 40 let, od směnového technika v prasečáku až po obchodního ředitele firmy HOPI, a vím, že mnohdy a většinou pro lidi je daleko víc než tisícovka ve výplatě, když můžou chodit celý měsíc se koupat do bazénu anebo když mají tyhleto benefity, které berou jako něco příjemného a něco, co mají od zaměstnavatele – ať je to stát, nebo ať je to soukromá osoba – prostě navíc. To si myslím, že je velice jako netaktické a velice bolestivé toto rušit.

Jsem jeden z mužů, protože mám doma dvě ženy, dceru a manželku, že jsem připepsal Ivance Mádlové ten pozměňovací návrh, protože vím, že to není jednoduché, a když se sejde měsíc s měsícem, tak je to opravdu fofr, i když u nás se nemůže mluvit o nějaké menstruační chudobě, to bych asi kecal a nechtěl bych to takhle stavět. Ale vím, že to není jednoduché, a vím, že jsou rodiny, které s tím můžou mít velký problém.

K tomu, co jsem chtěl říct, je to asi všechno. Znovu podtrhuji, tento materiál, na který mě upozornil pan zpravodaj při projednávání v prvním čtení, si opravdu budu bedlivě hlídat a budu velice kontrolovat, aby do poslední koruny se promítl v rozpočtu na rok 2024. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji vám. A prosím pana poslance Romana Kubíčka.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se na to zase zkusil podívat z té druhé strany. Nazývá se to konsolidace veřejných rozpočtů. A všichni jsme dostávali e-maily od podnikatelů, zaměstnavatelů, svazů a tak dále, kteří tento balíček velmi, velmi kritizovali. Z mého pohledu ke konsolidaci veřejných rozpočtů může dojít jenom tím, že podnikatelům nebudeme házet klacky pod nohy, že podnikání zjednodušíme a umožníme vyšší příliv daní do státní pokladny. To je úplně základní premisa, které musíme dostat. My uděláme několik opatření, která velmi dopadnou na malé a střední firmy. Dopis od Asociace středních firem a malých podniků jste jistě dostali a ten vypráví

o tom, jakým způsobem se vlastně to podnikání zatíží a jakým způsobem se to promítne do možností zaměstnanců, náborů a tak dále.

Další věcí, kterou děláme, tak vlastně místo toho, abychom začali šetřit od sebe a podívali se na výdaje státu, a podotýkám, že jsem kdysi pracoval i jako lean manažer, to znamená, že jsem pracoval na tom zeštíhlování podniku, a kdo pracoval v průmyslové sféře, ví, co to obnášelo, a musíte se nejdřív podívat do vlastních střev. Musíte se kouknout na to, kde dublujete jednotlivé agendy, jakým způsobem máte lidi motivované, jak je máte vzdělané, jakým způsobem vykonávají svoji práci v té době, co ji vykonávat mají, jestli je to v úrovni 100 %, 50 %, 30, anebo jestli dva nedělají totéž a nemusí to být totéž. Od toho by se potom mělo odpichovat to, že budeme žádat po lidech, aby se nějakým způsobem uskrnili, protože když začínáme u sebe – u sebe – tak potom můžeme chtít něco po těch ostatních. Když to uděláme obráceně, že budeme chtít po těch lidech, aby doplnili státní kasu, a na sebe se nepodíváme, tak to se netváří vůbec dobře a nikdo to nemůže chápat.

Já jsem se ještě díval na jednu věc. Budeme tady přesouvat různé zboží do dvou daňových pásem, i když ve skutečnosti máme tři, protože co jsem zaregistroval, tak knihy mají nula, ale budu říkat o těch dvou – 12 a 21 %. Takže tam, kde budeme přecházet nahoru, to je asi jasné, tam to všichni promítnou do té ceny a to bude okamžité. Ale pak bude to, kdy budeme přesouvat z vyšší sazby do nižší sazby. Je tam vlastně takzvaná cenová setrvačnost. A i Česká národní banka se ve své správě z 11. 8. ptá, zda tato úspora bude promítnuta těm firmám, těm občanům, anebo zda se promítne do vlastní marže. Pochopitelně v tom případě se to bude chovat proinflačně a od 1. 1. 2024 můžeme očekávat, že dojde ke skokovému zvednutí míry inflace.

Jakým způsobem se dotýkáme toho dále? Protože abychom mohli dobře podnikat a být konkurenceschopní, tak musíme vlastně nasypat velké množství peněz do vědy a výzkumu, a pokud si vzpomínám, tak Odborová asociace výzkumných institucí poslala panu ministrovi protest proti ubrání peněz a zdanění těchto institucí a velmi, velmi žádali o to, aby vypadli z této sazby. Pokud si dobře vzpomínám, je to obsahem pozměňovacího návrhu mého pana Karla Havlíčka a pana profesora Špičáka, kteří to vracejí na původní úroveň.

Další věcí, která bude: Tak my si tady naříkáme na nedostatek kvalifikovaných zaměstnanců a nedostatek zaměstnanců do některých oborů vůbec. Proti tomu tedy velmi významně jde omezení benefitů pro zaměstnance. V původním návrhu to bylo vlastně úplně na nulu. Pak došlo k nějaké dohodě, že se to nechá na úrovni FKSP jednoho procenta, ne dvou. A opět dostáváme spoustu dopisů a e-mailů o tom, že to není dobrá a správná cesta.

Co v globálu očekávali podnikatelé? Těch dopisů mám také hrozně moc. Oni očekávají nějakou předvídatelnost a stabilitu daňového prostředí. To znamená, že měnění sazeb a přehazování z jedné sazby do druhé pro ně není nic příjemného, protože oni vlastně své fungování k tomu musí přetvořit. A oni nás žádali pouze o jedno: prosím vás, ulehčete nám podmínky pro podnikání, stáhněte velkou administrativu, věnujte se digitalizaci a nechejte nás pracovat. Již v předchozích dnech můj ctěný kolega Karel Havlíček upozorňoval na to, že nikdo jiný než podnikatelé a jejich zaměstnanci z krize tuto zemi nevytáhnou. To znamená, nekladme jim další překážky, nezatěžujme je zbytečnými daněmi, ale spolupracujme s nimi a vytvářejme jim takové podnikatelské prostředí, aby tato republika vzkvétala.

Udělalo se tam ještě několik opatření, která nemají úplně velikánskou logiku. My jsme tady vedli divokou debatu o nulové dani z tichého vína, a na druhé straně restauratéri a podnikatelé ve stravování, kteří čepují pivo a nealkoholické nápoje, se dočkají velkého dárku, který jim zvedne DPH na 21 %, která pochopitelně přenesou na své zákazníky, jestli ještě některé budou mít. A i oni se vlastně ptají proč. Proč jsou trestáni za to, že přežili covid, že přežili dobu, která byla nesmírně obtížná, a v době, kdy se začínají nadechovat, tak jim dáme další ránu.

Já jsem se chtěl zeptat i pana ministra, jakým způsobem tedy bude fungovat to opatření, aby spousta činností nepřešla do šedé a černé ekonomiky? Oni se budou nabírat noví úředníci, kteří to budou kontrolovat? Budeme kontrolovat pohyb? Budeme kontrolovat pohyb nezdaněného zboží přes hranice? Budeme kontrolovat, jak restaurace a ti podnikatelé nakupují to své zboží, ten svůj materiál, který potřebují? Na to jsme jeden krásný nástroj měli. Ten se jmenoval EET, tak jsme si ho vypnuli, zrušili jsme ho. Tento problém by v tu chvíli nenastal. A pokud si pamatuju, tím jsme si vypnuli i nějakých 20 miliard plus, které dneska nemáme a které by se hodily.

Já tady nechci říkat o tom, že bylo slíbeno, že na daně se sahat nebude, daně se nebudou zvyšovat, to už tady bylo řečeno mnohokrát, tak vás požádám pouze o jedno. Vyslechli jste tady velké množství pozměňovacích návrhů. Mnoho z nich dává logiku, smysl a mohli byste si je i osvojit při tom dalším jednání. Protože i my čteme noviny a víme, že to jednání se mezi druhým a třetím čtením povede. Povede se a některé smysluplné návrhy, kdyby to byla minimálně kojenecká voda, menstruační pomůcky atd. atd., tak já bych přijal, kdybyste si to osvojili. Netrváme na tom, že to musí být přijato z toho pozměňovacího návrhu, který je vložen do systému. Udělejte to a my vám zatleskáme. Pokud dnešní den má k něčemu sloužit, tak bych byl rád, abyste se nad spoustou argumentů zamysleli, nechali si je projít hlavou a řekli si, zda to pro vás má smysl, nemá smysl a zda občané České republiky ocení vaši snahu. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím pana poslance Martina Kuklu. Mezitím přečtu omluvu, a to pana poslance Kubíka od 17 hodin ze zdravotních důvodů.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já se pokusím krátce vystoupit ke konsolidačnímu balíčku a hlavně k pozměňujícím návrhům, které jsem připodpsal a plně je podporuji.

Když se podíváme na ten konsolidační balíček, tak je to balíček daňový, protože ty naše pozměňující návrhy snižují anebo zachovávají ty daně. Vy, ba naopak, je zvyšujete. Nevím proč. V minulosti, když tady bylo hlasování o EET a říkali jsme vám, že EET přináší mnoho miliard do státní kasy, tak jste nás přehlasovali, EET jste zrušili – a teď přicházíte se zvýšením daní. Ta fiskální politika v České republice byla nastavena, ale vám se ten výběr daní nedaří, tak přicházíte se zvýšením daní. V celém tom konsolidačním balíčku je to prostě zvyšování daní.

A teď, abych vyjmenoval těch pár pozměňujících návrhů, ke kterým se připojuji, a co vy těm lidem zdražujete. Vy jim zdražujete kojeneckou vodu, pleny. My naopak chceme zachovat, aby byly tyto komodity ve snížené dani. Je to podpora mladých rodin, podpora studentů. Připojuji se i k pozměňujícímu návrhu na zrušení slevy na studenta. Když se zavádělo EET, tak jste říkali, že tady likvidujeme restaurace, a teď jsem zvědav, jestli podpoříte náš pozměňující návrh, kde říkáme, aby bylo ve snížené sazbě čepované pivo a nealkoholické nápoje právě v restauracích a tam, kde se to nechá spotřebovat, kam člověk přijde a vypije to.

Další. Jistě jste dostali mnoho dopisů od svazů, podnikatelů, odborových asociací a různých sdružení, kde říkají: zachovejte fond kulturních a sociálních potřeb na 2 %, nedávejte to na 1 %, a ještě s tou podmínkou, že půl procenta, nebo 50 % z toho 1 %, bude muset být využito na penzijní připojištění.

Já tady mohu číst mnoho dopisů, které jsem dostal, můžu tady citovat: "Zásadně nesouhlasíme se snížením základního přídělu do fondu kulturních a sociálních potřeb na 1 % z objemu mzdových prostředků a se záměrem povinně z této částky použít nejméně 50 % na

příspěvky na produkty spoření na stáří. FKSP má velký význam pro zaměstnance, příspěvky na kulturu, tělovýchovu, vzdělávání, stravování, rekreace jsou důležitým benefitem pro možnost aktivního trávení volného času, obzvláště při nízkých příjmech." Těch dopisů jsme dostali velice mnoho, mohl bych je tady všechny přečíst, ale to bychom tady nebyli asi tento týden, ale byli bychom tady i celý příští týden. A dělat to nebudu, protože obstruovat nechci.

Dále co vy zvyšujete – není to daň, ale je to zvýšení dálniční známky skokově z 1 500 na 2 300. Já se připojuju k pozměňovacímu návrhu, kdy chceme zachovat 1 500 korun. Nemyslím si, že naše dálniční síť v této chvíli tak roste, že bychom měli zvyšovat ceny v této ekonomické době takhle skokově vysoko na 2 300.

Dále, jak tady moje ctěná kolegyně Klára Dostálová říkála o řezaných květinách. Nechápu to. Proč lidem, když někomu chcete udělat radost, když máte zármutek a jdete na pohřeb a kupujete řezané květiny, aby byly ve vyšší sazbě? Já se připojuju k návrhu, aby byly v té nižší sazbě.

Dále se připojuji k pozměňovacímu návrhu svého ctěného kolegy, který sedí za mnou, Karla Havlíčka, a to aby byla zachována daň pro podnikatele 19 %, a ne, jak vy navrhuje, zvýšit jim to na 21. Je to další podraz pro podnikatele. Okopáváte jim tím kotníky a chcete, aby HDP v České republice asi klesalo.

Na druhou stranu abych nebyl kritický, tak jsem rád, že konsolidační balíček byl velice krutý, ale vy jste asi dali trošku zpátečku jako pětikoalice a dali jste teď komplexní pozměňovací návrh, kde jste vyslyšeli jak názory Českého svazu včelařů, tak nás opozice a včelaře do 50 včelstev a 50 000 příjmu nebudete danit.

Co je fakt nehorázné pro všechny lidi, je zvýšení daně z nemovitosti. Vy prostě všem lidem v České republice chcete zvýšit daň z nemovitosti na dvojnásobek, a prostě kdo mají zahradu, garáž, kousek pole, byt, rodinný dům, chatu, tak od příštího roku chcete, aby platili za to, že si za celý život ušetřili a něco si koupili, aby platili dvakrát tolik. Takže já se připojuju k tomu, aby daň z nemovitosti zůstala ve stejné výši.

No a poslední, k čemu se připojím, těch pozměňovacích návrhů mých kolegů je velice mnoho, ale nebudu obstruovat a nebudu vyjmenovávat všechny, ke kterým se připojuji, ale k tomuhle poslednímu si myslím, že kdo sleduje mé sociální sítě, tak jistě bude vědět. A týká se to palivového dřeva. Někdo si běžte zkusit do toho lesa sázet sazenice, vyžínat ten les, až vyrostete, budete čekat sto let, pak z toho máte nějaký užitek, vy mu zvýšíte daň z nemovitosti na ten les, no a když bude chtít to dřevo prodat jako palivové dřevo, tak vy prostě chcete vybrat víc peněz, tak to dáte do vyšší sazby. To si myslím, že je nehorázné. Jednak na vesnicích tím vytápí mnoho rodin. Já třeba topím taky palivovým dřevem, ale používám svoje, chodím ho těžit do toho lesa, tak vím, o čem mluvím. Takže já se připojuju k tomu pozměňovacímu návrhu. Ne že bych tady lobboval za sebe, já to dřevo nekupuju, já ho mám vlastní, ale připojuji se k tomu, aby bylo v nižší sazbě. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vám děkuji, pane poslanče. A poprosím s faktickou poznámkou pana poslance Langa.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane místopředsedo. Tak já jsem původně chtěl vystupovat s klasickým projevem, ale využiju této příležitosti, kdy navážu na svého předřečníka. My opravdu si to nevymýšlíme, já mám tady konkrétní dopis z našeho Plzeňského kraje, který jsem obdržel od paní Jany Truhlíkové Müllerové, vrchní sládkové, ředitelky Městského pivovaru v Domažlicích. Já jsem se sám připojil k několika pozměňovacím návrhům z různých oblastí a mimo jiné pocházím z kraje piva. To znamená – v Plzni velký pivovar, v Domažlicích místní pivovar, který vybudovali, vypíplali. Je tady velice dlouhý dopis, kdy upozorňuje paní sládková, abychom nedělali určité věci nebo se

aspoň snažili některé věci trošičku poupravit. Překvapuje mě pravicová strana ODS v tomto balíčku, konkrétně se to týká zvýšení sazby DPH na čepované pivo.

Já tady z celého toho dopisu použil jenom dvě věty a tím skončím: "Zvýšení sazby DPH na čepované pivo z 10 na 21 % již od ledna 2024 považujeme za velmi nešťastné a nesystémové. Jsme znepokojeni daným návrhem i nedostatečnou podporou a nepochopením významu a složitosti provozování řemesla pivovarnictví a pohostinství, které jsou vybudovány na čestné a tvrdé práci desítek až stovek malých podnikatelů napříč republikou." Těch minipivovarů máme obrovské množství nejenom v našem Plzeňském kraji. A poslední větu: "K zachování české pivní tradice v našich regionech vás žádáme o přehodnocení plánovaného zvýšení sazby DPH na čepované pivo a zachování stávající sazby, či alespoň zvážení odkladu daného zvýšení, abychom se na danou změnu mohli důkladně připravit a neskončili ve velkém s naším podnikáním."

To znamená, tady máte klasický příklad toho, jak nahlíží na váš úsporný nebo konsolidační balíček podnikatelé, prosím vás. To znamená, ODS, zejména poslanci, měli byste zvážet a poslouchat lidi, kteří podnikají, vybudovali svoje podnikání a vidí v tom všechna ta rizika, do kterých vy je ženete. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Máme zde další faktickou poznámku, a to pana poslance Kotta. Dvě omluvy: Robert Králíček od 17 do 18 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Patrik Nacher od 17 do 18 hodin rovněž z pracovních důvodů. Máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já ty dvě minuty nevyužiju. Já chci jenom připomenout to, co tady padlo včera večer od předkladatele pozměňovacího návrhu, kolegy Brabce. Možná si všichni moc dobře vzpomínáme na to, jak se tady rozjížděly kotlíkové dotace, jak jsme se snažili v těch nejvíce zasažených lokalitách využít toho, aby lidé vyměnili ty kotle na uhlí, aby se snažili vzít životní prostředí do vlastních rukou, to znamená zlepšit spalování, mezi tím bylo i dřevo. A nebylo to jenom dřevo, byly to brikety, byla to štěpka, byly to záležitosti, které samozřejmě jsou spojené se dřevem. Takže já to беру tak, že v podstatě tím, že my teď budeme zvyšovat daň za palivové dříví, tak jim budeme likvidovat ty investice. A jsou to v prvopočátku peníze, které dostávali od státu. Takže myslím, že i tenhle argument bychom měli vzít v potaz, až budeme rozhodovat, jestli palivové dřevo dáme do vyšší sazby, nebo nedáme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. A poprosím dalšího řádně přihlášeného, pana poslance Tomáše Helebranta. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Helebrant: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vystupuji s podporou pro pozměňovací návrh číslo 3128, který cílí na zachování současné výše ročního časového poplatku pro cenu za dálniční známku. Vládní návrh má za cíl zvýšit cenu dálniční známky ze současných 1 500 korun ročně na 2 300 korun za rok. Takové skokové zdražení je však zbytečně razantní a dle mého názoru nepřijatelné. V kontextu toho, že domácnostem se skokově zvedají všechny možné výdaje, přidávat k nim další a další, se mi nejvíce jako dobré a systémové řešení. Jednorázové zvednutí ceny o více než 50 % současné ceny není správným krokem. Uvědomme si, že pokud dojde k prosazení tohoto markantního zdražení, stane se poplatek za kilometr na našich dálnicích jedním z nejdražších v okolí. Do rozpočtu přece odvádějí motoristé i dost prostředků už tak. Vzpomeňme si třeba na spotřební daň, která se tady na pohonné hmoty zvyšovala docela nedávno. Cesta po dálnicích nám všem slouží, abychom zrychlili cestu do práce, nebo naopak

rychleji byli doma, a tak si myslím, že toto zvýšení opravdu přinese velmi negativní reakce od veřejnosti.

Jako opozice zde vystupujeme proti celému takzvanému konsolidačnímu balíčku, nicméně jsme otevření ke konstruktivní debatě o každém jednom bodu celého návrhu. Spolu se svými kolegy jsem spolupředkladatelem několika pozměňovacích návrhů, které zde již zazněly nebo zazní. Chtěl bych všechny kolegy a poslance a poslankyně požádat, aby každý jeden návrh zvážili a podpořili jej, protože tím můžeme zásadně pomoci zmírnit dopady asociálního návrhu tohoto balíčku. Daně by se dle mého názoru měly důsledně vybírat, a ne je zvyšovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. A poprosím dalšího řádně přihlášeného a to je pan poslanec Lubomír Wenzl.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, projednávaný vládní návrh o konsolidaci veřejných rozpočtů do základní sazby přesouvá mimo jiné taky kojeneckou vodu. Naproti tomu kojenecká výživa a potraviny pro malé děti mají být i nadále zařazeny do snížené sazby daně již jen obecně jako potravina. Zařazení kojenecké vody do snížené sazby daně je přitom stejně potřebné a vyjadřuje obecnou podporu státu rodinám s dětmi.

Jedním z pozměňovacích návrhů ze strany hnutí ANO v rámci projednávání tohoto tisku, a k němu se připojuji, je z hlediska daňové sazby sjednotit nakládání s kojeneckou výživou a kojeneckou vodou a zařadit obě položky do snížené sazby daně. Pozměňovací návrh současně cílí na přesun dětských plen do snížené sazby DPH. Oba návrhy mají za cíl pomoci v aktuální situaci stále trvající inflace a vysokých cen energií rodinám s malými dětmi, které pocítují dopady inflační a energetické krize velmi negativně.

Současná situace je pro rodiče dětí opravdu těžká. Pojďme se prosím vžít do jejich role. Velká část nás zde v sále přítomných jsme rodiči a všichni víme, že být rodič a pečovat o děti není levná záležitost. Řeknete si, že v případě přijetí se jedná v tomto případě o drobné. Pro vás možná ano, ale ne tak pro mladé rodiče. Prosím, odmysleme si náš plat a vezměme si průměrný plat v České republice. Plat, který je drcen inflací, a rodiče v uvozovkách obracejí každou korunu, aby svoji rodinu zabezpečili a poskytli pro ni veškeré základní životní potřeby. Vzhledem k výši současné inflace, vysokým cenám zboží, vysokým nákladům na bydlení, kdy mladé rodiny se mají opravdu co ohánět, to drobné nejsou. A plánované navýšení rodičovského příspěvku o 50 000 korun nepokrývá ani inflaci.

Jak všichni víme, tak porodnost České republiky je velmi podprůměrná a z logiky věci vláda musí dělat veškeré kroky, aby porodnost rostla. Musíme maximálně podporovat mladé rodiny, musíme jim ukázat, že vnímáme jejich situaci. A i podpora pozměňovacího návrhu k přesunutí kojenecké vody do snížené sazby je tím gestem. Byl by to vyslaný signál, který řekne ano, nám poslancům, nám na vás záleží. Vždyť pro státní rozpočet je to marginální částka, ne tak ale pro většinu rodin s dětmi.

Vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády, apeluji na vás, zvažte tento pozměňovací návrh. Je to malý, ale významný signál pro mladé rodiče, že je nenecháme na holičkách. Apeluji i na zástupce KDU-ČSL zde ve Sněmovně, kteří se dušují, že jim leží na srdci mladé rodiny s dětmi. Ony jim asi leží na srdci, ale tak nějak po lidovecku. Vždy totiž záleží, v jaké vládě právě sedí.

Vážené kolegyně a kolegové z KDU-ČSL, teď je myslím ten čas, podpořte pozměňovací návrhy. Vždyť přece nechcete, a půjčím si slova jednoho z vašich kolegů, být vnímáni jako béčko ODS. Buďte svébytná strana. Vážené kolegyně a kolegové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Poprosím dalšího přihlášeného a to je pan poslanec Ondřej Babka. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, děkuji vám za slovo. Naše země bohužel nevzkvétá. A to nechci říkat proto, že bych chtěl nějak zaujmout, ale toto konstatování je zcela intuitivní pro každého, kdo trochu sleduje veřejné dění. Ekonomika Česka totiž tento rok poklesne a jako jediná v Evropě Česká republika dosud nedosáhla předcovidové úrovně. Bohužel máme dlouhodobě jednu z nejvyšších inflací v celé Evropské unii, v důsledku které rekordně chudnou české domácnosti a české firmy a v důsledku které úspory drtivé většiny českých občanů výrazně ztratily na hodnotě. Pokles životní úrovně je navíc největší ze všech vyspělých zemí. V této komplikované situaci pro nás pětikoalice chystá budoucnost plnou škrtů na vzdělání, v investicích, na infrastrukturu nebo také v investicích do vědy, tedy škrtá hlavně na naši budoucnost. A celý tento daňový balíček hodnotím stejně jako jeho samotný předkladatel, tedy Ministerstvo financí, jako protirůstový.

Jedna ze základních ekonomických pouček nám říká, že stát by měl v takto komplikované době dělat jednu věc, a to pokud není ochoten svým občanům nějakým způsobem pomoci, tak by jim neměl alespoň ještě více škodit, neměl by jim zdražovat bydlení, neměl by jim zdražovat základní zboží a služby, neměl by v tuto chvíli prohlubovat bytovou krizi, neměl by více osekávat reálné mzdy. Bohužel navzdory těmto stokrát ověřeným ekonomickým pravdám se tato vláda v čele s pravicovou s pravicovou ODS rozhodla postupovat zcela odlišnou cestou navyšování daní. Cestou navyšování daní, cestou zpomalování ekonomického růstu, cestou snižování životní úrovně, cestou, kdy celá většina českých občanů reálně zchudne. Za nás je takováto cesta zcela chybná a nešťastná. A upozorňoval jsem na to už v prvním čtení tohoto zákona a dělám to opětovně.

Vy se hnutí ANO často ptáte na recept konsolidace. Náš recept na tu postupnou konsolidaci tady byl několikrát představen. Ten náš plán je jednoduchý a byl již zde nejen ústy naší stínové ministryně financí Aleny Schillerové několikrát představen. A tímto plánem je jasná a jednoduchá alternativa, která je navíc fěr a zlepšuje kvalitu podnikatelského prostředí a posouvá nás k té vyspělejší části světa. Proč se nezaměříte na lepší výběr v současnosti zavedených daní? Proč se nesoustředíte na boj s šedou ekonomikou? Proč nesnižujete mezeru ve výběru DPH? Upozorňuje vás na to i zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu. Tam leží ty miliardy, které zoufale český státní rozpočet potřebuje. Navíc kdybyste místo této protirůstové politiky prováděli naopak hospodářskou politiku vytvářející ekonomickou expanzi, zvyšovalo by se nejen bohatství českých firem a českých domácností, ale ve svém důsledku samozřejmě i příjmy do státního rozpočtu, do obcí, do rozpočtů obcí a do rozpočtů krajů. Při hospodářském poklesu, které totiž váš daňový balíček vytváří, tomu bude právě naopak. A právě proto osobně nesouhlasím s daňovým balíčkem en bloc, tedy až na pár výjimky, a to v postupném a predikovatelném růstu spotřebních daní nebo daní z hazardu či poplatků za nerostné suroviny.

My se tady dnes ve druhém čtení, a daňovým balíčkem se tady zabýváme již třetí den, musíme jako hnutí ANO pokusit, a pokoušíme se, napravit alespoň ty nejzásadnější chyby toho vašeho daňového balíčku. Pro mě je zcela chybné rozhodnutí ta faktická snaha o zrušení stavebního spoření, a to proto, že nedostupnost bydlení je jedním ze základních problémů, se kterým se nejen mladá generace dnes potýká. Přitom stavební spoření se svou maximální státní podporou ve výši 2 000 korun bylo jedním z hlavních nástrojů, který samozřejmě motivoval mladé lidi k vytváření si úspor. Navíc reálně vyplacená podpora byla na úrovni v uvozovkách pouhých 4 miliard korun, což je z pohledu výdajů státního rozpočtu, které přesahují 2 biliony korun, nevelká částka.

Také zcela zásadně nesouhlasím, a říkal jsem to tady už v prvním čtení, s rušením slevy na studenta, protože studium na vysoké škole je ze své podstaty náročné a do toho mnoho studentů prostě musí pracovat, aby nějakým způsobem vyšli. Nevím, jestli tušíte, kolik stojí v dnešní době koleje, kolik stojí vysokoškolské učebnice, kolik stojí jídlo ve vysokoškolské menze. Studenti, kteří studují a aktivně se připravují na své budoucí povolání, si zaslouží podporu nejen proto, že jsou samozřejmě investicí do budoucnosti.

Vážení kolegové, pojďme raději dělat takovou hospodářskou politiku, která bere v potaz současnou ekonomickou realitu našich občanů. Většinu pozměňovacích návrhů, které hnutí ANO k tomuto zákonu, k tomuto vašemu daňovému balíčku podalo, již představili moji kolegové. Já společně s některými jsem u některých těchto pozměňovacích návrhů také připodepsán. A protože se již blížíme ke konci, tak si v tuto chvíli dovolím skončit a požádat koalici, aby alespoň zvážila naše argumenty u jednotlivých návrhů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím paní poslankyni Fischerovou.

Poslankyně Romana Fischerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, ráda bych podpořila svoji kolegyni Ivu Mádlovou a paní předsedkyni Schillerovou, co se týče jejich návrhu na zařazení menstruačních pomůcek do snížené sazby DPH. Tento návrh jsem připodepsala. Jedná se totiž podle mě o důležitou změnu, která by pomohla všem ženám, nejvíc ale těm s nízkými příjmy. Je podle mě naprosto nelogické, aby menstruační pomůcky byly ve stejné sazbě, jako jsou třeba cigarety nebo alkohol, a ne ve snížené sazbě, kde máme třeba léky nebo zdravotnické pomůcky. Snad nikdo nemůže zpochybnit, že menstruační pomůcky jsou základní potřebou žen. Nejde o žádný nadstandard nebo něco, co si ženy mohou odpustit, když zrovna mají nižší příjmy.

Chtěla bych tu upozornit na problém, který si pánové ve vládě možná vůbec neuvědomují, a to je menstruační chudoba, tedy omezený přístup k hygienickým pomůckám. Zejména ženy z ekonomicky horších poměrů a mladé dívky čelí tomu, že si někdy nemohou menstruační potřeby dovolit a nahrazují je třeba toaletním papírem nebo možná i novinami. Dívky někdy během menstruace raději nechodí do školy, protože si nemohou dovolit pomůcky, které by jim ve škole zajistily potřebnou hygienu. To přece snad není něco, co chce současná vláda podporovat. A ani nemluvím o ženách bez domova, které si pomůcky dovolit nemohou už vůbec a jsou odkázané na azylové domy. Tam jsou ale vložky a tampony dostupné jen ve velmi omezeném množství.

Uvědomte si prosím, že menstruační pomůcky podle síly menstruace stojí až 2 000 korun ročně. Pokud v domácnosti žije více žen, tak se tyto náklady samozřejmě násobí. To rozhodně není zanedbatelná částka hlavně v nízkopříjmových rodinách. Jsou přitom evropské země, které v reakci na menstruační chudobu zavedly menstruační pomůcky zdarma. V něco takového u nás ani nedoufám, ale bylo by skvělé, kdyby se ženy nemusely spoléhat na potravinové banky a azylové domy a mohly si pořídit hygienické potřeby a pomůcky, kdy je potřebují. Proto je podle mě návrh paní Mádlové velmi prospěšný a chtěla bych jménem řady českých žen poprosit o jeho podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím pana poslance Havránka.

Poslanec Jiří Havránek: Pane předsedající, děkuji vám za slovo. Kolegyně, kolegové, ještě jednou dobrý den. Na rozpočtovém výboru v minulém týdnu zaznělo od pana ministra, že pokud v tom, co předkládáme, jsou ze strany pohledu odborníků, ať už to byli daňáři, popřípadě i lidé, kteří fungují například v Asociaci poskytovatelů, že pokud budou tam takovéhle úpravy, tak že jsme připraveni předložit pozměňující návrh, který by tedy tyto úpravy obsahoval. Tento pozměňující návrh já zde představím, odůvodním. A říkám hned na

úvod, že opravdu z 90 % je čistě technický a poté je k němu ještě jedna část, která je vlastně úplně tedy nová.

Jestli si – koukám na pana kolegu Brabce, protože to byl člen rozpočtového výboru, nebo je to člen rozpočtového výboru, který na tom jednání byl – jestli si i další kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího, pamatujete, tak například tam zazněla výtku, že opravdu není jisté, jak je to u benefitu, co se týče účasti na firemních večírcích, popřípadě zájezdů. Náš pozměňující návrh, který předkládám spolu s dalšími koaličními kolegy a který naleznete jako sněmovní dokument 3149, tedy u zákona o dani z příjmů, upravuje právě benefity ve formě účasti na večírcích pořádaných zaměstnavatelem, kdy opravdu tam dochází k taxativnímu vymezení. Stejně tak co se týče benefitu ve formě příspěvku na zájezd. I tato vlastně výtku zaznívala, a proto je to tedy takto upraveno.

Co se týče ještě dalších úprav v sekci zákona o daních z příjmů, dochází ke změně oznámení plátce daně, kterému nevznikla daňová povinnost, kdy tedy dochází k provedení nutné úpravy k řešení situace, kdy už plátce daně nebude registrovaný. Je to pro zpřesnění textu a v podstatě legislativně technická úprava k tedy tomu souhrnnému pozměňovacímu návrhu schválenému na rozpočtovém výboru.

Jistě si pamatujete, a vedla se o tom velká diskuse na téma funkční měny, kterou tedy nově zavádíme pro firmy, které mají největší část svých transakcí ve měně euro, libra a dolar. Tady opravdu došlo na Ministerstvu financí při řešení toho, jak implementovat tuto novou věc, k úpravě, jež tedy vlastně se přizpůsobuje tomu, jak v tuto chvíli vlastně nastavit kompatibilitu s aktuálním systémem ADIS, ve kterém probíhají veškeré daňové povinnosti a celkové povinnosti, které spadají do gesce Finanční správy. Poplatníci, kteří budou tedy účtovat v eurech, britských librách nebo dolarech, amerických dolarech, budou primárně při výpočtech používat tuto měnu, nicméně před vyplněním příslušné kolonky daňového přiznání převedou tuto částku do českých korun. To znamená, že v daňovém přiznání se objeví jen české koruny.

Další část, ve které znovu dochází, říkám, k legislativně technické změně, je zákon o podnikání na kapitálovém trhu a zákon o účetnictví, kdy dochází k odstranění nepřesností v rámci zpráv o udržitelnosti CSRD.

U zákona o dani z přidané hodnoty, a to si myslím, že opravdu je důležitá změna nad rámec nějakých legislativně technických, dochází k rozšíření aplikace snížené sazby DPH na pitnou vodu, a dochází tedy k vypuštění omezení na vodovody splňující podmínky zákona o vodovodech a kanalizacích, zejména tedy nutnosti alespoň 50 odběratelů. Opravdu se to týká těchto drobných vodovodních sítí.

Co se týče zákona o daních z nemovitých věcí, zde jsou tři legislativně technické úpravy, nápravy nějakých drobných chyb, kdy tedy dochází k úpravě způsobu označení stavby bez čísla popisného v závazné vyhlášce, kdy tedy požadavek na označování je novelou nově zaváděn tím vlastně konsolidační balíčkem, avšak stávající návrh, tak jak jsme jej schválili například na rozpočtovém výboru, by mohl v praxi způsobovat vyšší náročnost správy daně pro správce daně. Proto tedy dochází k této úpravě. Dále je upraveno přechodné ustanovení pro zvýšení minimální daně, kdy tedy na základě koaličních úprav se zvýšily některé částky daně mimo vlastní sazby. Vznikají ale zároveň nějaké pochybnosti o tom, zda se na tento případ uplatní výlučka z podání daňového přiznání. Pro zvýšení právní jistoty by se tato otázka výslovně vyřešila tímto přechodným ustanovením.

Ještě jedno přechodné ustanovení, které se týká výslovného ukončení platnosti koeficientů v obecně závazných vyhláškách měst a obcí, které vlastně podle novely budou ze zákona o dani z nemovitých věcí vypuštěny. Zde je tedy důvodem snaha o to, aby správce daně nemusel řešit, když obec opomene tyto koeficienty zrušit, a současně tedy obec nemusí tuto skutečnost sama řešit ve své obecně závazné vyhlášce, pokud ji z nějakého důvodu nechce otevírat.

Co se týče změny zákona o hazardu, zde je to znovu opět legislativně technická úprava, kdy u takzvaných sdílených loterií – příklad, ničemu snad nevádí, pokud tady zmíním Eurojackpot, kdy opravdu dochází ke slosování, nebo můžete se účastnit z mnoha členských států a ke slosování dochází někde v zahraničí, tedy dochází k tomu, že z pohledu na notářský zápis doteď byl pohled na věc takový, že vlastně náš český notářský zápis je poměrně specifickým úkonem, dostávali jsme v podstatě zde v České republice, pokud některý Čech tedy vyhrál, jakousi informaci, která je považována za notářský zápis, a opravdu pro zpřesnění terminologie zde dochází k úpravě, protože není to přesně náš český notářský zápis, je to jiný dokument.

Poslední věc, co tedy opravdu přiznávám, je nad rámec toho, co prozatím bylo obsaženo v konsolidačním balíčku ať už ve vládní podobě, nebo v tom, co je v našem souhrnném pozměňovacím návrhu, je změna zákona o ochraně zdraví a změna zákona o regulaci reklamy, kdy tedy tímto našim pozměňovacím návrhem dochází k zakázání různých promoakcí, které se dějí v souvislosti s prodejem tabákových výrobků, tedy například dárky či jiné výhody, které jsou v souvislosti s prodejem tabákových výrobků zadarmo či zvýhodněně poskytovány. Jednoduchý příklad, který jste, věřím, v trafice zaznamenali mnozí: poskytnutí lahve tvrdého alkoholu v souvislosti s nákupem určitého množství cigaret. Zde přiznávám, že původně jsme zvažovali i širší možnou variantu aplikace třeba i na alkoholické výrobky a s nimi spojenou reklamu, ale já bych tady chtěl opravdu poděkovat, ať už to jsou zástupci Ministerstva financí, nebo Ministerstva zdravotnictví, kdy jsme řešili, jak toto aplikovat. A jsem rád, že ve finále došlo ke konsenzu, že co se týče alkoholu, kde ta situace může být složitější, a opravdu věřím, nebo já určitě bych nechtěl zakázat to, že budete mít třeba dva drinky v základní ceně a poté nějaký jeden zvýhodněný, pokud půjdete do některého z klubů a barů, tak v rámci těch takzvaných happy hours – to si myslím, že by bylo něco, co by vylilo vlastně s celou vaničkou i to možné dítě. Takže z tohoto důvodu se otázka alkoholických nápojů bude řešit, tedy tento příslib od pana ministra zdravotnictví, při připravované novele zákona o reklamě.

Kolegyně, kolegové, takto představen tento pozměňovací návrh, který, jak jsem říkal, z drtivé většiny je opravdu legislativně technický, popřípadě, jak jsem zmínil, je tam tedy ta jedna věc navíc. Já ještě jednou děkuji za slovo a přeji vám ještě jednou příjemný den.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím paní poslankyni Adámkovou.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem tady k těm pozměňovacím návrhům, jejichž jsem spoluautorem, hovořila včera, nicméně dnes se na mě opět obrátili zaměstnanci výzkumných a vědeckých organizací, pravděpodobně i vy mnozí jste dostali do mailů jejich dopis. Oni jsou trošku zděšení tím, že nikdo za první dopis nepročtl, nikdo s nimi nehovoří a nikdo tedy je nebere na zřetel, což není příliš moudré, ale stalo se tak. Dovolte mi tedy velmi krátce, celý ho číst nebudu, protože samozřejmě hovoříme dlouze, a já musím říct, že po těch třech dnech, nebo dvou a půl dnech mám pocit takového bušení na zavřená vrata, kdy sice majitel je doma, kouká za záclonou, ale nechce hovořit. A přesně tak si připadáme.

Takže prosím pěkně, přečtu vám ty organizace, které tento dopis podepsaly a zatím žádají, nevím o žádné nátlakové akci, kterou by chtěly udělat, abyste brali na zřetel to, co vám píší. Je to Výzkumný institut ochrany genofondů, Výzkumný ústav balneologický, Ústav archeologické památkové péče Brno, Ústav archeologické památkové péče severozápadních Čech, Institut lázeňství a balneologie.

Další: Státní ústav radiační ochrany. Tady mi dovolu říct několik slov. Existuje katedra, která se zabývá krizovými situacemi, je při Českém vysokém učení technickém, kde učí tito lidé, tito odborníci, kteří jsou evropsky velmi ceněni, máme tady mnohé primáty, které samozřejmě nemůžou zveřejňovat, protože ty věci jsou tajné, každý si chrání svůj stát a nikdo

nechce všet nikam nikomu, jakým způsobem se může ochránit, a mohu vás ujistit, že tak rychle jako oni, kdyby vám přišel nějaký bílý prášek v obálce, nedokáže zjistit, co vám vlastně přišlo, nikdo v Evropě, pouze oni, tak i oni se cítí poškození. Zamyslete se nad tím, prosím pěkně.

Státní ústav jaderné, chemické a biologické ochrany, Výzkumný ústav bezpečnosti práce, Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, Výzkumný ústav potravinářský. Kolegyně a kolegové, Výzkumný ústav potravinářský je instituce, která skutečně zásadním způsobem má zlepšovat zdravotní stav. Já to беру všechno z pohledu zdravotnictví, do technologie nemluví, nerozumím tomu, nejsem technolog potravinářský, takže to nechťte ode mě. A oni se cítí ohroženi. Dejte na to pozor. Já chápu, že tady máte stoosmičku, prosím pěkně, my nejsme tak naivní, abychom si nemysleli, že jste se už dohodli, to samozřejmě vcelku chápeme dobře. Ale v těchto institucích jsou opravdu velké mozky naší země, a jestliže jsou nespokojeni a vy jste nikdo nereagovali za celý den na jejich dopis, takže musí volat opozičnímu poslanci, tak se domnívám, že to není zrovna tedy dobrý příklad, jak s nimi hovořit.

Dále Výzkumný ústav rostlinné výroby, Výzkumný ústav TGM vodohospodářský, Výzkumný ústav zemědělské techniky, Výzkumný ústav živočišné výroby, Centrum pro studium vysokého školství. Mnoho měsíců slyšíme, jak chcete zlepšit školství. Já bych tomu ráda věřila, ale ty výsledky tomu zatím neodpovídají.

Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, Výzkumný ústav práce a sociálních věcí, Centrum dopravního výzkumu, Výzkumný ústav veterinárního lékařství, Ústav mezinárodních vztahů, Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický.

Není tady Akademie věd, protože s tou jedinou se vedoucí odboru, respektive vedoucí toho celého ministerstva, ať mu říkáme, jak chceme, pro vědu a výzkum, řekněme pracovně ministerstva, sešla. S ostatními nikoliv. Takže já tady vypíchnu pouze ty tři body, které oni považují za tak závažné, že je píší, a jsou velmi zklamaní, že se k tomu nikdo nevyjádřil. Takže za prvé. Návrh, který je v tom konsolidačním balíčku, představuje drastický zásah do zákona o veřejných výzkumných institucích a takzvaná konsolidace veřejných financí s tím nesouvisí, je to přílepek a my ho tak chápeme. Původně se měl týkat dokonce všech veřejných výzkumných institucí. Po našich ostrých protestech ustoupila ministryně nakonec minulé úterý v této věci tlaku, došlo k dohodě mezi ní a Akademií věd a návrh byl upraven, že dopad na Akademii věd a instituce zřizované Akademií je zmírněn. Nicméně to nepovažují za dostatečné.

Všechny další – 17 veřejných výzkumných institucí, které zřizují ministerstva, ústřední státní úřady, nadále je nespokojeno. Naše ostrá kritika, píší, má tři roviny.

Za prvé – obsah návrhu. Změny by vedly k drastickému omezení samosprávy zmíněných veřejných institucí, nepřiměřeně by posílily dle nich zřizovatele. Současná konstrukce správy veřejných výzkumných institucí byla tedy vytvořena ve snaze o vzájemné vyvážení různých relevantních zájmů za účelem ochrany svobody vědeckého bádání chráněného Listinou základních práv a svobod. Nově navržená změna však vytváří situaci naopak nevyváženou, která bohužel nepovede k dobrému. Domnívají se, zcela správně, že veřejné výzkumné instituce podléhají dostatečné kontrole. Čili co hrozí? Hrozí odborně nekompetentní zasahování do výzkumné činnosti ze strany zřizovatelů a samozřejmě mohlo by tam dojít zase k přerušení mnohých významných projektů.

Za druhé – absence relevantních analýz. A musím říct, že tím, že se pod to podepsali, tak se domnívám, že to je opravdu relevantní informace naproti té nerelevantní analýze, a opravdu jsem z toho velmi znepokojená a smutná, musím říct. Návrhu nepředcházela žádná – píší žádná – relevantní analýza současného stavu, která by dospěla k závěru, že současná právní úprava je problematická a že je třeba ji změnit. Žádná taková analýza nevznikla ani na

úrovni úřadu ministryně pro vědu, výzkum a inovace, ani na úrovni NERVu, na niž se paní ministryně odkazovala. Dotázali se přímo na NERVu a spolek Fórum Věda žije! – žádná analýza současného stavu nebyla provedena.

Takže prosím, tady zvažte, jakým způsobem se potom publikují některé údaje, protože to mě velmi mrzí. Jestliže by se jasně ukázalo, že vláda tady lže, tak pak si klademe otázku – je to vědomé? To by byl úplný průšvih tedy.

Stejně tak neexistuje žádná analýza, jaké bude mít předkládaný návrh dopady, zejména finanční, sociální a jiné, zda vůbec povede k úsporám, nebo naopak ke zvýšení výdajů a destabilizaci projektů. Čili znovu opakují, návrhu dle nich nepředcházela žádná veřejná ani odborná diskuse. Je to 17 našich základních výzkumných a vědeckých institucí.

Za třetí – obcházení řádné legislativní procedury. Pokládají za nepřijatelné, aby se rozsáhlé změny tak závažného zákona, jakým zákon o veřejných výzkumných institucích je, prosazovaly přílepkem ve druhém čtení jiného, obsahem nesouvisejícího zákona. Je to tedy ostudné, takto zacházet s vědou a výzkumem v České republice. Tito lidé nás reprezentují na mezinárodních projektech, publikují ve světových časopisech a určitě by si zasluhovali tedy minimálně diskusi. Přestože se jedná o vládní návrh, údajně podle všech těchto signatářů neprošel řádnou legislativní procedurou, píší. Proč se tak stalo, nevíme, nechápeme, nikdo s námi nehovoří.

Takže já jsem – a už je tady, paní ministryně – já jsem to proto vzala, abychom si o tom popovídali. Čili díky obejitím řádné procedury se domnívají, že návrh nebyl podroben řádnému řízení tak, jak se dělo dříve. Ta oponentura nemůže být ani časová dimenze řádné legislativní procedury, která by měla umožnit důkladné klidné posouzení. Přítomný návrh paní ministryně Langšádlové, píší, je tedy výsměchem řádné legislativní procedury. Zdůrazňujeme, že samozřejmě nikterak nepopíráme právo poslanců podávat pozměňovací návrhy ve druhém čtení. Je to právo důležité, obvykle užitečné, ale je limitováno úzkou souvislostí s návrhem zákona, k němuž se tento pozměňovací návrh může vztahovat. To v tomto případě dodrženo nebylo dle těchto signatářů.

Dále připomínají, že až do 30. srpna tohoto roku byl návrh změny zákona o veřejných výzkumných institucích neveřejný, což je chyba samozřejmě. Došlo tam k nějakým úpravám, kde se paní ministryně hájila, že se na téma návrhu setkala s některými ze zřizovatelů veřejných výzkumných institucí, které ovšem, jak oni píší, sama vybrala, s některými ministry a po kritice veřejnosti také s vedením Akademie věd. Domnívají se, že toto není dostatečné, že ten návrh nebyl projednán, že to je nepřijatelný, ničím neospravedlnitelný postup. Je to nebezpečný útok na podstatu právního státu. Domnívají se, že tyto podobné přílepky a obejití řádné legislativní procedury mohou kdykoliv být zneužity.

Domnívám se, že je to velmi závažné sdělení. Já bych vcelku velmi uvítala, kdybych podobné dopisy nedostávala, protože to považuji za selhání vlády a určitě to nedělá dobrou vizitku. Takže velmi žádám, abyste opravdu s těmi svěřenými institucemi hovořili, protože mně je to velmi nepříjemné, že tento dopis přišel. Upřímně, paní ministryně Langšádlová – vidím, že se chystá odpovědět – mně ani neodpovídejte, odpovězte těm institucím, aby byly spokojené a nepsaly tyto dopisy. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že tady máme dvě faktické poznámky, paní ministryně, tak já musím dát přednost nejdřív kolegům. Pan vicepremiér Jurečka má první a poté má ještě pan poslanec Rais. Máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovoluji reagovat velmi stručně na to, co teď tady přečetla a komentovala paní poslankyně Adámková. Já si dovoluji velmi zásadně ohradit proti tomu, co tady zaznělo, že

s těmi výzkumáky, kterých se tyto změny týkají, nebylo komunikováno. Každý týden jsou oba dva ředitelé výzkumných institucí, které jste tady zmiňovala, u mě na poradě vedení. Já jsem s nimi hovořil, hovořil jsem za poslední dva týdny také s řediteli výzkumáků ostatních rezortů, které jste zmiňovala. Ta komunikace s nimi byla jak v posledních dnech nebo týdnech, tak i někdy před prázdninami, že se tato úprava chystá.

Dovolím si i s tou zkušeností, kterou mám, a měl jsem možnost jako ministr vlastně si projít s naprostou většinou výzkumáků, které spadají pod rezorty MZE, MŽP a MPSV, což je naprostá, drtivá většina výzkumných institucí, o kterých se tady bavíme – tuto legislativní změnu. Mě udivuje, že tady tyto řádky podepíší instituce, kterých se to vůbec, ale vůbec netýká.

Jenom chci taky říct, kdo – a jsou tady někteří kolegové ve Sněmovně, kteří zažili, jaká je situace zřizovatele, který nese zodpovědnost za výzkumné organizace, ale nemá dneska žádné nástroje, kterými by fakticky mohl ovlivňovat efektivitu, výkon těchto institucí. Dokonce jsem u některých zažil, že se tam muselo doplňovat základní jmění, aby vůbec ta organizace přežila.

Takže mluvit o tom, že tady je nějaká situace, že někdo má pocit, že se něco ohrožuje, je naprosto irelevantní. Já bych řekl, že touto úpravou se narovnává vůbec nějaký vztah a nějaké váhy, aby ten, kdo je zřizovatelem a má tu zodpovědnost, aby vůbec do některých věcí mohl vstoupit a ovlivnit je. Takže to, že tady může dojít k nějakému rozvalu a podobně, to vůbec není pravdou. Problém je dnešní stav u některých institucí, podívejte se na jejich hodnocení. Proč tak dopadly? Odpovědí je – proto, protože ten zřizovatel nemohl ty věci vůbec ovlivňovat.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím pana poslance Raise. Poté se připraví s faktickou paní poslankyně Adámková.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, dobrý den. Já bych chtěl v podstatě některé věci z toho dopisu potvrdit, protože jsme o tom diskutovali na školském výboru. Třeba to, že jsem dostal ten materiál asi den před jednáním toho školského výboru, to byla pochopitelně pravda. Čili ten materiál nebyl včas. Ta diskuse, která tam proběhla, tak si myslím, že se taky točila kolem chybějící analýzy výsledků těch institucí a zejména toho dotazu, proč je to přílepek a proč to nebylo dáno do řádného legislativního procesu. To si myslím, že toto jsou věci, které jsem zažil, ke kterým se můžu vyjadřovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Adámková.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já přes to, co řekl pan ministr, musím na tom trvat. Tak s nimi hovořte tak, aby neposílali takovéto dopisy. Jestliže to není pravda, prosím pěkně, tak si to vyřídíte s nimi. Já jsem řekla, že ani mně odpovídat nemusíte. Já jsem při těch jednáních nebyla, ale je velmi divné, že by tedy těchto 17 institucí opravdu pouze lhalo. To se přece jenom zdá trošku, že nebude úplně pravda. Ale tak s nimi hovoříte asi tak, že to úplně není pochopeno jako pomoc a naopak chápou to jako nepomoc. Čili v každém případě je potřeba s nimi hovořit.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Ondřej Babka. Stále jsme v režimu faktických poznámek. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo. No, já si myslím, že hlavní problém je, že tato úprava, která se týká těch výzkumných a vědeckých ústavů, vůbec nemá co dělat v tomto

zákoně o konsolidaci veřejných rozpočtů. To s tím absolutně vůbec nesouvisí. Je to jenom další příklad toho, jakým způsobem ohýbáte ten zákonodárný proces, že do tohoto zákona připojíte něco, co s tím absolutně vůbec nesouvisí, co vůbec nesouvisí s veřejnými financemi.

Pane ministře, vy jste tady řekl, že to ředitelé věděli, že se úprava chystá. Oni věděli, že vy to načtete ve druhém čtení do konsolidace veřejných financí? Že budete zasahovat do autonomie vědeckých a výzkumných ústavů? Oni věděli o tom, že to budete řešit ve druhém čtení těchto zákonů? Že se k tomu vůbec žádným způsobem nebudou moci vyjádřit? Že to neprošlo připomínkovým řízením, a kdyby to tady moji kolegové nezvedli, tak by ani ministryně pro vědu vůbec nevystoupila? Že by to ve druhém čtení prošlo a na plénu by tady k tomu nikdo nevystoupil? To vám přijde jako řádný legislativní proces a způsob, jakým změnit zákony a fungování vědeckých ústavů? Mně ne!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan vicepremiér Válek, poté pan poslanec Špičák.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já nesmírně děkuji tady za tu debatu i paní profesorce, vaším prostřednictvím, paní poslankyni Adámkové, za ten příspěvek. Už jenom proto, že se tam zmiňovalo SÚRO. Já sedím dlouhá léta v poradní radě SÚJB a učím ty fyziky, kteří tady byli zmiňováni. Opravdu mě vystrašila ta obava SÚRO, že by jeho zřizovatel, což je Státní ústav jaderné bezpečnosti v čele s předsedkyní tohoto ústavu, paní ředitelkou, jakýmkoliv způsobem likvidoval nebo redukoval SÚRO.

Já jsem hned v té chvíli, kdy to tady za zaznělo, volal na svůj mobil, spojil jsem se a musím říct, že jsou – alespoň ta dáma, s kterou jsem mluvil, jedna z ředitelek – ve stejném šoku. O tom, že SÚRO chystá takové dopisy, zřizovatel nic netušil.

Já určitě udělám všechno pro to, abych uklidnil SÚRO, že v žádném případě nehrozí, že by SÚJB takto instituci likvidoval, protože koneckonců v SÚRO pracuje řada bývalých zaměstnanců SÚJB a granty pro SÚRO, pokud vím, ten zřizovatel také organizuje. Na druhé si myslím, že zřizovatel musí mít možnost více ovlivňovat organizace, které zřizuje. To nejsou nezávislé výzkumné instituce, které by se živily tím, že získávají mezinárodní granty, ale to jsou instituce, které jsou financovány cestou svých zřizovatelů ze státního rozpočtu a v případě SÚRO – a řada těch institucí, která tady zazněla, tam patří, jsou to špičková pracoviště, která bezesporu budou podporována, a stoprocentně věřím tomu, že třeba Státní ústav pro jadernou bezpečnost ani omylem neuvažuje o ničem takovém, jako je jakákoliv likvidace SÚRO. Překvapila mě obava tohoto zařízení a budu prosit předsedkyni SÚJB, aby to se SÚRO probrala, kde se ta obava SÚRO děje. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane vicepremiére. A poprosím pana poslance Špičáka, poté pan poslanec Babka, stále faktické.

Poslanec Julius Špičák: Vážený pane předsedající, já jsem rád, že věda a výzkum tady dostala takový prostor, protože obvykle to nikoho tady nezajímá. Takže já jsem rád, že tímto je tedy zviditelněna.

Já musím říci, že principiálně na prvním místě celá tato akce, celý tento příležitost je prostě úplně zbytečný. Je úplně zbytečný, protože prostě nic neřeší. Ten nic nešetří. Jestli se jedná o konsolidační balíček, jehož cílem je šetřit, tak tady se nic nešetří. Ano, administrace výzkumu vyžaduje evoluci. Ale tato evoluce musí být připravena, musí být prodiskutována, řešena separátně a opřena o reálné hodnocení výzkumných organizací, což se prostě zkrátka nekoná. A to je úplně jiný příběh.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Babka a poté s faktickou pan poslanec Rais.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo. Já budu reagovat na pana ministra Válka. Já samozřejmě ani nebudu rozporovat to, co jste řekl. My s tím i můžeme souhlasit. Mě jenom zajímá – a já doufám, že až se dostane ke slovu paní ministryně pro vědu a výzkum, že tady sdělí, proč je tento přílepek tady v tom zákoně. Co to tady dělá? Proč jste to načetli ve druhém čtení k zákonu o konsolidaci veřejných financí? Proč ten zákon, ať už je jakýkoliv, ať je jeho záměr jakýkoliv, proč prostě neprošel řádným připomínkovým řízením a nejdáme o něm i v samostatném bodě? Vždyť přece takhle nejde dělat legislativní proces, že ve druhém čtení sem načtete takhle velkou novelu o výzkumných a vědeckých ústavech.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Rais, zatím poslední faktická.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já bych navázal na to, co říkal tady kolega Babka, a ještě bych to doplnil o historii diskusí kolem legislativy. My jsme se o tom bavili svého času, že jsme všichni v podstatě, jak opozice, tak koalice, tehdy v minulém tom poslaneckém kole, se domluvili na takzvané relativně nekonfliktní malé novele a bylo domluvené, že se vytvoří velká novela. S tímto jsme jednali i s paní ministryní. A domnívám se, že v podstatě teď to bylo obojité tady tímhle přílepkem. Čili diskuse celou dobu byla skutečně, že to bude normální legislativní proces, velká novela. Takhle jsme v podstatě k tomu přistupovali. A teď, když to trochu jako zjednoduším, tak vlastně dva dny předtím dostaneme přílepek, který teď řešíme. Čili podle mě by se měly dodržovat dohody, které byly kdysi řečeny. Ale já si pamatuji, že jsme se o tom bavili i na výboru v tomto duchu společně s paní ministryní. Takže je škoda, že toto bylo porušeno. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A nyní už s přednostním právem paní ministryně.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. A dovoluji mi, abych krátce reagovala na některá ta slova, která tady zazněla, a potvrzuji to, co tady říkali kolegové. To, co tady říkal pan vicepremiér Marian Jurečka, který má zkušenost jako ministr práce a sociálních věcí, zřizovatel dvou veřejných výzkumných institucí, ale i jako bývalý ministr zemědělství a životního prostředí, kde je vlastně zřizována řada dalších veřejných výzkumných institucí.

Úvodem je potřeba říct, že náš systém financování vědy, a vy to určitě mnozí kolegové víte, je postaven na dvou pilířích. Na financování institucí skrze takzvané DKRVO a pak na účelové podpoře. To, co je problémem našeho systému, je fakt, že těch institucí, výzkumných organizací podle zákona 130, které jsou financovány ze státního rozpočtu, je v tuto chvíli 190 – 190! Z toho je 78 výzkumných organizací zřizovaných rezorty a z těchto je 17 takzvaných veřejných výzkumných institucí. Já to chci dát do kontextu, abychom si uvědomovali, proč vlastně nás tady dlouhodobě nejenom NERV, ale i Evropská komise, Nejvyšší kontrolní úřad varují před obrovskou roztržičností vynakládání prostředků na vědu a výzkum.

K tomu bych ještě chtěla říct – a zase, mnozí to víte, že ten zákon 341/2005 zřizuje dvě skupiny výrazně rozlišných výzkumných organizací, a to na jedné straně těch 17 veřejných výzkumných institucí, výzkumných organizací rezortů, a na druhé straně 52 ústavů Akademie věd a další 2 subjekty, které jsou věvěčsky zřizovanými Akademií věd. Tato nesourodost vlastně, kde je zřizováno podle jednoho zákona, tyto dvě skupiny velmi rozlišných organizací,

kteřé v tom systému především hrají úplně jinou roli. Veřejné výzkumné instituce, ústavy Akademie věd, primárně dělají základní výzkum, jsou vlastně ještě pod zákonem o Akademii věd, a proto je logické, že jejich úprava by měla být i legislativně jiná.

Chtěla bych vás ujistit, že opravdu jsme velmi zvažovali to, proč to má být právě v tomto zákoně. Konzultovala jsem to samozřejmě i s legislativci – a prosím, aby již nebylo opakováno, že se jedná o přílepek. Tak jak jsem konzultovala, tak při posuzování, zda je, nebo něco není přílepkem, byly i hodnoceny tři parametry. První parametr, jestli ten zákon je v tom základu obsažen. Ano. A v rámci konsolidačního balíčku já otevírám zákon 341/2005, takže tento zákon již v podstatě toho návrhu je obsažen. Pak byla posuzovaná druhá věc, zda nebyla ovejita vláda, když se posuzovalo, zda něco je, nebo není přílepek. A mohu vás ujistit, že při přípravě tohoto návrhu nebyla ovejita vláda. Že tento návrh byl opravdu připraven na základě i podnětu od všech členů vlády, kteří jsou zřizovateli veřejných výzkumných institucí. A pak je tam ten záměr. To znamená, je to konsolidační balíček a my se musíme v případě i financování vědy u té struktury velmi koukat nejenom na to, kolik peněz dáváme na oblast vědy, výzkumu, a ty diskuse samozřejmě vedeme, ale i na to, jak jsou využívány. A tady – k čemu ty prostředky slouží, co plní pro společnost a jak využívány.

A ještě bych vás chtěla ujistit, že tady jde o posílení efektivity. Jde o to, aby ty výzkumné organizace rezortu naplňovaly výzkumné potřeby těch rezortů. Každý rezort by měl mít definovány své výzkumné potřeby, jak již samotného rezortu pro tvorbu veřejných politik, ale tak i pro tu oblast, kterou se zabývá. A tam to je hlavní role těch výzkumných organizací rezortu. V té diskusi někdy zaznívá to, zda tyto výzkumné organizace, veřejné výzkumné instituce zřizované rezorty, zda tam nemůže být narušena třeba svoboda bádání. A to nemůže být v žádné z těch 190 institucí, výzkumných organizací, které přijímají institucionální podporu. Ve všech těchto organizacích musí být dodržovány všechny principy, tak jak je známe třeba z Frascati manuálu nebo z Bonnské deklarace.

Co se týče té otázky, jak bylo projednáváno. Bylo to projednáváno od samého počátku, nikoliv až někdy později, s Akademií věd. Akademie věd jako výrazný zřizovatel velké části veřejných výzkumných institucí nebyla až v nějaké chvíli přizvána. S Akademií věd, a mohu to samozřejmě doložit, měla jsem to i na sítích, bylo jednáno mnoho týdnů, a to tak, aby Akademie věd měla garantováno, že všechny ty důležité pro ně věci budou zohledněny, a některé návrhy, s kterými přišla Akademie věd, byly také zapracovány do tohoto návrhu. A proto i Akademická rada Akademie věd, když to projednala v té konečné podobě, tak s tímto vyslovila souhlas.

Pokud ještě tady zaznělo, že to bylo dáno členům výboru nebo podvýboru v pondělí, ale v tom systému již to bylo několik dní a všichni my poslanci máme přístup do systému a můžeme se s návrhy seznamovat. Takže bych chtěla i tuto obavu rozptýlit.

Co se týče těch dalších otázek, tak opravdu od počátku u toho byli všichni ministři a jejich rezorty, kteří jsou zřizovateli veřejných výzkumných institucí, a velmi důsledně a dlouho, a proto to nebylo už v tom vládním návrhu, kde by nebyl tak dostatečný čas to s nimi prodiskutovat. Všichni ministři, kteří jsou zřizovateli veřejných výzkumných institucí, se podíleli na tvorbě té právní úpravy.

A o co tam jde? Jde o to, co tady bylo zmíněno. My opravdu musíme efektivněji vynakládat veřejné finance, a pokud veřejná instituce zřizovaná ministerstvem je příjemcem institucionální podpory peněz ze státního rozpočtu, tak se musí efektivně vynakládat, a to tak, aby opravdu se zabývali především tím, co potřebuje právě ten který rezort. Proto je to i součást konsolidačního balíčku. Ano, ten legislativní návrh opravdu například umožňuje sloučení dvou veřejných výzkumných institucí, případně převod třeba pod jiný subjekt. To je pravda, ale to je právě to, co činí právě tento návrh jako vhodný návrh do právě tohoto konsolidačního balíčku, byť ne v krátkodobém časovém horizontu. Ale opravdu cílem je

posílení té vazby mezi rezorty, jejich výzkumnými potřebami a činností a výsledky těch činností pro tvorbu veřejných politik a pro potřebu právě těch jednotlivých rezortů.

Určitě všichni víme, že kdyby proběhl – chci zdůraznit, že i toto je standardní legislativní proces, protože naše pravidla umožňují tyto kroky. Je to standardní legislativní proces a mě překvapuje, že mezi těmi citovanými, a tento dopis jsem ani nedostala s těmito autory, ale velmi mě překvapuje třeba to, co tam zaznělo, že by se k tomu mohli vyjádřit, kdyby i to bylo tou cestou... Víme, že vlastně zákonodárnou iniciativu, tak jak je v našem ústavním systému stanovena, mají standardně, standardně, celý Senát, jednotliví poslanci, vláda, vyšší územně samosprávné celky, takže postup je samozřejmě legislativně v pořádku. Ale kdybychom postupovali tím, co říkáte, tak ty subjekty, které tady byly zmiňovány, by samozřejmě nebyly připomínkovými místy.

Já jsem k tomu chtěla říct alespoň několik věcných informací, abych uvedla to, co zaznělo, na pravou míru. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a máme zde několik faktických poznámek. Jako první pan poslanec Špičák, připraví se paní poslankyně Válková.

Poslanec Julius Špičák: Budu jako obvykle velmi stručný, není asi důvod to úplně protahovat. Paní ministryně je zkušená politička. Ze svého politického pohledu myslela to dobře, jak říkám, dopadlo to jako vždycky. Je to chyba a v podstatě to celý proces organizace výzkumu, který je samozřejmě potřebný, kompromituje. Kompromituje. Devadesát procent výzkumníků je proti a hlavní problém je, že to vůbec není opřeno o žádné seriózní analýzy. Je to prostě politicky odstřelené od boku.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Paní poslankyně a připraví se pan poslanec Babka, poté paní poslankyně Adámková.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. No, milé kolegyně, milí kolegové, teď jsme si tady vyslechli dva protichůdné výklady a já jenom k tomu chci poznamenat i jako členka vědecké rady jednoho rezortního výzkumného vědeckého Institutu pro kriminologii a sociální prevenci a v minulosti opakovaně jsem musela ještě s dalšími akademickými pracovníky prosit v době, když jsem nebyla ještě v politice, příslušné ministry spravedlnosti, dokonce jednou jsme byli i za předsedou vlády tehdejší, aby nezrušili ten ústav. Takže mi to velice připomnělo tu dobu, kterou bych nejradši zapomněla.

Ono to není skutečně tak, že lze tvrdit, že to není přílepek. Přílepek je to právě z hlediska nikoliv formálního, ale obsahového, protože přílepek se kromě jiného vyznačuje i tím, že sice zdánlivě může s touto materií souviset a zdánlivě – pochopitelně tady jde o zásahy v zájmu snížení nákladů státu a veřejných rozpočtů, to je jasné – směřuje tímto směrem, ale takhle bychom tam mohli podřadit úplně všechno. Ale obsahově, podstatou to rozhodně přílepek je podle mého... (Předsedající: Paní poslankyně, musím vás přerušit.) Budu opatrnější. Podle mého názoru je, ale chtělo by to asi větší diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím pana poslance Babku.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji. Já budu reagovat na paní ministryni, od které tedy jsme se dozvěděli, co dělá tato úprava v konsolidačním balíčku, a ta její odpověď byla, že v budoucnu může dojít ke sloučení těchto ústavů. Děkujeme.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Adámková.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jsem ráda, že přečtení dopisu našich význačných vědeckých institucí rozpoutalo takovou debatu, a znovu opakují k paní ministryni Langšádlové: Je hezké, že mi odpovídáte, hezky jste se naučila povídat o tom, kolik máme organizací, ale to vůbec neřeší ten problém. Ale to znamená, že tyto instituce, ať už tam jsou podepsané, že se nám to zdá divné, nebo není, to nemůžeme hodnotit, prostě jsou tam. Prostě jsou nespokojené a já se domnívám, že to je ten základní problém. Je hezké, že o tom umíte mluvit, to říkám znovu, to jste se naučila hezky, ale to je asi tak všechno. To vůbec neřeší ten problém, který tam je. Protože oni se cítí ohroženi, proto píší. A jsem tedy nerada, že to neposlali i vám, protože to jsem předpokládala, což asi je tedy trochu chyba. Ale znamená to, že oni nemají důvěru, a to považuji za velmi důležité, protože jinak byste měla být první, komu by to měli posílat, ne ostatním. Takže já se domnívám, že je hezké ty odpovědi říkat tady, ale prosím pěkně, hovořte s nimi tak, aby neposílali tyto dopisy. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Rais.

Poslanec Karel Rais: Tak doufám, že už naposled. Tam byla řada samozřejmě zajímavých věcí, které jsou pravda, ale pořád, nejsem legislativec, ale trochu mně vadí, že skutečně normální legislativní proces vypadá jinak, včetně nejrozumnějších analýz, které tady nebyly. V každém případě forma toho procesu se mi nelíbí a nemůže líbit. Bylo to v pátek tam dané do informačního systému, fakticky jsem se k tomu dostal v pondělí a vím, že přes noc, jsem ještě říkal, že jsem přes noc neměl šanci to udělat. To jsem řekl veřejně na tom výboru. Takže tam si myslím, že tedy to bylo trochu, nebo hodně uspěchané. Neslyšel jsem tady ani slovo o připomínkovém místě, kterým je Česká konference rektorů, jestli se k tomu nějakým způsobem vyjádřila, protože znám některé názory z oblasti vysokých škol.

A ono to není jenom o slučování věvěček, ono je to také o zakládání věvěček. A to je věc, kterou jsem nakonec otevřel na školském výboru také. A je to, já si myslím, že je to skutečně k dost široké diskusi. Je to o hodnocení věvěček, to jste říkala tam na tom školském výboru, že proběhlo, nebo jestli to tam říkal někdo z Akademie, to prostě všichni byli hodnoceni dobře a výborně. To je také otázka, že nemáme, že jsme tak vynikající, sice nemáme žádné nositele Nobelových cen, ale všichni jsme hodnoceni výborně včetně mě tedy. Tak je to záležitost taky tady té konference rektorů, aby se k tomu nějakým způsobem vyjádřila, si myslím. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Fridrich.

Poslanec Stanislav Fridrich: Hezké odpoledne, děkuji vám za slovo. Projednáváme tady vládní návrh o konsolidaci veřejných rozpočtů, takže mě by zajímala jedna věc. Pokud tento pozměňovací návrh není přílepkem, tak určitě má pozitivní dopad do celkového státního rozpočtu, a mě by tedy zajímalo, na kolik je spočtený finanční dopad do našeho státního rozpočtu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Berki s faktickou.

Poslanec Jan Berki: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já se nebudu pouštět do materie věci, protože faktická má reagovat na ten průběh, a chci jenom

poopravit některé věci. Věnovali jsme se tomu na podvýboru pro vědu a vysoké školy. Je svolán další podvýbor, kde se budeme tomu tématu té materie skutečně věnovat. Česká konference lektorů byla na podvýbor pozvána. Byla tam, k tomu tisku zatím nezaujala žádné stanovisko, neb tam deklarovali, že mají pocit, že v tuto chvíli se jich vlastně ten zákon netýká. Takto to tam zaznělo. Jsou pozváni i na další zasedání, takže předpokládám, že pokud k tomu připomínky budou mít, tak tam budou. A zároveň deklarují, a i jsme o tom s paní ministryní hovořili, že pokud tam budou identifikovány body, které jsou opravdu rizikové, a najdeme cesty, jak ta rizika eliminovat, tak jsme připraveni potom to řešit buď poslancekým návrhem, anebo součástí novely stotřicítky. Uvidíme, co prostě bude v tuto chvíli jako nejlepší řešení.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Ještě zde je faktická poznámka pana poslance Babky, zatím poslední.

Poslanec Ondřej Babka: Já se omlouvám, pane kolego Berki, prostřednictvím pana místopředsedy, ale jak chcete eliminovat rizika, když jsme ve druhém čtení? Dneska skončíme druhé čtení, a vy mezi druhým a třetím čtením si svoláte podvýbor a budete upozornění na rizika, které jsou v tomto zákonu. A jakou budete mít možnost? Buď to nepřijmete, nebo to přijmete. Jiná možnost už úpravy není.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Berki: Odpovídal jsem vám ve svém proslovu. Jsem si vědom toho, že nyní nemůžu upravovat pozměňovací návrh, ale pořád je to poslanceký návrh zákona.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A s přednostním paní ministryně.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Tak za prvé, všechny veřejné výzkumné instituce, tak jak v tuto chvíli jsou, zůstávají zřizovány jak rezorty, tak Akademií věd, a rezorty byly účastny veškeré diskuse. A věřím, že se nám podaří posílit komunikaci mezi rezorty a veřejnými výzkumnými institucemi. To vnímám, protože tím cílem je opravdu efektivnější využívání veřejných prostředků tak, aby ty výzkumné organizace, z nichž některé mají statut veřejné výzkumné instituce, podotýkám, takto to je, veřejné výzkumné instituce plnily, více naplňovaly potřeby těch rezortů. To je opravdu cílem.

Já jsem samozřejmě legislativní proces konzultovala – omlouvám se paní profesorce, nejsem schopná na to reagovat – já jsem ho opravdu konzultovala, jestli tento postup je v pořádku. Byla jsem ujištěna, že ano. Nejsem připravená na tuto oponenturu. Říkám, ty výzkumné organizace podle stotřicítky, které musejí všechny standardy dodržovat, mohou být jak vysoké školy, veřejné výzkumné organizace nebo příspěvkové organizace. Někdy jsou to i eseróčka u těch soukromých, kterým poskytuje institucionální podporu třeba Ministerstvu průmyslu, ale jsou také na seznamu a mají standardy výzkumných organizací.

Co se týče té diskuse s panem profesorem Raisem, to je ještě poměrně dlouhá cesta k řešení, protože samozřejmě možnost zřizování veřejných výzkumných organizací vysokými školami je poměrně citlivá i z hlediska Akademie věd. A moc prosím, abychom toto opravdu diskutovali s těmi, kterých se to týká. V tomto případě se to opravdu týkalo rezortů a Akademie věd. Proto ta diskuse od počátku byla s těmito subjekty, kterých se to bezprostředně týká, nikoliv vysokých škol. Chtěla bych zdůraznit, že se jedná o efektivnější

vynakládání veřejných prostředků, a jakým způsobem potom si je budou efektivně řídit ty rezorty, to je na nich.

Několikrát tady bylo řečeno, že není hodnoceno. Je hodnoceno. Máme celý systém metodiky, výdaje na vědu, a tento segment patří v České republice k jednomu z mála, kde je hodnoceno jak v případě institucí a jak v případě programu, je potřeba více ještě nastavit hodnocení třeba projektů při rozdělování. Ale to možná někde jindy. Takže je hodnoceno. Ano, v tuto chvíli probíhá revize metodiky podle Metodiky 17+. Můžeme se někdy bavit, jak to vidíme v těch jednotlivých modelech, co tam posílit, jak to nastavit, aby to tomu systému lépe sloužilo. Vnímám jako velmi důležité využívání výsledků hodnocení k nastavování institucionální podpory. Proto v zákoně, v rekodifikaci zákona 130, posiluji vlastně povinnost poskytovatele posílit korelaci mezi hodnocením a poskytováním institucionální podpory, byť s možností některých výjimek. Ale jsem samozřejmě připravena na toto téma s vámi dále diskutovat. Děkuji vám a omlouvám se.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S faktickou paní poslankyně Fialová a ještě je zde s faktickou pan poslancem Berki.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla reagovat na pana kolegu Berkiho. Nerozumím tomu a chci si tady jako ujistit ten proces. Všichni jste o tom věděli, všichni jste mlčeli, všichni jste se všemi diskutovali, nahráli jste pozměňovák, s kterým nesouhlasí většina těch dotčených, kterých se to týká. Dál s nimi budete diskutovat na podvýboru, a pak poslaneckým návrhem, jiným zákonem prostě to pozměníte, co jim se nelíbí a na čem se shodnete? Neměla by ta diskuse probíhat někdy jindy, ne při druhém čtení konsolidačního balíčku? To mi přijde fakt postavený na hlavu, tento způsob. A jako, nezlobte se na mě, ale tohle už je fakt přes čáru! Vždyť jste říkali, jak budete se vším komunikovat, jak budete mít všechno připravené dopředu. A co tu předvádíte? Vždyť to je paskvil!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji.

Poslanec Jan Berki: Jsem moc rád, že jsem se stal hromosvodem, byť já se snažím právě prostor pro tu diskusi vytvořit. Já jsem na ten bod, pracuji s tím ve chvíli, kdy to dostanu. Nejsem členem vlády, tak prosím, s tímto se obračejte na toho, kdo to předkládá, nikoliv na mě. Tak jenom poprosil bych, aby, vaším prostřednictvím, abyste neútočila na mě. Já jsem byl skutečně ten, kdo se snažil na tom podvýboru prostor pro tu diskusi vytvořit, to vám potvrdí i kolegové. Byli tam pozváni i někteří ze signatářů té petice. Tak jenom prosím, abychom to v tomto smyslu zase dostali do klidu. A já jenom jsem deklaroval, že jsme připraveni, a paní ministryně mi to slíbila, že pokud tam skutečně najdeme něco, co bude identifikováno jako velké riziko, a najdeme lepší řešení, než je tam v tuto chvíli navrženo. Já chápu, že to pro vás není optimální řešení. Já jenom říkám, že jsem připraven pomoci tomu, aby se to nakonec tato situace uklidnila.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Brabec s faktickou. Využiji chvíle a přečtu omluvu. Jaroslav Bžoch, poslanec, od 17.00 ze zdravotních důvodů. Máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Budu velmi stručný. Dva z těch výzkumných ústavů spadaly pode mě osm let. Já když sleduju jednání pětikoalice nebo uvažování pětikoalice a tuto rychlost a to, že opravdu je to přílepek, tak mě to vede – a to se ukáže poměrně brzy, myslím si, že v těch příštích měsících, takže ono nás to rozsoudí, já se potom určitě rád tady omluvím – tak mě to vede k názoru, že tato změna má hlavní důvod, a to je uvolnit ruce

rezortům pro to, aby mohly rychleji vyměnit nějakého případně neposlušného ředitele té výzkumné organizace, což je dneska opravdu problém, protože tam jsou ty rady a tak dále, a ten ministr nemůže tak jako jednoduše prostě říct: zítra končíš. Já se domnívám, že toto je ten důvod, proto se to teď taky takhle vlastně rychle dělá, aby to bylo ještě v rámci balíčku, byť to určitě žádnou úsporu nepřinese. A pokud se mylím, tak se to ukáže v příštích měsících, kdy nenastane žádná personální změna v těch ústavech, a já se tady rád omluvím. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Fialová.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Já se tímto omlouvám kolegovi Berkimu, ta zloba moje neměla patřit vůči němu, ale opravdu vůči vládě. A možná díky jeho aktivitě a snaze to tu vyslovit mě to hodilo pěkně do varu, protože nějakým způsobem nechápu vůbec tu logiku, jak vláda komunikuje a jakým způsobem to nám všem předkládá. A možná vám díky za odvalu, že se to snažíte aspoň napravit, to, co vzniká z řad vaší vlády, ale to je bohužel už realita. A je mi tu spíš z toho smutno a našich vědeckých akademiků je mi fakt upřímně líto, že musí toto zažívat.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Nechci do toho vnášet ještě další nepokoje nebo prohlubovat to, co už tady panuje. Ale to, co tady z velmi pochopitelných důvodů paní poslankyně, moje kolegyně milá, profesorka Adámková, nečetla, vám přečtu, ten závěr, který jsem samozřejmě neměla možnost – ani ona – si ověřit, ale určitě si to ověříme, kde se ti signatáři obracejí na nás a prosí nás, stejně jako ti soudci mimochodem, ale tam to mám ověřené, protože jsem u toho byla, prosí o podporu pozměňovacího návrhu poslanců Špičáka, Havlíčka a dalších, kteří navrhuji vypustit tedy tu změnu zákona o veřejných výzkumných institucích. Čili to je recept na to – v rámci třetího čtení podpořte, pokud to tam v této podobě je – já jsem si to neověřovala – tak podpořte ten jejich pozměňovací návrh a můžeme potom do řádného legislativního procesu ten příležitost, já to říkám tedy s vědomím toho, že zastávám názor, že podle toho mála, co jsem tady slyšela, to příležitostí je, pustit. A nebude to příležitost a všichni budou mít možnost diskutovat a budeme všichni spokojeni. Čili stačí potom ten případný, pokud byl skutečně vložen, návrh, který oni doporučují podpořit, skutečně v tom třetím čtení podpořit. Pak by nám to nemuselo tak strašně vadit. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Kohoutek.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Dobrý večer. Je to jednoduché. Máme tady důkaz toho, že vláda nejenom že nekomunikuje s opozicí, ale ona bohužel asi nekomunikuje ani s vlastními poslanci. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že není žádná další faktická, poprosím v tuto chvíli posledního přihlášeného do řádné rozpravy, pana poslance Oklešťka.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře (k ministru Šalomounovi), toho si vážím, že jste tady. Kolegyně, kolegové, já ten odborný svět vědy, výzkumu a inovací z akademických prostor, z těch výšin, dostanu zase zpátky na zem a vrátíme se k venkovu.

Chci mluvit o tom, že přerazujete do zvýšené daně z přidané hodnoty palivové dříví, druhotný produkt při těžbě obecně, to jsou brikety a pelety. Je třeba si uvědomit, že toto vlastně je jeden ze zdrojů topení na venkově, mnohde třeba na samotách a v odlehlých částech vesnic... (Řečník se odmlčel kvůli náhlému zvýšenému hluku.) Omlouvám se, ono to šlo asi zvenku, tam se lidé baví. Tak je to pro některé lidi jediný zdroj topení. A my jim tento zdroj ještě pěkně podražíme.

V této věci jsem interpeloval pana premiéra, mluvil jsem o tom s panem ministrem financí. Dostal jsem odpověď, že palivové dříví, pelety a brikety v civilizované Evropě, v okolí, možná neřekl přesně tato slova, jsou anebo budou zařazeny do právě vyšší sazby DPH. A já vám říkám, že tomu tak není. V Rakousku je ta sazba 13 %, v Lotyšsku 12, ve Francii 10, v Itálii 10, Švýcarsko 8, Německo 7, s kterým máme velké hranice, Belgie 6. Ale v České republice z 15 na 21.

Představte si roli našich výrobců, kteří mají technologie, mají linky, připravují dřevo a podobně, tak to budeme vyvážet za hranice všedních dnů. A v Německu se 7% DPH budou lidé nakupovat. Ten vývoz bude velmi ošemetný. Ale hlavně my už se dostáváme do role potravinářů. Tlačíme lidi, aby nakupovali jinde než v Česku, a české výrobce a podnikatele tlačíme do situace, že nebudou vědět, jak dál.

Proto prosím a přimlouvám se, vládo, předkladatelé, zamyslete se. Zamyslete se nad tím, jakou sazbu dáte u DPH pro palivové dříví, brikety, pelety. Pro hodně lidí je to důležité. Senioři nebudou předělávat topné systémy. Už jsme jim sáhli na důchody – nebudu to teď otevírat, protože bych tady stál zřejmě dlouho. Ale přes to přese všechno, když už máme tak silnou základnu ve vědě, ve výzkumu, v inovacích, prosím, buďme trošičku také zastaralí a podpořme solidní nižší sazbu DPH pro náš venkov, to znamená pro palivové dříví, pro pelety a pro brikety. Nebuďme sobci a pomáhejme šetřit tak drahé energie. Nemusíme pak dovážet tolikero plynu, nemusíme spalovat tolikero elektřiny. Takže prosím, snažme se.

A ještě jednou vás prosím, ti poslanci, kteří si myslíte, že máte vztah k venkovu, nebo jste z venkova, zkuste se nad tímto zamyslet a podpořit tento pozměňovací návrh, který předkládal můj kolega Richard Brabec, já si ho velice vážím a toho návrhu ještě víc, proto jsem také spolupředkladatelem. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že v tuto chvíli nevidím nikoho dalšího, kdo by se hlásil do obecné rozpravy, tímto obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Připomínám, že pozměňovací nebo jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musejí být vždy odůvodněny. S přednostním právem se hlásí paní místopředsedkyně Dostálová.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji moc za slovo, pane místopředsedo. Já bych se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu 3118 a 3080. Oboje bylo zdůvodněno v obecné rozpravě.

Dále jménem pana místopředsedy bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu 3114, 3115, 3116, 3117.

Jménem paní předsedkyně Schillerové k pozměňovacímu návrhu 3119, což je kojenecká voda, 3120 – odložení účinnosti DPP, 3121 – sleva na studenta.

Jménem pana poslance a předsedy hnutí ANO Andreje Babiše potom k pozměňovacímu návrhu 3123 – točené pivo a nealko, 3124 – FKSP a 3125 – zaměstnanecké benefity. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Ožanová. Připraví se pan poslanec Havránek.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, budu zjevně podstatně stručnější, přihlašuji se pouze k jednomu pozměňovacímu návrhu, a to pod číslem 3068.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Jiří Havránek. (Jmenovaný přibíhá do sálu.) Já jsem vám předtím nedával závěrečné slovo, protože jste tady nebyl. Vycházel jsem z toho, že ho nepotřebujete. Máte slovo.

Poslanec Jiří Havránek: Děkuji za slovo. S kolegyní Peštovou jsem řešil jeden z pohledů občanů na náš pozměňovací návrh. Nicméně se tedy přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu číslo 3149, který jsem zde předtím řádně odůvodnil. Děkuji za strpení a omlouvám se ještě jednou.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Vystřídali jsme se při řízení schůze. Nyní je na řadě v podrobné rozpravě pan poslanec Rais.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Přihlašuji se ke společnému pozměňovacímu návrhu, který se týká způsobu využití 50 % sociálního fondu na penzijní příspěvky, který jsem předložil společně s panem Faltýnkem a Sadovským. V rámci diskuse se obdobným způsobem vyjádřili i kolegové Kukla a Lang. Je to materiál, který je veden v informačním systému pod číslem 3086. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Dále je na řadě paní poslankyně Maříková.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych se chtěla přihlásit k svým třem pozměňovacím návrhům, které jsou v systému načteny pod čísly 2996, 3089, 3090, u všech je odůvodnění.

Dále bych se chtěla přihlásit k pozměňovacím návrhům kolegy Radka Kotena, které jsou v systému načteny pod čísly 3111 a 3112, taky oba tyto pozměňovací návrhy mají odůvodnění.

A pak ke dvěma pozměňovacím návrhům kolegy Zdeňka Kettnera, 2946, 3063, také oba tyto pozměňovací návrhy mají písemné odůvodnění. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Kott.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. (Hluk v sále.) Já bych se chtěl tímto přihlásit k sněmovnímu dokumentu, který je veden pod číslem 3069, jedná se o včelaře, toto jsem odůvodnil v obecné rozpravě. A dále bych se...

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Omlouvám se, pane poslanče, ale já to potřebuji slyšet. Kolegové, kolegyně, prosím o klid v sále! Děkuji. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Takže ještě jednou. Chtěl bych se přihlásit k sněmovnímu dokumentu 3069, který hovoří o včelařích, a vysvětlil jsem to tady v obecné rozpravě.

A druhý sněmovní dokument číslo 3087, jedná se o ovocné sady a i zde jsem ho představil v obecné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Nacher. Ano a vidím, že jde pan poslanec Juchelka. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji, paní předsedající. Já bych se chtěl za kolegu Nachera přihlásit, tak jak je odůvodnil v obecné rozpravě, k následujícím pozměňovacím návrhům: vypuštění snížení podpory – 3081; 4 000 korun pro mladé do 35 let – 3082; zkrácení stavebního spoření z 6 na 5 let – 3083; stavební spoření na školné a ubytování – 3084; a zrušení retroaktivity – 3085.

A rovnou bych se rád přihlásil ke svým pozměňovacím návrhům, které jsem odůvodnil v obecné rozpravě během dnešního dne, a to jsou čísla 3138 a 3109. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Ryba.

Poslanec Drahošlav Ryba: Já děkuji za slovo. Dovolte mi, abych se přihlásil ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem podrobně odůvodnil v obecné rozpravě, a tyto pozměňovací návrhy jsou v systému pod číslem – sněmovní tisk (dokument) 3100 a sněmovní (dokument) 3101. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Špičák.

Poslanec Julius Špičák: Vážená paní předsedající, já se tímto hlásím k pozměňovacímu návrhu vypuštění novely o veřejných výzkumných institucích, číslo pozměňovacího návrhu je 3117, a odůvodnil jsem ho v předchozích diskusích. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě – pan poslanec Juchelka už načetl své pozměňovací návrhy, takže nyní je na řadě pan poslanec Zlínský. (Předsedající se rozhlíží.) Není pan poslanec... Jde někdo načíst za pana...? Ne. Není pan poslanec Zlínský, takže řečník nepřítomen, bude zařazen na konec.

Paní poslankyně Štefanová. Prosím.

Poslankyně Iveta Štefanová: Já děkuji za slovo. Já bych se zde ráda přihlásila k pozměňovacím návrhům, které jsou v systému vedeny jako sněmovní dokumenty číslo 3135 a 3136, které jsem představila v obecné rozpravě, a podrobné odůvodnění je součástí těchto sněmovních dokumentů.

A dále jménem svého kolegy Oldřicha Černého bych se zde ráda přihlásila k pozměňovacím návrhům, které jsou v systému vedeny jako sněmovní dokumenty číslo 3134, 3078 a 3077, kdy taktéž odůvodnění je součástí těchto dokumentů, a prosím o jejich podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Kettner. Nevidím pana poslance, tak poprosím paní poslankyni Šafránkovou.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych se chtěla přihlásit ke svým devíti pozměňovacím návrhům, které jsem podrobně odůvodnila již v obecné rozpravě. Zároveň bych chtěla ještě podat návrh na vrácení k projednání zpátky garančnímu výboru. A co se týká mých devíti pozměňovacích návrhů, tak ty jsou vedeny čísly sněmovních dokumentů – číslo 3043, 3044, 3049, 3051, 3056, 3059, 3060, 3061, 3062.

A také mi dovolu, abych se přihlásila ještě k jednomu pozměňovacímu návrhu svého kolegy Jiřího Kobzy, a jeho pozměňovací návrh je veden pod číslem sněmovního dokumentu 3042. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Koten.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Moje pozměňovací návrhy již načetla v předchozím příspěvku Karla Maříková. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní tedy prosím pana poslance Hrnčíře. Prosím.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Já se tedy, s dovolením, přihlásím ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému vedeny pod čísly 3093, 3095, 3096, 3097 a 3150. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. A požádám pana poslance Farhana. Prosím.

Poslanec Kamal Farhan: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit k svému pozměňovacímu návrhu, který je veden pod sněmovním číslem 3107, a odůvodnil jsem ho v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Pošarová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pošarová: Dobrý den. Já se přihlašuji k pozměňovacím návrhům uvedeným v systému pod číslem 3053, 3054 a 3055. Důvodová zpráva je v systému. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Poprosím pana poslance Nováka.

Poslanec Marek Novák: Děkuji. Já se tímto hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 3128. Jde o návrh poslanců Kolovratník, Novák, Faltýnek a jedná se o snížení, respektive zachování ceny dálniční známky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Požádám pana poslance Brabce. Prosím.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu, který je v systému nahrán pod číslem 3122 a který jsem podrobně odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také Děkuji. Požádám pana poslance Vondráčka.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já bych rád předložil a přihlásil se k pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 3092. Je to pozměňovací návrh poslanců Radka Vondráčka, Jaroslava Faltýnka a Petra Sadovského a týká se ponechání možnosti uplatnění tichého vína jako daru do 500 korun. Za druhé se potom hlásím k pozměňovacímu návrhu jako sněmovní dokument 3098, který se týká stručné změny v § 17 zákona o advokacii, tak jak jsem odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Požádám paní poslankyni Mračkovou Vildumetzovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. My předkládáme šest pozměňovacích návrhů, všechny jsem už uvedla v obecné rozpravě. Ten první je pod číslem 3104, dotýká se daně z nemovitosti, to znamená, aby měl tu výši, kterou má doposud, stručně řečeno, aby se daň z nemovitosti nezvyšovala. Tento pozměňovací návrh předkládám já spolu s Alenou Schillerovou, s panem Rybou, s Klárou Dostálovou, Renatou Oulehlovou, Martinem Kuklou a dalšími. Četla bych to hodně dlouho, protože podpisů těch, kteří se pod tento pozměňovací návrh podepsali, je opravdu hodně.

Další pozměňovací návrh je pod číslem 3105, také jsem ho představila v obecné rozpravě a dotýká se zrušení daňové výjimky na dary pro politické strany a hnutí. Tento pozměňovací návrh předkládá Jana Mračková Vildumetzová, Karel Havlíček, Richard Brabec, Renata Oulehlová, Aleš Juchelka, Jan Volný, Jiří Mašek a opět mnoho dalších poslanců.

Další pozměňovací návrh je pod číslem 3106. Tento pozměňovací návrh se dotýká měst, obcí a krajů, aby měly RUD, rozpočtové určení daní, v té podobě, v které ho mají dnes, to znamená, že u obcí je to 25,84 % a u krajů je to 9,78 %. Tento pozměňovací návrh předkládá Jana Mračková Vildumetzová, Alena Schillerová, Renata Oulehlová, Martin Kukla, Ladislav Okleštěk, Patrik Nacher, Ivana Mádlová, Tomáš Helebrant a mnoho dalších poslanců.

Další pozměňovací návrh je pod číslem 3141. Ten se dotýká rozpočtového určení daní krajů, který jsem dnes již také představovala v obecné rozpravě, kde se navyšuje podíl na 10,8135 % s tím, že jsou tam započítány – jsou tam kritéria a jsou tam v tom i silnice II. a III. tříd. Tento pozměňovací návrh předkládám opět já a zároveň Ladislav Okleštěk, Martin Kukla, Tomáš Helebrant, Renata Oulehlová, Radek Vondráček, Jaroslava Pokorná Jermanová, Marek Novák, Jan Volný, Robert Stržínek, Martin Kolovratník, Taťána Malá a Jana Pastuchová.

Poslední dva pozměňovací návrhy. Ten první je pod číslem 3147 a ten se dotýká pouze rozpočtového určení daní krajů. Je to z toho důvodu, kdyby byl ten jeden pozměňovací návrh přijat, tak abychom jej ještě rozdělili. To znamená, že pod tímto číslem se dává rozpočtové určení daní krajů tak, jako ho mají doposud, to je na 9,78 %.

A poslední pozměňovací návrh je pod číslem 3148 a ten se dotýká rozpočtového určení daní obcí, aby ho měly tak jako doposud, a to je 25,84. Tyto dva pozměňovací návrhy – 3147 a 3148 – opět předkládám já s paní Schillerovou, s paní Oulehlovou, Martinem Kuklou, Ladislavem Okleštěkem, Patrikem Nacherem, Ivanou Mádlovou a dalšími poslanci.

Takže to za nás vše z pozměňovacích návrhů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji a požádám paní poslankyni Válkovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 3129, který se týká sněmovního tisku číslo 488/4, ve znění komplexního pozměňovacího návrhu přijatého rozpočtovým výborem k tomu vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů. Ten můj pozměňovací návrh byl myslím dostatečně zdůvodněn v obecné rozpravě. Upřesňuji jenom, že se týká zachování koeficientu výpočtu platů soudců ve výši trojnásobku průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství a současně se navrhuje snížení pevně stanoveného poměru platu představitelů státní moci k platu soudců z vládou navrhovaných 83,3 % na 78,3. Abych to přeložila, aby ve výsledku to bylo tak, jak vláda navrhuje, čili aby ty platy se snížily – těch představitelů státní moci.

K tomu ještě jedna poznámka. Myslím si, že pokud by nebyl tento pozměňovací návrh přijat, dopustili bychom se postupu, který považuji nejen já za neústavní, viz ustálená judikatura Ústavního soudu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Dále je přihlášena paní poslankyně Schillerová, jejíž návrhy už byly načteny. Dále prosím paní poslankyni Balaščíkovou. Nevidím ji v sále. Prosím paní poslankyni Mádlovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Mádlová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dobrý večer, kolegyně a kolegové. Já bych se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 3088. K němu se připojilo 51 kolegů. Jedná se o přeřazení dámských hygienických pomůcek, konkrétně hygienické vložky, tampony, menstruační kalhotky a menstruační kalíšky, z daňové sazby 21 % do 12% sazby. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Následuje pan poslanec Nacher. Jeho pozměňovací návrhy byly načteny. Pan poslanec Juchelka – taktéž již byly načteny. A prosím tedy pana poslance Havránka. Také. Pana poslance Raise. (Je překvapen.) Pozměňovací návrh. Jste přihlášen do podrobné rozpravy, tak není pozměňovací...?

Poslanec Karel Rais: Já se domnívám, že to je chyba v systému, protože já už jsem byl přihlášen. Ano, dva informační systémy dohromady. Čili pro jistotu 3086 a už jsem to jednou hlásil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Ano, děkuji. Takže asi se to bude opakovat, protože paní poslankyně Maříková taktéž již načítala, pan poslanec Kott také již načítal, pan poslanec Ryba také načítal, pan poslanec Farhan taktéž, paní poslankyně Mádlová taktéž, pan poslanec Kobza také. Pan poslanec Sládeček.

Poslanec Karel Sládeček: Dobrý večer. Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je odůvodněn a uveden v systému pod číslem 3108. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Peštovou.

Poslankyně Berenika Peštová: Tak já to nebudu zdržovat, protože rozprava k těmto pozměňovacím návrhům proběhla v obecné rozpravě, a já se hlásím k pozměňovacímu návrhu 3133, 3139, 3140. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Prosím pana poslance Kettnera. Nevidím pana poslance. Prosím pana poslance Brože.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji, paní předsedající. Já si dovoluji se přihlásit k svému pozměňovacímu návrhu a dalších poslanců číslo 3074 a taktéž k pozměňovacímu návrhu 3075.

A dále prostřednictvím pana Igora Hendrycha a dalších poslanců k pozměňovacímu návrhu číslo 3071 a taktéž jménem pana poslance Hendrycha a dalších poslanců k pozměňovacímu návrhu 3072. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Takže za pana poslance Hendrycha byly načteny. Nyní tedy znovu vyzývám, jestli je přítomna paní poslankyně Balaštíková. Už bylo načteno. A pan poslanec Kettner – mám informaci, že taktéž jeho pozměňovací návrhy byly načteny.

Zeptám se tedy, jestli ještě někdo má zájem do podrobné rozpravy? Ano, prosím, pan předseda Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl navrhnout podle § 95 odst. 1, abychom zkrátili lhůtu mezi druhým a třetím čtením na 9 dní. V případě, že by tento návrh vámi nebyl schválen, pak navrhuji, abychom ji zkrátili na 10 dní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Znova se ptám kolegyň a kolegů, jestli někdo má ještě zájem o vystoupení v podrobné rozpravě? Nikoho dalšího nevidím, podrobnou rozpravu tedy končím.

Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova? Ano, je zájem. Požádám tedy pana ministra. Prosím. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Přiznám se, že jsem chtěl začít tím, že zrekapituluji, jak dlouho trvala obecná rozprava, že ta podrobná byla velmi rychlá ve druhém čtení, případně kolik vystoupilo poslanců a kolik bylo faktických připomínek. To jsem tedy nestihl napočítat. Tak já možná v závěrečném slově připomenu ty základní parametry, o které se vlastně přeme v prvním i druhém čtení, a nakonec rozhodneme hlasováním ve třetím čtení.

Dneska byla publikována nová zpráva Národní rozpočtové rady, nezávislé instituce, která popisuje svůj pohled na veřejné finance. Právě proto jsme kdysi, já bych řekl společně, hlasovali pro to, abychom takovou nezávislou instituci měli, která má vydávat svůj nezávislý pohled. A záleží na vládní koalici i na opozici, zda si její slova vezme k srdci a zda vyslyší některé její rady či doporučení. Pokud si to přečtete, tak zjistíte, že podle názorů nezávislé Národní rozpočtové rady konsolidovat veřejné finance prostě musíme. Musíme.

Já jsem na začátku prvního čtení položil otázku, zda máme české veřejné finance v dobrém stavu, a odpověděl jsem, řekl bych za celou vládní koalici, že nemáme. A pokud je nemáme v dobrém stavu, tak musíme něco dělat. A pokud chcete snižovat deficity státního rozpočtu, tak máte k dispozici dvě sady nepopulárních opatření, případně jejich kombinaci. Za prvé, zvyšujete některé z daní – nepopulární, anebo omezujete některé výdaje – taky nepopulární, a kombinace.

Já bych v této chvíli poděkoval většině vystupujících. Ne všem, nebudu nikoho jmenovat. Většině vystupujících bych chtěl poděkovat za korektní debatu, věcnou debatu. A kde jinde než v takovém zákoně se tříbí politické názory a probíhá politický souboj? Ti, kteří to nezvládli a dopouštěli se osobních urážek a osobních útoků, nebyli dobrými spoluhráči v této debatě. A protože většina vystupujících byla logicky z řad opozice, tak má pochvalná slova logicky směřují na většinu vystupujících z opozice.

Já bych chtěl v této chvíli poprosit, abychom schválili zkrácení lhůty tak, abychom mohli ve výborovém týdnu 20. září projednat před třetím čtením pozměňovací návrhy a pak abychom se dostali v následujících dnech k třetímu čtení.

Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji, pane ministře. A zájem o závěrečné slovo má i pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Havránek: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já jsem chtěl taktéž poděkovat, nicméně hlavní důvod, proč jsem vystoupil, je, že zde zazněl od paní kolegyně Šafránkové návrh na vrácení garančnímu výboru, o němž bychom měli hlasovat ještě předtím, než budeme hlasovat o tom, co zde navrhl pan poslanec Benda, co se týče zkrácení lhůt. Pouze takto. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji, pane zpravodaji, za shrnutí, mám to poznamenáno.

Nyní tedy budeme – a já zagonguji pro kolegy – jako první hlasovat návrh paní poslankyně Šafránkové na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání podle § 94 odst. 3. Vnímám zájem o odhlášení, všechny jsem vás odhlásila a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Ještě jednou jsem zagongovala pro kolegy. Počkáme, až se ustálí počet přihlášených.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 12, přihlášeno 144 poslanců a poslankyň, pro 61, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem pana předsedy Bendy na zkrácení lhůty pro třetí čtení. Pan předseda navrhuje 9 dnů. Pokud by toto nebylo schváleno, tak pak 10 dnů.

Zahajuji tedy hlasování – nejprve na 9 dnů. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 13, přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 61. Návrh byl přijat. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu.

Paní poslankyně, páni poslanci, projednali jsme stanovený pořad 75. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. Připomínám, že se zde sejdem zítra, to jest v pátek 8. 9. 2023, kdy bude v 9 hodin pokračovat přerušená 74. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji vám všem pěkný večer.

(Schůze skončila v 18.45 hodin.)